

د سفيير پروژه

بشري منشور
او په غميزه کې د غبرگون
حد اقل معيارونه

د ۲۰۰۴ کال چاپ

ژباړونکي: پوهندوی نسيم گل توتاخيل
د کابل پوهنتون د ساينس پوهنځي استا
۲۰۰۷ - ۱۳۸۶

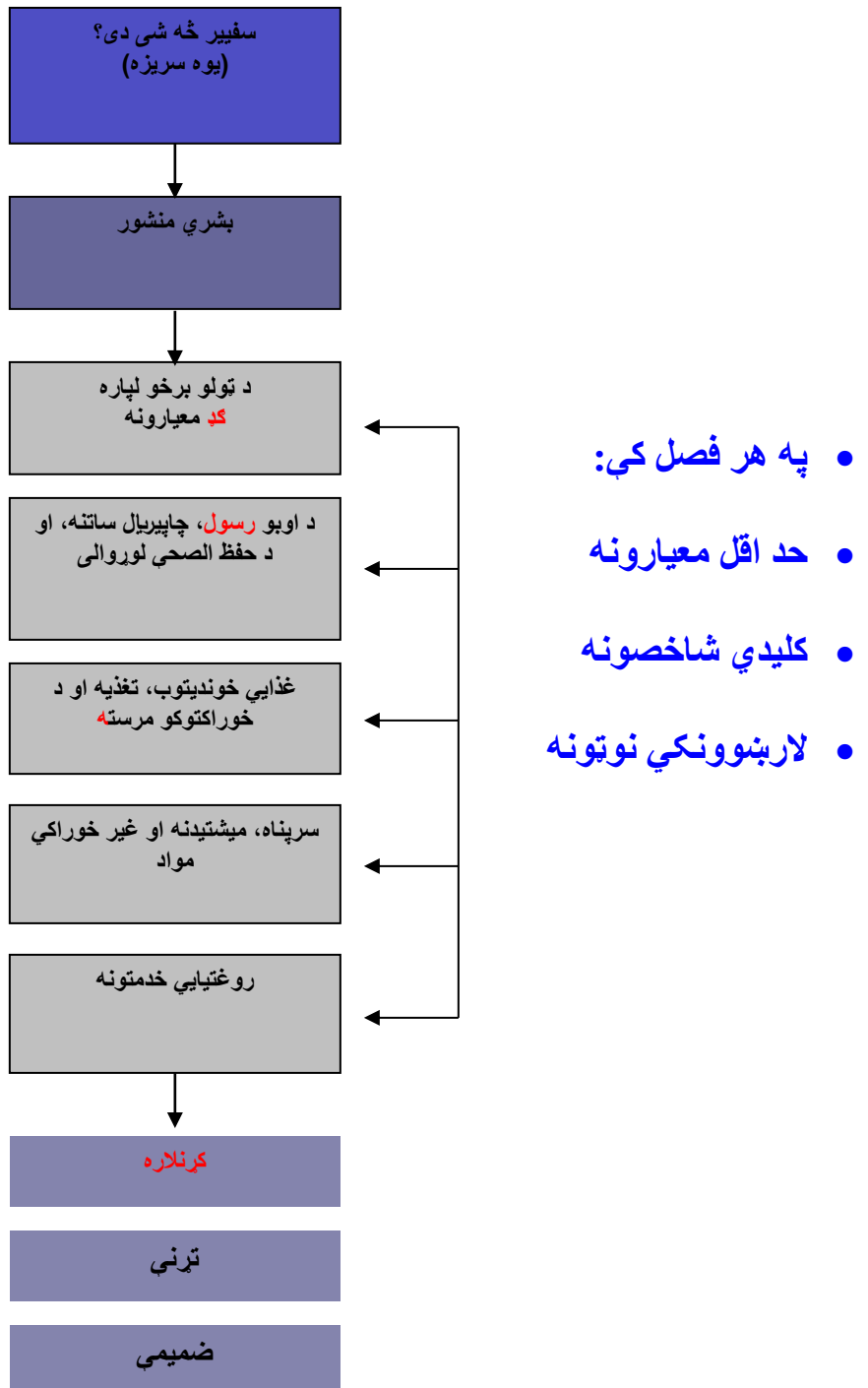
سرليکونه

-سفیر څه شی دی؟
-بشري منشور
-لومړی څپرکی: په ټولو برخو کې مشترک حد اقل معیارونه
-دوهم څپرکی: د اوبو، روغتیا ساتنې او د حفظ الصحې د بڼه والي
حد اقل
-معیارونه
-دریم څپرکی: د غذايي خوندیتوب، تغذیې او خوراکي مرستو حد اقل
معیارونه
-څلورم څپرکی: د پناځای، میشتیدنې او نا خوراکي توکو د لورتیا
حد اقل
-معیارونه
-پنځم څپرکی: د روغتیايي خدمتونو حد اقل معیارونه

زیاتونې

- ۱- د سفیر لاسي کتاب ملاتړي قانوني اسناد
- ۲- د ناوړین سره د مرستې په اړه د نړیوال سره صلیب، سرې میاشتي او نورو خیریه ټولنو (NGOs) کرنلاره
- ۳- مننې
- ۴- لنډونې (مخففات)
-ضمیمې
-د سفیر پروژې په هکله مالومات
-د وړاندیزونو فورمه

د کتاب د جوړښت لنډيز

سفیر څه شی دی؟

د سفیر په نوم دا لاسي کتاب ، په دوو مرکزي عقیدو یا نظریو ولاړ دی: لومړی، دا چې هغه ټول شوني یا ممکنه گامونه باید واخیستل شي، چې له ناورین او جگړو څخه را ولاړ شوي انساني کړاوونه او دردونه کم او سپک شي او دویم دا چې غمخېلي ددې حق لري چې په درنښت او عزت سره ژوند وکړي، نو ځکه هم د مرستې او لاسنیوي وړ دي. سفیر له دریو برخو څخه جوړ شوی دی: یو لاسي کتاب؛ د گډ کار یو پراخ بهیر؛ او د داسې ژمنو او تعهداتو سپارل دي، چې د هغو له مخې کیفیت او د مسئولیت احساس لوړیږي.

ناورین او جگړو په حالاتو کې د مرستې حد اقل معیارونه، په پنځو حیدي برخو (اوبه، روغتیا ساتنه، تغذیه، خوراکي مرستې، سرپناه او روغتيايي خدمتونه) کې په نښه کړل. دا پروسه ددې سبب وگرځیده، چې په لومړي ځل په ۲۰۰۰ عیسوي کال، د سفیر په نوم دا کتاب خپور شي. دبشرپالني منشور او د مرستې (د حد اقل) معیارونو سره یو ځای کول، ددې سبب شول، چې د مصیبت او کړاو په عملیاتي چوکاټ کې هلې ځلې په مسئولیت سره تر سره شي.

ددې کتاب بنسټ په بشري منشور ولاړ دی، کوم چې د مصیبت او ناورین په حالت کې د انساندوستۍ په نړیوال قانون، د بشري حقونو په نړیوال قانون، د کډوالو په قانون، د سره صلیب او سرې میاشتي د نړیوالو ټولنو او نادولتي خیریه ټولنو د پرنسیپونو او کړنو په څرنگوالي ولاړ دی. دا منشور هغه مرکزي اصول بیانوي، چې پر بشرپاله فعالیتونو اغیزه لري او د طبیعي یا د انسان په لاس رامنځته شوي ناورینونو (لکه وسله واله جگړه) څخه د اغیزمن شوو خلکو پر هغو حقونو چې له مرستې او ملاتړ څخه برخمن کیدل دي، ټینګار کوي. همدارنګه دا منشور، د ناورینخپلو د باعزته ژوند کولو پر حق هم ټینګار کوي.

دا منشور د دولتونو قانوني مسئولیتونه په ګوته کوي او د ښکیلو خواوو او ډلو پام دې ته را اړوي، چې د ساتنې او مرستې حق خوندي او تضمین کړي. که چیرې اړونده چارواکي، ددې وړتیا ونلري او یا دا چې ونه غواړي، خپل مسئولیتونه سر ته ورسوي، نو بیا مکلف دي چې خیریه ټولنو ته ددې اجازه ورکړي، چې مصیبت خپلو ته انساني مرستې برابرې او ساتنه یې په غاړه واخلي.

په هره برخه کې، د حد اقل معیارونو او کلیدي شاخصونو د ښه والي او پراختیا لپاره د مسلکي کارکونکو له پراخو شبکو څخه استفاده شوې ده. که څه هم ددغو معیارونو او

شاخصونو ډیرې برخې نوي ندي، خو د شته مالوماتو د لا ښه والي او ښه پلي کیدو لپاره زیاتونې پکې راغلې دي. په ټولیزه توګه، دا معیارونه او شاخصونه د نظریاتو د یوه پراخ طیف، د نظر له یووالي څخه استازیتوب کوي او دا نظریه منعکسوي چې په دوامدار ډول باید بشري حقوق او انساني اصولو ته د عمل په ډګر کې پام و شي.

تر اوسه پورې د نړۍ په کچه، په ۸۰ هیوادونو کې له ۴۰۰ څخه ډیرو سازمانونو د حد اقل معیارونو او کلیدي شاخصونو د پرمختیا په برخه کې مرستې کړې دي. ددې لاسي لارښوود کتاب د ۲۰۰۴ کال په نوي چاپ باندې، تر ډیره حده بیا کتنه شوې؛ وروستنی تخنیکي پرمختیاوې په پام کې نیول شوې او د هغو بنسټونو څخه چې سفیر یې د عمل په ډګر کې کارولې، مشورې اخیستل شوې دي. په ځانګړي ډول غذايي خوندیتوب، د شپږم څپرکي په توګه د تغذیې او غذايي مرستود مبحثونو سره یوځای شوی دی. یو بل نوی څپرکی، یو لږ نور معیارونه چې په ټولو برخو کې کارول کېږي په تفصیل سره څیړي. دا پروسې، د ونډې اخیستنې، ارزونې، ځواب ورکونې، هدف ټاکنې، پلټنې، ارزیابي، دکارکونکو دندې او مسؤلیتونه څیړي. سربیره پر دې. اووه نوي مسئلې (کوچنیا، زړه کسان، معیوب وګړي، جنسیت، ساتنه، ایدس/HIV او چاپیریال) د ټولو څپرکو سره د اړیکو په پام کې نیولو سره، څیړل شوې دي.

څه وخت له دې کتاب څخه کار واخلو؟

د سفیر په نوم دا لاسي لارښوود کتاب، ددې لپاره طرح شوی، چې د مصیبت او ناوړین په وخت کې ترې کار واخیستل شي. همدارنګه دا کتاب ښايي ددې لپاره هم ګټور وي، چې د پیښو لپاره مخکې له مخکې تیاری ونيول شي او د بشر له حقوقو څخه دفاع وشي. دا ښايي ددې لپاره هم مناسب وي، چې د طبیعي غميزې او د جګړې د مصیبتونو په حالاتو کې مرستندویه دنده ترسره کړي. دا کتاب په نورمالو او بیرنيو حالاتو کې؛ په ښاري او کلیوالي چاپیریال کې؛ په پرمختللو او مخ پر ودې هیوادو کې او بالاخره په نړۍ کې هرچیرته، مرستندوی کیدای شي. ددې کتاب په اوږدو کې پر دې ټینګار شوی، چې باید د غمخېلو خلکو لومړني حیاتي ضرورتونه په ګوته او ددوی له اساسي بشري حقونو څخه ملاتړ وشي تر څو دوی په عزت سره ژوند وکړي.

له پورتنیو یادونو سره سره، دا حتمي نده چې ټول هغه مالوماتونه چې په دې کتاب کې راغلي، باید پلي شي، بلکې د وضعیت په پام کې نیولو سره مثلاً ناوړین ته د چمتووالي په وخت کې او یا هم له ناوړین څخه د راوتلو په پړاو کې، تغیر موندلای شي. دا کتاب ددې لپاره ندی طرح شوی، چې د تکنالوژیکي ناوړینونو په وړاندې په غبرګون کې وکارول شي، د بیلګې په توګه د ترانسپورتي، صنعتي، کیمیاوي، بیولوژیکي او یا هم هستوي ناوړینونو د رامنځته کیدلو پر وخت کې. په هر حال، دا کتاب په داسې حال کې چې په دا ډول

ځانگړو غميزو بحث نه کوي، خو، په هغو حالاتو کې چې خلک بيخايه شوي وي او ددغو غميزو له امله انساني مرستې ته اړتيا وليدل شي، ډير اغيزمن دي.

زمانې چوکاټ

هغه زمانې چوکاټ، چې په هغه کې له دې لاسي کتاب څخه کار اخيستل کېږي، تر ډيري کچې د موضوع او چاپيريال په شرايطو پورې اړه لري. بنيادي ډيرو ورځو، اونيو يا مياشتو ته اړتيا وي چې مؤسسې ددې جوگه شي، چې په ځانگړې برخه کې د معيارونو او شاخصونو په پلي کولو کې لاسته راوړنې ولري. په ځينو حالاتو کې بنيادي، پرته له دې چې بهرنۍ مداخلې ته اړتيا وليدل شي، حد اقل معيارونه لاس ته راوړل شي. په يوه ځانگړي حالت کې د کار څرنگوالي، خاص زمانې چوکاټ ته اړتيا لري. ددې لپاره چې معيارونه او شاخصونه په مناسب ډول پلي شي، د لارښوونو له مخې ددوی لپاره مناسب مهالویش په پام کې نيول شوی دی.

ماهيتي، منشوري او ظرفيتي توپيرونو ته په پام سره، بشري خپريه ټولنې د مرستې رسولو په چارو کې، بيلابيلې کړنلارې لري. دا توپيرونه د تکامل هغه اصل ته ګوته نيسي، په کوم کې چې هره خپريه مؤسسه د مرستو په رسولو کې د خپلو دندو د اجرا کولو لپاره بيلابيلې لارې چارې او ميکانيزمونه کاروي. د ناتار او ناورين په ټولو حالاتو او شرايطو کې بايد دولتي خدمات د دوی د شته والي، جوړښت او څرنگوالي په پام کې نيولو سره بشپړ او د اوږدې مودې لپاره يې ملاتړ وشي.

له دې کتاب څخه څرنگه کار واخلو؟

داسې ډير کتابونه شته چې د عمل په ډگر کې خپريه کارکونکو ته عملي لارښوونې لري. دا کتاب يو لارښود کتاب ندی، بلکې د حد اقل معيارونو او کليدي شاخصونو هغه ټولگه ده چې د انساني مرستو رسولو بيلابيل اړخونه، له لومړنۍ ارزونې څخه نيولې، بيا تر همغږۍ او د حقونو تر دفاع پورې، ټول په کې بيان شوي دي. معيارونه هغه عمومي بيانيې او څرگندونې دي، چې په ټاکلو شرايطو او حالاتو کې حد اقل لاسته راوړنې تعريفوي. شاخصونه بيا داسې اشارې دي، چې د يوه معيار د لاسته راوړنې او يا نه لاسته راوړنې څرنگوالي په ګوته کوي. په داسې حال کې چې لارښوونې زيات مالومات برابروي.

د څلورو تخنیکي څپرکو له جملې څخه هر یو: د اوبو رسولو، روغتیا ساتنې او حفظ الصحې څپرکي؛ د غذايي خوندیتوب، تغذیې او غذايي مرستو څپرکي؛ د پناځای، میشتیدنې او نا خوراکي توکو او د روغتیايي خدمتونو څپرکي، خپل خپل معیارونه او شاخصونه لري. لومړی څپرکی چې مشترک معیارونه پکې څیرل شوي دي، د پروگرامونو د طراحی او د هغوی د پلي کیدو په اړه لارښوونې لري، کومې چې په ټولو برخو کې د عملي کیدو وړ دي. مخکې تر دې چې نور تخنیکي څپرکي مطالعه شي، لومړی باید دا څپرکی ولوستل شي.

په هر څپرکي کې د ځانګړو ټکو لپاره اړونده لارښوونې شته چې باید په بیلابیلو حالتونو کې، کله چې معیارونه پلي کیږي، په پام کې ونیول شي. دا لارښوونې، د لومړنیو ضروري مسئلو او عملي ستونزو په اوارولو کې سلامشوري وړاندې کوي. په همدې ترتیب، د عملي ستونزو د سمبالولو په اړه او یوې مسئلې ته د لومړیتوب ورکولو په هکله مشوري ورکوي، همدارنګه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې او توپیرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته، تشریح کړي. لارښوونې تل اړونده کلیدي او ځانګړي شاخصونه چې له متن سره تړلي وي، په ګوته کوي. کلیدي شاخصونه باید د لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي.

همدارنګه هر څپرکی، د لنډې سربزې لرونکی دی چې په اړونده برخه کې غوره مسئلې تشریح کوي. سربیره پر دې، زیاتونې، اخیستنې، دپراخو سرچینو او تخنیکي مالوماتو انتخابي لستونه، ارزونې، چک لستونه، فورمولونه، جدولونه او رپوټونه ښيي او څرګندوي یې. د یادولو وړ ده چې ټول څپرکي یو له بل سره تړلي دي. البته په تکراري توګه په یوه برخه کې هغه معیارونه تشریح شوي، چې په بله برخه کې ورته اړتیا وي.

د معیارونو او شاخصونو ترمنځ توپیر

د معیارونو بنسټ په دې اصل ولاړ دی، چې ناوړین خپلې ولس د پټمن ژوند حق لري. معیارونه، اصلاً له یو کیفیت درلودنکي دي چې په نړیواله کچه په هر ډول کاري چاپیریال کې د پلي کیدو وړ دي. کلیدي شاخصونه چې د معیارونو اندازه کولو لپاره کارول کیږي، کیدای شي کمی یا کیفي ماهیت ولري. شاخصونه دهغو الاتو او وسیلو په توګه دنده سر ته رسوي، چې د سرته رسیدلو عملیو او پروگرامونو اغیزې معلومې کړي چې له دې پرته معیارونه به د ښه نیت له څرګندولو څخه څه زیات شي نه وي او کوم عملي ارزښت به ونلري.

معیارونه، په یوازې توګه کار نه ورکوي، بلکې دوی یو پر بل متکي دي. په هر حال، د نړیوالو معیارونو فورمولبندي او په عمل کې د هغوی د پلي کیدو د وړتیا تر منځ، خامخا توپیر شته، ځکه چې هر چاپیریال او حالت له یو بل سره توپیر لري. په ځینو

حالاتو کې سیمه ییز فکتورونه کولای شي، دټولو معیارونو او شاخصونو د پلي کیدو او تحقق مخه ونیسي. نو په داسې یو حالت کې کومه خلا چې د هغو معیارونو او شاخصونو تر منځ، چې په دې کتاب کې ذکر شوي او هغه چې د عمل په ډگر کې لاسته راغلي، باید تشریح شي. ددوی لپاره دلیلونه او هغه څه چې په هغو کې بدلون ته اړتیاوي، باید روښانه شي.

د ناورینخپلو خلکو د ظرفیتونو او حساسیتونو پیژندنه

ددې لپاره چې د مصیبت خپلو سره د مرستې ستراتیژي پراخه او ګړندی شي، مهمه دا ده چې ددوی بیلابیل حساسیتونه، اړتیاوې او ظرفیتونه وپیژندل شي او ځان پرې پوه کړل شي. ځانګړي فکتورونه لکه جنسیت، سن، معیوبیت او د HIV/AIDS حالت، په زیانمنیدنه اغیز لري او په بحراني شرایطو کې د خلکو د ژوندي پاته کیدو هڅو ته شکل ورکوي. په ځانګړې توګه ښځې، کوچنیان، زاړه او هغه څوک چې د (PLWH/A) HIV/AIDS لرونکي وي، کیدای شي له ناورین سره د مجادلې په بهیر کې په ځانګړې توګه زیانمن شي. همدارنګه کیدای شي، د مرستو د تر لاسه کولو په خاطر له فزیکي، کولتوري او ټولنیزو ستونزو او خنډونو سره مخ شي. قومي، مذهبي یا سیاسي تړاوونه او یا بیځایه کیدنه کولای شي چې ځانګړي خلک بیا بیا له خطر سره مخ کړي، چې البته له دې پرته به دومره نه وای زیانمن شوي.

د زیانمنونکو ډلو د بیلابیلو اړتیاوو نه پیژندنه، مرستو او ملا تر ته په مساوي توګه ددوی نه لاسرسی او په دې لار کې خنډونه کیدای شي چې ددوی د ګوښه کیدو سبب وګرځي. آن تر دې چې د حیاتي مرستو له اخیستلو څخه به برخې پاته شي. ناورین خپلو خلکو ته د مرستې د حق د درلودلو په اړه مالومات ورکول او ددوی پوهول چې دا مرستې تر لاسه کړي، ډیره ضروري مسئله ده. زیانمنونکو ډلو ته د داسې مالوماتو ورکول ځانګړې اهمیت لري، ځکه چې دوی د رغیدنې او له ناورین سره د مبارزې لپاره د نورو په نسبت د ځان ساتنې لږه وړتیا لري. په تیره بیا چې دوی له ناوړه حالت سره مخ شي او خپله شتمني له لاسه ورکړي. له همدې کبله کیدای شي چې دوی ډیرې مرستې ته اړتیا ولري. د پورتنیو دلیلونو پر بنسټ، دا ډیره ضروري ده چې ځانګړي زیانمنونکي ګروپونه وپیژندل شي او دا پوهه هم تر لاسه شي چې دوی څرنگه د غميزو په بیلابیلو شرایطو کې زیانمن شول او د زیان سره په متناسب ډول ورته غبرګون وښودل شي. باید دې ته ځانګړې پاملرنه وشي چې د ناورین خپلو خلکو ساتنه او دوی ته د مرستو ویشل له توپیر څخه پرته تر سره شي او ددوی دټاکلو اړتیاوو سره اړخ ولګوي.

په عین حال کې، ناورین خپلو خلکو ته باید د بیچاره قربانیانو په سترګه هم ونه کتل شي، چې په دې خلکو کې زیانمنونکي ګروپونه هم شامل دي. دوی داسې مهارتونه او ظرفیتونه

لري او لاسته يې راوړلی شي، چې له ناورين سره د مجادلې او هغه ته د خبرگون بنودلو لپاره اساسي رول لوبولای شي. دا وړتياوې او مهارتونه بايد وپيژندل شي او ملاتړ يې وشي. وگړي، کورنۍ او ټولنې کولای شي چې په لوړه کچه وړتياوې ولري او له ناورين سره په مخامخ کيدو کې ډير زغم ولري. نو په دې اساس، په لومړنۍ ارزونه کې د مصيبت خپلو خلکو د اړتياوو او کمبوتيو د په گوته کولو تر څنگ، ددوی مهارتونه او وړتياوې هم له پامه ونه غورځول شي. پرته له دې چې يوه غميزه په ناڅاپي ډول منځته راځي، يا په کرار کرار پرمخ ځي، افراد او ټولنې د خپلو لومړيتوبونو په نظر کې نيولو سره د هغې له اغيزو نه ځان راباسي او مجادله ورسره کوي.

اساسي زيانمونکې ډلې له بنځو، کوچنيانو، زړو کسانو، معيوبو خلکو، په (PLWH/A) اخته کسانو او له قومي لږکيو څخه عبارت دي. که څه هم دا د زيانموندکو ډلو يو بشپړلست ندی، خو دا هغه گروپونه دي، چې په وار وار د زيانموندکو په توگه پيژندل شوي دي. ددې کتاب په اوږدو کې، چيرته چې د (زيانمنيدونکو ډلو) اصطلاح کارول شوې ده، مطلب يې ټولې هغه ډلې دي چې يادونه يې شوې ده. کيدای شي چې داسې حالات هم منځته راشي، چې د زيانمنيدونکو خلکو څخه، يوازې يو گروپ يې د نورو په پرتله ډير له خطر سره مخ شي. خو په هر حال، يو گروپ ته گواښ دا مانا لري لکه چې ټولې زيانمنيدونکې ډلې له خطر سره مخ شوي وي. په ټوليزه توگه، په دې لاسي کتاب کې، بيلابيل زيانمنيدونکي گروپونه له يو بل څخه ډير ندي بيل شوي. کله چې هر يوگروپ له خطر سره مخامخ شي، د اړونده کارکونکو څخه په ټينگه غوښتنه کيږي، چې په څرگنده توگه دې د هغو ټولو ډلو په هکله فکر وکړي، چې په کتاب کې يې يادونه شوې ده.

محوري مسئلې

کتاب ته په بيا کتنې سره، د يو شمير هغو مهمو مسئلو په اړه چې د ټولو برخو سره تړاو لري، هر اړخيز غور او پاملرنه شويده. لکه: ۱- کوچنيان ۲- زاړه کسان ۳- معيوبين ۴- جنسيت ۵- ساتنه ۶- AIDS/HIV او ۷- چاپيريال. پورتنۍ مسئلې د هر څپرکي په اړونده برخو کې سره يو ځای شوې او يا هم په موازي ډول تر بحث لاندې نيول شوي دي. دا ټاکلې مسئلې د زيانمنيدنې سره ددوی د تړاو د اهميت له مخې بايدانتخاب شي ځکه چې د سفيير کارکونکي د عمل په ډگر کې په تکراري ډول ورسره مخامخ شوي دي. دا لارښود کتاب، ټولوي محوري مسئلې په مفصل ډول سره نشي په گوته کولای، خو ددوی اهميت مني.

کوچنيان: له زيان څخه دکوچنيانو د ساتنې لپاره بايد ځانگړي گامونه واخيستل شي، چې ټولو اساسي خدمتونو ته دوی په مساوي توگه لاس ورسيزي. څرنگه چې کوچنيان د ناورين خپلې نفوس يوه ډيره لويه برخه جوړوي، دا مهمه ده چې د بېرني ارزونې او پلان

جوړولو په بهیر کې، نه یوازې ددوی نظریې او تجربې په پام کې ونیول شي، بلکې دا هم دیادونې وړ ده، چې دوی د بشري مرستو په ویش، پلان جوړولو، څارنې او څیړنې باندې اغیز ولرلای شي. سره له دې، چې ځانګړې زیانمنیدنې (لکه خوارځواکي، څښناک (استثمار)، سېري تېنټونه، په وسلوالو ځواکونو کې په کار ګومارل، جنسي تیرۍ او په تصمیم نیولو کې د برخې اخیستنې د فرصتونو نه ورکول) پر ټولو خلکو اغیز کولای شي، خو ددغو زیانونو ډیرې اغیزې، په کوچنیانو او ځوانانو کې محسوسې وي.

د ماشوم د نړیوالو حقونو د کنوانسیون له نظره، هغه څوک چې عمر یې له اتلس کلنۍ څخه ښکته وي، ماشوم بلل کېږي، خو د کولتوري او ټولنیزو دودونو له مخې، کیدای شي په ځینو ټولنو کې، ماشوم په بیلابیلو ډولونو تعریف شي. دا چې یوه ټولنه د خپل ځانګړي تحلیل له مخې ماشوم څرنگه تعریفوي، بېله خبره ده، خو ددې خبرې کره کول ضروري چې ماشومان او ځوانان له انساني مرستو څخه بې برخې نشي.

زړه کسان: د ملګرو ملتونو د ارزونې له مخې، زړې ښځې او نارینه هغه څوک دي، چې عمر یې له شپیتو کلونو څخه اوښتی وي. په هر حال، د ټولنیزو او کولتوري دودونو له مخې، پورتنۍ تعریف له یو چاپیریال څخه تر بل پورې توپیر سره لري. که څه هم زړه کسان، په غمیزه کې د زیانمنیدونکو وګړو یو لوی تناسب جوړوي، خو دوی د ژوندي پاتې کیدو او بیا فعالولو په برخه کې بنسټیز یا کلیدي رول هم لري. یو ډیر مهم عامل چې دناورین په شرایطو کې، د زیانمنیدنې په منځته راوړلو کې رول لري هغه ددوي ګوښه کول دي. کله چې د ورځني ژوند، کورنۍ او ټولنیز جوړښت په نظم او ترتیب کې بیلتون او ماتې راشي، ددې ډلې منزوي کول دوي ته نور هم سخت تمامېږي؛ حساسیت او زیانمنیدنه نوره هم زیاتوي او د مزمنو روغتیايي ستونزو، دماغي او ذهني نیمګړتیاوو د زیاتیدو سبب ګرځي. په هر حال، تجربو ثابته کړې چې زړه کسان نسبت دې ته چې مرسته واخلې، مرسته ورکونې ته متمايل دي. که چېرې له زړو سره مرسته وشي او په پښو ودرول شي، دوی کولای شي په ډیرو برخو کې مهم رول ولوبوي. د بیلګې په توګه، دوی په هرڅه پام کولای شي؛ اساسي سرچینې تنظیم او سمولای شي او ګټې لاسته راوړلای شي. همدارنګه ددوی له پوهې او تجربې څخه د ټولنیزو ستراتیژیکانو، د ټولنې د کولتوري او ټولنیز هویت په ساتلو او د ستونزو او شخړو په اوارولو کې هم ګټه اخیستل کیدای شي.

معیوبین او معلولین: په هره غمیزه کې معیوبین یا معلولین، هغه کسان ګڼل کېږي چې په فزیکي یا رواني توګه زیانمن شوي وي. یا دا چې په سختۍ سره زده کړه کولای شي، چې دا کار په غمیزه کې د معیاري مرستو د لاسته راوړلو مسئله نوره هم ستونزمنوي. دا ډول کسان، په ځانګړې توګه د زیانمنونکو په جمله کې شمیرل کېږي. ددې لپاره چې بیخایه شوي کسان وژغورل شي او ژوندي پاتې شي، دوی د لومړنیو مرستو او اسانتیاوو برابرولو ته اړتیا لري. دوی باید یادې شوي اسانتیاوې ددوی د اړتیاوو په تناسب لاسته

راوړي. همدارنګه دوی د ټولنیزې مرستې داسې یوې شبکې ته اړتیا لري چې د کورنیو له خوا ورته برابره کړای شي.

جنسیت: د بشري منشور په بنسټیزو سندونو کې په څرګنده توګه راغلي چې د ښځو او نارینه وو حقونه سره برابر دي. ښځې او نارینه، نجونې او هلکان د بشري مرستو د لاسته راوړلو مساوي حق لري؛ یوشان انساني کرامت لري؛ مساوي انساني ظرفیتونه لري؛ چې په انډولیزه توګه د انتخاب حق، له دغه حق څخه د ګټې اخیستنې یوشان فرصتونه او د خپلو کړنو پایلو ته د شکل ورکولو له مساوي وړتیاوو څخه عبارت دي.

بشري مرستې هغه وخت ډیرې اغیزمنې تمامیدای شي چې د ښځو او نارینه وو د اړتیاوو، حساسیتونو، ګټو او ظرفیتونو او پر دوی باندې د غميزې بیلابیلو اغیزو ته په پام سره عیارې شوي وي. پردغو توپیرونو د پوهیدنې؛ د ښځو او نارینه وو د رول او دکار د حجم نه برابروالی؛ وسایلو ته لاسرسی او پر هغو د کنټرول څرنگوالی؛ د تصمیم نیولو واک او مهارتونو ته د ودې ورکولو د فرصتونو د لاسته راوړلو پر شونتیا پوهیدنه، دا ټول او ټول د جنسیت د ارزونې او څیړنې له لارې لاسته راځي. نو په دې اساس ویلای شو چې جنسیت هم د نورو ټولو اړونده موضوعاتو سره نږدې اړیکې لري او اغیز پرې کوي. د انساني مساوات او ناپییلتوب دموخو مانا داده، چې باید د ښځو او نارینه وو تر منځ انصاف او عدالت تامین او دې مسئلې ته پام راوړول شي، چې په پایله کې ددوی تر منځ مساوات ترلاسه شي.

ساتنه: مرسته او ساتنه د بشري هڅو دوه نه بیلیدونکي ستنې دي. بشري مؤسسي په وار وار له داسې حالاتو سره مخامخ شوي دي، چې د انسانانو کړه وړه او یا خنډونه د ټول نفوس او یا د ټولنې دیوې برخې داساسي امنیت لپاره ګواښ او تهدید رامنځته کړي. لکه د بشر پر اساسي حقوقو تیری، چې د بشر د حقوقو په نړیوالو قوانینو کې یې هم یادونه شوې او په رسمیت یې منلې دي. دا سرغړونې کیدای شي د خلکو روغتیا او سلامتی او یا د هغوی خونديتوب ته نیغ په نیغه ګواښ وګرځي. د وسلوالو جګړو او شخړو په وخت کې ستره او لویه انساني مرسته دا ده، چې خلک له داسې ګواښونو څخه وساتل شي.

د مرستو شکل او د هغوی برابرول او د ویشلو لارې چارې کولای شي، چې د ناوړین ځپلي ولس پر امنیت د پاملرنې وړ (ښې یا بدې) اغیزې وښندي. دا لاسي کتاب، د ساتنې د ستراتیژۍ او د هغې د میکانیزم په هکله او یا دا چې خیریه ټولنې څرنگه خپل مسؤلیتونه سرته ورسوي، په تفصیل سره تشریحات نلري. خو په هر حال، هغه ټولنې، چې د مرستو په برابرولو او ویشلو کې برخه لري، چیرته چې ممکنه وي، دا کتاب دوی ته د ساتنې او حقوقو په باب، د بیلګې په توګه د جنسي تیریو او د ناوړه ګټې اخیستنې د مخنیوي او یا هم د نفوسو د کافي او مناسب ثبت په هکله، مالومات ورکوي.

HIV/AIDS : د انساني ټولنو دفاعي ميکانيزم او دبيا رغيدنی ځواک هغه وخت کميږي

چې په دوی کې HIV/AIDS په لوړه کچه خپور شي، چې په پایله کې د هغو بهرنیو عواملو په سبب چې د غميزې او ناورین سبب کېږي، د ټولنې ځواکمني راښکته کېږي. په داسې یو حالت کې، هغه موده اوږدېږي، چې یوه ټولنه د بیا رغیدو لپاره ورته اړتیا لري. هغه څوک چې د HIV/AIDS (PLWH/A) سره ژوند کوي، تر ډیره حده له توپیر (تبعیض) سره مخ کېږي او په کار داده چې په خواخوږۍ او رازدارۍ سره هغوی ته ورننږدې شو او کومې ساتنې او مرستې ته چې اړتیا لري، ورته برابرې شي. دا معیوبونکې ناروغي، نه یوازې افراد، بلکې ددوی کورنۍ او اړونده ټولنه هم اغیزمنوي. همدارنګه دا ناروغي، ځوانان، په ځانګړي ډول ځوانې ښځې، آن د خپلې ځوانۍ په کلونو کې اغیزمنوي او په نا انډولیز ډول په فزیکي، رواني او له مالي پلوه ددې ناروغۍ تر اثراو لاندې راځي. کله چې ناروغي هره خوا خپره او رېښې یې ژورې شي، په نتیجه کې د ډیرې مړینې سبب ګرځي او د وګرځمیرنې د ځانګړنو له مخې، ټولنې بدلېږي او په نا انډولیز ډول د کوچنیانو، یتیمانو او زړو کسانو په شمیر کې بدلون (زیاتوالی) راځي. دا زیانمنیدونکې ډلې، ځانګړې پاملرنې ته اړتیا لري او باید دوی ته دمرستې پروګرامونه جوړ او داسې نورې هلې ځلې هم ددوي د ژوند د لا ښه کیدو لپاره تر لاس لاندې ونیول شي.

چاپېریال: ټول هغه فزیکي، کیمیاوي او بیولوژیکي بریدونه، چې ځایي او ناورین خپلې ټولنې ژوند په کې کوي او د خپل ژوندانه اړتیاوې برابروي، په ټولیز ډول د چاپېریال په نامه یادېږي. چاپېریال ټولې هغه طبیعي زیرمې برابروي، چې د اړونده ټولنې غړي اړتیا ورته لري او ددوی د ژوندانه کیفیت ټاکي. ددې لپاره چې چاپېریال یادې شوې دندې تر سره کړي نو ساتنې او څارنې ته هم اړتیا لري. حد اقل معیارونه، پر دې ټینګار کوي، چې د بیخایه څښاک (استثمار)، ککړتیا او چاپېریال جوړونکو توکو د ویجاړتیا او خرابۍ مخه ونیول شي. د پورتنیو حد اقل وقایوې تدبیرونو موخه داده، چې د چاپېریال حیاتي رول پیاوړی، او د هغو میکانیزمونو پیژندنه او پلټنه وشي، چې د بیارغونې او توافق طبیعي سیستم تامین کړي.

ددې لاسي کتاب لیر لید او محدودیتونه

د خیریه مؤسسو لپاره د حد اقل معیارونو د پلي کیدو وړتیا په یو لړ فکتورونو پورې اړه لري، چې د هغو له ډلې څخه یې ځینې ددوي په واک او کنټرول کې دي. په داسې حال کې، چې د سیاسي او امنیتي فکتورونو په څیر، ځینې نورې ددوی له واک څخه بهر دي. دځانګړي اهمیت له مخې، دا باید جوته شي، چې کومې مؤسسې غمخپلو خلکو ته د مرستې لارې پیدا کولای شي یا دا چې دوی د اړونده دولتي چارواکو سره د ګډ کار کولو په مسئله خوښي وي. دا هم مهمه ده، چې دوی په ټاکلو امنیتي شرایطو کې کار وکړای شي. ددې سره

جوخت، دا هم ډیر ارزښت لري، چې معلومه شي، يادې شوې مؤسسي څومره مالي، انساني او مادي امکانات لري.

په داسې حال کې چې بشري منشور د انساني اصولو له یو عمومي بیان څخه عبارت دی، نو دا کتاب په یوازې توګه نشي کولای، چې د خیریه فعالیتونو د ټولو ځانګړتیاوو او اړخونو بشپړه ارزونه ولري او ټولې لارښوونې په ګوته کړي. لومړی: حد اقل معیارونه د مناسبو بشري مرستو، ټول ممکنه شکلونه په بر کې نه نیسي. دوهم: د ځینو مشکلاتو له وجې د ټولو معیارونو یو په یو پلي کیدل ستونزمن کار دی، خو نا شونې هم نه دی. ډیر فکتورونه لکه؛ نا امنی، ناکافي سرچینې، دنورو مرستندویو ټولنو مداخله او د نړیوالو قوانینو نه پلي کیدل، کولای شي، چې خیریه هلې ځلې له ډیرو زیاتو ستونزو او خنډونو سره مخامخ کړي.

د مثال په توګه داسې هم کیدای شي، چې مؤسسي مصیبت ځپلو خلکو مرستې ته د وردانګلو لپاره کافي امکانات په واک کې ونلري، نو په داسې یو حالت کې باید اړتیاوو ته د لومړیتوب ورکولو مسئله په پام کې ونیول شي؛ د هغو په وړاندې غبرګون راوپارول شي؛ د مناسبو او ضروري مرستو په وړاندې خنډونه له منځه یووړل شي او د هغو ساتنه وشي. په هغو حالاتو کې، چې سیمه ییز نفوس ته په لوړ کچ زیان وراوښتی وي؛ چیرته چې فقر ډیر عام شوی وي او یا اوږده جګړه روانه وي، نو پداسې حالاتو کې حد اقل معیارونه د نورمال ورځني ژوند د شرایطو څخه وړ اوږي او زیاتیري او ددې امکان هم شته چې خپګان او خوابدي رامنځته شي. نو ځکه هم په کار داده، چې سیمه ییز شرایط په دقیق ډول محاسبه او د غمځپلو خلکو د مصیبت او چاپیریال په پام کې نیولو سره، دوی ته په مساوي ډول پروګرامونه او امکانات برابر شي.

دا منل شوې ده چې په ډیرو حالاتو کې ټول شاخصونه او معیارونه نشي پلي کیدای، خو ددې کتاب کارونکي دې د خپل وس په اندازه هلې ځلې وکړي. د یو غبرګون په لومړي پړاو کې، مثلاً د ټولو مصیبت ځپلو خلکو د بنسټیزو اسانتیاوو د برابرولو مسئله بنایي تر دې ډیره مهمه وي، چې په ځای یې یوازې حد اقل معیارونه او شاخصونه په یو کوچني نفوس کې په پوره ډول تطبیق شي. دا لاسي کتاب نشي کولای هرې پوښتنې ته ځواب ووايي او یا دا چې هر کړکيچ ته د حل لارې په ځان کې ولري، خو هغه څه چې دا کتاب یې کولای شي دا دي، چې دستونزو د حل ډیبل په توګه کار ورکړي. یعنې هغه معیارونه او شاخصونه چې د کلونو کلونود بڼه کار او تجربو له مخې د نظر په یووالي سره لاسته راغلي وي، داسې په کار واچول شي چې له هغو څخه سمه او اغیزمنه ګټه واخیستل شي. لارښوونې داسې تنظیم شي چې عملي کار ته ټاکلې لوری ورکړي، اود بشري منشور، د دفاع لپاره د یو قانوني چوکاټ او بنسټ په جوړولو کې مرسته وکړي.

بشري منشور او حد اقل ستندردونه دبشري غبرگون ټولو ستونزو ته د حل ته ځواب نشي ويلي او نه هم د ټولو انساني مصيبتونو مخه نيولاي شي، خو هغه څه چې دوي يې کولای شي دا دي، چې د خيريه مؤسسو لپاره د داسي آلاتو او افزارو په توگه کار ورکړي چې ددوی د مرستو اغيزمنتيا او کيفيت لوړ کړي، چې پدې وسيله په يوه غميزه کې د غمځپلو خلکو په ژوند کې دپاملرنې وړ بدلون راوستلای شي.

بشري منشور

بشري منشور

هغه بشري خيريه ټولنې، چې دې منشور او حد اقل معيارونو ته ژمنې دي، هدف يې دادی چې د هغو خلکو د خدمت جوگه شي چې ناورين او يا وسلوالو جگړو ځپلي وي او د بنسټيزو بشري اصولو د څارنې کچه لوړه کړي.

بشري منشور دغو اصولو ته د خيريه ټولنو ژمنه او د حد اقل معيارونو د لاسته راوړنو څرنگوالی بيانوي. دا ژمنه دټولنو لپاره د اخلاقي مکلفيتونو او درناوي پر بنسټ ولاړه ده. دا په حقيقت کې هغه حقوق او دندې منعکسوي چې په نړيوالو قوانينو کې هغوي ته درناوی کيږي او هغه څه دي چې دولتونو او گوندونو، دواړو په ځان منلي دي.

دامنشور د جگړو يا له ناورين څخه د اغيزمن شويو خلکو د ژوندانه د ډيرو اساسي اړتياوو او انساني کرامت د ساتلو او مراعات کولو په باب تدوين شوی دی. دحد اقل معيارونو موخه داده چې د خلکو د اړتياوو لکه اوبه، چاپيريال او روغتيا ساتنې، تغذي، خوړو، پناځای او روغتيايي پاملرنې کچه وټاکي. دبشري منشور او حد اقل معيارونو سره يوځای کول د انساني مرستو د چارو د عملياتي چوکاټ په جوړولو او د مسؤوليت په ټاکلو کې مرسته کوي.

1- اصول

موږ د بشري منشور په احكامو او دهغو په لومړيتوب او اړتيا باندې په بيا بيا سره ټينگار کوو. پدې وسيله زموږ په آند، بايد ټول شوني گامونه اوچت شي، چې له جگړو او ناورينونو څخه د راولاړې شوې انساني غميزې مخنيوي وشي يا سپکه کړای شي او بل دا چې مصيبت خپلې ملکي وگړي د ساتلو او مرستو وړ دي.

د همدې عقيدې له مخې چې په نړيوال بشري قانون کې منعکسه شوې او دانسانيت په اصل ولاړه ده، موږ د بشري خيريه ټولنو په توگه خپلې مرستې او کومکونه، ناورين خپلو خلکو ته وړاندې کوو. موږ به د انساني اصولو او ناپييلتوب په پام کې نيولو سره او دنورو هغو ټاکل شوو اصولو او مقرراتو له مخې عمل وکړو، چې په جنگ او غميزه کې د نړيوال سره صليب، د سري مياشتي غورځنگ او نادولتي خيريه ټولنو له خوا په ۱۹۹۴ کال کې تصويب شوي دي. ياد شوي اصول او مقرري په بشپړ ډول سره ددې کتاب په ۳۱۵ مخ کې بيان شوي دي.

بشري منشور د لاندنيو اصولو بنسټيز اهميت مني او تائيدوي يې

1،1 په درنښت سره د ژوند کولو حق

دا حق په هغو قانوني لوايحو او مقرراتو کې منعکس شوی چې په وړ او مناسب معيار د ژوند کولو حق او د ظلم، غير انساني يا له سپکاوي څخه د ډکو جزا گانو څخه خلاص چال چلند په هکله وضع شوي دي. موږ د يو فرد د ژوند کولو حق ته قايل يو او دا منو چې د يو فرد د ژوندکولو حق دې هلته هم تضمين شي، چيرته چې د گواښ او خطر سره مخ وي. له دې سره جوخت، د نورو دنده هم داده چې دا وړ او مناسب گامونه واخلي او په هيڅ صورت دې د ژوند ژغورونکو مرستو مخنيوی ونکړي. سربيره پر دې، نړيوال بشري قانون د جگړې په بهير کې د ملکي وگړو سره د مرستې لپاره ځانگړی قيد او شرط لري، يانې کله چې ملکي وگړي د ژوندانه لومړنۍ آسانتياوې له لاسه ورکړي، دولتونه، گوندونه او ډلې بايد له دې سره موافقه وکړي، چې هغوي ته به پرې بشري مرستې برابرې او ورسوي. (۱)

1،2 د جگړه مارو او عادي وگړو تر منځ توپير

دا توپير د ۱۹۴۹ کال د ژنيو په تړون او بيا وروسته د ۱۹۷۷ کال په نورو اړونده پروتوکولونو کې څرگند او جوت شوی دی. لکه څرنګه چې د شلمې پيړۍ د دوهمې نيمايي د جنگ جګړو بيشميره ملکي مرګ ژوبلې بنيې، دا بنسټيز اصل په زياتيدونکې توګه تر پېښو لاندې شوی دی. هغه کورني جنگونه، چې معمولاً (داخلي جګړه بلل کيږي، موږ بايد داسې رانده نکړي چې په جګړه کې د ښکېلو خواوو او ملکي وګړو (ناروغانو، ټپيانو او بنديانو په ګډون) تر منځ توپير ونه کړای شو. ملکي وګړي، ناروغان، بنديان او ټپيان په مخامخ ډول په جګړه کې برخه نلري. هغه ملکي وګړي، چې په جګړه کې برخه نلري، د نړيوال بشري قانون له مخې ساتل کيږي او له يرغل څخه خوندي کيل کيږي.

1,3 په زور د نه شړلو اصل

دا هغه اصل دی، چې له مخې يې کډوال بايد بيرته هغه هيوادته په زور ونه ليرول شي چې هلته ددوی ژوند يا ازادي د نژاد، مذهب، قوميت، د کوم ټولنيز ګروپ سره د تړاو يا سياسي نظرياتو له مخې له ګواښ يا خطر سره مخ شي او يا داسې فکر وشي چې ددوی په بيرته ستونزو سره داسې زمينه برابريږي، چې ددوی د عذاب، کړوني او شکنجې سبب شي.

2- دندې او مسؤليتونه

2.1: موږ دا منو، چې تر هر څه دمخه دا د جګړه ځپلو او غمځپلو خلکو ځپلې هڅې دي چې دوی ځپلې اساسي اړتياوې لاسته راوړي. او موږ په دې هم ټينګار کوو، چې دا د دولت دنده او مسؤليت دی چې کله د خلکو وس او توان پای ته ورسېږي نو دولت دوی ته مرستې برابرې کړي.

2.2: د نړيوال قانون له مخې، هغه خلک چې د غميزې سره مخ شوي دي، بايد د ساتنې او مرستې وړ خلکو په توګه وپېژندل شي. دا قانون وايي، چې دولتونه او په جګړه کې ښکېلي ډلې، قانوني مکلفيتونه لري چې يا په خپله مرستې برابرې کړي يا دا چې د مرستندويه ټولنو مرستو ته اجازه ورکړي. همدارنګه د بشر د حقوقو له نړيوال قانون څخه د سرغړاوې نه ځان وژغوري. ياد شوي حقوق او مکلفيتونه، د بشر د حقوقو په نړيوال قانون، نړيوال بشري قانون او د کډوالو په قانون کې په څرګنده توګه بيان شوي دي.

2.3: د انساني خيريه ټولنو په توګه، موږ خپله دنده ددغو لومړنيو وظيفو او مسؤليتونو په اړه پېژنو. زموږ دنده د بشري مرستو د برابرېدونکو په توګه، هغه حقيقت منعکسوي، هغوي چې د مرستې برابرول يې د لومړنيو مسؤليتونو څخه شميرل کيږي، تل ددې وړتيا نلري يا نه غواړي چې دوي پخپله دا دنده تر سره کړي. دامسئله کله کله په ظرفيت پورې هم اړه لري. ځينې وختونه، دا کار ددې مانا لري چې بنسټيزو قانوني او اخلاقي مسؤليتونو ته په

يو اړخيز ډول بې پروايي کيږي او يا په سپکه ورته کتل کيږي. په پايله کې ويلاي شو چې انساني کړاوونه او تکليفونه، په زيات ډول د ژغورنې او مخنيوي وړ دي.

2.4: په تکراري توگه په جگړه کې د ښکيلو خواو، انساني اصولو ته د نه درناوي پيښو دا ښوولي چې د جگړې په حالاتو کې د مرستې برابرولو هڅې کولای شي، په زياتيدونکي توگه ملکي وگړي د يرغل پر وړاندې ډير مساعد کړي يا دا چې کولای شي په غير ارادي توگه په جگړه کې د ښکيلو ډلو يوې يا بلې ته ډيره گټه ورسوي. دا زموږ دنده ده چې دا ډول بدې اغيزې د خپل يادشوي مکلفيت او رسالت په پام کې نيولو سره راکمې کړو. او د جنګي ډلو مکلفيت دا دی، چې د انساني منځگرتوب ماهيت او ارزښت ته درناوی وکړي.

2.5: د پورتنیو اصولو پر اساس او په ټوليزه توگه موږ د نړيوال قانون پر اساس، د کډوالو په چارو کې د ملگرو ملتونو د عالي کمشنري، د سري مياشتې او سره صليب نړيوالې کميټې د مرستې د پروگرامونو ملاتړ او ساتنه کوو.

3- حد اقل معيارونه

هغه حد اقل معيارونه چې کار ورڅخه اخيستل کيږي، د خيريه ټولنو د انساني مرستو د

برابرولو پر تجربو ولاړ دي. سره له دې هم د معيارونو لاسته راوړنه په يو لړ فکتورونو پورې اړه لري چې اکثريت يې ښايي زموږ له واک څخه بهر وي. موږ ځان مکلف گڼو چې دوي لاسته راوړو او په دې اړه ځان مسئول گڼو. موږ د دولتونو په گډون، د بشري موسسو ټولو کارکونکو ته بلنه ورکوو چې دا معيارونه د منل شويو نورمونو او اصولو په څير ومنې.

موږ د هغو معيارونو پر اساس چې د 1 نه تر 5 څپرکو کې راغلي، دي ته ژمن يو چې هر هغه څه تر سره کړو او ځان پرې ډاډمن کړو، چې هغه وگړي چې له ناوړين څخه زيانمن شوي دي ددې وس ولري چې د ژوندانه حد اقل اړتياوې (لکه اوبه، د چاپيريال او روغتيا ساتنه، خواړه، تغذيه، پناځای او روغتيايي خدمات) پوره او ددوی هغه حق، چې هر څوک د ژوندکولو حق لري تأمين شي. په پای کې موږ ددې مسئلې ملاتړ کوو، چې حکومتونه او گوندونه د نړيوالو بشري حقوقو، نړيوال بشري قانون او کډوالو قانون په وړاندې خپل مکلفيتونه وپيژني او دهغوي ساتنې او دفاع ته دوام ورکړي.

موږ هيله من يو چې دې ژمنو ته ژمن پاتې شو او په ټولنو، بنسټونو او فدراسيونونو کې ددغومسئلو په اړه يو ښه ځواب ورکونکي سيستم رامنځته او پراختيا ورکړو. موږ دا هم تصديقوو چې زموږ اساسي ځواب ورکونه هغو ته ده چې موږ د مرستې ورکولو لپاره پسې گرځو او پلټو يې.

XX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ياودنې:

۱- د ۱۹۴۸ کال، د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې، ۳ او ۵ ماده؛ د ۱۹۶۶ کال دمدني او سياسي حقوقو تړون، ۶ مه او ۷ مه ماده؛ د ژنيو د څلورم کنوانسيون ۲۳، ۵۵ او ۵۹ مه ماده؛ د ۱۹۷۷ د لومړي ضميموي پروتوکول ۶۹ مه او ۷۱ مه ماده؛ د ۱۹۷۷ کال ضميموي دوهم پروتوکول ۱۸ مه ماده؛ د ۱۹۸۴ کال هغه تړون چې په هغه شکنجه او داسې نورې جزاگانې غير انساني يا د سپکاوي څخه ډکې جزاگانې گڼل شوي دي؛ په ۱۹۶۶ کال کې د اقتصاد، ټولنيزو او کولتوري حقوقو برخه کې ۱۰، ۱۱ او ۱۲ مه ماده؛ د ۱۹۸۹ کال د ماشوم د حقوقو تړون ۶، ۳۷ او ۲۴ مې مادې. او داسې نور نړيوال قوانين.

۲- د نړيوال بشري قانون اصلي پرنسيپ او اصل دادی، چې د جگړمارو او ملکي وگړو تر منځ توپير او تميز وشي. د ۱۹۷۷ د لومړي ضميموي پروتوکول ۴۸ مه ماده او د ژنيو د ۱۹۴۹ کال تړون دريمه او څلورمه ماده په ځانگړې توگه وگورئ. همدارنگه د ۱۹۸۹ کال د ماشوم د حقوقو د تړون ۳۸ مه ماده وگورئ.

۳- د ۱۹۵۱ کال د کډوالو د حالت تړون ۳۳ مه ماده، د ۱۹۸۴ کال تړون ۳ مه ماده، د ازار او شکنجې پر ضد غير بشري يا د سپکاوي نه ډکو جزاگانو چلند؛ د ۱۹۸۹ کال د ماشوم د حقوقو د تړون ۲۲ مه ماده.

لومړۍ څپرکۍ:

په ټولو برخو کې
حد اقل معیارونه

له دې څپرکي څخه څرنگه کار واخلو؟

دا څپرکی د **(خلکو او بهیر)** تر عنوان لاندې، اته بنسټیز معیارونه په تفصیل سره څیړي، چې د هرې تخنیکي برخې سره تړاو لري. دا معیارونه عبارت دي له:

۱- ونډه اخیستنه ۲- لومړنۍ څیړنه ۳- غبرگون ۴- موخه ټاکنه ۵- څارنه ۶- ارزونه ۷- د مرستې کونکو صلاحیتونه او مسوولیتونه او ۸- نظارت، اداره او د کارکونکو ملاتړ، چې هر یو یې په لاندې ډول بیانوي:

- **حداقل معیارونه:** دا دماهیټ له مخې کيفي بڼه لري او د تر ټولو ټیټې سطحې لاسته راوړنې بیانوي.
 - **کلیدي شاخصونه:** دا هغه (نښې یا علامې) دي چې د یو پروګرام، نه لاسته راوړل ښیي. دا شاخصونه د کارول شویو پروګرامونو، د تاثیر او پایلو د سنجولو او د هغو میتودونو او پروسو چې په دې پروګرامونو کې ترینه گټه اخیستل شوې ده مسائل بیانوي. دا شاخصونه کیدای شي چې کيفي یا کمي بڼه ولري.
 - **لارښوونې:** لارښوونې په بیلابیلو برخو کې د معیارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډگر کې د ستونزو سره د مخامخ کیدو لارښوونې او یوې مسئلې ته د لومړیتوب په ورکولو کې د سلامشورې په گوته کونکي دي. همدارنگه دوی ځینې هغه بنسټیز مسائل چې د معیارونو او شاخصونو سره تړاو لري په گوته کوي او همدارنگه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې، او توپیرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته، تشریح کړي.
- دا څپرکی د **اخځلستونو (ماخذونو)** د لست پواسطه تعقیب شوی، کوم چې د معیارونو په هکله د عمومي او ځانګړو تخنیکي مسئلو مالوماتي سرچینې په گوته کوي.

سرليکونه

.....سريزه

.....۱- ونډه اخيسته

.....۲- لومړنۍ څيرنه

.....۳- غبرگون

.....۴- موخه (هدف) ټاکل

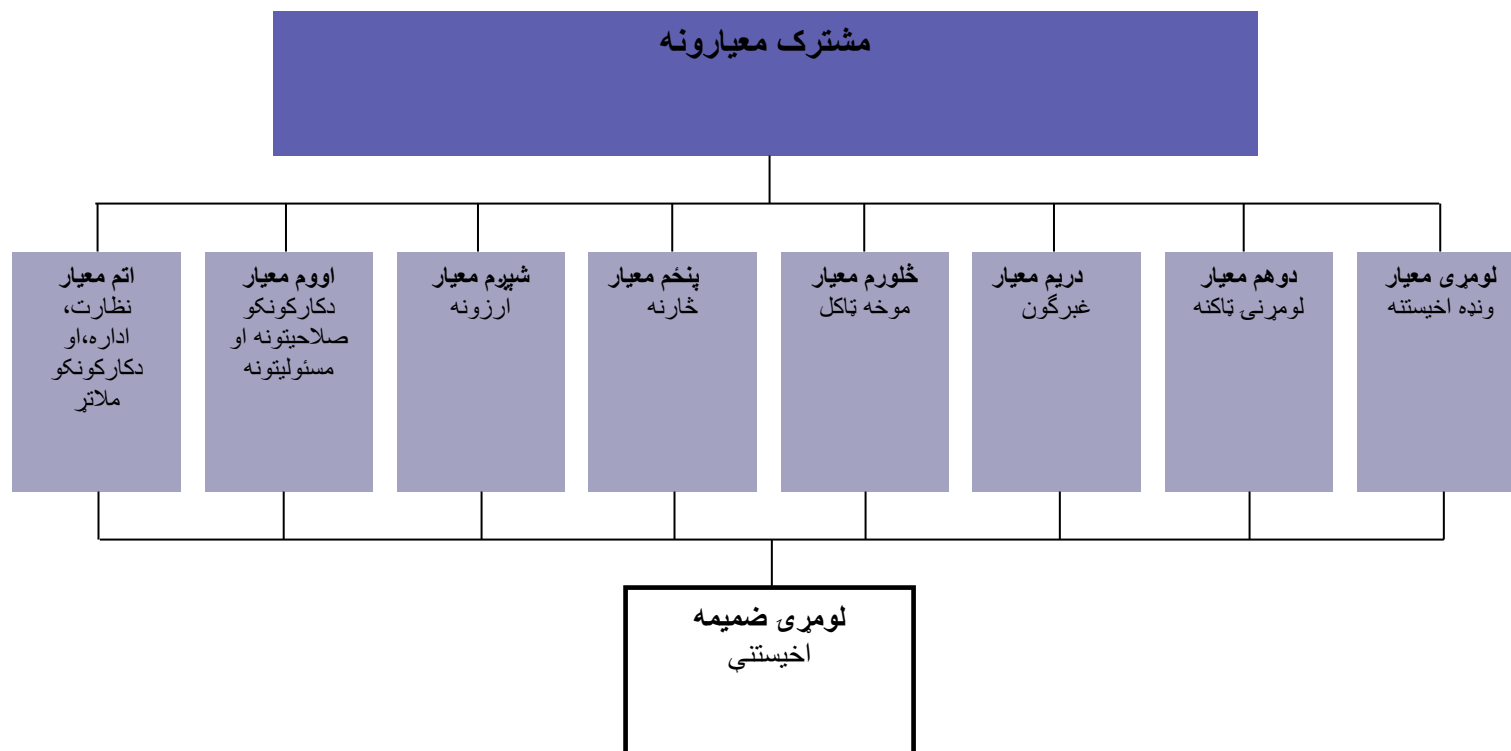
.....۵- څارنه

.....۶- ارزونه

.....۷- دمرسته کونکو صلاحيتونه او مسؤليتونه

.....۸- نظارت، اداره او د کارکونکو ملاتړ

.....لومړۍ ضميمه: اخځونه

سريزه

دا مشترک معيارونه چې په دې کتاب کې راغلي، له هر څپرکي سره اړيکې لري او ددوي ټولو بشپړونکي دي. ددغو معيارونو پلي کيدل، لکه څرنگه چې دلته تشرېح شوي دي، خپريه ټولنې دې ته اړ باسي، چې د هغو معيارونو له تحقق سره مرسته وکړي، چې په تخنیکي څپرکو کې يې لنډيز راغلی دي.

له نړيوالو حقوقي سندونو سره اړيکې

هر يو ددې حق لري چې په درنښت سره ژوند وکړي او ددوي بشري حقونو ته درناوی وشي. دا د خپريه ټولنو دنده ده چې بشري مرستې د بشر د حقونو له اصولو سره سم برابرې کړي. لکه د برخې اخيستني حق، نه توپير (عدم تبعيض) او د مالوماتو د حق په گډون، داسې پلي کړي، لکه څرنگه چې په نړيوالو بشري حقونو، بشري او د کډوالو په قانون کې يې يادونه شوې ده. د بشري منشور او د نړيوال سره صليب، سرې مياشتې غورځنگ او نادولتي ټولنو (NGOs) د اصولو له مخې، خپريه ټولنې دې ته ژمنې دي چې مرستې ته اړ خلکو ته ځواب ووايي. مشترک معيارونه د موسسو او افرادو مسوليتونه هغه وخت په گوته کوي، کله چې دوی د مرستې برابرې او ساتنې دنده په غاړه لري.

د مشترکو معيارونو ارزښت

هغه پروگرامونه چې د ناورينځپلو خلکو د اړتياوو د پوره کيدو لپاره جوړېږي، بايد د عيني شرايطو په بنسټ جوړ شي. لومړنۍ څيړنه، د ناورين يا غميزې ماهيت او په خلکو باندې د هغې اغيزې څيړي. د ناورين ځپلو خلکو د اړتياوو او زيانمنيدنو د څيړنې پر مهال، بايد ددوی ظرفيتونه او موجوده سرچينې هم وپيژندل شي او په همدې ترتيب، د لومړنيو خدمتونو په اړه هره نيمگړتيا په گوته شي. هيڅ يو سکتور د نورو برخو له پام کې نيولو څخه پرته نشي ځيرل کېدای. مثلاً د اقتصاد سکتور، مذهبي او دوديزو عقايدو، ټولنيزو دودونو، سياسي او امنيتي فکتورونو، مجادلوي ميکانيزمونو يا د راتلونکې پراختيايي تياريو د مسئلو له پام کې نيولو څخه پرته د نورو برخو ځيرل. تر ټولو بنسټيزه مسئله، د ناورين د لاملونو او د هغه د اغيزو ارزونه ده، مثلاً که چيرې ستونزه په سمه توگه ونه پيژندل شي او په سم ډول ورباندې پوه نه شو، نو د هغې په وړاندې مناسب غبرگون به ستونزمن او حتی ځينې وخت ناشونی وي.

د غميزې په وړاندې غبرگون په يو لړ فکتورونو پورې تړلی دی، چې په هغو کې د مرستندويو ټولنو ظرفيت، ساحوي مهارت، بوديجوي محدوديت، له سيمې او شرايطو سره اشنايي او د کارکونکو لپاره امنيتي خطرونه شامل دي. د غبرگون معيارونه، کوم چې دلته

په تفصیل سره بیان شوي دي، داسې برابر شوي، چې دا روښانه کړي چې څوک، څه شی او څه وخت یې کوي. کله چې په مناسب غبرگون ښوودلو پریکړه وشوه، نو له هغه وروسته باید هدفمند میکانیزمونه پکار واچول شي، چې خبریه ټولنو ته ددې وړتیا ورکړي، چې مرستې په بې پرې توګه او له توپیر (تبعیض) پرته د اړتیا سره سمې برابرې کړي.

د څارنې سیستمونه باید د بهیر په پیل کې تیار او داسې په کار واچول شي، چې په دوامدار ډول د ټاکل شوو موخو په وړاندې د پرمختګ کچه معلومه کړي او همدارنګه له شرایطو سره د پروګرامونو سمون چک او کنټرول شي. د یو غبرګون په جریان یا په پای کې باید یوه ارزونه ترسره شي، چې د هغې په واسطه د ټول پروګرام اغیزمنتیا معلومېږي. همدارنګه هغه ټکي بیانوي کوم چې کیدای شي په راتلونکې کې د ورته پروګرامونو د لا ښه والي لپاره ګټور تمام شي.

د بشري مرستې کیفیت د کارکونکو او رضاکارانو- چې په سختو او ځینې وختونه په ناامنه شرایطو کې کار کوي- په مهارتونو، وړتیاوو، پوهې او د هغوی په ژمنې پورې اړه لري. ښه اداره او څارنه د مرستې په یو پروګرام کې کلیدي عناصر دي او د ظرفیتونو د روزنې سره یو ځای، د بشري مرستې د حد اقل معیارونو کره توب او درناوی شونې کیږي. جنسیت او نورو محوري مسئلو ته ارزښت ورکول او د بشري منابعو تنوع باید د یو ګروپ یا ټیم د روزلو پر مهال په پام کې ونیول شي.

د یوې غمیزې د غبرګون د کیفیت لا ښه کیدو لپاره باید د څیړنې، پرمختګ، پلي کولو او د څارنې په غبرګونونو کې د ناورین ځپلو خلکو (د زیانمنیدونکو ګروپونو په ګډون چې لنډیز یې لاندې راغلی) د برخې اخیستنې کچه لوړه شي. د خبریه ټولنو تر منځ د اغیزمنې همغږۍ د رامنځته کولو او پر ستونزو باندې د پوهاوي لپاره، د ټولو هغو سره چې په غبرګون کې دخپل دي، په منظم ډول د مالوماتو شریکول، بنسټیز ارزښت لري.

له نورو څپرکو سره اړیکې

دا څپرکۍ، باید مخکې له دې چې اړونده تخنیکي برخې ته لاړ شو، ولوستل شي.

د ناورین ځپلو خلکو ظرفیتونه او زیانمنې

هغه ګروپونه چې تر نورو ډیر، په وار وار په ناورین کې له خطر سره مخ کیږي د ښځو، کوچیانو، زړو کسانو، معیوبینو او پر PLWH/A AIDS/HIV اخته کسانو څخه عبارت دي. په ځینو حالاتو کې کیدای شي چې خلک د قومي، مذهبي او سیاسي تړاونو یا بیځایه کیدنې له امله هم زیانمن شي. که څه هم دا د زیانمنونکو ډلو یو بشپړ لست ندی، خو دا هغه ګروپونه دي، چې په وار وار د زیانمنونکو په توګه پیژندل شوي دي. ځینې

داسې ځانگړي زيانونه شته، چې په ناورين كې د خلكو مجادله او د ژوندي پاتې كيدو هڅې اغيزمنوي، نو هغه څوك چې ډير له خطر سره مخ وي بايد په هر چاپيريال او حالت كې وپيژندل شي.

ددې كتاب په اوږدو كې، چيرته چې د (زيانمنيدونكو ډلو) اصطلاح كارول شوې ده، مطلب يې ټولې هغه ډلې دي چې يادونه يې شوې ده. كله چې هر يو گروپ له خطر سره مخ كيږي، مانا يې داده چې نور گروپونه هم تر گواښ لاندې دي. نو په دې اساس، هر وخت چې د زيانمنيدونكو گروپونو يادونه وشي، له لوستونكو څخه په ټينگه غوښتنه كيږي، ټولې هغه ډلې چې دلته لست شوې دي، په پام كې ونيسي.

دې ته بايد ځانگړې پاملرنه وشي چې ټولو مصيبت خپلو گروپونو ته ددوي د ټاكلو اړتياوو سره سم، له توپير او تبعيض پرته مرستې برابرې او ساتنه يې وشي. په هر حال، دا هم بايد په ياد ولرو، چې ناورين خپلې ولس د مبارزې او مجادلې لپاره خپله هم ځانگړي مهارتونه او ظرفيتونه لري او تر لاسه كولای يې شي، چې همدا امكانات هم بايد تشخيص او ملاتړ يې وشي.

حد اقل معيارونه

لومړنۍ مشترک معيار: برخه اخيسته

ناورينخپلې ولس د مرستې د پروگرام په ټاکنه، طرح، پلي کيدو، څارنې او ارزونې کې په فعاله توگه برخه اخلي.

کلیدي شاخصونه: (دلاربنوونو سره دې يو ځای ولوستل شي)

- د ناورين خپلې ولس او ټول ځايي نفوس د هر عمر نارينه او ښځې، دحساسو گروپونو په گډون، د مرستې د پروگرام په هکله مالومات تر لاسه کوي او ددې فرصت ورکول کيږي چې د مرستندويي ټولنې د پروژو د دوران د ټولو پړاوونو په جريان تبصره وکړي، گوته ونيسي او سپارښتنې وکړي. (لومړۍ لارښوونه وگورئ.)
- دمرستې پروگرام ليکلي موخې او پلانونه بايد د ناورين خپلو خلکو ارزښتونه، ليوالتياوې او اړتياوې منعکسې کړي. په ځانگړې توگه، هغوی چې په زيانمنيدونکو گروپونو پورې اړه لري، ددوی په ساتنه کې دې فعاله برخه واخيستل شي. (۱-۲ لارښوونې وگورئ.)
- پروگرامونه ددې لپاره طرح شوي، چې سيمه ييز مهارتونه او ظرفيتونه لوړ کړای شي. (۳-۴ لارښوونې وگورئ.)

لارښوونې

1. **د ټولو گروپونو استازیتوب:** د پروژې په دوران (ټاکنه، طرح، پلټنه او ارزونه) کې د ناورین ځپلو خلکو برخه اخیستنه، له دې سره مرسته کوي چې پروگرامونه اغیزمن، عادلانه او کره شي. د مرستې په پروگرام کې د زیانمنونکو گروپونو او د منزوي شوو خلکو متناسب غړیتوب او برخې اخیستنې دکره کیدو لپاره، باید ځانگړې هڅې تر سره شي. برخه اخیستنه باید دا خبره کره کړي، چې پروگرامونه د ناورین ځپلو خلکو په خوښه او همغږۍ جوړ شوي، ځایي کلتور ته درناوی لري او د افرادو او اشخاصو حقونه، نه زیانمنوي. د مرستې پروگرامونه باید د افرادو، کورنیو او ټولنو یو پر بل تکیه کول منعکس او دا کره کړي چې د ساتندویو عناصرو څخه سترگې ندي پټې شوې.
2. **اړیکې او روڼوالی (شفافیت):** د ټولو ښکیلو خلکو سره د مالوماتو شریکول، ددې سبب کیږي چې غمیزه یا ستونزه ښه درک شي او د مرستو برابرول همغږي شي. د څیړنو او ارزونو پایلې باید په فعاله توګه ټولو اړونده افرادو او ټولنو سره شریکې شي. داسې میکانیزمونه برابر شي، چې خلکو ته ددې اجازه ورکړي، چې په پروگرامونو باندې د بیلګې په توګه دعامه غونډو او یا هم د ټولنیزو سازمانونو له لارې تبصرې، نیوکې او یا نظر ورکړي. د هغو افرادو لپاره چې په کورونو کې وي، یا معیوب وي، کیدای شي ځانگړي پرمختیايي پروگرامونه جوړ شي، چې دوی برخه پکې واخلي.
3. **سیمه ییز ظرفیت:** په بحراني شرایطو کې، په پروگرام کې د خلکو برخه اخیستنه باید د خلکو درنښت اود وقار احساس او هیلي پیاوړی کړي او همدارنګه خلک وهڅول شي، چې د بیلابیلو لارو څخه په پروگرام کې برخه واخلي. پروگرامونه باید داسې طرح شي، چې سیمه ییز ظرفیت د هغه له مخې لوړ او د خلکو مجادلوي ستراتیژي کمزوري نکړي.
4. **اوږد مهاله ساتنه:** د اوږدې مودې ګټې معمولاً د ناورین په وړاندې د سیمه ییزو ظرفیتونو دغښتلي کولو په بهیر کې راجوتیږي. له ناورین سره د غبرګون یو پروگرام باید داسې جوړښت او ډیزاین ولري چې د مرستندویو، سیمه ییزو ادارو موجوده خدمتونه بشپړ او حمایه کړي، او کله چې بهرنۍ مرستې ودریږي، خپل پایښت او استحکام له لاسه ورنکړي. سیمه ییز او ملي دولتي مؤسسې د ولس په وړاندې اساسي مسئولیتونه لري او که ممکن وي، باید د اوږدمهاله پروگرامونو د جوړولو په اړه مشوره ورسره وشي.

دوهم مشترک معیار: لومړنۍ څیړنه

لومړنۍ څیړنه د ناورین په حالت باندې د پوهیدنې او د ژوندانه، عزت، روغتیا او د معیشت د ګواښونو په هکله یو روښانه تحلیل وړاندې کوي. د اړونده چارواکو سره د سلا مشورې له لارې دا معلومه شي، چې **ایا** یو بهرني غبرګون ته اړتیا لیدل کیږي که څنګه او **که داسې وي نو** د غبرګون د ماهیت په هکله فکر وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د معیاري شوو بهیرونو د کارونې او شتون له مخې مالومات را ټول شي چې یو څرگند تصمیم نیولو ته لاره پرانیستل شي. (۱-۶ لارښوونې وگورئ).
- څیرنه باید ټولې تخنیکي برخې (اوبه او روغتیا ساتنه، تغذیه، خواړه، پناځای، روغتیا) او فزیکي، ټولنیز، اقتصادي، سیاسي او امنیتي چاپیریال په پام کې ونیسي. (اوومه لارښوونه وگورئ).
- دا څیرنه د ځایي چارواکو دنده گوري تر څو د خلکو ساتنه او مرسته کوي او کنه، او همدارنګه دا گوري چیرته چې ناورین ځپلی ولس دي هلته ملي قانون، معیارونه او لارښوونې د بین المللي قانون سره په مطابقت کې پلي کيږي او کنه؟
- ځایي ظرفیتونه او له ناورین سره د مبارزې ستراتیژي ګانې، باید د ناورینخپلو او نورو خلکو لپاره په ګوته کړای شي. (اتمه لارښوونه وگورئ).
- هر وخت چې ممکن وي، ارقام او اعداد د جنس او سن له مخې سره بیل کړای شي (نهمه لارښوونه وگورئ).
- څیرنه باید دناورین ځپلو د حقونو پر بنسټ، لکه څرنگه چې په نړیوال قانون کې یې هم یادونه شوې، جوړه شي.
- په څیرنه کې خلکو ته د مرستې او خونديتوب د اړونده چارواکو په مسؤلیت باندې کوم چې په هغه سیمه کې چې کنترول لري هم باید حساب وشي، همدارنګه ملي قانون، معیارونه او لارښوونې هلته د کارولو وړ دي، چیرته چې ناورین ځپلی ولس پیدا کيږي، چې په دې ترتیب دوی د نړیوال قانون سره په سمون کې راشي.
- دا ارزونه د عملیاتي چاپیریال په ګډون، د خبریه ټولنو د پرسونل او دناورین ځپلي نفوس شخصي خونديتوب ته د ورپیښو امنیتي ګواښونو څیرنه کوي. (لسمه شمیره لارښوونه وگورئ).
- د نفوس شمیرني تخمینات باید د بیلابیلو ټولنو له خوا وکتل شي او څومره چې ممکن وي د ډیرو سرچینو په واسطه تائید شي او همدارنګه د دغو تخمینونو بنسټ روښانه کړای شي.
- دڅیرني موندنې باید د ناورینخپلي نفوس نمایندگانو، ځایي او ملي چارواکو او نورو سکتورونو په واک کې ورکړل شي.
- د بهرنیو مرستو لپاره سپارښتنې د اړتیا پر بنسټ برابري او داسې مناسبو غبرګونونو سره، چې له خروجي او انتقالي ستراتیژيګانو سره تړاو ولري، عیار کړل شي (یوولسمه لارښوونه وگورئ).

د ځانګړو برخو لپاره د ارزونو چک لستونه کیدای شي د هر تخنیکي څپرکي د پای په ضمیمو کې پیدا شي.

لارښوونې:

1. لومړنۍ څيړنه د هرې بېړنۍ مرستې لپاره بنسټ او اساس برابروي. دا څيړنې كيداى شي اړتياوې او همدارنگه هغه سيمې په گوته كړي چې بايد په هغو باندې ډيرې ارزونې متمرکزې شي. يوه لومړنۍ څيړنه پخپله پخپل ځان كې پاى ته نه رسي، بلكه بايد د يوې دوامدارې پروسې د لومړي گام په توگه، په دې حالتونو كې كار وركړي: د څارنې او پلټنې د پروسې د بيا كتنې په توگه، په ځانگړي ډول كله چې حالات په چټكۍ سره پر مخ ځي او يا په هغه ځاى كې چې بنسټيز پرمختگونه رامنځته كيږي لكه د ډيرو خلكو بېخايه كېدنه يا د ناروغيو خپرېدنه او داسې نور. اكثرأ دا ممكنه نه ده چې د نفوس ټولو برخو يا گروپونو ته مرستې يا مناسبې مشورې وركړل شي. كله چې داسې يو حالت منځته راشي دا بايد په روښانه ډول څرگنده شي چې كوم گروپونه له پامه غورځول شوي دي او داسې لارې چارې برابرې شي چې په لومړي فرصت كې ددوى مرستې ته ور ودانگل شي.
2. چك لستونه: په دې وسيله ددې ډاډ تر لاسه كيږي چې كليدي سيمې، ټولې كتل شوې دي. د چك لستونو بيلگې ددې كتاب د تخنيكي څپركو په ضميمو كې شته. اضافي مالومات په لومړۍ ضميمه كې او د ۴۳ مخ په ماخذ كې هم شته.
3. مناسب وخت: لومړنۍ څيړنه په داسې حال د غميزې له پېښېدو سملاسي وروسته، بايد سرته ورسېږي، چې د ژوند تهديدونكو او نورو اساسي اړتياوو په گوته كونكې ووسي. دا رپوټ بايد په نورمال ډول د څو ورځو په دننه كې برابر شي، او شكل او محتوا يې داسې وي چې پلان جوړونكو او كارپوهانو ته دا وړتيا وركړي چې لومړيتوبونه په سادگۍ سره تشخيص او د يو ښه پروگرام د بېړنۍ طرحې لپاره كافي مالومات لاسته راوړي. د مرستې په هكله نيمگړتياوو په گوته كولو او د اساسي مالوماتو د تهپي لپاره بيا وروسته يوې ژورې څيړنې ته اړتيا ليدل كيږي.
4. د څيړنې ډله: دجنسيت له مخې متوازن گروپ چې له هغو ماهرينو او اړونده تخنيكي متخصصينو څخه جوړ شوى وي چې مسؤليتونه يې څرگند وي. دوى، په يوه مناسب كولتوري برخورد سره په فعاله توگه د خلكو د رابښكيلولو په واسطه، د څيړنې كيفيت لوړولای شي. په يو هيواد يا سيمه كې ځايي مالومات او د تيرو ناورينونو تجربې ډيرې مهمې دي.
5. د مالوماتو ټولونه: د ډلې غړي بايد په واضح توگه د څيړنې پر موخو او ميتودولوژۍ پوهاوى ولري او همدارنگه مخكې له دې چې په كار پيل وكړي، خپل رول او دنده وپېژني. همدارنگه، په نورمال ډول بايد د كميت او كيفيت گډې لارې چارې، چې د شرايطو او چاپېريال سره مناسب وي، وکارول شي. ځينې افراد يا گروپونه ښايي ددې وړتيا ونلري، چې په آزادانه توگه خبرې وكړي، نو د حساسو مالوماتو راغونډولو لپاره، ځانگړو لاروچارو ته اړتيا ليدل كيږي. مالومات بايد تر ډيرې اندازې پورې په احتياط سره خوندي وساتل شي او محرميت ته يې پاملرنه وشي. له دې وروسته چې د افرادو رضائيت تر لاسه شي، دا مالومات بايدد مناسبو فعالينو يا مؤسسو په واک كې وركړل شي. هغه كاركونكي چې په

جگړه ییزو شرایطو کې کار کوي، دې ته باید ډیره پاملرنه وکړي، چې هغه مالومات چې دوي یې راټولوي، ښايي ډیر حساس وي، ناوره گټه ترې واخیستل شي او یا هم ښايي، پخپله د اړونده ټولنې عملياتي وړتیا او لوری له ننګونې سره مخ کړي.

6. د مالوماتو سرچینې: د څیړنیز رپوټ د برابریدو لپاره مالومات کیدای شي، له لومړنیو سرچینو څخه، د کلیدي اشخاصو سره د نیغ په نیغه لیدنو کتنو او بحثونو پواسطه، لکه د مؤسسو کارکونکي، سیمه ییز چارواکي، د ټولنې مشران (نارینه او ښځې دواړه) لویان، کوچنیان، د روغتیايي چارو کارکونکي، ښوونکي، سوداګران او نورو اړونده برخو څخه لاسته راشي. همدارنګه، دا مالومات کیدای شي له دوهمې سرچینې څخه لکه موجوده اثار او رپوټونه (چاپ شوي او ناچاپ، دواړه)، اړونده تاریخي توکي او لومړني بیړني اعدادو او ارقامو څخه هم لاسته راشي. د ناورین لپاره د چمتووالي ملي او سیمه ییز پلانونه هم د مالوماتو یوه مهمه سرچینه کیدای شي. د بې پریتوب د ساتلو لپاره، د ثانوي مالوماتو او د مخامخ لیدنې کتنې او قضاوت پرتله کول اړین او اساسي کار دی. د موجوده وضعیت او حالت یو ریښتوني انځور رامنځته کولو په خاطر، د مالوماتو د راټولولو په میتودونو او په لاسته راغلیو اعدادو او ارقامو په واضح ډول بحث کول پکار دي. څیړنیز رپوټ باید په روښانه او څرګنده توګه د ټولو ډلو او خصوصاً د زیانمنونکو ملاحظات او سپارښتنې په ګوته کړي.

7. سکتوري څیړنې: هر اړخیزه څیړنه، کیدای شي د غمیزې په لومړي پړاو کې، تل شونې نه وي او کیدای شي د ځانګړو برخو د اساسي اړتیاوو د برابرولو هڅې وځنډوي. کله چې انفرادي سکتوري څیړنې تر سره شي، دې ته باید فوق العاده پاملرنه وشي چې له نورو سکتورونو سره تړاو ورکړل شي. همدارنګه د خوندیتوب او نورو ګټورو مسئلو ته، د نورو مرستندویانو او مؤسساتو سره د سلا مشورې وروسته، پراختیا ورکړل شي.

8. له کوربه نفوس سره اړیکې: د بیځایه شوي نفوس لپاره د آسانتیاوو او ملاتړ برابرول کیدای شي د کوربه نفوس په منځ کې خوایدی رامنځته کړي، په ځانګړې توګه کله چې شته سرچینې محدودې وي او باید له نوو راغلو خلکو سره شریکي شي. نو ددې لپاره چې تاوتریخوالی راکم کړای شي، باید له کوربه نفوس سره سلا مشورې وشي او چیرته چې مناسب وي، د بیځایه شوي نفوس لپاره د بنسټیزو تاسیساتو او خدماتو وده ورکولو، د کوربه نفوس د معیشت د ښه والي سبب هم وګرځي.

9. د اعدادو او ارقامو تحلیل: د اعدادو او ارقامو تحلیل او تجزیه د بیلابیلو دلایلو له مخې اهمیت لري. دا کار هغه چاته چې ارزونه تر سره کوي ددې وړتیا ورکوي چې د پایلو کره توب چک کړي او ددې اجازه ورکوي چې په عین سیمه کې یې له پخوانیو مطالعاتو سره پرتله کړي. سربیره پر عمر، جنسیت، زیانمنیدنې او داسې نورو، دا هم ګټوره ده چې په اوسط ډول د یوې کورنۍ د غړو شمیره او د کورنیو شمیر، د مالوماتو د تجزیې او تحلیل د کلي په توګه وکارول شي، چې دا د ډیر مناسب غبرګون د پلان کولو سره مرسته کوي. د ناورین په لومړیو پړاوونو کې ښايي دا ډیره سخته وي چې د سن او جنسیت له مخې مالومات سره تحلیل او تجزیه شي. خو په هر حال، د پنځو کلونو څخه د کم عمر ماشومانو

ناروغتيا او مړينه، بايد له پيل څخه مستنده شي، ځكه چې د نفوس دا برخه معمولاً د ځانگړي خطر سره مخامخ ده. كه چيرې وخت او شرايط اجازه ورکړي، ډير مفصل تحليل او تجزيه بايد تر سره شي تر څو د سن، جنس او زيانمنيدنې له مخې نور توپيرونه هم په لاس راوړل شي.

10. موجوده چاپيريال: ارزونه او بيا بيا څيړنه بايد موجوده ساختماني، سياسي، امنيتي، اقتصادي، سرشميرنيز او د چاپيريال مسئلې په حساب کې راوړي. همدارنگه په دواړو، يانې د بيخايه شوو او ځايي خلکو د ژوندانه په شرايطو او د ټولنې په جوړښت کې بدلون او تغيرات بايد د غميزې څخه د مخکينې پړاو په اړه بايد په پام کې ونيول شي.

11. بيارغيدنه: د ناورين نه وروسته رغيدنې پړاو لپاره د تحليل او پلان جوړول بايد د لومړنۍ ارزونې يوه برخه وي. بهرنۍ مرستې، کله چې داسې ونه ویشل شي چې د ځايي خلکو د ژوند د چلولو د ميکانيزمونه ملاتړ وکړي دا بيارغيدنه پخولای شي.

دریم مشترک معیار: غبرگون

يو انساني غبرگون په هغو حالاتو کې اړين دی، چې اړونده دولتي چارواکي ونه شي کړای او يا ونه غواړي په هغه سيمه کې چې دوی پرې واکمن دي خلک وساتي او ددوی د اړتيا وړ مرستې برابرې کړي. همدارنگه کله چې ارزونې او څيړنې په دې دلالت وکړي، چې اړتياوې سمې نه دي ارزول شوې.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- په هغه ځای کې چې د ناورين له امله د خلکو ژوند له خطر سره مخ وي، د پروگرامونو لومړيتوبونه بايد هغه څه وي چې ژوند ژغورونکي وي (لومړۍ لارښوونه ولولئ).
- پروگرامونه او پروژې داسې طرح شي، چې ناورين ځپلی ولس وساتي او حمايه يې کړي. همدارنگه ددوی معيشت لوړ کړای شي نو دوی د سفيير له حد اقل معيارونو سره مخامخ کيږي، لکه څرنگه چې په کلیدي شاخصونو کې تشرېح شوي دي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د هغوی تر منځ چې ناورين ځپلي دي او هغوی چې له ناورين سره د مبارزې په پروگرام کې شامل دي د مالوماتو راکړه ورکړه او اغيزمنه همغږي شتون ولري.

خیریه ټولنې د اړتیاوو پر بنسټ فعالیتونه په غاړه اخلي، چیرې چې ددوی مهارت او ظرفیت د مرستې په ټول پروګرام سترې اغیزې ښیندي (دریمه لارښوونه وګورئ).

- هغه مؤسسي، پروګرامونه او پروژې چې یا اړتیاوې ونه پېژني او یا ددې وړتیا ونه لري چې حد اقل معیارونه تر سره کړي نو ددوي هغه نیمګړتیاوې او خلاګانې چې وپېژندل شي، په له منځه وړلو کې یې نور هم مرستې ته ور ودانګلی شي (څلورمه او پنځمه لارښوونه وګورئ).

- په کړکېچنو حالاتو کې، د مرستې د پروګرام په ممکنه وضعیت (dynamics) باندې د غبرګون ممکنه اغیزې هم باید له پامه نه وغورځوي (شپږمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې:

1. ریښتونو اړتیاوو ته غبرګون: بشري غبرګون باید داسې تنظیم شي چې ټاکلو اړتیاوو ته ځواب ووايي. دې ته باید پاملرنه وشي، چې غیر ضروري او اضافي قلمونه دهغو ضروري قلمونو په لړ کې شامل نشي چې اړو کسانو ته ورکول کیږي.
2. د حد اقل معیارونو پرحای کول: د ستونزو په وړاندې ځوابیه پروګرامونه او پروژې باید داسې جوړې شي چې د ژوندانه د موجوده شرایطو او د سفیر حد اقل معیارونو تر منځ فاصله یا خلا ډکه کړي. سربیره پر دې دا هم مهمه ده چې د یو ناورین خپلي ولس د بیرنيو او همیشنیو اړتیاوو تر منځ توپیر وشي. په ډیرو حالاتو کې بشري اړتیاوې او هغه سرچینې چې وکولای شي ټولنې، سیمې یا حتی هیوادونه د حد اقل ستندردونو سره برابرې کړي، توپیر یې نسبت شته سرچینو ته ډیر زیات دی. له یوې مؤسسي څخه دا تمه نشي کیدای چې دا ټول کارونه په یو اخیټوب سره تر سره کړي، یانې دا چې ټولنې، ددوی ګاونډیان، کوربه حکومتونه، مرسته کونکي او نور سیمه ییز او نړیوال سازمانونه، ټول دې ته راوبولي چې باید یو مهم رول ولوبوي. د هغو مؤسسو تر منځ چې د ناورین په حالت کې د پېښو او خطرونو په وړاندې ځواب یا غبرګون ښيي همغږي ضروري ده.
3. ظرفیت او مهارت: په هغو حالاتو کې چې یوه مؤسسه په لوړه کچه اختصاصي شوي وي یا دا چې ددې اختیار ولري چې ځانګړو اړتیاوو (یا ډلو) ته غبرګون وښيي، نو موخه یې باید دا وي، څومره چې شونې وي، یو ستر بشري اغیز رامنځته کړي او د امکان تر حده خپلې منابع او مهارتونه په کار واچوي. حتی تر دې چې د یوې مؤسسي د دندې او وړتیاوو او امکاناتو په حدودو کې ښايي ټول بشري ضرورتونه د هغوی د منابعو له امکاناتو څخه بهر هم وي. چیرته چې یوه مؤسسه پخپل ځان کې ډیرې وړتیاوې ویني، باید هغه د ټولنې نورو خیریه مؤسسو ته وروپېژني او کله چې اړتیا وي ویې نه سپموي.
4. د نیمګړتیاوو په ګوته کول: څرنگه چې خیریه مؤسسي ددې لپاره چې راتلونکي پروګرامونو ته بودیجه تر لاسه کړي، دا ښه ګڼي چې د خپلو پروګرامونو بریالیتوبونه او د

نوبتونو مثبت اړخونه و ارزوي. نو دوی ته پکار داده چې د اړتیاوو د پوره کولو لپاره د خپلو ظرفیتونو په نیمګړتیاوو هر څومره ژر چې کیدای شي ځان پوه کړي.

5. د مالوماتو شریکول: هغه مؤسسي چې اساسي اړتیاوې په ګوته کوي، باید څومره ژر چې شونې وي، ټولنې ته یې ور په ګوته کړي، ترڅو هغه مؤسسي چې منابع او ظرفیتونه په واک کې لري، ددې وړ کړي چې په غبرګون کې برخه واخلي. څومره چې شونې وي، پیژندل شوي اصطلاحات، معیارونه او بهیرونه باید وکارول شي، تر څو نورې مؤسسي هم خپل غبرګونونه په ډیر چټک او اغیزمن ډول پلي کړای شي. د معیاري سروې ګانو ډولونه او د شریکو لارښوونو میتودونه، کوم چې د کوربه حکومت او د هیواد په کچه مؤسسو تر منځ په موافقې سره جوړ شوي، په دې هکله ډیره مهمه مرسته کولای شي.

6. د اغیزمنتوب لوړوالی او د زیانونو راتیټول: د کمیابه سرچینو پر سر رقابت او شخړې اکثراً د ناامنی د زیاتیدو، د مرستو د ناوړه کارونې او ناسمتوب، ناعادلانه ویش او انحراف سبب کیږي. د شخړې په سرچینې او ماهیت پوهیدنه ددې سره مرسته کوي، چې د مرستې بې پرې ویش ډاډمن شي او همدارنګه منفي اغیزې کمې شي او یا یې مخنیوي وشي. د پروګرام لپاره د پلان جوړونې څخه تر مخ، د شخړو د حل لپاره باید عملیات کونکي، میخانیکیتونه، مسائل او د شخړې لاملونه باید وڅیړل شي.

څلورم مشترک معیار: موخه ټاکنه

بشري مرستې یا خدمتونه په عادلانه او په بې پرې توګه هغو ته چې ناوړین ځپلي دي او د وګړو یا ډلو د زیانمنیدنې او اړتیاوو د کچې پر بنسټ ورکړل شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د موخي ټاکنې ځانګړنه باید د زیانمنیدنې د بشپړ تحلیل پر بنسټ ولاړه وي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- د موخي ټاکنې میخانیکیتونه باید د ناوړین ځپلي نفوس (د زیانمنونکو ډلو د استازو په ګډون) او نورو ځانګړو مرستندویانو تر منځ، د موافقت پر بنسټ رامنځته شي. د موخي ټاکنې معیارونه باید په څرګنده توګه وپیژندل شي او په پراخه پیمانه خپاره شي (دوهمه او دریمه لارښوونه وګورئ).
- د موخي ټاکنې میخانیکیتونه او ځانګړنې، باید د وګړو عزت او امنیت زیانمن او ددوی د زیانمنیدنې کچه لوړه نکړي (دوهمه او دریمه لارښوونه وګورئ).
- د مرستو د ویش سیستمونه ددې لپاره څارل کیږي چې د موخي ټاکنې ځانګړنو ته درناوی وشي او د اړتیا په صورت کې، د وخت په پام کې نیولو سره اصلاحي ګامونه اوچت شي (څلورمه او پنځمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې:

1- د موخي ټاکنې هدف دادی، چې په ښه ډول د مرستو د ویش پر مهال د زیانمنو کو ډلو اړتیاوې پوره شي او ددوی د وابستگۍ یا تر لاس لاندې والي کچه راټیټه کړي.

2- د موخي ټاکنې میخانیکیتونه، هغه لارې دي چې په هغو کې مرستې په بې پرې او له توپیر او تبعیض څخه پرته، له اړتیاوو سره سمې برابرېږي، د لاسته راوړلو لپاره یې څو بیلابیلې لارې شته لکه؛ د ټولنې پر بنسټ موخه ټاکنه، د ادارې پر بنسټ موخه ټاکنه (اداري موخه ټاکنه)، پخپله د موخي ټاکنه او یا د ټولو یادو شوو لارو چارو په ګډون، د یو ګډ میتود ټاکل. د مؤسسو کارکونکي باید په دې پوه وي چې پخپله د موخي ټاکنې د میتود له امله هم کیدای شي، کله کله ځینې زیانمنیدونکي ډلې له مرستې څخه بې برخې پاتې شي. ددې لپاره چې دا خبره کره شي چې له ناورین خپلي ولس سره سلا شوي او دوی د موخي ټاکنې له پریکړې او تصمیم سره موافقه لري، نو د ښځو، سربو، هلکانو، نجونو او د زیانمنونکو خلکو، یو استازی ګروپ باید د سلا مشورې په بهیر کې شامل کړل شي. د جګړې په حالت کې دا ضروري ده چې د شخړې په ماهیت او سرچینې باندې پوه شو او په دې هم پوه شو چې دا حالت څرنگه په اداري او د ټولنې پر بنسټ دموخي ټاکنې پر میتود اغیزه ښیندلای شي.

3- د موخي ځانګړنې معمولاً د ټولنې، کورنیو یا وګړو د زیانمنیدنې له کچې سره نږدې تړاو لري چې دا په خپل وار سره د ناورین له امله رامنځته شویو خطرونو او د زیان رسیدلو خلکو د مقابلي د ظرفیت په بنسټ ټاکل کېږي. فردي کرامت کیدای شي، د نامناسبه موخي ټاکنې ځانګړنو او میکانیزمونو په نتیجه کې په غیر ارادي توګه تر پښو لاندې شي او د دا ډول پښو مخنیوی لپاره باید مناسب تدابیر تر لاس لاندې ونيول شي. ځینې بیلګې په لاندې ډول دي:

__ اداري او د ټولنې پر بنسټ د موخي ټاکنې میکانیزمونه کولای شي، چې د یو وګړي د شتمنۍ په هکله د مالوماتو پوښتنه وکړي. نو دا ډول پوښتنې کیدای شي نابالې درک شي او په فوق العاده توګه ټولنیز دودونه یا جوړښتونه زیانمن کړي.

__ هغه کورنۍ چې خوارځواکي ماشومان لري، اکثراً په انتخابي توګه د غذايي مرستو هدف وي. دا کار کیدای شي د خلکو کرامت ته زیان ورسوي ځکه چې ددې امکان شته چې مور او پلار دې ته وهڅیږي، چې خپل ماشومان ددغو مرستو لاسته راوړلو په خاطر، ډنګر وساتي. دداسې پېښو شونتیا هغه وخت هم ډیره ده، کله چې په لوړه کچه خلکو سره د ځیرې یا راشن مرسته کیږي.

__ کله چې مرستې، د سیمه ییز قبیلوي سیستم له لارې پلان شي، هغه خلک چې له دې سیستم څخه د باندې وي (مثلاً بیخایه شوي کسان) اکثراً له دې مرستو څخه بې برخې کیږي.

__ بېخايه شوي بڼې، نجونې او هلکان کيدای شي د جنسي تيري له خطرونو سره مخ شي.

__ هغه کسان چې د HIV/AIDS څخه خورېږي، کيدای شي له پيغور سره مخ شي، نو په دې اساس محرميت او د رازساتنه تل بايد په پام کې ونيول شي.

4- د اسانتياوو او خدمتونو کارونه او هغوی ته لاسرسی: د خلکو له خوا د اسانتياوو کارونه او د اړتيا وړ موادو برابرول د پيرو لاملونو له کبله اغيزمن کيږي، لکه لاسرسی، امنيت، هوسايي، کيفيت او يا دا چې ددوی اړتياوو او دودونو سره اړخ لگوي که نه. لاسرسی، کيدای شي په ځانگړي ډول د وسلوالو شخړو په حالاتو کې او د نورو فکتورونو لکه فساد، ډارچونې او استثمار (د جنسيت په گډون) له کبله اغيزمن شي. چيرته چې شونې وي، هغه لاملونه چې د اسانتياوو کارونه محدودوي، بايد په ټولنه کې د سمبالونې په شکل يا د پروگرامونو په بيا کتنې سره، ورته د حل لارې چارې وسنډول شي. د پروگرام له پلي کيدو څخه پخوا او د پروگرام په بهير کې له بڼو، ماشومانو، او نورو زيانمنيدونکو ډلو (په ځانگړي ډول دهغو لپاره چې ددغو اسانتياوو د کارونې په اړه د پيرو محدوديتونو سره مخ دي)، سره کافي بحث او خبرې اترې کول، ضروري خبره ده.

5- پروگرام ته د ننوتو او وتلو، څارنيزې تيروتنې: کله چې يو هدفمند سيستم، ديو ناورين څخه وروسته، د زيانمنيدونکو د اړتياوو د ليري کولو په منظور پاتې راشي، وگړي او ډلې هم کولای شي په چټکۍ سره اساسي اړتياوو په گوته کولو ته پراختيا ورکړي. د مرستو ویشني د سيستم د ډير اغيزمن پوښښ او د هدف ټاکنې د لا ښه والي او لوړاوي لپاره بايد ځينې مقررات وضع شي.

پنځم مشترک معیار: څارنه

له ستونزو سره د مقابلي لپاره د پروگرامونو اغیزمنتیا پیژندل کيږي او په پراخ مفهوم سره بدلونونه په دوامداره توګه څارل کيږي او پر دې باندې پروگرامونه سم او اصلاح کيږي یا دا چې د اړتیاو سره سم پراو په پراو تنظیم کیدای شي

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د څارنې لپاره مالومات باید د وخت سره سم او ګټور وي، دا مالومات په سمه، منطقي، موافقه، منظم او شفافه توګه ثبت او وڅیړل شي او روان پروګرام ته باید لارښوونې په ځان کې ولري. (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وګورئ).
- سیستمونه داسې وکارول شي چې په هرو تخنیکي برخو کې د منظمو مالوماتو راټولول او ددوی پیژندګلوي او تشخیص داسې کره کړي چې ایا شاخصونه له هر معیار سره سر خوري او که څنګه.
- دټولو اغیزمن شوو ډلو څخه، بنځي، سړي او ماشومان وپوښتل شي او ټولو څارنیزو فعالیتونو ته پکې برخه ورکړل شي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- سیستمونه داسې وکارول شي، چې ددې وړتیا ولري چې مالومات، د پروګرامونو، نورو برخو، د مصیبت خپلو خلکو د ډلو، اړونده سیمه ییزو چارواکو، مرسته کونکو او نورو فعالیتونو تر منځ لکه څرنګه چې اړتیا وي جریان ومومي.

لارښوونې:

- 1- د څارنیزو مالوماتو کارونه: د ناورین وضعیت او حالت بې ثباته او خوځند وي. نو پدې اساس ده، چې د پروګرامونو اغیزمنتیا او معقولیت د کره توب لپاره په منظمه توګه تازه مالومات، حیاتي ارزښت لري. منظمه څارنه، اداره چیانو ته ددې وړتیا ورکوي، چې لومړیتوبونه وټاکي، بیرنۍ ستونزې وپیژني، جریانات تعقیب کړي، د خپلو غبرګونونو د اغیزمنتیا کچه وټاکي او دوی ته د پروګرامونو د بیاکتنې وړتیا ورکوي. د پروګرامونو د دوامداره څارنې څخه لاسته راغلي مالومات کیدای شي د بیا کتنې، ارزونې او نورو موخو لپاره وکارول شي. په ځینو حالاتو کې کیدای شي د اړتیاوو او چاپیریال په پام کې نیولو سره یو لوی بدلون ته د غبرګون بنودلو لپاره، د ستراتیژۍ د بدلون اړتیا ولیدل شي
- 2- د مالوماتو کارونه او خپرول: راټول شوي مالومات باید نیغ په نیغه له پروګرام سره تړاو ولري، یا په بل عبارت دا مالومات باید ګټور وي او د هغوي په بنسټ کړنې تر سره شي. دا مالومات باید مستند شي او د اړتیا په وخت کې د نورو برخو، مؤسسو او یا د مصیبت خپلو خلکو په واک کې ورکړل شي. د عامه پوهاوي د وسایلو (د خپرولو لارې چارې، ژبه او داسې نور.) دکارونې هدف دادی چې باید د په پام کې نیول شوو اوریډونکو لپاره مناسب او د لاسرسۍ وړ وي.

- 3- په څارنه کې شامل خلک: هغه خلک چې د مصیبت ځپلي نفوس له ټولو گروپونو او ډلو څخه په کلتوري او منل شوي طریقه د مالوماتو د راټولو وړتیا ولري، ددوی جنسیت او ژبني مهارت ته په پام سره، باید په پروگرام کې شامل کړای شي. سیمه ییز کولتوري تمرینونه کیدای شي دا ایجاب کړي چې بنځې یا لږه کي گروپونه د هغو افرادو په وسیله، چې په کلتوري لحاظ د منلو وړ وي په جلا جلا توگه وپوښتل شي.
- 4- د مالوماتو شریکول: د څارنې او ارزونې هڅې ایجابوي چې له ټولو برخو سره له نیردې سلا مشورې او گډې هڅې تر سره شي. د ساري په توگه د وبا (کولرا) د خپریدني په وخت کې، مالومات باید په دوامداره توگه د اوبو او روغتیا ساتنې د مؤسسو او روغتیايي خدماتو د مؤسسو تر منځ شریک شي. د همغږۍ میکانیزمونه لکه منظمې غونډې او د خبرتیايي تختو کارونه، کیدای شي د مالوماتو دغه تبادلې نورې هم اسانه کړي.

شپږم مشترک معیار: ارزونه

په حقیقت کې د بشري مرستې یوه سیستماتیکي او بې پرې ازموینه ده چې له هغې نه د عملي لاروچارو او پالیسیو د ښه والي په خاطر درسونه زده کيږي او د ځواب ورکولو ارزښت لوړیږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- ددې لپاره چې په ټولیز ډول د پروگرام مناسب والی، اغیزمنتوب، پوښښ او په مصیبت ځپلو خلکو یې اغیز او له دوی سره یې د نږدیوالي په کچ پوه شو نو پروگرام باید د موخو او حد اقل معیارونو سره د تړاو پر بنسټ و ارزول شي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- ارزونې، د ناوړین ځپلي نفوس او همدارنګه د کوربه ټولنې (که توپیر سره ولري) لیدلوري او اندونه په پام کې نیسي.
- د ارزیابی لپاره د مالوماتو راټولونه، خپلواکه او بې پرې وي.
- د هرې ارزونې د هڅو پایلې، د راتلونکي کار او عمل د ښه والي او سمون سره مرسته کوي (دویمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې:

- 1- د ځانګړتیاوو ټاکنه: څرنگه چې ناوړینونه په چټکۍ سره او د گومان او اندازې څخه په لوړه پیمانه بدلونونه رامنځته کوي، نو د انساني مرستو د پروگرامونو ارزونه یو اسان کار ندی. که څه هم په داسې یو حالت کې، کيفي لارې چارې تر پیره حده د ناوړین لپاره د غبرگون پیچلی طبیعت درک کولای شي، نو هغوی چې دا ډول پروگرامونه ارزوي، باید بیلابیلې لارې چارې وکاروي او د پرتلنې له لارې، د اعتبار وړ پایلو ته ورسيږي.
- 2- په منظم ډول د مالوماتو کارول: ارزونې باید په لیکلي رپوټ کې راشي، ددې لپاره چې د شفافیت او ځواب ورکونو د ارزښتونو سره یې مرسته کړي وي او همدارنګه د

پروگرامونو په اوردو کې درسونه زده شوي وي، چې په پای کې بشري مؤسسو ته د ددې وړتیا ورکوي چې د خیر-ښیښې په لاروچارو او عملي کولو کې یې لا ښه والي راولي.

اووم مشترک معیار: د کارکونکو صلاحیتونه او مسؤلیتونه

د مرستې کارکونکي، د مناسبو پروگرامونو د پلان کولو او په اغیزمن ډول یې د پلي کولو لپاره مناسبه پوهه، لارې چارې او تجربې لري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د مرستې کارکونکي باید د اړونده سیمې د کلتور او دودونو په هکله تخنیکي وړتیاوې او پوهه ولري او یا دا چې د مخکنیو بیرنیو حالاتو تجربې ولري. همدارنګه کارکونکي د بشري حقونو او اصولو سره اشنایي ولري.
 - کارکونکي د ناوړین خپلي نفوس او همدارنګه د کوربه ټولنې د اصلي شخړو او د هغو د سرچینو په هکله مالومات ولري. دوی د انساني مرستې د ویشلو په اړتیا او زیانمنونکو ډلو ته ځانګړې پاملرنه کولو باندې ښه پوهاوی ولري. (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
 - کارکونکي باید ددې وړتیا ولري، چې بیخايه، تبعیضي یا غیر قانوني کړنې وپېژني او له هغو څخه د منع کولو هڅې تر سره کړي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
- لارښوونې:

1- کارکونکي باید دې ته متوجه واوسي چې د سرغړونې جرمونه لکه پر ښځو، نجونو او هلکانو، جنسي تیري او د وحشت د نورو ډولونو کچه د بحران په جریان کې لوړیدای شي. د ځورونې او جنسي تیري څخه ډار، ښځې دې ته اړباسي چې له سرتیرو او نورو هغو نارینه وو سره چې د واک په موقف کې دي، اړیکې ټینګې کړي. د نارینه ځوانانو زیانمنیدنه، په وسله والو ځواکونو کې په اجباري خدمت ګومارل دي. کارکونکي او ساحوي ملګري یې باید پوه شي چې څرنگه هغو ښځو، نارینه وو او کوچنیانو ته، چې د بشري حقونو څخه د سرغړاوي، په تاوان اخیستلو پسې ګرځي مراجعه وکړي. همدارنګه هغوی چې د زبرزنا او جنسي تیري قربانیان دي، ددوی لپاره د قانوني او روغتيايي مشورې ورکولو، او د حمل څخه د مخنیوي په پروسیجرونو پوه کړل شي.

2- کارکونکي باید په دې پوه شي چې د ناوړین سره د غبرګون په پروګرام کې د ارزښتناکو ټاکل شوو سرچینو د کنټرول مسؤلیت لرل، دوی ته او هغو خلکو ته چې له دوی سره همکار دي، په نسبي ډول په نورو خلکو د واک چلولو واګي په لاس ورکوي. کارکونکي باید ددې مسئلې ته ډیر پام وکړي چې ددې ځواک او قدرت څخه ښايي ناوړه ګټه واخیستل شي او فساد پکې رامنځته شي. کارکونکي باید په دې هم پوه شي چې ښځې او کوچنیان په تکراري توګه د تیري، سپکاوی، تحقیر یا استثماري چلند سره مخ کېدای شي.

جنسي فعالیت نشي کيدای د بشري مرستې پر وړاندې تبادلې يا معاوضه شي او همدارنگه کومکي کارکونکي هم دې کار ته بايد لاس وانه چوي. همدارنگه نورې مسئلې لکه د جبري زيرون (سقط)، د ناقانونه درملو کارونه او سوادگري هم ممنوع دي.

اتم مشترک معيار: څارنه، اداره او د کارکونکو ملاتړ

د بشري مرستې پروگرام د اغيزمنې پلي کيدنې لپاره د مرستې کارکونکي بايد وڅارل شي او ملاتړ تر لاسه کړي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- اداره چيان دخپلو تصميمونو، د مناسب امنيت او د مقرراتو او طرزالعملونو د پلي کيدو او همدارنگه د خپلو کارکونکو د ملاتړ مسؤليت لري (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- تخنيکي او اداري کارکونکي، ددې لپاره چې دوی خپل مسؤليتونه تر سره کړي، بايد په لازمو او ضروري روزنو، سرچينو او لوژستيکي مرستو سمبال شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د پروگرامونو کاري ډله بايد د هغو فعاليتونو په موخو او لارو چارو، چې د سرته رسولو غوښتنه يې ورځينې کيږي پوه وي او د سرته رسولو وروسته بايد د خپلو کړنو بدله تر لاسه کړي.
- ټول کارکونکو ته بايد په ليکلي توگه ددوي وظيفوي مسؤليتونه ورپه گوته شي او په دوراني ډول ورته په ليکلي ډول د دوی د کار د څرنگوالي ارزونې ورکړل شي.
- ټول کارکونکو ته بايد، د هغې سيمې او چاپيريال د روغتيايي او امنيتي مسايلو په اړه چې دوی کار په کې کوي مالومات ورکړل شي. (درېمه لارښوونه وگورئ).
- کارکونکو ته بايد مناسبه امنيتي روزنه ورکړل شي.
- د کارکونکو لپاره بايد د ظرفيتونو د روزنې سيستمونه جوړ شي، چې داد ورځني نظارت يوه برخه ده (څلورمه او پنځمه لارښوونه وگورئ).
- دملي او سيمه ييزو سازمانونو د ظرفيت لوړوالی د اوږدمهاله ټينگښت د غښتلتيا لپاره تر سره شي.

لارښوونې:

- 1- دا د ټولو کچو د اداره چيانو ځانگړي مسؤليتونه دي، چې داسې سيستمونه تاسيس او وساتي، چې د پروگرامونو او اړونده پاليسيو پلي کيدنه پرمخ بوزي او د مقرراتو او طرزالعملونو سره سم، يې عيار کړي. د بشري مرستو ځيني مؤسسي مخکې له مخکې داسې لوايح او مقررات لري چې کارکونکو ته يې د اساسي قوانينو په رڼا کې وايي، چې د

هغو له مخې دماشوم ساتنه او د جنسي استثمار مخه نیول او ساتل شامل دي. څرنگه چې ددې ډول قوانینو او قواعدو اهمیت په پراخه پیمانې پېژندل شوی دی، د بشري مرستو ډیرې مؤسسي د همدغو اصولو او مقرراتو د پراخولو په برخه کې کار کوي. د دا ډول مقرراتو د بریالیتوب لپاره د اداري ځواب ورکونې د سیستم د کره کولو هڅې ډیرې مهمې دي.

2- خیریه مؤسسي مخکې له دې چې یو بیرني حالت ته خپل کارکونکي واستوي، لومړی باید دا ډاډ تر لاسه کړي چې دوی په لازمو شرایطو برابر کسان دي، لایق دي او په مناسب ډول روزل شوي او چمتو دي. خیریه ټولنې، کله چې د بیرني حالت لپاره ډله تیاروي، نو لومړی باید دا ډاډ تر لاسه کړي چې ددوی د نارینه او ښځینه کارکونکو شمیر په توازن کې دی. ددې لپاره چې کارکونکي خپل مسئولیتونه سرته ورسولای شي، ښایي دا اړینه وي چې دوی ته په دوامدار ډول روزنه ورکړای شي او ملاتړ یې وشي.

3- ټول کارکونکي، مخکې له دې چې ساحې ته لاړ شي، باید د امنیتي او روغتیايي مسئلو په هکله مناسب مالومات تر لاسه کړي. ددې ته له تګ څخه مخکې دوی باید واکسین شي او د ملاریا مخنیوی کونکي درمل (چیرته چې اړین وي)، تر لاسه کړي. کاري ساحې ته د رارسیدو سر سم، دوی ته د امنیتي خطرونو د کچې د راتیټولو په هکله مالومات ورکړل شي. همدارنگه د خوړو او اوبو ساتنې لپاره، د HIV/AIDS د مخنیوي لپاره او نورو ساري ناروغيو په اړه، د طبي خدماتو د شته والي په هکله، د روغتیايي خطرونو له امله د ځای پرېښودلو لارې چارې او پروسیجرونه او دوی ته د توان ورکولو په هکله دوی ته وینا وشي.

4- ځانګړې هڅې: د یوې مؤسسي په بیلابیلو برخو کې د تنوع د ډډاینې له پاره باید ځانګړې هڅې تر لاس لاندې ونيول شي.

5- د ظرفیتونو روزنه: د یو ناورین په تعقیب د بیارغونې پړاو په بهیر کې د ظرفیتونو لوړول یوه څرګنده او ښکاره موخه ده. دا هم مهمه ده چې د یو ناورین په جریان کې، په ځانګړې توګه د مرستې پړاو، څومره چې شونې وي، نور هم وغزول شي.

دوهم څپرکی:

د اوبو رسولو، چاپیریالیزې روغتیا
او حفظ الصحې د لوړیدو
حد اقل معیارونه

له دې څپرکي څخه څرنگه کار واخلو؟

دا څپرکی په شپږو عمده برخو ویشل شوی دی: د روغتیا ساتنې لوړوالی، د اوبو رسول، د فضله موادو ځای پرځای کول، د ناروغی لپږدونکو کنټرول، د جامدو بیکاره موادو سمبالښت او **تخلیه کول** دی. هر یو د لاندې برخو لرونکی دی:

- **حداقل معیارونه:** دا دماهیټ له مخې کیفي بڼه لري او د اوبو او روغتیا ساتنې د **برابرو** د غبرگون، تر ټولو ټیټې سطحې لاسته راوړنې بیانوي.
 - **کلیدي شاخصونه:** دا هغه علامې یا نښې دي چې د یو پروګرام، نه لاسته راوړل نښې. دا شاخصونه د کارول شویو پروګرامونو، د تاثیر او پایلو د سنجولو او د هغو **میتودونو** او **بهیرونو** چې په دې پروګرامونو کې ترینه ګټه اخیستل شوې ده مسائل بیانوي. دا شاخصونه کیدای شي چې کیفي یا کمي بڼه ولري.
 - **لارښوونې:** لارښوونې په بیلابیلو برخو کې د معیارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډګر کې د ستونزو سره د مخامخ کیدو لارښوونې او یوې مسئلې ته د لومړیتوب په ورکولو کې د سلامشورې په ګوته کوي. همدارنګه دوی ځینې هغه بنسټیز مسائل چې د معیارونو او شاخصونو سره تړاو لري نښي او همدارنګه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې او توپیرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته تشریح کړي.
- ضمیمې، د **اخځونو (ماخذونه)** یو انتخابي لست لري کوم چې ددې څپرکي په هکله د عمومي او ځانګړو تخنیکي مسئلو مالوماتي سرچینې په ګوته کوي.

سر لیگونه

- سریزه.....
- ۱- د روغتیا ساتنې (حفظ الصحي) لورول.....
 - ۲- د اوبو رسول یا برابرول.....
 - ۳- د فضله موادو تنظیم.....
 - ۴- د ناروغیو لیردونکو مخنیوی.....
 - ۵- د جامدو فضله موادو تنظیم.....
 - ۶- د فضله اوبو ایستنه او تنظیم.....

لومړۍ ضمیمه: د اوبو برابرول او د روغتیا ساتنې د لومړنیو اړتیاوو چک
لست.....

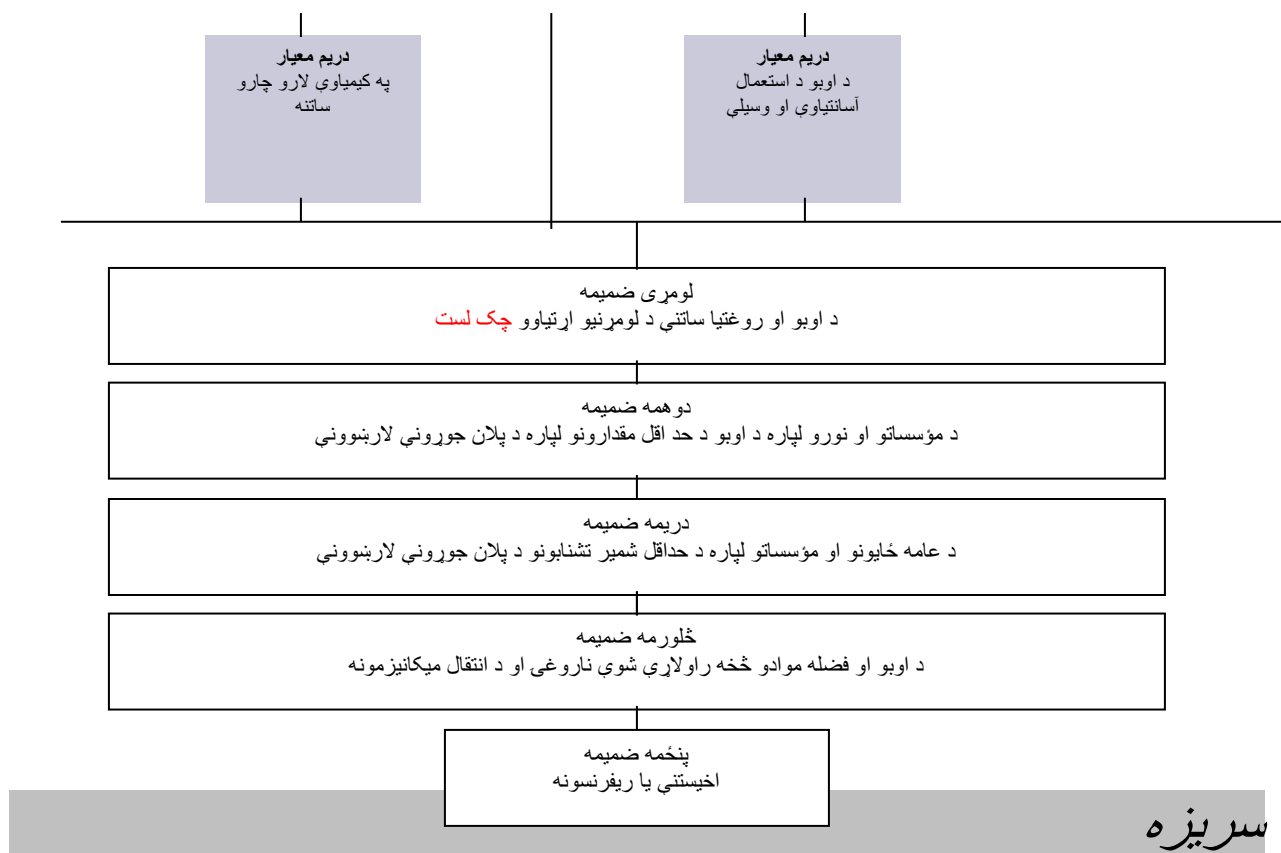
دوهمه ضمیمه: د مؤسسو او نورو کارونکو لپاره د اوبو حد اقل مقدار.....

دریمه ضمیمه: د ناورین په حالاتو کې، په مؤسسو او نورو عامه ځایونو کې د تشنابونو
حد اقل شمیره.....

څلورمه ضمیمه: د اوبو او فضله موادو څخه راوایریدونکې ناروغۍ او د هغو د انتقال
میخانیکیتونه.....

پنځمه ضمیمه: اخځونه.....

سریزه

له نړیوالو حقوقي سندونو سره اړیکې

د اوبو د ناروغیو د مخنیوي او روغتیا پوهنې د لوریدو حداقل معیارونه د بشري منشور د اصولو او حقوقو یو عملي مفهوم ګڼل کیږي. بشري منشور لکه څرنګه چې د بشري حقونو، نړیوالو اصولو، بشري قانون او د کډوالو په قانون کې بیان شوې دي، د هغو اړتیاوو پر بنسټ ولاړ دی چې په ترڅ کې یې د ناورین یا شخړو له امله د خپل شوو خلکو باعزته ژوند، ساتل کیږي او ملاتړ یې کیږي.

هر څوک اوبو ته د لاسرسۍ حق لري. دا حق په نړیوالو قانوني اسنادو کې د شخصي او کورنیو اړتیاوو لپاره د هغوی اغیزمنو، خوندي، په فزیکي لحاظ د لاسرسۍ او د زغملو وړ اوبو د برابرولو په توګه منل شوی دي. کافي مقدار اوبه ددې لپاره ضروري دي، چې د دیهایدریشن په وجه له مړینې څخه مخنیوی وشي، له اوبو څخه د راوړلو شوو ناروغیو خطر کم شي، او د کورني لګښت یانې، پخلي، شخصي او کورني حفظ الصحوي اړتیاوو د لورلو لپاره وکارېږي.

د اوبو لرلو حق، نور انساني حقونه لکه د روغتيا لرلو، کور لرلو او دکافي خوړو لرلو د حقونو په ګډون، له نورو بشري حقونو سره نيزدې تړاو لري. نو په دې اساس، اوبه د انسان د ژوندي پاتې کېدو لپاره د ضروري تضميناتو يوه برخه جوړوي. دا د دولتي او نادولتي فعالينو مسؤليت دی چې اوبو ته د لاسرسي حق پرځاي کړي. د وسلوالي شخړې په وخت کې ددې اجازه نشته چې د څښاک او کرنې لپاره د اوبو خړوبولو تاسيسات او کارځايونه ړنگ، بېځايه او يا حمله پرې وشي.

پدې څپرکي کې حد اقل معيارونه د اوبو لرلو د حق په هکله بشپړ توضيحات نه لري، خو په هر حال د سفيير معيارونه د اوبو لرلو د حق مرکزي محتوا او په نړيواله کچه ددغو حقونو د تحقق لپاره پر مختلونکي هلي ځلي منعکسوي.

په بېرنيو حالاتو کې د اوبو برابرولو، چاپيرياليږي روغتيا او د روغتيا ساتنې د پوهې د لوړيدو اهميت

اوبه او چاپيرياليږه روغتيا د ناورين په لومړنيو پړاوونو کې د ژوندي پاتې کېدو ټاکونکي ځانګړني دي. هغه خلک چې ناورين ځپلي دي، د ناروغيو او له دوی څخه د مړينې له ډير خطر سره مخ دي، دليل يې تر ډيره بريده د ناکافي چاپيرياليږي روغتيا، ناکافي اوبو او د خرابې حفظ الصحي لرل دي. ددغو ناروغيو له جملې څخه ډير مهم يې اسهالات او هغه ساري ناروغۍ دي چې د فمي- غايطي له لارې ليردول کيږي (څلورمه ضميمه وګورئ). نور په اوبو او چاپيرياليږي روغتيا پورې اړونده ناروغۍ هغه دي چې د ناروغۍ ليردونکو په واسطه چې په فضله موادو او ولاړو اوبو کې ژوند کوي، منځته راځي.

په ناورين کې غوره موخه داده، چې د اوبو رسولو او د ناروغيو د مخنيوي پروګرامونه پلي شي، چې د فمي- غايطي ناروغۍ او ددوی منځته راوړونکي ناقلين کم شي. دا کار هغه وخت ترسره کيدونکی دی چې د روغتيا ساتنې شرايط عملاً ښه او پر مخ ولاړ شي، د څښاک محفوظې اوبه تيارې شي، په چاپيريال کې روغتيا ته ورپيښو خطرناکو عواملو کچه راکښته شي او داسې شرايط منځته راوړل شي چې خلک ددې امکان تر لاسه کړي، چې په ښه روغتيايي شرايطو کې ژوند وکړي. د sanitation اصطلاح د سفيير په کتاب کې داسې مانا شوې چې د فضله او بيکاره موادو ځای پر ځای کول، د ناروغيو د ناقلينو د کنترول، د جامدو کثافاتو ايسته کول او د بيکاره اوبو له منځه وړل په کې تشرېح شوي دي.

يوازې د اوبو او ناروغتياوو د مخنيوي د اسانتياوو برابرول، د هغوی مناسب استعمال په يوازې ډول نشي کولای چې په عامه روغتيا باندې کافي اغيزه ولري. ددې لپاره چې له يو غبرګون څخه په لوړه پيمانه ګټه تر لاسه شي، دا ډيره ضروري ده، چې ناورين ځپلي خلک، د اوبو او چاپيريال څخه د راواړو شوو ناروغيو د مخنيوي، او ددې لپاره د اسانتياوو د طراحي او د ساتنې په اړه يې کافي مالومات او پوهه ولري.

دناورين او مصيبت په ډيرو حالاتو کې د اوبو د برابرولو مسؤليت د کوچنيانو او ښځو پر اوږو پريوزي. کله چې خلک اوبه او نوري اسانتياوې په ګډ ډول کاروي، مثلاً د کډوالۍ او بېخايه کيدنې په شرايطو کې، نو په دې وخت کې د ښځو او ځوانو نجونو پر عزت د تيري او له دوی څخه جنسي ګټې اخيستنې ته لاره هوارېږي. ددې لپاره چې دا خطر کم شي او همدارنګه د غبرګون د ښه کيفيت د کره کولو لپاره دا ډيره مهمه ده، چې د اوبو رسولو اوناروغيو د مخنيوي پروګرام هر چيرې چې ممکن وي د ښځو ونډه دې په کې وهڅول شي. په پلان جوړولو، تصميم نيونه او ځايي اداره کې د ښځو او نارينه وو يو برابر ګډون، دا کره کوي چې ناورين ځپلي خلک اوبو او ښې روغتيا ته پوره لاسرسي لري او دا خدمتونه په مساوي ډول د خلکو د لاسرسي وړ وي

له نورو څپرکو سره اړيکې

د نورو سکتوري څپرکو ډير معيارونه په دې څپرکي پورې اړه لري. په يوه سيمه کې د معيارونو په سرته رسولو کې پرمختګ اکثراً په بله ساحه کې پر پرمختګ اغيزې لرلای شي او حتی ټاکنو کې رول هم لرلای شي. ددې لپاره چې يو غبرګون اغيزمن شي، نو له نورو برخو سره همغږۍ ته اړتيا ليدل کيږي. ددې لپاره چې دا کره شي چې اړتياوو ته ځواب ويل شوی، د کارونو له تکرار څخه مخنيوی شوی او د روغتيا او اوبو په اړه غبرګونونه د ښه کيفيت درلودونکي دي، نو له سيمه ييزو چارواکو او نورو مسؤلو مؤسسو سره همغږي هم اړينه ده.

مثلاً که په يو ځای کې، تغذیوي معيارونه په پوره ډول سره نه وي پلي شوي، نو د اوبو او چاپېريال ساتنې د معيارونو اړتيا نوره هم زياتيږي ځکه چې ددې معيارونو نه پلي کيدل خلک نور هم د ناروغيو په وړاندې کمزوري کوي. په ورته شکل سره له هغه نفوس سره چې د HIV/AIDS د خپریدو کچه په کې لوړه وي او يا هلته چې د زړو خلکو او معيوبينو شميره ډيره لوړه وي، د دې معيارونود پلي کيدو په اړه دې همدا شان چلند وشي. د هغو مالوماتو پر بنسټ تصميم نيولو ته چې د بيلابيلو برخو تر منځ شريک شوي وي بايد لومړيتوب ورکړل شي. چيرته چې اړتيا ورته ليدل شوې ده، د نورو تخنيکي څپرکو معيارونو او لارښوونو ته اشارې په بيلابيلو ځايونو کې شته.

له مشترکو معيارونو سره تړاو

د يوې مرستې د پراختيا ورکولو او پلي کولو برياليتوب، د هغې په اغيزمنتوب پورې اړه لري. دا څپرکي بايد له ټولو معيارونو سره په تړاو کې وکارول شي، په کوم کې چې ګډون، لومړنۍ ارزونه، غبرګون، موخه نيونه، پلټنه او څارنه، ارزونه، د مرستې د کارکونکو مسؤليتونه او صلاحيتونه او څارنه، اداره او د پرسونل ملاتړ (په ۲۱ مخ کې لومړۍ څپرکي

وگورئ) تر سره کيږي. د يوه غبرگون د مناسبوالي او ښه کيفيت د لاسته راوړلو لپاره بايد د زيانمنونکو خلکو گډون ته ډيره پاملرنه وشي.

د ناورين خپلو خلکو زيانمنيدنه او ظرفيتونه

هغه گروپونه چې په تکراري توگه په بېرني حالت کې له خطر سره مخ کيږي، د ښځو، کوچنيانو، زړو، معيوبينو او هغو کسانو څخه عبارت دي، چې په HIV/AIDS اخته وي. په ځينو حالاتو کې، کيدای شي، خلک د قومي منشا، مذهبي يا سياسي تړاوونو له امله هم زيانمن، يا بيخايه شي. دا د زيانمنونکو خلکو يو بشپړ لست ندی، لاکن دا هغه دي چې په تکراري توگه د زيانمنوکو په توگه په گوته شوي دي. په يو ناورين کې د خلکو د مبارزې وړتيا او ژوندي پاتې کيدل، د ځانگړو زيانميدنو پواسطه تر اغيز لاندې راځي او هغه څوک چې ډير له خطر سره مخ دي په هر ډول چاپيريال يا شرايطو کې په گوته کړای شي.

ددې لارښوود کتاب په اوږدو کې، د زيانمنيدونکي گروپ اصطلاح دغو ټولو گروپونو ته راجع کيږي. کيدای شي چې داسې حالات هم منځته راشي، چې د زيانمنيدونکو خلکو څخه، يوازې يو گروپ يې د نورو په پرتله ډير له خطر سره مخ شي، خو په هر حالت کې، يو گروپ ته گواښ دا مانا لري لکه چې ټولې زيانمنيدونکې ډلې له خطر سره مخ شوي وي. دې ته بايد ځانگړې پاملرنه وشي چې ټول اغيزمن شوي گروپونه حمايه شي او له توپيره پرته دوی ته د ځانگړو اړتياوو له مخې مرستې برابرې شي. په هر حال دا هم په ياد وساتل شي چې ناورين خپلي خلک داسې مهارتونه، وړتياوې او ظرفيتونه لري او لاسته يې راوړلی شي، چې له ناورين سره د مجادلې او هغه ته د غبرگون ښودلو لپاره دوی په خپله اساسي رول لوبولای شي. دا ظرفيتونه او مهارتونه بايد وپيژندل شي او ملاتړ يې وشي.

حد اقل معیارونه

۱- د روغتیا پوهنې د کچې لوړول

د اوبو او ناروغیو د مخنیوي د هر پروگرام هدف دادی، چې شخصي او چاپیریاليزه پوهه زیاته او لوړه شي، چې پدې ترتیب سره روغتیا وساتل شي. روغتیا پوهنه دلته داسې تعریفیږي: د خلکو د مالوماتو، دودونو او سرچینو او د مؤسسو د مالوماتو او سرچینو یوځای والی، چې په ترڅ کې دواړه د خرابې حفظ الصحې څخه مخنیوی کوي. درې بنسټیز فکتورونه عبارت دي له:

۱- د پوهې او مالوماتو شریکول ۲- ټولنو ته تحرک وربښل او ۳- د ضروري موادو او اسانتیاوو برابرول. د روغتیايي پوهنې اغیزمن لوړوالی، د مؤسسې او ناورین خپلې ولس د مالوماتو د راکړې ورکړې پر بنسټ داسې تر سره کیږي چې بنسټیزې روغتیايي ستونزې تشخیص او وپېژندل شي. دا کار ځکه مناسب دی، چې په همدې خاطر داسې پروگرام طرح، پلي او وڅارل شي چې روغتیاپوهنه عملاً لوړه کړل شي. دا کار به دا خبره کره کړي، چې د اسانتیاوو او امکاناتو څخه په مناسب ډول کار واخیستل شي، چې په عامه روغتیا باندې به یو لوی او ستر اغیز پرېږدې. د ټولنې خوځښت په تیره د ناورین په بهیر کې مناسب او وړ کار دی. د پیغامونو د ورکولو په نسبت، ډیر تاکید په دې کیږي چې باید خلک وهڅول شي، چې په دې پروگرامونو کې برخه واخلي چې خپله روغتیا وساتي او خپل امکانات او هغه اسانتیاوې چې ورته برابرې شوي دي ښې وساتي. په دې هم باید ډیر تاکید وشي چې روغتیا پوهنه هیڅکله هم باید د ښو اوبو او روغتیايي چاپیریال سره تعویض نه شي، ځکه چې دا دوه، د ښې روغتیا پوهنې لپاره بنسټیز رول لري.

روغتیا پوهنه ددې څپرکي ټول معیارونه سره یوځای کوي. دا معیار دلته د نورو شاخصونو سره یو ځای د پوښوونکي او لوړ معیار په توګه وړاندې شوی دي. پر دې سربیره، د اوبو د **برابرو**، د فضله موادو ځای پر ځای کولو، د ناروغیو د لیردونکو کنترول، د جامدو فضله موادو خوندي کولو او د اضافي اوبو د تخلیه کولو په اړه په هر معیار کې **ځانګړي** شاخصونه شته.

د روغتیايي پوهې د لوړېدو لومړی معیار: د پروگرام جوړول او پلي کول:

ټولې اسانتیاوې او سرچینې چې برابرې شوي دي، د زیانمن شوي ولس اړتیاوې او غوښتنې منعکسوي. چیرته چې مناسبه وي، ددې مسائلو کارونکي د روغتیا پوهنې په اداره کولو او سمبالولو کې شامل کړای شوي دي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- په عامه روغتیا کې د روغتیا ساتنې د عمده خطرونو ارزښت په ګوته کړای شي. (لومړی لارښوونکی یادداشت وګورئ).

- په پروگرامونو کې د اسانتیاوو د لومړني ډیزاین په ګډون، د ټولو خلکو د برخې اخیستنې او استازیتوب لپاره یو اغیزمن میکانیزم جوړ شي (دوهمه، دریمه او پنځمه لارښوونې وګورئ).

- د خلکو ټول گروپونه په مساوي توگه هغو منابعو يا ضروري اسانتياوو ته لاسرسی ولري چې د روغتيا ساتنې د لاسته راوړلو او دوام ورکولو د غښتلتيا عملي لاروچارو لپاره اړين گڼل کيږي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- د روغتيا ساتنې د پوهې د لوړوالي په موخه هغه پيغامونه چې بنسټيز فعاليتونه او غلطې انگيرنې په کې خلکو ته ور په گوته شوي وي، ټولو ډلو ته ورکړل شي. ددغو گروپونو استازو ته بايد په پلان جوړولو، روزنې، پلي کيدنې، څارنې او ارزونې کې برخه ورکړل شي (لومړۍ، دريمه او شپږمه لارښوونې او په ۲۸ مخ کې د برخې اخيستنې معيار وگورئ).
- کارونکي د اسانتياوو د ادارې، ساتنې او څارنې مسؤليت داسې په غاړه واخلي لکه څرنگه چې وړ او مناسب وي او همدارنگه بيلابيل گروپونه دې په مساوي توگه له دې سره مرسته وکړي (پنځمه او شپږمه لارښوونې وگورئ).

لارښوونې:

1- د اړتياوو ارزونه: يوه څيړنه ددې لپاره اړينه ده چې عمده حفظ الصحوي فعاليتونه او د پراختيا ورکونکو فعاليتونو د برياليتوب کچه په گوته کړای شي. لوی روغتيايي خطرونه هلته ډير تر سترگو کيږي، چيرته چې فضله موادو ليرې کيږي، تشنابونه ساتل کيږي، په صابون يا بل بديل باندې د لاسونو مينځلو شونتيا کمه وي، اوبه په غير صحي ډول راټولې شي او يا ذخيره شي، او د ډوډۍ پخول او ساتنه په غيرصحي شرايطو کې ترسره شي. ارزونه بايد د نفوسو سره سم، سرچينې هم په نظر کې ولري او ويې ارزوي او همدارنگه کليدي سلوکونه، پوهه او مالومات او عملي کارونه هم په پام کې ونيسي او په همدې تړاو خلکو ته پيغامونه ورکړل شي. دې ته بايد ځانگړې پاملرنه وشي چې د حساسو گروپونو اړتياوې په نښه شي. که چيرې له هر گروپ سره سلامشوره ناممکنه وي، دا بايد په څرگنده توگه د ارزونې په رپوټ کې څومره ژر چې ممکن وي ځای پر ځای شي (په ۲۸ مخ کې د برخې اخيستنې معيار، او په لومړۍ ضميمه کې د ارزونې چک لست وگورئ).

2- د مسؤليتونو شريکول: د روغتيا ساتنې د عملي کيدو په اړه وروستنۍ مسؤليت د مصيبت خپلو خلکو د ټولو غړو په وړاندې پروت دی. ټول فعالين ددې مسؤليت لري، چې په ناورين کې داسې کار وکړي چې د روغتيا ساتنې عمل هم د پوهې او مالوماتو له اړخه او هم د اسانتياوو ته د لاسرسۍ له مخې کره کړي. او همدارنگه بايد ددې وړتيا ولري چې خپلې موخې ترلاسه کړي. ددې بهير د يوې برخې په توگه، د مصيبت خپلې ولس څخه حساسې ډلې د خطر څخه ډکو کارونو او شرايطو په گوته کولو، او ددې خطرونو د راکمولو په مسؤليتونو کې برخه واخلي. دا کار هله کيدای شي، چې هڅې او فعاليتونه پر مخ ولاړ شي، روزنه او امکانات داسې په کار ولويږي چې سلوک بدل کړي. دا هڅې پدې

بنسټ هم تر سره شي چې د استفاده کونکو منلي کلتوري ارزښتونه وساتل شي او له اندازې ډير فشارونو لاندې رانشي.

3- د ولس ټولو برخو ته رسيدنه: د روغتيا ساتنې کړنلارې ددې ايجاب کوي چې د ولس ټول گروپونه په هغه کې دداسې چا په توگه برخه واخلي چې اسانتياوو ته لاسرسی پيدا کولای شي. او دا مهارتونه ولري چې يو له بل سره او له بيلابيلو ډلو سره کار وکړي (د مثال په توگه په ځينو کلتورونو کې دا د منلو وړ نده، چې ښځې له پرديو خلکو سره خبرې وکړي). مواد بايد داسې طرح او ډيزاين شي، چې پيغامونه د نفوسو هغو غړو ته هم ورسېږي چې بيسواده وي. د برخې اخيستنې مواد او لارې چارې، هغه چې په کولتوري لحاظ مناسبې او وړ وي، گټور فرصتونه د هغو گروپونو لپاره په لاس کې ورکوي، چې ددوی د خپلې روغتيا ساتنې د سمولو لپاره پلان او څارنه وړاندې کولای شي. د يوې ځغلنده لارښوونې په توگه سناريو په يوه کمپ کې داسې جوړه شي، چې هلته بايد د روغتيا ساتنې د پوهې د اوچتولو لپاره د هرو زرو تنو لپاره دوه مسئولين وي. د روغتيا ساتنې په چارو کې دمالوماتو لپاره په ۲۳۲ مخ د ناخوراكي توکو دويم معيار کې وگورئ.

4- د روغتيا ساتنې خطرونو او سلوکونو په هکله دموخو لومړيتوب: د روغتيا ساتنې د پوهې لوړول او د اړيکو ستراتيژيو موخې بايد په څرگند ډول تعريف شوي وي او لومړيتوب ورکړل شوی وي. د روغتيا ساتنې د خطرونو، دندو او له بيلابيلو ډلو سره د اړيکو د مسؤليتونو په اړه د پوهې د ارزونې په لاس راوړل بايد د يو پلان له مخې وي چې په هغه کې د مرستو لومړيتوبونه او غلطې انگيرنې په نښه شي (د مثال په توگه څرنگه HIV/AIDS ليردي) او مالومات د بشري مرستو د فعالينو او د مصيبت خپلې نفوس تر منځ په متناسب ډول جريان ولري او دا بايد موخه او هدف وي.

5- اداري اسانتياوې: چيرته چې ممکنه وي، دا ډير ښه کار دی چې د اوبو او ناروغتياوو څخه د مخنيوي کميټې د استفاده کونکو له مختلفو ډلو څخه چې نيمايي يې ښځې وي، تشکيلي او جوړې شي. ددغو کميټو دنده دا ده، چې عامه اسانتياوې لکه د اوبو ځايونه، عامه تشنابونو او د مينځلو سيمې، د روغتيا ساتنې د پوهې د لوړولو په هڅو کې شاملې کړای شي. همدارنگه دا کميټې دنده لري چې، د پرمختگ او ښه استازيتوب د ساتلو لپاره ميکانيزمونه رامنځته کړي.

6- د بار درنول: دا مهمه ده چې کره شي، چې هيڅ يو گروپ د روغتيا ساتنې د هڅو او مسؤليتونو يا د اسانتياوو د اداره کولو تر اندازې زيات تر فشار لاندې ندی راغلی او هر گروپ په مساوي ډول اغيزه لري او په مساوي ډول له گټو څخه برخمن شوی دی (لکه روزنه). ټولې ډلې، لکه ښځې يا نارينه مساوي اړتياوې او خواهشات لري او دا بايد په ياد وساتل شي چې داسې ونه شي چې په يوه کار کې د ښځو ونډه اخيستنې، د نارينه وو او يا نورو ډلو د مسؤليت احساس کمزوری کړي.

2- د اوبو برابرول

اوبه د ژوندانه، روغتيا، انساني عزت او کرامت لپاره ضروري دي. او چيرته چې کافي اوبه موجودې نه وي تر څو اساسي اړتياوې پرې رفع شي، نو پداسې حالاتو کې د څښاک لپاره د پاکو اوبو برابرول او ساتل يې ډير ارزښت لري. په ډيرو وختو او حالاتونو کې عمده روغتيايي ستونزې هله منځته راځي چې د روغتيا ساتنې او پوهنې کچه ډيره ټيټه وي يا ناکافي او ناولي اوبه، وکارول شي.

د اوبو برابرولو لومړی معيار: لاسرسی او د اوبو مقدار

ټول خلک د څښاک، پخلي، ځانگړې او کورنۍ روغتيا ساتنې لپاره کافي مقدار او محفوظو اوبو ته په مساوي توگه لاسرسی لري. د اوبو عامه ځايونه په کافي اندازه کورنيو ته نژدې وي، چې ددې وړتيا ولري څو حد اقل اړتياوې پوره کړي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د څښاک، پخلي، او دشخصي حفظ الصحي د ساتنې لپاره د منځني کچ اوبو مقدار په هره کورنۍ کې د هر تن په سر په يوه ورځ کې 15 لیټرو ته ورسول شي (۱-۸ لارښوونې وگورئ).
- د اوبو ډير نژدې ځای ته د هرې کورنۍ ډير واټن ۵۰۰ متره واوسي (۱، ۲، ۵ او ۸ مه لارښوونې وگورئ).
- د اوبو يوې سرچينې ته انتظار له ۱۵ دقيقو څخه ډير نه وي (اوومه لارښوونه وگورئ).
- ددې لپاره چې ۲۰ لیټره لوبنۍ پک شي، له دریو دقيقو څخه ډير وخت ونه نیسي (۷-۸ لارښوونه وگورئ).
- د اوبو سرچينې او سیستمونه داسې وساتل شي، چې د اوبو ثابت مقدار په مناسب ډول او په منظمه توگه په کې موجود وي (۲ او ۸ لارښوونې وگورئ).

لارښوونې

- 1- اړتياوې: د کورنۍ کارونې لپاره د اوبو مقدار، د اقليم، د موجوده ناروغيو د مخنيوي اسانتياوو، د خلکو د نورمالو عادتونو، کولتوري او مذهبي دودونو، د پخولو د ډوډۍ، د اغوستلو د کاليو او داسې نورو عواملو په اساس، توپير سره لري. د اوبو لگښت په عمومي ډول سره هغه وخت لوړیږي، څومره چې د اوبو سرچينه اوسيدنځای ته نژدې وي.

په بنسټیزه توگه د ژوندانه د پایښت لپاره د اوبو د اړتیاوو ساده کړل شوی لست		
ژوند ژغورونکي اړتیاوې: د اوبو اړتیا (د څښاک او پخلي لپاره)	د 2.5 څخه تر 3 لیتره په ورځ کې	په موسم او په فردي فزیولوژي پورې اړه لري
اساسي روغتيايي فعالیتونه	د 2 څخه تر 6 لیتره په ورځ کې	په ټولنیزو او کلتوري نورمونو پورې اړه لري
د پخلي لپاره بنسټیزې اړتیاوې	د 3 څخه تر 6 لیتره په ورځ کې	د خوړو په نوعیت، او کلتوري او ټولنیزو نورمونو پورې اړه لري
په مجموعي ډول د اوبو اړتیا	د 7.5 څخه تر 15 لیتره په ورځ کې	

د لارښوونو لپاره د مؤسسو او نورو لگښتونو لپاره لږ تر لږه د اوبو اړتیاوو په هکله دوهمه ضمیمه وگورئ.

2- د اوبو د سرچینې ټاکنه: لاندې فکتورونه باید په پام کې وساتل شي: د کافي مقدار اوبو شته والی او دوام؛ د اوبو د درملنې اړتیا او څرنگوالی؛ سرچینې ته د پراختیا ورکولو لپاره د اړتیاوو وړ تکنالوژي، مالي سرچینو او وخت پیدا کیدنه؛ مصیبت خپلې ولس ته د اوبو د سرچینې نژدېوالی؛ او د هر ډول ټولنیز، سیاسي یا قانوني فکتورونو شته والی چې د اوبو په سرچینې اغیزه ولري. په ټولیزه توگه د ځمکې لاندې د اوبو سرچینې له هغو اوبو څخه چې یو څه کار او درملنې ته اړتیا لري، پیرې ښي دي، مثلاً د چینو هغه اوبه چې په خپله ښکته رابهرې او پمپ کولو ته یې اړتیا نه لیدل کېږي. غمیزې ته د ځواب ویلو لپاره اکثراً په لومړي سر کې د سرچینو او هلو ځلو یو کیدو ته اړتیا لیدل کېږي. ټولې سرچینې په منظم ډول څارنې ته اړتیا لري چې له اندازې زیات او بېځایه له هغو څخه د گټې اخیستنې مخنیوی وشي.

3- اندازه گیری: یوازې د هغو اوبو د حجم اندازه کول چې شبکې ته پمپ شوې وي یا د هغه وخت اندازه کول چې یو لاسي پمپ په یوه ورځ کې څو ساعته کار کوي، اوبو د انفرادي لگښت کچه نشي بیانولای. د اوبو د کارونې او مصرف په اړه د مالوماتو د راټولولو اغیزمن میتود، د کورنیو سروې کول، څارنه او د ټولنیزو مباحثو ډلو جوړول دي.

4- څومره والی او څرنگوالی (کمیت او کیفیت): په ډیرو بیرنیو حالاتو کې په اوبو پورې د اړونده ناروغیو لیریدنه، د انفرادي او کورنۍ حفظ الصحې لپاره د ناکافي اوبو په صورت کې دومره ډیر امکان لري لکه څومره چې د ناولو اوبو د کارونې په صورت کې منځته راځي. تر هغو چې د کمیت او کیفیت، دواړو لپاره حد اقل معیارونه پوره کېږي، د ټیټ کیفیت لرونکو او ناکافي اوبو د برابرې پرځای، لومړیتوب باید دې ته ورکړل شي، چې په مساوي اندازه کافي مقدار اوبو ته لاسرسی رامنځته شي، حتی که دا اوبه منځني کیفیت هم ولري. دا باید په پام کې ونیول شي، چې په HIV/AIDS اخته خلک، د څښاک او حفظ الصحې لپاره ډیرو اوبو ته اړتیا لري. دې ته باید ځانگړې پاملرنه وشي، چې د کورنیو څارویو او غلو دانو لپاره د اوبو اړتیاوې په خاصه توگه د وچکالي په حالاتو کې کله چې ژوند بیخي په هغو پورې تړلی وي، پوره کړای شي (دوهمه ضمیمه وگورئ).

5- پوښښ: دغبرگون په لومړیو پړاوونو کې لومړیتوب باید دې ته ورکړل شي، چې د ټول ناورین خپلې ولس، بیرنۍ ژوند ژغورونکي اړتیاوې پوره کړای شي. هغه خلک چې

له یو بیرني حالت څخه اغیزمن شوي وي، په زیاتیدونکي توگه د ناروغیو په وړاندې یې حساسیت زیاتیري نو په دې اساس، شاخصونه، که څه هم د ناوړینځپلو خلکو له نورمونو څخه لوړ هم وي، باید ترلاسه شي. په داسې حالاتو کې ښه داده چې مؤسسي داسې پروگرامونه جوړ کړي چې په ترڅ کې یې دکوربه نفوس د اوبو او روغتیا ساتنې د اسانتیاوو کچه هم لوړه کړای شي، تر څو د تربگنیو او دښمنیو له راپاریدو څخه مخنیوی وشي.

6- د اوبو په یوې سرچینې د خلکو /عظمي شمیر: د اوبو په هره سرچینه باندې د خلکو شمیر په دې پورې اړه لري چې په سرچینه کې څومره اوبه شته او څومره اوبه ترینه لاسته راځي. د مثال په توگه د اوبو نل اکثراً د ورځې په ټاکلو وختونو کې کار ورکوي او فعال وي. لاسي بمبې او څاگان، کله چې اوبه کمې شي، په ثابت ډول اوبه نه ورکوي. بیرني لارښوونې (کله چې اوبه په ثابت ډول موجودې وي) دادي:

په یوه نل ۲۵۰ تنه	په دې اساس د اوبو جریان ۷.۵ لیتره په یوه دقیقه کې
په یوه لاسي بمبه ۵۰۰ تنه	په دې اساس د اوبو جریان ۱۶.۶ لیتره په یوه دقیقه کې
په یوه سرخلاصې څاه باندې ۴۰۰ تنه	په دې اساس د اوبو جریان ۱۲.۵ لیتره په یوه دقیقه کې

له دې لارښوونو څخه داسې جوتیري چې اوبو ته د لاسرسي کچ په ورځ کې یوازې اته ساعته دی، که چیرې د لاسرسي کچه تر دې لوړه شي، نو خلک کولای شي چې په ورځ کې له ۱۵ لیترو څخه زیاتې اوبه چې ددوی د حد اقل ورځني اړتیا څخه زیاتې دي، لاسته راوړي. دا موخي باید په ډیرې پاملرنې سره وکارول شي، ځکه چې دې موخو ته ور رسیدنه، ضرورتاً خلکو ته د اوبو د حداقل یا مساوي مقدار لاسته راوړنه نشي تضمینولای.

7- اوبو ته د انتظار موده: د انتظار اوږده ساعتونه، هغه شاخصونه دي چې د اوبو ناکافي شته والی ښيي (یا د اوبو د کم شمیر سرچینو او یا هم د سرچینو د ناکافي مقدار له کبله). د انتظار د اوږدو ساعتونو منفي پایلې دادي: (۱) د سړي په سر د اوبو د لگښت کموالی (۲) د هغو سرچینو څخه چې سمې نه ساتل کیږي، د اوبو د لگښت زیاتوالی او (۳) خلکو ته د ژوندانه د نورو ضروري اړتیاوو ته د وخت پیدا کیدو کموالی.

8- لاسرسي او مساوات: په داسې حال کې چې په کافي اندازه اوبه موجودې وي، چې لږ تر لږه اړتیاوې پوره کړي، کیدای شي اضافي اقداماتو ته اړتیا وي، چې دا خبره کره شي چې ټولو گروپونو او ډلو لپاره په مساوي اندازه اوبو ته لاسرسي موجود وي. د اوبو ځایونه باید پداسې سیمو کې پراته وي، چې ټولو ته د لاسرسي وړ وي. لکه د جنسیت او قومیت له پلوه هر چا ته. ځینې لاسي پمپونه او د اوبو د وړلو لوبښې ښايي دې ته اړتیا ولري، چې داسې ډیزاین شي چې د هغو لپاره چې په ایدس اخته دي، یا زړه، معیوبین او کوچنیان دي، دوی ته هم د لاسرسي وړ وي. په ښارونو کې ښايي دې ته اړتیا وي چې په هره ودانۍ کې اوبه برابرې شي، چې تشنابونه په دوامداره توگه کار وکړي. په هغه حالاتو کې چې په اوبو ځیره تړل شوې وي او یا دا چې بمبه ټاکلی وخت ولري، دا مسئله باید د اوبو لگونکو خلکو

سره په مشوره پلان شي. وختونه بايد د ټولو د خوښې سره سم داسې وټاکل شي، چې د ښځو او نورو هغو کسانو لپاره چې د اوبو د وړلو مسؤليت لري، مناسب وي او ټول لگونکي په بشپړ ډول خبر وي او مالومات ولري چې اوبه چيرته او څه وخت موجودې وي.

د اوبو برابرولو دوهم معيار: د اوبو څرنگوالی

اوبه د خوند او مزی له مخې خوندورې او په کافي اندازه کیفیت ولري چې وڅښل شي، د شخصي او کورنۍ د روغتیا ساتنې لپاره وکارېږي، پرته له دې چې د روغتیا لپاره د پاملرنې وړ کوم خطر ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- یوه صحي سروې، په ناولو موادو د اوبو د ککړتیا د تیت خطر په ګوته کونکې ده (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- د منبع څخه د اوبو د راوتلو په نقطه کې په هر سلو ملي لیټرو اوبو کې د fecal coliform شتون نه وي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
- خلک د اوبو د نورو اسانو منابعو په پرتله هغو اوبو ته د څښاک لپاره ترجیح ورکوي چې خوندي وي او دوا پکې اچول شوې وي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- د منبع څخه د اوبو د راوتلو څخه وروسته، داسې ګامونه اوچت شي، چې د اوبو د ککړتیا مخه پرې ونیول شي (څلورمه لارښوونه وګورئ).
- کله چې د نس ناستې د اپیدمي خطر موجود وي، نو د هغو اوبو لپاره چې په نلونو کې راځي او یا هم په ټولو اوبو کې ضد عفوني ماده واچول شي، تر څو په هغو کې د ازاد کلورین ترسب په هر لیټر کې 0.5 mg او د اوبو مکدریت یا خړوالی د 5 NTU څخه ښکته وي (۵، ۷ او ۸ مه لارښوونه وګورئ).
- د کیمیاوي او یا رادیولوژیکو موادو پواسطه د ککړو اوبو لنډمهاله کارونه هیڅ منفي اغیز نشي لرلای (د تداوي کونکو کیمیاوي موادو په ګډون). څیړنو دا ښودلې ده چې دا امکانیت دومره اغیز نشي ښودلای.

لارښوونې

- 1- یوه صحي سروې د هغو شرایطو او کارونو له یوې ارزونې څخه عبارت ده چې ښايي عامه روغتیا له خطر سره مخ کړي. دا ارزونه باید په سرچینه، د اوبو لیرېدلو او په کور کې د اوبو د ککړتیا ممکنه منابع، او همدارنګه د جامدو فضله موادو او د تشنابونو د تخلیوي سیستم اداره وڅیړي. ټولنیزې نقشې، ددې لپاره چې د عامه روغتیا خطرونه او خلکو ته د هغوي د خطرونو د راکمولو لارې چارې وښودل شي، یوه ډیره اغیزمنه لاره ده. په دې باید پوه شو چې حیواني فضله مواد د انساني فضله موادو په پرتله ډیر مضر ندي. انساني فضله مواد ښايي د cryptosporidium, giardia, salmonella, campylobacter, caliciviruses او د نس ناستې د نورو عواملو درلودونکي وي، نو پدې اساس دوی روغتیا ته د پاملرنې وړ خطرونه منځته راوړلای شي.

2- د اوبو مایکروبیولوژیکي څرنګوالی: په غایطه موادو کې د کولیفورم بکتریا (چې له ۹۹٪ څخه زیات یې E Coli ده) موجودیت داسې یو شاخص دی چې په انساني او حیواني فضله موادو او نورو مضره موادو د اوبو د ککړوالي کچه ټاکي. که چیرې غایطي کولیفورم باکتریاوې په اوبو کې شتون ولري نو هغه اوبه ژر تر ژره باید تداوی شي. په هر حال، دناورین په لومړي پړاو کې، کمیت نظر کیفیت ته ډیر ارزښت لري (د اوبو د برابرولو لومړی معیار او څلورمه لارښوونه وګورئ).

3- د ساتل شویو سرچینو ښه والی: یوازې خوندي او یا تداوي شوي سرچینې خلکو ته شاید دومره ارزښت ونلري، تر څو چې دوی ددغو سرچینو په صحي ګټه پوه نه شي او ښايي چې دوی، د خوند، نږدېوالي او ټولنیزو تړونونو په اساس، د ناخوندي سرچینو لکه دریابونه، جهیلونه او ناخوندي ځاګانو کارونې ته ترجیح ورکړي. نو په داسې حالاتو کې تکنیشن، روغتیايي کارکونکي او ټولنیز فعالین ددې ترجیح ورکولو په منطق باید پوه شي او دا مسئله د تبلیغاتي پیغامونو او بحثونو په چوکاټ کې شامله کړي.

4- وروستی ککړتیا: هغه اوبه چې د راخیستلو په ځای کې محفوظې ساتل شوي وي، هیڅکله هم د راوړلو، زیرمه کولو او لیرېدولو په وخت کې د بیا ککړیدو له روغتیايي خطر سره نه مخامخ کیږي. هغه ګامونه چې ددې خطر د کمیدو په لوري کې د اوبو د راوړلو او جمع کولو د سمون او زیرمه کولو تمرینونه، په مناسبه او پاکو لوبڼو کې د اوبو ویشنه، زیرمه کول، د چټلیو ضد درملو په واسطه د اوبو درملنه او د اوبو دکارونې په وخت کې دنداښو په ګډون واخیستل شي، د خطر له کمیدو سره مرسته کوي. اوبه باید په دوامداره توګه په هغه ځای کې چې ګټه ځینې اخیستل کیږي، نمونه گیری شي او د هر ډول وروستی پراخي ککړتیا څخه د مخنیوي په خاطر تر څارنې لاندې وي.

5- د اوبو درملنه: که چېرې د اوبو هغې سرچینې ته د پاملرنې وړ خطر متوجه وي، چې له هغې څخه د اوبه خور په توګه کار اخیستل کیږي، نو باید د کلورینو په څیر د رسوبي (ضد عفوني) موادو په واسطه یې درملنه وشي. دا خطر د ټولنې د شرایطو لکه: د نفوسو تراکم، د اضافي فضله موادو خوندیتوب، د روغتیا ساتنې او پوهنې تمرینونه، د اسهالي ناروغیو د خپریدنې له مخې وټاکل شي. دخطر ارزونه همدارنګه باید د ټولنې په اړه د هغو عواملو لکه د ټولنې لخوا د مزی او خوند په پوهیدنه او دمنلو په ګډون تر سره شي (شپږمه لارښوونه وګورئ). د هر لوی او متراکم نفوس لپاره د نل اوبه باید د رسوبي ضد عفوني درملو پواسطه پاکې شي. که چېرې داسې حالت منځته راشي، یا دا چې د اسهالاتو د پراخي کچې د خپریدو مسئله وي، نو ټولې د څښاک اوبو رسولو یا برابرولو سرچینې باید د اوبو له ویش څخه مخکې یا دا چې په کورو کې تداوي شي. پدې ترتیب سره چې اوبه په ځانګړې توګه د ضد عفوني موادو پواسطه تر درملنې لاندې ونیول شي، د اوبو د څړوالي درجه باید له پنځه NTU څخه کمه وي.

6- کیمیاوي او رادیولوژیکي ککړتیا: چیرته چې د هایډروجیولوجیکو شواهدو پر بنسټ یا د صنعتي یا نظامي فعالیتونو له امله دا په ګوته شي چې اوبه هغه کیمیاوي او رادیولوژیکي مواد لري چې روغتیا ته زیان وراړوي، ژر تر ژره دې دا خطرونه د

کیمیاوي کارپوهانو په وسیله وڅیړل شي. له دې وروسته دې داسې یو تصمیم چې د لنډې مودې عامه روغتيايي خطرونه او ګټې په توازن کې راولي، ونيول شي. د اوږدې مودې لپاره د احتمالي ککړو اوبو استعمال په هکله تصمیم باید په دې اساس ونيول شي چې ډیرې مسلکي ارزونې او څیړنې د روغتيايي دلایلو له مخې تر سره شوی وي.

7- نډیقه: سره له دې چې مزه یا خوند پخپله نیغ په نیغه روغتيايي ستونزه نده (د ساري په توګه د اوبو لږ تروشوالی)، که چیرې ډاډمنې او ساتل شوې اوبه بڼه مزه او خوند نه کوي، خلک کولای شي د ناخوندي سرچینو څخه اوبه وڅښي او خپله روغتیا له خطر سره مخ کړي. دا کیدای شي یو خطر وي، کله چې په کلورینو سره پاکې شوې اوبه برابري شوې وي په دې حالت کې ډیرې زیاتې هڅې ضروري دي چې دا کره شي چې یوازې همدا خوندي اوبه وکارول شي.

8- د روغتيايي مرکزونو لپاره د اوبو څرنگوالی: د روغتونونو، روغتيايي مرکزونو او د تغذیې مرکزونو لپاره ټولې اوبه باید د کلورینو یا نورو رسوبې ضد عفوني موادو پواسطه درمل شوې وي. په هغو حالاتو کې چې د اوبو رسولو سرچینو څخه اوبه، د څیرې په توګه ورکولو کيږي، د اوبو کافي زیرمې باید په مرکز کې شتون ولري، چې دا کره شي چې په نورماله کچه د اوبو برابرونه تر سره شي او اوبه بندې نشي (دوهمه ضمیمه وګورئ).

د اوبو برابرولو دریم معیار: د اوبو کارونې اسانتیاوې اولوبني

خلک، د څښاک، پخلي او شخصي روغتیا ساتنې لپاره د اوبو د راټولولو، زیرمه کولو او کارولو لپاره په کافي اندازه وسایل ولري او همدارنګه ددې ډاډ تر لاسه شي چې د څښاک اوبه تر هغه وخته چې په مصرف نه وي رسیدلې، خوندي وي.

کابدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هره کورنۍ لږ تر لږه د اوبو راوړلو لپاره دوه پاک لوبښي لري، چې له لسو څخه تر شلو لیټرو ظرفیت لري. سربیره پردې د پاکو اوبو د زیرمه کولو لپاره هم په کافي اندازه لوبښي ولري، چې له دې څخه ډاډه شي چې په کور کې تل اوبه شتوالی لري (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- د اوبو راوړلو او زیرمه کولو لوبښي، نرۍ غاړې او یا سرپوښ لري یا دا چې نورې ډاډمنې وسیلې شتون ولري چې په لاس کې ونيول شي او اوبه پکې یووړل شي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- لږ تر لږه ۲۵۰ ګرامه صابون په هره میاشت کې د یو تن د روغتیا ساتنې لپاره شتون ولري.

- چیرته چې عامه حمامونو ته اړتیا وي، هلته په کافي اندازه، د ښځو او نارینه وو لپاره بیل بیل انفرادي حمامونه موجود وي چې په مساویانه او مناسب ډول وکارول شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- چیرته چې د کالیو مینځلو عامه اسانتیاوې اړینې وي، هلته لږ تر لږه په هرو سلو تنو یو د کالیو مینځلو تالی (تشت) شتون ولري، همدارنگه د ښځو لپاره د کالیو مینځلو ځانگړي ځایونه، چې د جامو لاندې ځانگړي کالي ومینځي، شتون ولري.
- ټول حساس گروپونه په فعاله توگه وهڅول شي چې د حمامونو په منځته راتلو او جوړولو کې برخه واخلي او یا دا چې د صابون په جوړولو او ویش او یا دا چې د مناسبو بدیلونو د کارونې او لوړاوي لپاره، ورته ونډه ورکړل شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د اوبو راوړل او زیرمه کول: خلک دې ته اړ دي چې د اوبو راوړلو او زیرمه کولو لپاره مناسب لوبښي ولري چې د مینځلو، پخلي او حمام لپاره ترینه کار واخلي. دا لوبښي باید پاک، صحي او لیردونه یې اسانه وي او د جسامت، شکل او ډیزاین له نظره د سیمه ییزو اړتیاوو او عادتونو سره سمون ولري. ماشومان، معیوبین، زاړه کسان او په PLWH/A اخته کسان د اوبو لیردلو لپاره کوچنیو یا په ځانگړي ډول جوړو شوو لوبښو ته اړتیا لري. د هغو اوبو ظرفیت چې باید ذخیره شي، په دې پورې اړه لري چې د یوې کورنۍ د غړو شمیر څومره دی او په ثابت ډول د اوبو برابریدل څرنگه دی، د مثال په توگه په هغه صورت کې چې ورځنۍ اوبه په ثابت ډول برابرېږي، کابو څلور لیتره اوبه به د هر وگړي لپاره مناسب مقدار وي. د محفوظو اوبو د ټولولو، زیرمه کولو او لیردونې څارل او ښه کول، ددې فرصت برابروي چې له حساسو گروپونو، په ځانگړي توگه له ښځو او ماشومانو سره د اوبو د ککړتیا په هکله بحث وشي.
- 2- د مینځلو او حمام کولو عامه اسانتیاوې: خلک دې ته اړتیا لري چې د ځان مینځلو لپاره یو ځای ولري او په پرده او عزت کې حمام وکړي. که چیرې دا کار د هر کور په کچه ممکن نه وي، نو کیدای شي مرکزي اسانتیاوو ته اړتیا وي. چیرته چې په عامه توگه صابون موجود نه وي یا نه کارول کېږي، کیدای شي چې د مینځلو او پاکولو لپاره د هغه بدیل وکارول شي، لکه ایره، پاک ریگ، سوډا او یا د ځانمینځلو لپاره متنوع نباتي مواد. د روغتیا له نظره، د کالیو مینځل یو ډیر اړین کار دی، په ځانگړي توگه د کوچنیانو لپاره، همدارنگه د پخلي او خوراک لوبښو مینځل هم ضروري دي. د اسانتیاوو شمیر، موقعیت، طرح، خوندیتوب، مناسبوالی او څرنگوالی باید له کارونکو سره په سلا مشوره کې پرې تصمیم ونیول شي. په ځانگړي توگه له ښځو، ځوانو نجونو او له هر معیوب وگړي سره مشوره پرې وشي. که د دغو اسانتیاوو موقعیت، مرکزي او هر چا ته د لاسرسۍ وړ وي، نو دا کار کولای شي چې د کارونکو خوندیتوب ډاډمن کړي.

3- د فضله موادو خوندي کول

په محفوظه توگه د فضله موادو خوندي کول ددې سبب گرځي چې د فضله موادو څخه د راوړلو شوو ناروغيو مخنيوی وشي او له دې سره مرسته کوي چې په مخامخ او غیرمستقیمه توگه د ناروغيو په ليریدو کې کمښت راشي چې له همدې کبله د فضله موادو په محفوظه توگه خوندي کول ستر لومړیتوب لري او د غميزو په ډيرو حالاتو کې باید په همدې مورد، په دومره چټکۍ سره هڅې تر سره شي، څومره چې د پاکو اوبو د برابرولو په لار کې تر سره کېږي. د فضله موادو د اطراح کولو لپاره د مناسبو اسانتیاوو برابرول د خلکو د عزت، حفاظت، روغتیا او هوساینې لپاره د بیرنيو غبرگونونو له جملې څخه یو هم دا گڼل کېږي.

د فضله موادو د خوندي کولو لومړی معیار: د تشنابونو (کنارابونو) شمیر او هغو ته لاسرسی

خلک باید په کافي شمیر تشنابونه ولري؛ په کافي اندازه ددوی استوگنځایونو ته نږدې وي؛ ددې لپاره چې د ورځې او د شپې په ټولو وختو کې په چټکۍ، مصنونه او منلې توگه ورته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- یو تشناب (ټټی) حد اکثر شل تنه کارولای شي (۱-۴ لارښوونې وگورئ).
- د تشنابونو د کارونې ترتیب د کورنۍ پر سر او یا هم د جنس له مخې تر سره کېږي (۳-۵ لارښوونې وگورئ).
- په عامه ځایونو کې د ښځو او نارینه وو لپاره بیل بیل تشنابونه شتون ولري (لکه په مارکیټونو، د ویش په مرکزونو، روغتیايي مرکزونو او داسې نورو کې) (دریمه لارښوونه وگورئ).
- عامه یا گډ تشنابونه پاک شي او همداسې پاک وساتل شي تر څو د ټولو حاجت لرونکو له خوا وکارول شي (۳-۵ لارښوونې وگورئ).
- تشنابونه له اوسیدنځایونو څخه له ۵۰ مترو څخه ډیر لري نه وي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- تشنابونه په ډیره حفظ الصحي توگه وکارول شي او د کوچنیانو غایطه مواد په سملاسي او حفظ الصحي ډول ایسته شي (شپږمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- په خوندي توگه د فضله موادو اړيسته كول: ددې پروگرام څخه موخه، ددې خبرې كره توب دی، چې له انساني فضله موادو څخه د چاپېريال ككړوالی خلاص دی. څومره چې د ناورين خپلي ولس ډير گروپونه په دې كې دخپل وي، په هماغه كچه دا پروگرام بريالی وي. په هغو حالاتو كې چې ولس دوديز تشنابونه ونه لري، دا كيدای شي ضروري وي، چې د بنوونې او روزنې او پرمختگ لپاره په گډه جوړ شوی پلان او هڅه تشويق شي او داسې غوښتنه راوهڅول شي چې ډير تشنابونه جوړ شي. په ناورين كې چيرته چې په ښاري سيمو كې د كاناليزاسيون سيستم ويجاړ شوی وي، كيدای شي ددې اړتيا رامنځته شي، چې ددې سيستم جوړه برخه له ويجاړې برخې څخه بېله شي (او د سپيتيكو پيپونو بيرته راگرځول)، د گرځنده تشنابونو لگول (نصبول)، د سپيتيكو ټانكونو او داسې نورو امكاناتو چې په منظمه توگه تش شي كارول وي.
- 2- د حاجت د رفع كولو سيمې: د غميزې په لومړي پړاو كې، مخكې له دې چې كوم تشناب جوړ شي، دا به ضروري وي چې د حاجت د رفع كولو او يا د كنارابونو لپاره يوه ټاكلي سيمه په ښه شي. دا به هغه وخت كار وركړي چې كه چيرې سيمه يا ساحه په سمه توگه اداره، او په منظمه توگه وساتل شي.
- 3- عامه تشنابونه: د ناورين په ځينو لومړيو پړاوونو كې او په عامه ځايونو كې چيرته چې د عمومي اړتياوو لپاره د تشنابونه جوړول اړين وي، د ډير مهمه ده چې ددې اسانتياوو د پاك ساتلو لپاره يو سم او منظم سيستم جوړ شي. د نفوسو بيلابيل اعداد او ارقام بايد ددې لپاره وکارېږي چې د ښځو او نارينه وو د تناسب په پام كې نيولو سره، دوی ته بيل بيل تشنابونه پلان شي (په تقريبي ډول ۱: ۳). چيرته چې ممکن وي، بايد د نارينه وو دتشو متيازو لپاره ځايونه (urinals) برابر شي (دريمه ضميمه وگورئ).
- 4- ډله بيز تشنابونه: د بېځايه شوو خلکو لپاره، چيرته چې تشنابونه شتون نه لري، دا تل ممکنه نده، چې د هرو شلو تنو لپاره سملاسي يو تشناب برابر شي. په داسې حالاتو كې، كيدای شي پنځوس تنه له يوه تشناب څخه كار واخلي او څومره ژر چې ممکن وي، دا عدد دې شلو تنو ته ورسول شي او په ترتيب سره د تشنابونو په شريكوالی بدلون راشي. هر ډله بيز تشناب بايد په خپل ځای كې يو سيستم ولري او له ټولنې سره په سلا مشوره دا بايد كره كړل شي چې له دوي څخه ساتنه كيږي او پاك ساتل كيږي. په ځينو حالاتو كې د ځای د محدوديت له امله د دومره شمير تشنابونو جوړول ناشونی كار وي. په داسې حالاتو كې، چې په عين حال كې د اضافي ځاي لپاره هڅې روانې وي، دا هم بايد په ياد وساتل شي چې لومړنی هدف، دداسې چاپېريال رامنځته كول دي چې له انساني مدفوعاتو څخه خلاص وي.
- 5- گډې آسانتياوې: كله چې يو تشناب د څلورو يا پنځو كورنيو تر منځ شريك وي، په ټوليز ډول دپاكوالي له نظره ښه ساتل كيږي او كه چيرې ددې تشناب د جوړيدو او طرحې په باب له كورنيو سره سلا مشورې وشي او د پاكوالي او ساتنې مسؤوليت يې پر غاړه واخلي نو له همدې كبله په منظمه توگه كارول كيږي. دا مهمه ده چې شريكو اسانتياوو ته لاسرسی، گډونوالو سره د سلامشورې له لارې تنظيم شي؛ چې دوی پريکړه وکړي چې څوك، څرنګه او څه وخت له تشناب څخه كار اخلي او څوك او څه وخت به يې پاكوي او

د هغه په ساتنه او څارنه کې به مسؤليت اخلي. په HIV/AIDS اخته کسانو ته ، هغه وخت چې په تکراري توګه د دوامدارو اسهالاتو څخه خورېږي او کم خوځېننه وي، داسې شرایط برابر شي چې په آسانۍ سره له تشناب څخه کار واخلي.

6- د کوچنیانو مدفوعات: دې ته باید ځانګړې پاملرنه وشي چې د ماشومانو غایطه مواد په سمه توګه په مناسب ځای کې خوندي شي ځکه چې په تولید ډول د کوچنیانو غایطه مواد د لویانو د غایطه موادو په نسبت ډیر خطرناک دي، دا ځکه چې د کوچنیانو د غایطه موادو پورې د اړونده ناروغیو کچه ډیر لوړه ده او دوی د ناروغیو په وړاندې معافیتي سیستم (انتي باډۍ) نه لري. دا اړینه ده چې میندو او پلرونو سره یا له هغو سره چې پر کوچنیانو د پاملرنې مسؤليت لري، د اسانتیاوو په ډیزاین کې ورسره مشوره وشي او د ډیزاین کولو پر مهال یې ماشومان له پامه لیرې نه وي. کیدای شي، دا ضروري وي چې میندو پلرونو ته یا د پاملرنې مسؤل کسانو ته د نویو زیږیدلو ماشومانو د غایطه موادو د سم ځای پر ځای کولو او ددوی د جامو (لتو) د مینځلو او وچولو په هکله مالومات ورکړل شي.

د مدفوعاتو د خوندي کولو دوهم معیار: د تشنابونو طرح، جوړول او کارول
تشنابونه په داسې ډول طرح، جوړ او ساتنه یې وشي چې اسانه، هوسا، صحي او کارونه یې خوندي وي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د کاراخیستونکو (په تیره بیا له بنځو) سره د تشنابونو د ځای، طرح او جوړولو د څرنګوالي په هکله باید سلا مشوره وشي او نظر یې واخیستل شي (۱-۳ لارښوونې وګورئ).
- د تشنابونو ډیزاین، جوړونه او موقعیت په لاندې ډول وي:
 - د تشنابونو ډیزاین باید په داسې ډول وشي تر څو د خلکو د بېلابیلو برخو لکه کوچنیانو، زړو کسانو، حامله بنځو، په فزیکي او رواني لحاظه معیوبو کسانو له خوا وکارول شي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
 - تشنابونو ته داسې ځای وټاکل شي چې د کار اخیستونکو، په تیره د بنځو او نجونو لپاره د ورځې او شپې له خواد ګواښ او تهدیدکچه راتپنه شي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
 - ددوی د پاک ساتلو کار، په کافي اندازه هوسا وي، د هر چا خوښ شي او د روغتیا له پاره کوم خطر پېښ نکړي.

- د کارونکو د نورمونو سره سم، دا تشنابونه تر یوې اندازې محرمیت ولري.
- ددې امکان باید پکې شتون ولري چې د بنځو د روغتیا ساتنې یا د بنځو د ضروري او محرمو جامو د مینځلو، وچولو او ځای پر ځای کولو لپاره اسانتیاوې ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د مچانو او غوماشو د هڅې اچولو او نشونما امکانات په کې کم وي.

- ټول هغه تشنابونه چې مدفوعاتو یا د پاک ساتلو لپاره اوبو ته اړتیا لري، باید په کافي اندازه او منظمه توګه سره اوبه ورته برابرې شي (۱-۳ لارښوونې وگورئ).
- وطني ټټې ګانې او د کنارابونو لپاره کندی (په اکثره خاورو کې)، باید لږ تر لږه د ځمکې لاندې اوبو له سرچینې څخه د ۳۰ مترو په واټن کې واقع وي او د هر تشناب بیخ لږ تر لږه یونیم متر د اوبو له سطحې څخه لوړ وي. له تشناب څخه راویستونکي مواد هیڅکله هم باید د ولاړو اوبو سرچینې یا هم ځاګانو ته لار ونه مومي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- خلک د تشناب څخه د راوتلو وروسته او د ډوډۍ خوړولو یا تیارولو څخه مخکې، باید خپل لاسونه ومینځي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- که چیرې مناسبه وي، خلک په هغو وسایلو او موادو سمبال شي چې د خپلو تشنابونو د جوړولو، ساتلو او څارلو او له هغو څخه د اضافي اوبو ایستلو لپاره په کارېږي (اوومه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د منلو وړ *آسانتیاوې*: د فضله موادو د خوندي کولو بریالي پروګرامونه، د خلکو د بیلابیلو اړتیاوو د پوهیدو او همدارنګه په هغو کې د خلکو د برخې اخیستنې پر بنسټ جوړېږي. بنایي دا ممکنه نه وي، چې ټول تشنابونه د ټولو ګروپونو لپاره جوړ شي، همدارنګه بنایي د کوچنیانو، زړو کسانو او معیوبینو لپاره د ځانګړو تشنابونو د جوړولو اړتیا وي د بیلګې په توګه پاتونه (potties) او یا هم ټیټ (چې د ناستي ځای ولري) او لاستي لرونکي تشنابونه. د تشنابونو جوړول، باید د خلکو په خوښه، کولتوري ځانګړتیاوې او د کار اخیستونکو عادتونو ته په پاملرنې سره وي. همدارنګه ددوی جوړول په موجوده زیربنا، د اوبو په تیار شته والي (د مدفوعاتو د ایستلو او د تشناب د پاکولو لپاره)، د ځمکې په څرنگوالي او د ساختماني موادو شته والي پورې هم اړه لري.
- 2- خوندي *آسانتیاوې*: د تشناب لپاره د نامناسب ځای ټاکل کیدای شي، ددې سبب شي چې بنځې یا نجونې، په تیره د شپې له خوا له تیري سره مخامخ کړي، نو داسې لارې چارې ولټول شي چې بنځې د جوړو شوو تشنابونو څخه په خوندي توګه کار واخلي او

خوندي يې وگڼي. چيرته چې ممکن وي، عامه تشنابونه بايد په داسې ځای کې جوړ شي چې روښنايي په کې وي، يا هم کورنيو ته څراغونه ورکړل شي. د ټولنې او د کارونکو لپاره بايد هغه لارې په پام کې ونیولو شي چې هغه د کارونکو لپاره د ډاډ وړ، کره او خوندي وي.

3- اودس وچونه: اوبه بايد د هغه چا لپاره برابري شي، چې څوک يې کاروي. د نورو کسانو لپاره ښايي د تشناب کاغذ يا داسې نور موادو برابرونه، چې اودس پرې وچ کړي، اړينه وي. له کارونکو سره بايد ددوی د کولتوري ځانگړنو او مناسبتونو په پام کې نيولو سره د اودس وچولو لپاره مناسبو موادو، او ددغو موادو د خوندي کولو په هکله مشوره وشي.

4- د ښځو مياشتنۍ عادت: هغه ښځې او نجونې، چې مياشتنۍ عادت لري، بايدد خپلو وينو وچولو او دفع کولو لپاره مناسبو موادو ته لاسرسی ولري. ښځو سره بايد مشوره وشي چې ددوی د کولتور له مخې څه مناسب دي (په ۲۳۲ مخ کې د غير خوراكي موادو دوهم معيار وگورئ).

5- د اوبو له سرچينو څخه درفع حاجت د سيستمونو واک: هغه واکونه چې پورته يې يادونه وشوه، کيدای شي د غرنيو ډبرو او اهکي ډبرو په موجوديت کې زيات شي يا دا چې د نرمې خاورې په موجوديت کې کم شي. په غميزو کې، که چيرې د ځمکې لاندې اوبو څخه گټه نه اخيستل کيږي، د هغوي ککړتيا نشي کيدای يوه سملاسي مطرح موضوع وي. په سيلاب خپلو سيمو يا په هغه ځايونو کې چې د اوبو سطحه لوړه وي، بايد تشنابونه لوړ جوړ شي او يا هم د مدفوعاتو لپاره سپتيک ټانکونه برابر شي، تر څو د چاپيريال د ککړتيا مخه ونیول شي.

6- لاس مينځل: له تشناب څخه له راوتلو وروسته، د ډوډۍ د خوړلو او تيارولو څخه مخکې، د لاسونو مينځل دومره ارزښت لري چې د ناروغيو له خپرېدو څخه د مخنيوی په اغيز يې سترگې نشو پټولای. خلک بايد له تشناب ته له تگ وروسته خپل لاسونه په صابون يا د هغه په بدیل (لکه ايره) باندې ومينځي او دې کار ته بايد وهڅول شي. دهمدې موخې لپاره بايد تشناب ته نيزدې د اوبو يوه دوامداره سرچينه شتون ولري.

7- د روغتياپوهنې له مخې مناسب تشنابونه: که چيرې تشنابونه پاک ونه ساتل شي، کيدای شي د ناروغيو د ليرديدو په مرکز او واورې او خلک به هم ددوی کارونې ته زړه ښه نه کړي. که چيرې خلک ددغو تشنابونو مالکيت حس کړي، نو ښايي ډير پاک وساتل شي. دا د ډيرو هڅو په پايله کې لاسته راځي، چيرته چې خلک بيديري، هلته نيزدې تشناب ولري او خلک ددغو تشنابونو د ډيزاين، جوړولو، د کارونې په څرنگوالي، پاک ساتلو او څارنې په پريکړو کې شريک کړای شي او د هغوی په کار اخيستني کې واک او صلاحيت ولري. که تشنابونه پاک وساتل شي، په اوبو باندې د مينځلو امکانات ولري، د هوا دتصفيي او بدلون لپاره هواکش ولري او په ساده توگه که د سوري لپاره سرپوښ ولري، نو مچان او مياشي به له هغه ځايه ليرې وساتل شي.

4- د ناروغی ليردونکو (vector) کابو کول

يو ويکتور (vector) د ناروغیو له هغه ليردونکی عامل څخه عبارت دی چې د ناورینونو په ډیرو حالاتو کې د زیاتو ناروغیو او مرګ لامل ګرځي. غوماشي، هغه ويکترونه دي چې د ملاریا د ناروغی د ليردولو مسؤليت لري، کوم چې د ډیرو مړینو او په مريضیو د اخته کېدنې سبب دي. غوماشي نورې ناروغی هم لکه ژیره تبه (yellow fever)، او د هډوکو سخت دردونه او د وینې له ناروغتیاوو څخه راولاړه شوي تبه یا نرف الدم (dengue hemorrhagic fever ليردوي). هغه مچان چې چپل نه کوي او له انسانانو سره نیژدې ژوند کوي، لکه کورني مچان، د باد مچان، د غوښې مچان، د اسهالي ناروغیو په ليردولو کې ډیر مهم رول لوبوي. چيچونکي مچان، د کټ کيخي (خسک) او ورې (کيک) یو خوا بدونی درد، او په ځینې حالاتو کې مهمې ناروغی لکه د مورکانو تبه او طاعون ليردوي. کنې، بیرته راګرځيدونکې تبه (relapsing fever) او د انسان د بدن سپرې، بیا طاعون او بیرته راګرځيدونکې تبه انتقالوي. مړې او مورکان کولای شي داسې ناروغی وليردوي لکه leptospirosis او salmonellosis. همدارنګه کولای شي دداسې نورو ويکتورونو لکه ورې چې د lassa fever، طاعون او داسې نورې ناروغی ليردوي، کوربه هم وي.

له ليردونکو څخه- زیريدونکې ناروغی کيدای شي د يو سلسله نوښتونو په وسیله کابو (کنترول) شي لکه: د مناسب ځای ټاکل او د پناځې برابرول، په مناسبه توګه د اوبو تهیه کول، د فضله موادو خوندي کول، د جامدو کثافاتو سم ځای پر ځای کول او د اضافي اوبو ایستنه، د روغتيايي خدمتونو برابرول (د ټولنې خوځول (community mobilization) او د روغتيايي چارو د لوروي په ګډون)، د کيمياوي کنترولونکو موادو کارونه، د کورنۍ او غړو ساتنه او په اغيزمنه توګه د خوراکي موادو زیرمه کول او ساتنه. سره له دې چې له ليردونکو څخه زیريدونکې ناروغی دماهیت او طبیعت له مخې اکثراً پیچلي وي او ددوې څیړنه، دکارپوهانو پاملرنې ته اړتیا لري، خو کله چې ناروغی، د هغې ليردونکې او د ليردونکې اړیکې له نفوس سره وپیژندل شي، نو ددغو ناروغیو د خپریدو د مخنیوي لپاره ډیر څه تر سره کيدای شي.

د ليردونکو د کابو کولو لومړی معیار: د افرادو او کورنۍ ساتنه

ټول ناورین خپلي خلک د ناروغیو او د خوابدونکو ويکتورونو- چې ددوی روغتیا ته ګواښمن دي- څخه د ځان ژغورنې په هکله مالومات لري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- ټول هغه خلک چې د ليردونکو د ګواښ سره مخ دي، د ناروغیو د ليریدو په لارو او د هغوي په ممکنه مخنیوي کونکو میتودونو باندې پوه کړای شي (۱-۵ لارښوونې وګورئ).

- ټول خلک داسې پناځایونو ته لاسرسی ولري، چې هلته د ناروغیو لیردونکو نفوس د پیریدو څخه مخنیوی کيږي او د ویکتورونو دکابو کولو په مناسبو تدابیرو خوندي ساتل کيږي.
- د غوماشو د چیچلو په موسم کې، خلک د غیر ضرري وسیلو پواسطه چې ددوی په واک کې دي، خپل ځانونه وژغوري. له زیات خطر سره مخ کیدونکي ډلو ته لکه بارداره او شیدې ورکونکې ښځې، ماشومان، تی رودونکي ماشومان، زاړه کسان او ناروغانو ته ځانگړي پاملرنه پکار ده (دریمه لارښوونه وگورئ).
- هغه کسان چې له دوا وهل شوي پشه خاني څخه کار اخلي، په اغیزمن ډول یې وکاروي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د انسان د بدن د سپرو کابو کول هله تر سره شي، چې له سپرو څخه راپیدا شوي ناروغی لکه داره تبه (louse-borne typhus) یا دوراني تبه (relapsing fever) یو گواښ وي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- کټ او بستري، په منظمه توگه آزادي هوا ته وایستل شي او ومینځل شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- خوراکي مواد هر وخت د ناروغی لیردونکو لکه دمچانو، حشراتو او مورکانو له ککړیدو څخه وساتل شي.

لارښوونې

1- د ناروغی لیردونکو د خطر تعریف: د ناروغیو لیردونکو د کنترول د لاروچارو په هکله پریکړې، باید د ناروغی د بالقوه گواښ د ارزونې او همدارنگه د ویکتورونو څخه د راولاړې شوي ناروغی د کلینیکي شواهدو پر اساس وشي. هغه عوامل چې دا خطر تر خپلې اغیزې لاندې راولي عبارت دي له:

- د نفوس معافیتي حالت، د مخکینی اخته کیدني په گډون، خوراکي کمښت او داسې نور فشارونه. د یوې اپیدیمي (د ناروغی د خپریدو) تر ټولو عمده لامل، د یوې ناانډیمیکي ساحې څخه، انډیمیکي ساحې ته د خلکو خوځښت (د مثال په ډول مهاجرتونه او د خلکو داخلي کډوالیدنه یا IDPs) دی.
- د ناروغی د عامل ډول او په خلکو او ویکتور کې یې د خپریدو کچه؛
- د ناروغی لیردونکي ډولونه، د انتقالولو لارې او له چاپیریال سره یې توافق؛
- دناروغی لیردونکو شمیره (موسم، د نسل گيري ځای او داسې نور)؛
- د ناروغی لیردونکو سره د اخته کیدو یا مخ کیدو زیاتوالی، نږدیوالی، د استوگنځای نمونه، د پناځای ډول، په انفرادي توگه د ځان ساتلو موجودیت او د ځان ساتنې تدابیر.

2- دناروغی لیږدونکو د کابو کولو لپاره د پروگرامونو شاخصونه: هغه ډیر کاریدونکي شاخصونه چې د ناروغیو لیږدونکو د کابو کولو د هڅو د تاثیر د مالومولو لپاره په کارېږي، د ویکتورونو څخه د راوړلو شوو امراضو د وقوعاتو د کچې (د اپیدیمولوژیکي مالوماتو څخه، د ټولنې پر بنسټ اعداد او ارقام او نمونوي شاخصونه چې په غبرگون پورې اړه لري) او د پرازیتونو شمیره (مایکروسکوپي یا د بیړنیو تشخیصیه لابراتوارونو استعمال) څخه عبارت دي.

3- له ملاریا څخه د افرادو د ساتنې تدبیر: که یو چیرته د ملاریا څرگند او وتلی خطر موجود وي، سیستماتیک او د وخت په پام کې نیولو سره د مخنیوي یا ساتنې تدابیر، لکه په حشره وژونکو لړل شوي مواد، د مثال په توګه څیمې، د کړکۍ جالۍ او د پشه خانې سپارښتنه کېږي. د کټ پشه خانې (په دوا وهل شوي جالۍ) سربیره او اضافي ګټې هم لري، چې د بدن یا د سر د سپړو، وړو، کنو، د وړو مور او د خسکو په وړاندې د بدن ساتنه کوي. ډیر وخت، اوږد لستونې لرونکي کالي، د کورنۍ دواشیندل، د میاشو ضد شمعی، د سپرې بیلایل ډولونه او د ضد عفوني درملو شیندل، له غوماشو څخه د مخنیوي نور میتودونه دي چې ددوی په وړاندې کارېږي. دا ډیره مهمه او حیاتي مسئله ده چې کارونکي د ځان ساتنې په ارزښت وپوهیږي او څرنگه د ټولوسیلو، په سمه توګه د کارونې په څرنگوالي وپوهیږي، تر څو ساتونکي تدابیر اغیزمن پریوزي. کله چې د مرستو سرچینې لږ وي، دوی ته باید داسې لارښوونه وشي، چې پر بنسټ یې، خلک په افرادو او هغو ډلو باندې وویشل شي، چې ډیر په خطر کې وي، لکه تر پنځو کلونو د تیټ عمرکوچنیان، هغه څوک چې معافیت یې کمزوری وي یا یې نلري او بارداره ښځې.

4- د نورو ناروغیو لیږدونکو څخه د افرادو د ساتنې تدبیر: ښه شخصي روغتیا ساتنه، په منظمه توګه د کالیو او چپرکټ مینځل د بدن د سپړو په وړاندې ډیر اغیزمن مخنیوي کونکي تدبیرونه دي. کله چې نوي بیخایه شوي خلک سیمې ته راوړسېږي او میشت شي ددغو ویکتورونو هجوم، کیدای شي د ځانګړې درملنې له لارې (لکه پوډر شیندل)، په پراخه کچه د کالیو مینځل یا د سپړو د ایسته کولو هڅې او د درملنې پروتوکولونو له لارې کابو یا کنترول شي. دکورنۍ یو پاک چاپیریال، د چټلیو او اضافي موادو ښه ځای پر ځای کول او د خوراکي موادو ښه ساتنه به مږې او نور حیوانات، کورته یا پناځای ته له ننوتلو منع کړي.

5- له اوبو څخه پیدا کېدونکې ناروغۍ: خلک باید په دې پوه کړای شي، چې څه شی روغتیا ته خطر لري او باید له دې څخه مخنیوی وشي چې اوبه هلته داخلي نه شي، چیرته چې په څرګنده توګه د ناروغیو د منځته راتلو خطر شتون ولري، لکه د پلنو چنچیانو څخه راپیدا کېدونکې ناروغۍ (schistosomiasis)، رشتوي چینجي (د تي لرونکو حیواناتو د متیازو له لارې انتقالیږي، په ځانګړې توګه د مږو په واسطه) (څلورمه ضمیمه وګورئ). مؤسسي دې ته اړتیا لري، چې له ټولنې او خلکو سره په ګډه کار وکړي، چې د اوبو بدیلې سرچینې پیدا کړي یا ددې ډاډ تر لاسه کړي چې هغه اوبه چې خلک یې کاروي، په مناسب ډول تداوي شوي دي.

د لیږدونکو د کابو کولو دوهم معیار: د ساتنې فزیکي، چاپیریالیز او کیمیاوي تدابیر

د مرضي ویکتورونو شمیره چې د خلکو روغتیا ته ګواښ پېښوي او د هغو مزاحمو لیږدونکو شمیره، چې د خلکو هوساینې ته ګواښمني وي باید د منلو وړ په کچه وساتل شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- بیخایه شوي وګړي په داسې ځایونو کې میشت شي، چې له غوماشو سره ددوی مخ کېدل کموي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).

- په هغو ځایونو کې چې شونې وي، د ناروغۍ لیږدونکو دهګۍ اچولو او استراحت ځایونه په ګوته شي. (۲-۴ لارښوونې وګورئ).
- په ګڼمیشته ځایونو کې، چیرته چې په پراخه پیمانه د اسهالاتو د اپیدیمي خطر وي، دمچانو د کنټرول شدید اقدامات تر سره شي.
- د ناروغیو د سرایت د کچې او د منتن کیدو د خطر د ټیټ ساتلو لپاره، باید د غوماشو د شمیر تکاثف په کافي اندازه ټیټ وساتل شي (څلورمه لارښوونه وګورئ).
- هغه خلک چې په ملاریا مبتلا شوي، په لومړي سر کې تشخیص شي او درملنه یې تر لاسه کړي (پنځمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

- 1- د ځای او محل ټاکل ددې لپاره ارزښتمن دي چې د ناروغیو د لیږدونکو سره د مخ کیدو خطر راکموي، چې د ممکنه ځای د په پام کې نیولو په وخت کې هم باید دا له پامه ونه ایستل شي. د ملاریا د کنټرول په اړه، د مثال په توګه ترڅو چې د اوبو د یوې پاکې سرچینې سمبالښت کېږي، نو تر هغه وخته، کمپونه باید د نسل ګیری له ځای څخه لکه جبه زار ځایونه یا جهیلونه، ۱-۲ کیلومترو پورې د باد د جریان په مخالف سمت کې، لیرې پراته وي. (په ۲۱۱-۲۱۸ مخونو کې د پناځای او میشتیدنې لومړۍ او دوهم معیارونه وګورئ).
- 2- په کیمیاوي او چاپیریالیز ډول د ناروغیو لیږدونکو کنټرول: د ناروغیو لیږدونکو د هګۍ اچولو د کموالي په خاطر، یو څو اساسي چاپیریالیز انجنیري تدابیر شته چې کیدای شي تر لاس لاندې ونيول شي. دا کارونه عبارت دي له: د انساني او حیواني فضله موادو سم ځای پر ځای کول (د فضله موادو د ځای پر ځای کولو برخه وګورئ)، د ځانګړو فضله موادو ځای پر ځای کول، چې مچان او مورګان کنټرول شي (د جامدو موادو د خوندي کولو برخه وګورئ) او د ولاړو اوبو ایستنه یا تخلیه، چې غوماشي کنټرول شي (د اوبو ایستلو برخه وګورئ). د چاپیریال او روغتیا ساتنې داسې تدبیرونو ته د لومړیتوب ورکول به، د ځینې ناروغیو لیږدونکو د نفوسو پر تراکم باندې یو څه اغیز ولرلای شي. حتی په اوږد

مهال کی هم، دا ممکنه نه ده، چې په یوه میشتخای یا هغه ته نیژدې د ویکترونو د نسل گیری، تغذیې او استراحت ځایونو باندې اغیزی رامنځته کړل شي، او بنایي په ځایي توګه د کیمیاوي مخنیوي کونکي تدبیرونو یا د انفرادي خونديتوب تدبیرونو ته اړتیا ولیدل شي. مثلاً پوډر شیندنه بنایي د بالغو میاشو په شمیره کې کمښت رامنځته کړي او د اسهالاتو له خپریدو څخه مخنیوی وکړي، او که چیرې د یوې اپیدیمي په وخت کې دا کار ترسره شي، نو بنایي د ناروغیو په شمیر کې ډیر کمښت رامنځته کړي.

3- د یوه غبرګون طرح کول: که چیرې د ویکترونو د مخنیوي پروګرام، ناسم ویکترونه په نښه کړي، بې تاثیر میتودونه وکاروي، یا هم بې وخته یا بیځایه اصلي ویکتر په نښه کړي، دا به په ناروغیو هېڅ اغیزه ونه لري. مخنیوي کونکي پروګرامونه باید له لومړي سر څخه، د لاندنیو موخو لاسته راوړونکي واوسي: ۱- د ناروغی لیردونکو د شمیر کموالی؛ ۲- د انسان او ناروغی لیردونکو د تماس تر منځ کموالی راوستل؛ ۳- د ناروغی لیردونکو د هګۍ ایښودلو د ځایونو کمول. کمزوري اجرائیوي پروګرامونه بنایي بیخي بې ګټې وي. د ملي او نړیوالو روغتیايي ټولنو او ماهرینو څخه باید د مفصلو څیړنو لپاره سلامشوري واخیستل شي، په همدې ترتیب له ځایي مشاورینو څخه باید د سیمه ییزو ناروغیو، د نسل گیری د ځایونو، د موسمي بدلونونو د هغو اغیزو په اړه چې د ویکترونو په شمیره او د ناروغیو په وقوعاتو یې لري، په اړه مشوري واخیستل شي.

4- د چاپیریالیزو غوماشو کابو کول: د چاپیریالیز کنترول تر ټولو لومړی هدف، د غوماشو د هګۍ اچولو د ځایونو له منځه وړل دي. د غوماشو هغه درې مهم ډولونه چې د ناروغیو لامل ګرځي عبارت دي له *Culex* – د فیلاریازس رامنځته کونکي، انافیل-دملاریا او فیلاریازس رامنځته کونکي او *Aedes* – د زیرې تبي او *dengue* رامنځته کونکي. د *Culex* میاشې په هغو ولاړو اوبو کې چې عضوي مواد په کې شتون ولري، لکه کنارابونه- هګۍ اچوي، د انافیل میاشې په هغو اوبو کې چې نسبتاً لږې ککړې وي لکه د ویالو په اوبو کې، په کرار بهیدونکو اوبو او ځاګانو کې هګۍ اچوي او د *Aedes* غوماشي د اوبو په لوبښو کې لکه په بوتلونو کې، ډولچو یا ستلونو کې او ټایرونو کې هګۍ اچوي. د غوماشو د چاپیریالیز کنترول بیلګې عبارت دي له: ښه تخلیه، د VIP کنارابونو ښه کار ورکول، د وطني کنارابونو په سوریو باندې د سرپوښ ایښوول او د ځاګانو د سرونو پوښل یا د لارو او وژونکو موادو پواسطه د هغوي درملنه کول (د بیلګې په توګه په هغه ځایونو کې چې د *dengue* د تبي اندیمي شتون ولري).

5- د ملاریا درملنه: د ملاریا د کنترول هغه ستراتیژي ګانې- چې موخې یې د غوماشو د هګۍ ایښوولو د ځایونو له منځه وړلو په واسطه د هغوی د شمیر کمول، په ورځنۍ توګه د میاشو د ژوندي پاتې کیدو په کچه کې کمښت راوستل او ددوی د انسانانو د چیچنې د عادت کمول وي- باید په همزمانه ډول له لومړني تشخیص او د اغیزمنو انتي ملیریلو (د ملاریا ضد درملو) له تجویزولو سره وکارول شي. هغه کمپاینونه چې د ملاریا لومړنۍ تشخیص او تداوي هڅوي، باید پیل او جاري وساتل شي. د چاپیریال په پام کې نیولو سره یو بشپړ او واحد پروګرام د پوهو او روزل شوو کارکونکو د فعال کار اوموندنو او د ملاریا پر ضد د

اغیزمنی درملنی له لارې به په پیره مناسبه او ښه طریقه ملاریا کمه شي، نسبت دې ته چې په مرکزي ډول په غیر فعاله توګه روغتیايي خدمات تر سره شي (په ۲۸۱ مخ کې د ساري ناروغیو پنځم معیار وګورئ).

د لیږدونکو د کابو کولو دریم معیار: د کیمیاوي کنترول خونديتوب

په کیمیاوي توگه د ناروغۍ لیږدونکو کنترولونکي تدابیر په داسې لارو چارو ترسره کېږي، چې ددې پروگرامونو اجرا کونکي، هغه خلک چې ناورین خپلي وي او ځایي چاپیریال په کافي اندازه خوندي وساتل شي او د کارول شوې مادې سره د مقاومت د منځته راتگ مخنیوی هم پکې وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- کارکونکي د روزنې، محافظوي کالیو، د ځان مینځلو د اسانتیاوو په ورکولو سره او همدارنګه د څارنې او د کیمیاوي موادو سره د نږدېوالي د ساعتونو د محدودولو پواسطه خوندي ساتل کېږي.
- د ناروغۍ لیږدونکو د کنترولولو لپاره د مستعملو کیمیاوي موادو انتخاب، کیفیت، انتقال او زیرمه کول، کاریدونکي وسیلې او هغو موادو ځای پر ځای کول، باید د نړیوالو نورمونو په اساس تر سره او حساب ورباندې وشي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- د ناروغۍ لیږدونکو پر ضد د موادو ضرر او د هغوی د کارونې دمهال ویش په هکله باید خلکو ته وویل شي. دوی، د نړیوالو منل شوو پروسیجرونو په اساس، باید د هغو زهریاتو یا حشره وژونکو موادو د کارونې څخه مخکې او وروسته محافظه شي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- ملي او نړیوال پروتوکولونه: د ناروغۍ لیږدونکو د کنترول لپاره د کیمیاوي موادو د ټاکنې او کارونې په هکله، په څرګند ډول نړیوال پروتوکولونه او نورمونه شته چې د WHO لخوا خپاره شوي دي، چې باید په ټولو مواردو کې په پام کې ونیول شي. د ناروغۍ لیږدونکو د کنترولولو تدابیر باید دوه ټکیو ته پوره پاملرنه وکړي؛ اغیزمنتوب او خونديتوب. که چیرې د ناروغۍ لیږدونکو د کنترولولو د موادو ټاکنه په داسې شکل تر سره شي چې د نړیوالو نورمونو څخه پاتې راشي، چې په پایله کې لږ اغیز یا هیڅ اغیز ونه لري او روغتیا او خونديتوب ته خطر رامنځته کړي، نو باید مؤسسه، د اړونده ملي چارواکو سره سلا مشورې او تبلیغ ورته وکړي تر څو ددې اجازه تر لاسه کړي چې په ځای یې نړیوال معیارونه پلي کړي.

5- د جامدو بیکاره موادو د خوندي کولو چارې

که چیرې بیکاره جامد عضوي مواد ایسته ونه غورځول شي او خوندي نشي، د مچانو، مږو او مورکانو د نسل گیری له پلوه به لوی خطرونه رامنځته شي (د ناروغۍ لیږدونکو د کابو کولو لومړۍ برخه وګورئ). او همدارنګه به ځمکې د مخ اوبه ککړې شي. تیت پرک او زیرمه شوي جامد بیکاره مواد کیدای شي د یو طبیعي ناورین یا کومي جګړې په پایله کې په چاپیریال ډول ډول فشارونه وزیږوي او د چاپیریال د ککړیدو سبب شي. دا کار به دا اړتیا

د بیکاره جامدو موادو د خوندي کولو لومړی معیار: ټولونه او ځای پر ځای کول: خلک داسې یو چاپیریال لري چې په منلي ډول، د بیکاره جامدو موادو، د طبي بیکاره موادو په ګډون، له ککړتوب څخه خلاص وي او مانا یې دا ده چې ددوی کورني بیکاره مواد په اغیزمنه او مناسبه توګه خوندي کړي یا یې ځای پر ځای کړي.

- کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)
- د جامدو موادو د خوندي کولو د پروګرام په طرح کولو او پلي کولو کې، ناورین ځپلي خلک برخه لري.
 - کورني کثافات، په کثافت دانیو کې د منظمې ټولنې لپاره کیښودل کېږي، سوځول کېږي او یا هم په ځانګړي کڼدو کې خښیږي.
 - ټولې کورنۍ باید کثافت دانیو ته لاسرسی ولري او یا حد اقل عمومي کثافت دانی یې له کوره تر سلو مترو زیاته فاصله ونه لري.
 - په هغه ځای کې چې کورني کثافات نه خښیږي، نو د هرو لسو کورنیو پر سر، د کثافاتو حد اقل یو دانه ۱۰۰ لیتره کانټینر شتون ولري.
 - کثافات مخکې له دې چې بوی ونیسي او یا هم روغتیا ته ګواښ وګرځي، باید له پنډغالیو څخه یوورل شي (لومړی، دوهمه او شپږمه لارښوونه وګورئ).
 - طبي بیکاره مواد سره جلا شي او په جلا جلا توګه ځای پر ځای شي او د هر طبي مرکز په دننه کې یوه داسې، په سمه توګه ډیزاین شوې او جوړه شوې کڼده، یا د سوځولو کوره، چې بیخ کې یې ایرې وي، شتون ولري، چې دا مواد په کې خوندي شي (دریمه او شپږمه لارښوونه وګورئ).

- په میشت ځایونو یا عامه ځایونو کې هیڅکله باید ملوث یا خطرناک طبي بیکاره مواد (لکه سنتي، شيشي، پانسمانونه، درملې او داسې نور) شتون ونه لري (دریمه لارښوونه وگورئ).
- په عامه ځایونو، لکه مارکیتونو او د قصایي ځایونو کې باید په څرگنده توگه او په مناسب ډول کتاره لرونکي کثافت دانی، کندی او یا ځانگړي ځایونه شتون ولري تر څو په منظم ډول کثافات ځیني ټول شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د جامدو بیکاره موادو وروستنۍ ځای پر ځای کول باید په داسې ځای او شکل صورت ومومي چې ځایي نفوس او ناورین ځپلو خلکو د روغتیايي او چاپیریالي ستونزو څخه مخنیوی وکړي (پنځمه او شپږمه لارښوونې وگورئ).

لارښوونې

- 1- د کثافتو خښول: که چیرې کثافات په مخکې، د پنډغالو او یا لویو کڼدو کې بنځیري، دوی باید حد اقل په اونی کې یو وار د خاورې په یوې نازکې طبقې وپوښل شي چې په دې ترتیب د ناروغی لیردونکو لکه مچانو او مږو، د ورماتیدو څخه او ددوی د هڅې اچولو په ډگر د بدلیدو څخه مخنیوی وکړي. که چیرې د کوچنیانو غایطه مواد یا لټي بنځیري، نو دا باید ژر تر ژره خښ شي. د خښولو ځایونو څخه باید کتاره راتاو شي تر څو د کوچنیانو او ژوو د لاسرسي څخه وژغورل شي. همدارنګه دې ته هم باید پاملرنه وشي چې له دغو ځایونو څخه کوم د اوبو لښتي راونه وزي، تر څو د مخکې د اوبو د ککړتیا سبب وگرځي.
- 2- د کثافتو ډول او مقدار: په میشتځایونو کې، د کثافتو ترکیب او مقدار، د اقتصادي فعالیت د نوعیت او کچې پر اساس او د اصلي خوراکي موادو د مصرف او ددوی د بیا کارونې یا ځای پر ځای کولو د کچې پر اساس، یو له بله سره ډیر توپیر لري. هغه اغیز، چې جامد کثافات یې د خلکو په روغتیا باندې لري، باید وارزول شي او که اړینه وي، ددې معضلي د حل لپاره مناسب گامونه اوچت شي. په ټولنه کې د بیکاره موادو بیا کارول (recycling)، باید تشویق شي، خو دې ته هم پاملرنه وشي تر څو ددوی روغتیا ته گواښمن نه وي. په سیمه کې، د هغو وسایلو له ورکولو څخه چې، د پروسس او بسته بندۍ په ترڅ کې، یو لوی شمیر جامد بیکاره مواد منځته راځي په کلکه ډډه وشي.
- 3- طبي بیکاره مواد: ددې موادو د خوندي کولو کمزورې لارې چارې، ټولنه، صحي کارکونکي او د کثافتو ټولونکي د انتاناتو، زهري اغیزو او زخمونو سره مخ کوي. په ناورین کې تر ټولو مضر طبي کثافات، منتني سنتي او چرې او نور شيان (د ټپونو پانسمانونه، په وینو لړلې تکی او عضوي مواد لکه پلاسنتا او داسې نور) دي. غیر منتن بیکاره مواد (کاغذونه، پلاستيکي خلطي، بیکاره ډوډۍ او داسې نور) کیدای شي چې دنورو جامدو موادو په څیر، له منځه یووړل شي. منتن تیره شيان، په ځانگړي ډول سنتي او سرنجونه، باید له کارولو څخه وروسته په سملاسي ډول په خوندي قطیو یا داسې نورو

محفظوځايو کې واچول شي. له دې وروسته دا قطي او نور منتن بیکاره مواد په خوندي سیمه کې خښ کړای شي یا وسوځول شي.

4- د مارکیت بیکاره مواد: د مارکیت اکثره بیکاره موادو سره، د کورونو د بیکاره موادو په څیر چلند کېږي. د قصابیو یا مسلخ ځایونو بیکاره مواد بنایي ځانګړې درملنې او ددغو ځایونو د بیکاره مایع موادو لپاره ځانګړو ځایونو ته اړتیا وي. همدارنګه ددې خبرې لږمنتوب هم اړین دی چې قصابي، په صحي شرایطو کې او د ځایي قوانینو پر بنسټ تر سره کېږي. ، په دې ترتیب چې د وژنځای څخه، په تخته سنگو یو پوښل شوی لښتی، دې کندی ته د وینو او نورو مایعاتو لیردونکي واوسي (چې د مچانو لاسرسی دې کندی ته ناشونی کړي). د دغو ځایونو د مینځلو لپاره باید اوبه هم برابرې کړای شي.

5- د موادو کنټرول شوي ځای پرځای کول او تنظیف: له ساحې څخه د زیاتو بیکاره موادو دفع کول، باید د مخصوصو موټرونو (controlled tipping) او یا صحي خښولو (sanitary landfill) په وسیله تر سره شي. دا میتود کافي اندازه، ځای او تخنیکي وسایل ته لاسرسی ته اړتیا لري. که په ښه توګه کثافات خوندي شي، نو باید د هرې ورځې په پای کې پرې خاورې واړول شي، ترڅو د ناروغی لیردونکو لپاره د هګۍ اچولو او نشونما مخه ونیول شي.

6- د کارکونکو محافظه: ټول هغه کارکونکي چې د کثافاتو د راټولونې، لیردونې یا خوندي کولو مسؤلیت پر غاړه لري، باید په محافظتي کالیو سمبال شي؛ لږ تر لږه دوی ته دستکش، مخصوصې چپنې، موزې او محافظتي ماسکونه ورکړل شي. د لاسونو او مخ مینځلو لپاره ورته صابون ورکړل شي. هغه کارکونکي چې د طبي کثافاتو سره سروکار لري، دوی ته باید د دغو موادو د سمې راټولونې، لیردونې او خوندي کولو او همدارنګه ددغو موادو سره د بي احتیاطۍ د خطرونو په هکله وپوهول شي.

6- تشونه (تخلیه)

په اضطراري میشتځایونو کې سطحې اوبه بنایي له کورنو، تشنابونو څخه د راوتلو نلونو، سوري شوو تشنابونو او کانالیزاسیونونو، د باران له اوبو او یا هم د سیلاوونو څخه راپیدا شوي وي. ددغو سطحې اوبو عمده روغتيايي خطرونه عبارت دي له: د اوبو رسولو د شبکو او چاپیریال ککړتیا، د تشنابونو او میشتځایونو خرابوالی، د ناروغی لیردونکو نشونما او په دې اوبو کې ډوبیدل. په یوه میشتځای کې، د باران او د سیلاوونو اوبه کولای شي د فاضلاب د تشونې (تخلیې) سیستم نور هم ویجاړ کړي؛ او د ککړتیا د خطر کچه نوره هم لوړه کړي. خلکو لپاره د روغتيايي خطرونو د کچې راټیټولو لپاره، د تشونې (تخلیې) داسې مناسب پلان جوړ شي، چې په وسیله یې له میشتځای څخه د باران او توفان د اوبو تخلیه، او په کمه کچه د فاضلابو تخلیه په خپله په میشتځای کې په پام کې نیول شوې وي. په دې برخه کې، د ټیټې کچې د تشونې (تخلیې) پر ستونزو او هڅو رڼا اچول شوې ده. په لوړه پیمانه تخلیه، په ټولیز ډول د یوه میشتځای دځای په ټاکلو او پرمختيايي پلان په وسیله ټاکل کېږي (د پناځای، استوګنې او ناخوراکي توکو، څلورم څپرکۍ- ۲۰۳ مخ وګورئ).

د تخلي لومړۍ معيار: د تشونې چارې

خلک داسې يو چاپيريال ولري چې په هغه کې د اوبو د تخريب او ولاړو اوبو- لکه د باران، د سيلوونو، د کورنو او د روغتيايي مرکزونو څخه د راوتونکو اوبو- څخه د راولاړيدونکو روغتيايي او نورو خطرونو کچه ټيټه شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د مېشتخايونو او د اوبو د نلونو سره نږدې ساحې بايد د فضله ولاړو اوبو څخه پاکې وساتل شي. همدارنگه د باران له امله د ولاړو اوبو تخليوي لښتې او لارې پاکې وساتل شي (لومړۍ، دويمه، څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- پناځايونه، لارې او د اوبو او روغتيا مرکزونو اسانتياوې بايد په سيلو لاهو او يا د اوبو پواسطه تخريب نه شي (دوهمه او څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د نل د اوبو تخليوي سيستم، په ښه ډول پلان، جوړ او وساتل شي. په دې سيستم کې د ځان مينځلو ځايونو څخه د راوتلو اوبو او د ددغو اوبو د يوځای کيدو د لارو چارې هم شاملې دي (دوهمه او څلورمه لارښوونې وگورئ).
- تخليوي اوبه بايد، شته سطحې يا د ځمکې لاندې سرچينې ککړې نه کړي يا يې زيانمنې نه کړي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- په کمه کچه د تخليوي چارولپاره، چيرته چې اړين گڼل کيږي، په کافي اندازې سره مناسب وسايل برابر شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- د ساحې ټاکل او پلان کول: د تخلي په اړه د ستونزو د مخنيوي، ډيره اغيزمنه لاره د ځای انتخابول او د مېشتخايونو سيمې دي (د پناځای او مېشتيدنې ۱-۴ معيارونه په ۲۱۱- ۲۲۴ مخ کې وگورئ).

2- فضله اوبه: د کورونو اوبه، هغه وخت چې د انسانانو د غايظه موادو سره يو ځای شي، د فضله اوبو په کتار کې راځي. که چيرې په مېشتخايونو کې د کاناليزيشن سيستم موجود نه وي، نو هيڅکله دې، د کورونو اوبو ته اجازه ورنکړل شي چې د انسانانو د فضله وو سره يو ځای شي. د کورونو د فضله اوبو په پرتله د فاضلاب درملنه (له مکروبونو پاکول) ډيره ستونزمنه او له مادي لحاظه گرانه چاره ده. خلک دې ته بايد تشويق شي، چې د نل د اوبو او د کورونو د تشنابونو او ځانمينځلو د ساحو اوبو د ښې کارونې لپاره، ورته باغچې جوړې کړي. د مينځلو او حمامونو اوبو ته بايد په کلکه پاملرنه وشي تر څو د پاکو اوبو سرچينې ککړې نه کړي.

- 3- بډر فتونه او انساني فضله مولا: بډر فتونه او کنار ابونه باید د سیالونو څخه په کلکه وساتل شي، تر څو د سوري کیدو او زیانمنیدو امکانات یې رامنځته نه شي.
- 4- پرمختګ: دا ډیره اړینه ده چې دکمې کچې په تخليکي چارو کې، پخپله ناورین خپلو خلکو ته هم ونډه ورکړل شي، ځکه دوی په دې پوهیږي چې د فاضلابو طبیعي مسیر کومې خوا ته دی او بل دا چې چیرته باید وکښل شي. همدارنګه، که چیرې دوی ددې په روغتیايي او فزیکي خطرونو پوه وي او د فاضلابو په جوړونه کې یې ونډه اخیستې وي، نو ساتنې لپاره یې ډیره پاملرنه کوي (د ناروغی لیردونکو د کابو کولو برخه وګورئ). له دې وروسته بنایي تخنیکي ملاتړ او وسایل اړین وي.
- 5- په ساحه کې دفع کول: چیرته چې ممکنه وي او د خاورې ښه شرایط شتون ولري، د مینځلو او له حمامونو څخه راوتلي اوبه باید په همغه ځای کې دفع شي، نظر دې ته چې دا اوبه هم په لښتو کې وبهول شي، ځکه چې ددوې ساتل هم ستونزمن دي او بل دا چې اکثره وخت بندیری. پخپله ساحه کې د اوبو د دفع کولو لپاره، یو تر ټولو ارزان او ساده میتود، د کوچنیو کنډو جوړول دي. چیرته چې له ساحې څخه د باندې دفع کول، یوازینی امکان وي، نو د محکمې لاندې کانالونه، د پیپونو په پرتل ښه ګڼل کیږي. کانالونه په داسې ډول طراحی شي چې هم د وچو فضلاتو ته کافي جریان تامین کړای شي او هم د باران او توفان د اوبو د لیرېدولو ظرفیت ولري. چیرته چې مخ خور (نشیب) له ۵% څخه زیات وي، د زیات تخریب مخنیوی باید د انجینري تخنیکونو د پلي کولو پواسطه ونیول شي. د هر ډول اوبو د درملنې څخه وروسته، هغه پاتې شوني اوبه چې پاتې کیږي، په پاملرنې سره کنترول شي، تر څو چې خلک کار ورڅخه وانخلي او سطحې او دمخکې لاندې د اوبو سرچینې ککړې نه کړي.

لومړۍ ضميمه

د اوبو او روغتيا ساتنې د لومړنيو اړتياو دارزوني پوښتنپاڼه

د پوښتنو د لست، په لومړۍ سر کې د دې لپاره جوړ شوی، چې د لومړنيو اړتياوو ځايي سرچينو او د سيمه ييزو شرايطو ارزونه وکړي او جاج يې واخلي. په دې لست کې هغه پوښتنې شاملې نه دي، چې د بهرنيو اضافي ضروري سرچينو په هکله ذکر پکې راغلی وي، هغه چې په سملاسۍ او په سيمه ايزه توگه شتون ولري .

1- عموميات

- څومره خلك اغيزمن شوي دي او دوی چيرته دي ؟ اعداد او ارقام څومره چې ممکن وي (د جنس، سن، معيوبيت) اوداسې نورو ځانگړتياو پر بنسټ دې سره تفکيک شي.
- دخلکو احتمالي خوځښتونه څه شی دي؟ امنيتی فکتورونه، دهغوخلکو لپاره چې ناوړين ځپلی دي او د مرستې ځواکمن غبرگون کوم دي؟
- هغه ناروغی چې د اوبو او روغتيا ساتنې په اړه چې اوس اوس گواښمنې دي کومې دي؟ د څومره ستونزو ډير مختگ او تکامل تمه کيږي ؟
- هغه کلیدی کسان څوک دي چې ورسره تماس وه نيول شي او سلامتوري ورسره وشي .
- په خلکو کې حساس يا زيانميدونکی څوک دی او ولې ؟
- ايا دلته ددی امکان موجود دی ، چې په مساوی اندازه موجودو اسانتياوو ته لاسرسی ولري؟
- دنجونو اوبنځو لپاره ځانگړی امنيتی خطرونه څه شی دي؟
- د اوبو او روغتيا ساتنې تمرينونه چې خلکو د ناڅاپي پيښو څخه مخکې يې بلديت ورسره درلود، کوم وو؟

2- داوبو رسول :

- داوبو موجوده سرچينه کومه ده او څوک يې په موجود وخت کاروی؟
- دهر سړی پر سر په يوه ورځ کې څومره اوبه شتون لري؟
- داوبو رسولو يا برابرولو دورځی/ اونۍ فريکونسي څومره ده؟
- ايا اوبه، په لنډ مهال يا اوږد مهال کې دخلکو د ټولو گروپونو د اړتياوو لپاره په سرچينه کې په کافي اندازه موجودې دی ؟
- ايا داوبو در اوړولو ځايونه د خلکو ميشت ځايونو ته په کافي اندازه نږدی دی؟ ايا دوی خوندي دی؟
- ايا موجوده اوبه د باور وړ دي؟ څومره وخت به دوام ومومي؟

- ايا خلك په كافى اندازه داوبوزيرمه كولو لپاره د مناسب سايز او ډول لوبنى لري؟
- ايا داوبو سرچينه چټله شوې ده اويا دا چى دچټلېدو خطر يې شته؟ (په مايكروبيولوژيک، كيمياوي يا راديولوژيک ډول)؟
- ايا درملنه يې ضرورى ده؟ ايا درملنه ممكنه ده؟ كوم ډول درملنه ضرورى ده؟
- ايا ضد مكروبي كول ضرورى دي، حتى كه اوبه چټلى شوى هم نه وي ؟
- ايا نورې بدېلې سرچينې هم نږدې چيرې شته ؟
- داوبودراوړلو،زيرمه كولو او كارولو په اړه، كوم دوديز رواجونه او كارونه شته؟
- ايا دموجوده اوبودكارونې په وړاندې كوم خنډونه شتون لري؟
- كه چيرى داوبو سرچينى كافى نه وي دا ممكنه ده چى خلك بېخايه كړل شي؟
- كه چيرى داوبو سرچينى نا كافى وي دا ممكنه ده چى اوبه په ټانكرونو كې وليږدول شي؟
- داوبودبراوړلو په هكله دروغتياپوهنې اساسي مسئلې كومې دي؟
- ايا خلك دا پوهه لري، چي صحي اوبه څنگه وكاروي؟

3- دفضله موادو خوندي كول :

- د كنارابونو او رفع حاجت مسئله څرنگه ده؟ كه چيرې خلك له سرخلاصو كنارابونو څخه استفاده كوي، ايا دي كنارابونو ته سم ځاى ټاكل شوى؟ ايا هغه ساحه خوندي ده؟
- د بنځو او نارينه وو په گډون، د خلكو دودونه او رواجونه د فضله موادو د خوندي كولو په اړه څه دي؟
- ايا كومې اسانتياوې شته؟ كه چيرې هو، نو ايا كار ترينه اخيستل كيږي، په سمه توگه كار وركوي او د قناعت وړ دي؟ ايا نور يې هم د سمولو او يا بدلولو امكانات شته؟
- ايا دفضله موادو اوسنى حالت او وضع داوبو (سطحي او ژورې اوبو) او ژوندانه لپاره كوم خطر بلل كيداى شي؟
- ايا دحاجت رفع كولو څخه وروسته او د ږوډى له برابرولو اوخوړولوڅخه مخكې خلك خپل لاسونه مينځي؟ ايا صابون يا نور پاكونكى موادشتون لري؟
- ايا خلك دتشنابونو دجوړولو اوكارولو تجربه لري ؟
- د تشنابونودجوړولو لپاره كوم ډول ځايي مواد شتون لري؟
- ايا خلك، د رفع حاجت لپاره، د دوديزو تشنابونو (چي څاه ورته كيندل شوى وي)، د هغوي لپاره د ځانگړو ساحو د كارونې او هغوي ته د لښتنيو او كانالونو د ايستلو لپاره چمتو دي؟
- ايا دحاجت رفع كولو د دوديزو ځايونو، د څاه لرونكو كنارابونو او عادي كنارابونولپاره كافى فضا او ساحه موجوده ده؟
- د ځمكى د خوړتيا (ميلان) كچه څومره ده؟

- دځمکي لاندې اوبو سطحه څومره ده؟
- ايا دهغه ځای دځاوري شرايط، چي فضله مواد په کي خوندي کيږي مناسب دي؟
- ايا دفضله موادود خوندي کولو او تنظيمو چاري، دناروغيو ليردونکو د پيدا کيدو سره مرسته کوي؟
- ايا د اودس وچولو لپاره اوبه يا نور مواد شته؟ او په نورمال ډول خلک دا مواد په څه ډول ځای پر ځای کوي؟
- بنځي دخپل مياشتني عادت مسائل څرنگه تنظيموي؟ ايا ددي لپاره مناسب مواديا اسانتياوي شته؟

4- دمرض ليردونکوڅخه پيدا کيدونکي ناروغي :

- دناروغيو ليردونکو ناروغيوخطرونه کوم، او څومره جدي دي؟
- دناروغيو ليردونکو او دهغو څخه راپيدا شوو ناروغيو په هکله دوديز عقايد او هڅي کومي دي؟ کومه يوه يي گټوره يا مضره ده؟
- که چيري دناروغيو ليردونکو د خطر کچه لوړه وي، نو ايا له خطر سره مخ خلک، انفرادي خونديتوب ته لاسرسی لري؟
- ايا دا ممکنه ده چي د ناروغي ليردونکو د کابو کولو لپاره، په چاپيريال کي بدلونونه رامنځته کړو (د تخليبي، د شولو په څير د وښو څخه د مخکي پاکولو، د فضله موادو د خوندي کولو او داسي نورو لاروچارو په واسطه)؟
- ايا په کيمياوي لارو چارو، دناروغيو ليردونکو دکابو کولو اړتيا شته؟ د ناروغي ليردونکو د کابو کولو او د کيمياوي موادو کاروني ته کوم پروگرامونه، ترتيبات او سرچيني شته؟
- د کورنيو د خوندي ساتلو لپاره د کومو مالوماتو ورکړي ته اړتيا شته؟

5- د بیکاره جامدو موادو ځای پر ځای کول:

- ايا جامد فضله مواد يوه ستونزه ده؟
- ايا خلک خپل فضله موادڅرنگه خوندي کوي؟ د منځته راتلونکو فضله موادو ډول او اندازه څرنگه ده؟
- ايا کيدای شي چي جامد فضله مواد د اوسيدنځايونو په نننۍ محوطه کي خنثی کړای شي، که ددي اړتيا ليدل کيږي چي لومړی راتول شي او بيا يو ليری ځای ته يووړل شي؟
- مصيبت څپلي خلک د بیکاره جامدو موادو د خوندي کولو په هکله کوم دود او لاره چاره لري (د سري جوړولو کندي؟ د ټولولو سيستم؟ کثافت دانۍ؟)
- ايا طبي اسانتياوي او ددوی فعاليتونه، کوم فضلات توليدوي، که يي توليدوي، نو په

څه ډول يې له منځه وړي؟ مسؤليت يې څوک پر غاړه لري؟

6- داوبو ايستنه :

- ايا داوبو د تخليبي په هکله کومه ستونزه شته (دمثال په توگه د تشنابونو او نورو سپتيکو څاه گانو په سيلاب لاهو کيدنه، د ناروغيو د ليردونکو د هگي اچولو د ځايونو شته والي، د اوسيدنځايونو د اوبو ککړوالي)؟

- ايا خاوره د اوبو د نفوذ لپاره ډيره مناسبه ده؟

- ايا ځمکه دا پوهه لري، چي خپل کورونه او تشنابونه د سيمه ايز سيلاب څخه وساتي؟

● دوهمه ضميمه

دمؤسساتو او داسې نورو کارونو لپاره د حد اقل اوبو د مقدار د پلان جوړولو لارښودونه

طبي مراکز او روغتونونه	۵ لیتره / د بستر څخه د باندې مریضانو لپاره ۶۰-۴۰ لیتره د بستر شوو لپاره/ورځ داضافي مقدار اړتیا بنایي د کالپو مینځلو، تشناب مینځلو او داسې نورو لپاره وي.
د کولرا مرکزونه	۶۰ لیتره/ناروغ/ ورځ ۱۵ لیتره/ پایواز / ورځ
د دودۍ ورکول درملنیز مرکزونه	۳۰ لیتره / د بستر ناروغانو ته / ورځ ۱۵ لیتره / پایواز / ورځ
ښوونځي	۳ لیتره / هر نفر / ورځ د څښاک او لاس مینځلو لپاره (د تشنابونو د کارونې لپاره نه- لاندې وگورئ)
جوماتونه	۵-۲ لیتره / ورځ / د مینځلو او څښاک لپاره
عامه تشنابونه	د یو نه تر دوه لیتره / کارونکي/ ورځ/د لاس مینځلو لپاره د دوه نه تر اته لیتره/ سطل/ورځ/ د تشناب مینځلو لپاره
ټول هغه تشنابونه چې اوبو سره کارول کیږي	۴۰-۲۰ لیتره / کارونکي/ ورځ، د هغوعرفي تشنابونو د مینځلو لپاره چې یو سپتیک څاه ته وصل شوي وي. ۵-۳ لیتر/کارونکي/پر تشناب داوبو اچولولپاره
اودس وچونه	۲-۱ لیتره / وگړی / ورځ
غوجل	۳۰-۲۰ لیتره / لوی یا منځني څاروي/ورځ ۵ لیتره/ کوچني څاروي/ ورځ
په کوچنی کچه اوبه ورکول	مقدار یې فرق کوي (د دریو نه تر شپږوملي متر مربع پر متر یه ورځ کی)

دریمه ضمیمه

دناورین په حالاتوکی په عامه ځایونو او مؤسساتو کې د تشنابونو د حد اقل شمیرې په هکله د پلان جوړونې لارښود

مؤسسه	لنډ مهاله	اوږد مهاله
د مارکیتونو ساحې	۵۰ لویانو ته یو تشناب	۲۰ تنو ته یو تشناب
روغتونونه / طبي مرکزونه	۲۰ بسترونو یا ۵۰ خارج بستر مریضانو ته یو تشناب	۱۰ بسترونو یا ۲۰ خارج بستر مریضانو ته یو تشناب
د شیدې ورکولو مرکزونه	۵۰ لویانو ته یو تشناب ۲۰ کوچنیانو ته یو تشناب	۲۰ لویانو ته یو تشناب ۱۰ کوچنیانو ته یو تشناب
د پذیرايي او ترانزیت مرکزونه	د ۵۰ تنو لپاره یو تشناب د نارینه او ښځو تناسب ۱:۳	
ښوونځي	۳۰ نجونو ته یو تشناب ۶۰ هلکانو ته یو تشناب	۳۰ نجونو ته یو تشناب ۶۰ هلکانو ته یو تشناب
دفترونه		پر هرو شلو مامورینو یو تشناب

Harvey, Baghri and Reed 2002

منبع:

څلورمه ضميمه:

له اوبو او فضله موادو څخه راپيدا كيدونكې ناروغي اودهغو دانتقال ميكانيزمونه

له اوبو څخه راولاړيدونكې يا د اوبو د كارونې څخه وروسته راپيدا شوې ناروغي	كولرا، شپږگيلوزس، اسهالات، سلمونېلوزس او داسې نور. وچكې (محرقة)، پاراتيفويد او داسې نور اميبېك اسهال، جيارديازس A هيپاتائيس ، پوليومياليت او روتا واپرس اسهال	بكتريايي فيكو- اورل غير بكتريايي فيكو - اورل	د اوبو ككړيدنه خرابه حفظ الصحه خرابه شخصي حفظ الصحه د غلو دانو ككړيدل
په نادر ډول له اوبو څخه راولاړې شوې ناروغي	د پوستكې او سترگو ناروغي له سپرو څخه راپيدا شوي تايفوس له سپرو څخه راپيدا شوي را گرځيدونكې تبه	ناكافي اوبه خرابه شخصي حفظ الصحه	
اړونده چينجيان	گردي چينجيان، چنگكي چينجيان، قمچين لرونكې چينجيان او داسې نور	انتقاليدونكې چينجيان	د مخكې پر سر قضا حاجت د مخكې ككړول
چينجيان	تينيازس	انسان - حيوان	د مخكې ككړوالی
كيدونكې	گوينا چينجي كلونورشيازس او داسې نور	ډيرې ولاړې او ككړې اوبه	
په اوبو پورې اړونده ناروغي ليردونكې حشرات مدفوعاتو پورې اړونده ناروغي ليردونكې حشرات	ملاريا، ډېڅو، حوب راوسونكې ناروغي، فيلارياس او داسې نور نس ناستي او شديد اسهالات	د مچانو او غوماشو په واسطه چيچل كيدل د مچانو او لويو وړو په واسطه انتقال	د اوبو سره نږدې چيچل كيدل په اوبو كې نسل كيږي وچ چاپيريال

دریم خپرکی

د غذایي خوندیتوب، تغذیې
او خوراکتوکو د مرستې
حد اقل معیارونه

له دې څپرکي څخه څرنگه کار واخلو

دا څپرکي په څلورو برخو ویشل شوی دی: لومړۍ: غذايي **خونديټوب** او د تغذيي د څيړنې او ارزونې معيارونه، دويم: د غذايي خونديټوب معيارونه، دريم: د تغذيي معيارونه او څلورم: د خوراکتوکو د مرستې معيارونه. د غذايي **خونديټوب** او د تغذيي معيارونه د خواره د درلودلو د حق په مسئله رڼا اچوي، خو د خوراکتوکو د مرستې معيارونه، بيا تر ډيره حده پر عملياتي مسايلو باندې رڼا اچوي. همدارنگه د خوراکتوکو د مرستې معيارونه کولای شي چې د غذايي خونديټوب او تغذيي د معيارونو په لاسته راوړنه کې کارنده **ونډه واخلي**. هره برخه د لاندنيو مسئلو درلودونکې ده:

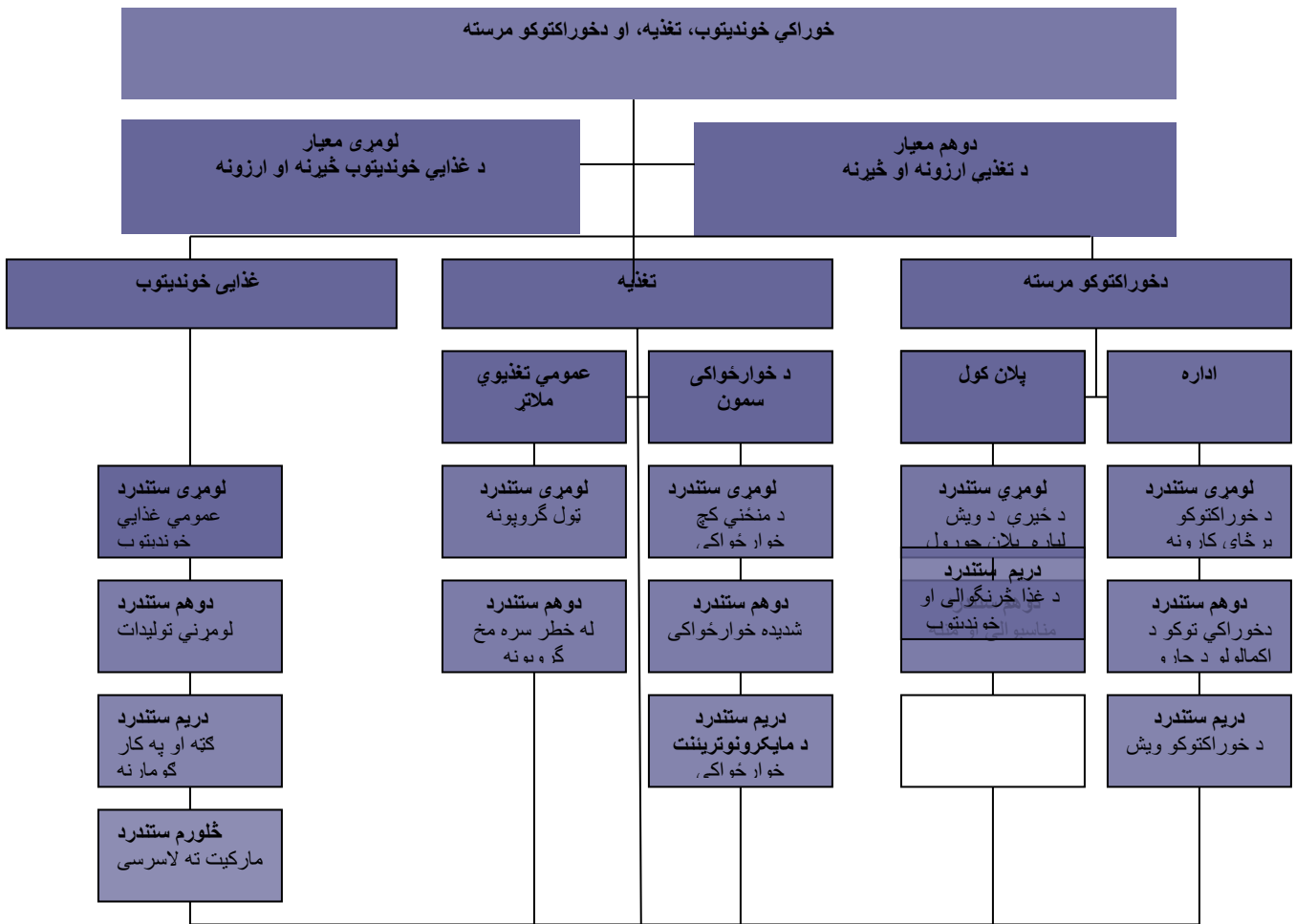
- **حد اقل معيارونه:** دا هغه معيارونه دي، چې کيفي بڼه لري او دوی د غذايي خونديټوب، تغذيي او د خوراک توکو د مرستې د موخو دلاسته راوړلو، حداقل معيارونه په گوته کوي.
- **کليدي شاخصونه:** دا هغه نښې (**علامې**) دي چې د يو پروگرام، نه لاسته راوړنه بيانوي. دا شاخصونه د کارول شويو پروگرامونو، داغيزو او پايلو د سنجولو او د هغو لارو چارو او بهيرونو چې په دې پروگرامونو کې ترينه گټه اخيستل شوې ده، مسئلې بيانوي. دا شاخصونه کيدای شي چې کيفي يا کمي بڼه ولري.
- **لارښوونې:** لارښوونې په بيلا بيلو **حالتونو** کې د معيارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډگر کې د ستونزو سره د مخامخ کيدو لارښوونې او يوې مسئلې ته د لومړيتوب په ورکولو کې د سلامشورې په گوته کونکې دي.

ضمیمې: چې د هر څپرکي په پای کې راغلي دي، لاندینۍ مسئلې په کې بیان شوي دي: د ارزونو لپاره **چک** لستونه، غذايي خونديټوب ته دغبرگون په اړه بیلگې، د سختې خوارځواکۍ د کچې د مالومولو او په عامه روغتیا کې د کوچنیو موادو (مایکرو نیوټرینټ) د خوارځواکۍ د اهمیت په اړه لارښوونې، خوراکي اړتیاوې او په پای کې د عمومي او تخنیکي مسئلو په اړه چې په دې څپرکي کې بحث پرې شوی، یو اخځ لست.

سرليکونه

.....سريزه

- 1- غذايي خوندیتوب او د تغذيي څيړنه اوارزونه.....
 - 2- غذايي خوندیتوب.....
 - 3- تغذيه.....
 - الف- په عمومي ډول د تغذيي پياوړي کول.....
 - ب- د خوارخواکي سمون.....
 - 4- د خوراکتوکو مرسته.....
 - الف- د خوراکتوکو د مرستې پلان کول.....
 - ب- د خوراکتوکو د مرستې اداره کول.....
- لومړۍ ضميمه: د غذايي خوندیتوب د رپوټ ورکولو د میتودولوژۍ چکلیست ..
- دوهمه ضميمه: د غذايي خوندیتوب د ارزونې چکلیست ..
- دریمه ضميمه: د غذايي خوندیتوب لپاره د غبرگون لارې چارې ..
- څلورمه ضميمه: د تغذيي د ارزونې چک لیست ..
- پنځمه ضميمه: د شديدې خوارخواکۍ د کچې معلومول ..
- شپږمه ضميمه: د خلکو پر روغتيا باندې د ویتامين A او ایودینو د کمښت اغيزې
- اوومه ضميمه: تغذيوي اړتياوې ..
- اتمه ضميمه: د اړتياوړ توکو د پوره کولو د لاروچارو چک لیست ..
- نهمه ضميمه: اخځونه.....

لومړی ضميمه: د غذايي خوښتوب د رپوټ ورکولو او میتودولوژی چک لست

دوهمه ضميمه: د غذايي خوښتوب د ارزونې چک لست

دریمه ضميمه: د غذايي خوښتوب لپاره د غبرګون لارې چارې

څلورمه ضميمه: د تغذيي د ارزونې چک لست

پنځمه ضميمه: د شديدې ځوراکوکی د کچې ټاکل

سريزه

شپږمه ضميمه: د خلکو په روغتيا باندې د ویتامين A او ايودينو د کمښت اغيز

اوومه ضميمه: تغذيوي اړتياوې

له نړيوالو قانوني سندونو سره اړيکي

نهمه ضميمه: د اړتيا وړ توکو د پوره کولو د لاروچارو چک لست

نهمه ضميمه: اخونه

د غذايي خوندیتوب، تغذیې او خوراکتوکو د مرستې حد اقل معیارونه د انساني حقونو او اصولو هغه عملي اصطلاحات دي، چې په بشري منشور کې تسجیل شوي دي. په بشري منشور کې د هغو خلکو، چې د جگړو او غميزو له کبله اغیزمن شوي دي، تر ټولو بنسټیزې اړتیاوې، چې ددوی ژوند او عزت پرې خوندي کيږي، یادونه شوې ده. همدارنګه ددې اساسي اړتیاوو یادونه د بشر د حقونو په نړیوال قانون، بشري قانون او د کډوالو په قانون کې هم شوې ده.

هر وګړی، ددې حق لري چې په پوره او کافي اندازه خواړه ولري. دا حق په نړیوالو حقوقي اسنادو کې یو پیژندل شوی حق دی او مانا یې داده، چې هر وګړی باید له لوړې څخه خوندي وي. په کافي اندازه د خوړو لرلو حق عبارت دی له:

- خواړه، باید د کمیت او کیفیت له پلوه دومره غني وي، چې د یو انسان خوراکي اړتیاوې پوره، د مضره او ناکاره موادو شتون په کې ونه لیدل شي او له کولتوري پلوه د منلو وړ وي.

- دا ډول خواړه په هغو لارو لاسته راوړلی شي، چې د منلو وړ وي او نور بشري حقونه ترپښو لاندې نکړي.

هیوادونه او نادولتي ټولنې دنده لري، چې د خوړو درلودلو حق پر ځای کړي. په ډیرو حالتونو کې ددې ژمنو نه پر ځای کول او له نړیوال قانون څخه سرغړاوی، د بیلګې په توګه په لاسي ډول پر خلکو لوړه راوستل او ددوی د کاروبار له منځه وړل، ددې سبب کیږي، چې د تغذیې او غذايي خوندیتوب پر حالت ډیرې ناوړه اغیزې پریښي. د جګړې په بهیر کې د خوراکتوکو او غلو دانو له منځه وړل، د کرنیزو مخکو ویجاړونه او د څارویو پر ساتنځایونو یرغل کول منع دي. په داسې حالاتو کې باید د بشري مرستو ټولنې د اغیزمن شویو خلکو مرستې ته وروډانګې. د بیلګې په توګه، د ملي قوانینو او بشر د حقونو د اساساتو په پام کې نیولو سره، اغیزمن شوو خلکو ته دخوراکي موادو مرسته کول.

په دې څپرکي کې د حداقل معیارونو اصطلاح، په بشپړ ډول د کافي اندازې خوړو درلودلو حق نه بیانوي، خو په ټولیزه توګه د سفير معیارونه ددې حق پر بنسټیزې محتوا رڼا اچوي او په نړیواله کچه ددې حق د پیژندلو په چاره کې مرسته کوي.

په یو بشري ناورین کې د انسانانو د ژوند ژغورنې اساسي مسئله داده چې دوی خوړو ته

په بیرنیو حالاتو کې د **غذايي خوندیتوب**، تغذیې او خوراکتوکو د مرستې اهمیت

لاسرسی ولري او دوی ته په بشپړه توګه خوراکي مواد ورسول شي. خوارځواکي کولای شي، چې ډیرې جدي روغتیايي ستونزې رامنځته کړي او کیدای شي چې په مستقیم یا غیر مستقیم ډول د انسانانو د مړینې یو ستر لامل واوسي. که چیرته خلکو ته په دوامدار ډول خوراکتوکي تامین او ددوی د ژوندانه وسیلې بیرته ورته برابري شي، نو دا به ددې سبب شي چې په لنډ مهال کې د ښې روغتیا او تغذیې خاوندان شي او په راتلونکې کې ښه ژوند ولري. د ګډو هڅو په توګه، د خوراکتوکو مرسته کول، د غذايي خوندیتوب او تغذیې سره د ملاتړ او مرستې یوه ښه چاره بلل کیږي.

د غذايي خوندیتوب معیارونه د تغذیې او خوراکتوکو د مرستې د معیارونو په پرتله، لږ څرګند شوي دي، ځکه چې دامعیارونه یو ډیر پراخ مفهوم لري او په کړکېچنو حالاتو کې ددغو معیارونو پلي کول ځینې محدودیتونه لري.

په دې څپرکي کې لاندیني تعریفونه کارول شوي دي:

- غذايي خوندیتوب هغه حالت ته ویل کیږي، چې هر وګړی په هر وخت کې د ښه ژوند او ښه روغتیايي حالت په موخه کافي، مغذي او خوندي خوراکتوکو ته په فزیکي او اقتصادي ډول لاسرسی ولري. (د نړیوالې خوراکي ناستې کړنلاره، لومړی پاراګراف، ۱۹۹۶)؛
- معیشت د وړتیاوو، شتمنیو (مادي او ټولنیزو سرچینو) او هڅو هغه ټولګه ده چې د ژوندي پاتې کیدو او په راتلونکې کې د ښه ژوند درلودلو په موخه ترینه کار اخیستل کیږي. د معیشت ستراتیژي د هغو هڅو ټولګه ده چې خلک په عملي ډول خورو ته لاسرسی ولري او یا هم دومره عاید ولري چې خواړه پرې رانیسي. په داسې حال کې چې مجادلوي ستراتیژي هغه لنډمهاله غبرګونونه دي چې د خوراکتوکو د کمښت په وخت کې کارول کیږي.
- خوارځواکي بیلابیل ډولونه لري، چې په دې کې سخته خوارځواکي، اوږده یا مزمنه خوارځواکي او د کوچنیو خوراکتوکو (مایکرونوترینټ) کمښت شاملې دي. په سخته خوارځواکي کې ډنګروالی او یا تغذیوي پړسوب یا edema رامنځته کیږي، په داسې حال کې چې په اوږده خوارځواکي کې د انسان بدن په بشپړ ډول وده نه مومي (قد ټیټ پاتې کیږي). په دې څپرکي کې موږ یوازې په سخته خوارځواکي او کوچنیو خوراکتوکو (micronutrient) په کمښت رڼا اچوو. څرنګه چې تاسې پوهیږئ، ښځې په کورونو کې د پخلي مسؤلیت په غاړه لري او د خوراکتوکو د مرستې اخیستونکو یوه ډله ګڼل کیږي. نو دا ډیره مهمه ده چې د کړنلارو په جوړولو او پلي کولو په چارو کې دوی ته لویه برخه ورکړل شي.

له نورو څپرکو سره اړیکې

د نورو څپرکو ډیر معیارونه ددې څپرکي سره تړاو لري. په یوه برخه کې د معیارونو د لاسته راوړلو پرمختګ، بیا په بله کې د پرمختګ پر بهیر اغیزمن او آن ټاکونکي رول لري. ددې له پاره چې په یو کار کې مداخله اغیزمنه تمامه شي، نو د نورو برخو همکاري او همغږي اړینه ګڼل کیږي. له بلې خوا څخه د غذايي خوندیتوب، تغذیې او خوراکي موادو د مرستې د څرنگوالي د لاسه والي لپاره د هڅو د تکرار څخه د مخنیوي په خاطر او د خپلو موخو د تر لاسه کولو په منظور د سیمه ییزو چارواکو او نورو مسئولو موسسو همکاري ډیره ضروري ګڼل کیږي.

د بیلګې په توګه، د عامې روغتیا د ښه والي او پخلې لپاره د اوبو، سون موادو او لوبښو د اړتیا یادونه ددوی په اړونده څپرکو کې شوې ده. یعنې د اوبو، پاکۍ او روغتیا ساتنې او څارنې په څپرکي کې د روغتیايي خدمتونو، پناځای، میشتیدنې او ناخوراکي توکو په څپرکي کې بیان شوي دي. یادې شوې اړتیاوې، نیغ په نیغه د کورنیو د ښې او کافي خوړو ته د لاسته راوړلو پر هڅو اغیز کوي. ځانګړو معیارونو او لارښوونو ته د لاسرسۍ په خاطر په هر تخنیکي څپرکي کې ددوي یادونه شوې ده.

په ټولو برخو کې د مشترکو معیارونو سره تړاو

د غبرګون د پراختیا ورکولو او پلي کولو د پروسې اساسي ټکي د هغې اغیزمنتوب دی. دا څپرکي باید د هغو معیارونو سره چې په ټولو برخو کې کارول کیږي یو ځای وکارول شي، چې دا مشترک معیارونه عبارت دي له: ونډه اخیستنې، لومړنۍ ارزونه، غبرګون، د موخې ټاکل، مراقبت، ارزونه، د کارکونکو وړتیاوې او مسؤلیتونه، څارنه، د کارکونکو دندې او صلاحیتونه (د لومړي څپرکي ۲۱م مخ وګورئ). په هر غبرګون کې، ددې لپاره چې د هغه کیفیت او اغیزمنتوب زیات کړای شي، دا مهمه ده چې د اغیزمن شویو خلکو او زیانمنیدونکو ډلو، چې وروسته به پرې رڼا واچول شي، د ونډې اخیستوکچه لوړه شي.

د ناورین خپلي نفوس ظرفیتونه او زیانمنیدنې

ښځې، ماشومان، زړه کسان، معیوبین او په HIV/AIDS PLWH/A اخته کسان، هغه ګروپونه دي چې په بیرنيو حالاتو کې په وار وار له خطر سره مخ کیږي. په ځینو ځانګړو حالتونو کې د قومي، مذهبي او سیاسي تړاونو او بیځایه کیدنې له امله هم خلک له خطر سره مخ یا زیانمنیدونکي بلل کیدای شي. البته ډیرې ډلې شته چې زیانمنیدونکي شمیرل کیږي، خو پورتنی ګروپونه هغه دي چې اکثراً د زیانمنیدونکو په حیث ثبت شوي دي. په یوه غمیزه کې داسې ځانګړي زیانونه هم شته چې د خلکو د ژوندي پاتې کیدو پر هڅو ناوړه اغیز کولای شي او هغه خلک چې د داسې ځانګړو زیانونو ښکار کیږي، باید د اړونده زیان د څرنگوالي په تړاو ثبت شي.

په دې لاسي لارښود کتاب کې د (زيانمنيدونکو ډلو) اصطلاح د ټولو پورتنيو ياد شوو خلکو لپاره کارول کيږي. کله چې ددغو يادو شوو گروپونو څخه يو يې له خطر سره مخ وي، معنا يې داده چې دا نور هم تر تهديد لاندې دي. نو په دې اساس، کله چې د زيانمنيدونکو گروپونو يادونه کيږي، لوستونکي دې ټول هغه ياد شوي گروپونه په نظر کې ونيسي. اغيزمن شويو خلکو ته بايد ځانگړې پاملرنه وشي او د خونديتوب او مرستې لپاره يې ځانگړې اړتياوې په پام کې ونيول شي او ددوی سره بې توپيره چلند وشي. په هر حال، دا هم د يادونې وړ ده چې په ناورين کې اغيزمن شوي خلک، د ناورين سره د مجادلې لپاره پخپله هم ځينې وړتياوې او مهارتونه لري او لاسته يې راوړي، چې بايد وپيژندل شي او ملاتړ يې وشي.

حد اقل معیارونه

1- د غذایی خوندیتوب او تغذیې ارزونه او څیرنه

دا دوه معیارونه د څیرنې (۲۹ مخ وگورئ) او ونډې اخیستنې (۲۸ مخ وگوري) د معیارونو څخه چې مشترک او اصلي معیارونه بلل کیږي، سرچینه اخلي او په هر ځای کې چې د تغذیې او غذایی خوندیتوب مداخلې پلان کیږي او یا ګټورې ثابتنډای شي، هلته کارول کیږي. دا څیرنې ډیرې ژورې دي او د ښه پلي کیدو لپاره یې ډیر وخت او زیرمو ته اړتیا ده. په یو شدید بحران کې او دهغه لپاره د چټک غبرګون په موخه یوه سملاسي څیرنه کفایت کوي چې د بیرنۍ مرستې د لیرلو یا نه لیرلو په هکله تصمیم ونيول شي او تدابیر یې وسنډول شي. د څیرنې د چک لست لپاره د ۱-۳ ضمیمې، له ۱۷۲-۱۷۹ مخ پورې وگورئ.

د څیرنې او ارزونې لومړی معیار: غذایی خوندیتوب

که چیرې خلک د غذایی ناخوندیتوب له خطر سره مخ کیږي، نو دې مسئلې ته د ښه غبرګون په خاطر باید د پروګرام له مخې پریکړې وشي. په دې هم باید پوه شو چې دوی په عادي ډول خوراکتوکي څنګه تر لاسه کوي او د خوراکتوکو د لاسته راوړلو پر مسئلې به د ناوړین اغیز په اوس او راتلونکي کې څه وي.

کلیدي شاخصونه (باید د لارښوونکو یادداشتونو سره یوځای ولوستل شي)

- د څیرنې او ارزونې معیارونه، د اړتیاوو د پیژندلو او هغوی ته د لومړیتوب ورکولو په خاطر، غذایی خوندیتوب د جغرافیایي موقعیتونو، معیشتي ګروپونو او د کال د موسمونو د توپیر په پام کې نیولو سره څیري (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د څیرنې اصل د پراخو ټولنیزو، اقتصادي او سیاسي تګلارو د پوهاوي په هکله تشریحات ورکوي او همدارنګه هغه مؤسسي او بهیرونه چې پر غذایی خوندیتوب اغیزمنې دي را پیژني (دویمه لارښوونه وگورئ).
- د څیرنې اصل، د اغیزمنو ستراتیژیو پر ارزونه او څیرنه هم رڼا اچوي. (دریمه لارښوونه وگورئ)
- د څیرنې اصل، چیرته چې ممکنه وي، د ځایي ادارو ظرفیتونه هم لوړوي، چې په دې کې رسمي او نا رسمي مؤسسي شاملې دي. (څلورمه لارښوونه وگورئ)

- کارول شوي میتودولوژي، په مفصل ډول د څیړنې په راپور کې بیان شوي او د ډیرو منل شوو اصولو او پرنسپونو سره اړخ لگوي. (پنځم لارښوونه وگوري)
- له ساحې څخه د لومړنیو معلوماتو راټولول د تصمیم نیونې لپاره اړین دي، لیکن ثانوي معلومات هغه څه دي، چې عملاً کار ترینه اخیستل کیږي. (شپږمه لارښوونه وگوري)
- هغه غبرگونونه چې په غذايي خوندیتوب کې یې د کارونې سپارښتنه شوې ده، په داسې شکل طرح شوي، چې باید د معیشت د ستراتیژیو ملاتړي واوسي؛ ساتنه یې وکړي او وده ورکړي. همدارنګه بله موخه یې د بیرنیو اړتیاوو پوره کول دي. (اوومه لارښوونه وگوري)
- د خلکو پر تغذیوي حالت د غذايي ناخوندیتوب اغیز وڅیړل شي. (اتمه لارښوونه وگوري).

لارښوونې

- 1- د ارزونې پراختیایي موخې: د خلکو غذايي خوندیتوب ددوی د معیشت، موقعیت، ټولنیز حالت، د کال په موسم او د ناورین پر څرنګوالي پورې اړه لري. د څیړنې د اصل د تمرکز اساسي ټکی دادی، چې دا معلومه کړي چې اغیزمن شویو خلکو خوراکتوکی او خپل عایدات له ناورین څخه د مخه څنګه لاسته راوړل او د ناورین اغیز پر دغو مسایلو څرنګه دی. مثلاً په ښاري او ښار ته ورڅیرمه سیمو کې ښايي د خوراکتوکو زیرمه تونونه او هغوی ته د خوراکتوکو د رارسولو مسئله وڅیړل شي، خو په کلیوالي سیمو کې بیا معمولاً د خوراکي موادو د تولید پر مسئله تمرکز کیږي او چیرته چې یو شمیر خلک بیخایه کیږي، نو د کوربه خلکو غذايي خوندیتوب هم باید په پام کې ونیول شي. د غذايي خوندیتوب څیړنه هغه وخت ښه ده چې پیل شي، کوم وخت چې د یو پروګرام بهیر پای ته رسیږي او کوم بل پروګرام پیلېږي. په دواړو صورتونو کې، د هڅو له تکرار څخه د مخنیوي په خاطر، دا مسئله باید د ټولو ښکیلو مؤسسو سره همغږي (کورډینه) شي. هغه ارزونې چې نوي مالومات راټولوي، باید د شته مالوماتي سرچینو د ثانوي مالوماتو بشپړونکي واوسي.
- 2- موضوع: غذايي نه خوندیتوب ممکن په پراخه کچه د لویو اقتصادي، بنسټیزو ټولنیز- سیاسي عواملو له امله رامنځته شوی وي د بیلګې په توګه هغه ملي او نړیوالې پالیسۍ، پروسې او ادارې چې خوراکي موادو ته په کافي اندازه د خلکو پر لاسرسي اغیز لري. نوموړی حالت اکثره وخت د خوراکتوکو د اوږد مهاله نه خوندیتوب په شکل سره تعریف کیږي، چې نوموړی حالت یو اوږد مهاله حالت دی چې د بنسټیزې زیانمېندۍ له امله رامنځته کیږي، خو دا هم ممکنه ده چې د ناورین د اغیزو له امله نور هم کړکېچن شي.

3- *مجادلوي ستراتيژي:* څيړنه او ارزونه بايد د مجادلوي ستراتيژيو مختلف ډولونه تر پوښښ لاندې راولي، چي د چا له خوا څخه پلي کيږي او دوی به څرنگه کار ورکړي. کله چي ستراتيژيگاني بيلابيل ډولونه ولري، نو په داسي وخت کي د مجادلې لپاره ځانگړي پړاوونه رامنځته کيږي. دا حتمي نه ده چي ټولي د وخت څخه مخکي ستراتيژي دې غير عادي واوسي، دوی بيرته راگرځيدونکي دي، او اوږدمهاله زيان نه رامنځته کوي. د بيلگي په توگه د وحشي خوراکتوکو راغونډول، د غير ضروري شتمنيو خرڅلاو او يا هم يو بل ځاي ته د کار له پاره، د کورنۍ د يو غړي استول. وروستنی ستراتيژي چي ځيني وخت بحراني ستراتيژي هم ورته ويل کيږي بنيادي د تل لپاره راتلونکي غذايي خوندیتوب له گواښ سره مخ کړي او کمزوری يې کړي د بيلگي په توگه د مخکي خرڅول، يا د نيستی له امله د ټولي کورنۍ کوچيدنه او يا هم د ځنگلي ونو وهل. ځيني مجادلوي ستراتيژي چي د بنځو او نجونو له خوا څخه ترسره کيږي، دوي د ايدس د میکروب له خطر سره مخامخ کولاي شي د بيلگي په توگه بدلمني او ناروا اړيکي او يا هم جنسي تيري، کله چي دوي ناخوندي ځايونو ته سفر کوي. د کوچ او کډوالۍ ډيروالي ممکن د ايدس د ليريدنې خطر ډير کړي. همدارنگه مجادلوي ستراتيژي، د بيلگي په توگه د شته طبيعي زيرمو ډير په کار اچول، بنيادي چاپيريال اغيزمن کړي. دا مهمه ده چي مخکي له دې څخه چي ټول غير ضروري امکانات پايته ورسيري د غذايي خوندیتوب ملاتړ او ساتنه وغځول شي.

4- *ځايي ظرفيتونه:* د پلان جوړولو او ارزونې په ټولو پړاونو کي د ټولني او ځايي مناسبو ادارو او مؤسسو گډون ډير مهم دي. پروگرامونه بايد د اړتيا پر بنسټ او د ځانگړو سيمه ييزو شرايطو سره اړخ ولگوي. په هغو سيمو کي چي د تکراري ناوړين سره مخ وي او ياهم د اوږد مهالي جگړې او تاوتریخوالي ډگر وي، بايد د خبر ورکولو او غبرگون گړندي او تروخت له مخه سيستمونه او شبکي موجودې وي. هغه ټولني چي د وچکالي او سيلاب پخوانی تجربه ولري بايد د احتمالي پيښو څخه د خوندیتوب له پاره له پخوا څخه جوړ شوي پلانونه ولري. دا مهمه ده چي د داسي ځايي ظرفيتونو ملاتړ وشي.

5- *ميتودولوژي:* دا مهمه ده چي د څيړنې او نمونه اخيستنې بهيرونه په احتياط سره پلي کړای شي که څه هم غير رسمي وي. د رپوټ ورکولو بهير بايدمنطقي او روښانه وي او د غذايي خوندیتوب د څيړنې لپاره ټول پيژندل شوي معيارونه منعکس کړي. ددې لپاره چي مالومات او ارزونې بشپړې او جامع واوسي، ميتودلوژيکي لاسته راوړنې بايد د مؤسسو او دولت ترمنځ همغږي کړای شي، چي په دې ترتيب دا مالومات په هر وخت کي د کارونې وړ وي. هغه ارزونې چي د څو مؤسسو لخوا ترسره شوې وي، معمولاً ښې گڼل کيږي. د بيلابيلو مالوماتي سرچينو له مالوماتو څخه د يوې پايلې رايستل، د غذايي خوندیتوب په اړه د مالوماتي سرچينو تر منځ د اړيکو ټينگولو لپاره اړين دي. دبيلگي په توگه د کورنيو، غلو دانو ارزونې او مصنوعي سپورمکيو د تصويرونو کارول. په لومړي ضميمه کي د هغو عمده سيمو چک لست چي په ارزونې کي بايد برخه ورکړل شي، شته او په دوهمه ضميمه کي د ميتودولوژي د تکرارولو چک لست شته.

6- د معلوماتو سرچینې: په ډیرو حالاتو کې باید له ناورین څخه وړاندې په زیاته پیمانه ثانوي مالومات شتون ولري لکه: په نورمال ډول خوراک ته لاسرسی، په عادي ډول سره خوراک ته د بیلابیلو ډلو لاسرسی، هغه ډلې چې په ډیره اندازه د خوراک له نظره ناخوندي دي، او د پخوانیو بحرانونو اغیزې د خوراک پر شتون او هغه ته لاسرسی. د ثانوي مالوماتو اغیزمنه او پرځای کارونه د هغې ارزونې په ترڅ کې چې د نوي یا راتلونکي حالت په اړتیاوو باندې تمرکز کوي د دوي په باره کې د لومړنیو مالوماتو د راټولولو لپاره لاره هواروي.

7- *اوږد مهاله پلان جوړونه:* د ناورین په لومړنیو پړاونو کې د اړتیا وړ توکو گړندي پوره کېدنه او د تولیدي توکو ساتنه باید تل لومړیتوب ولري، غبرگونونه باید همیشه د اوږدې مودې له پاره پلان کړل شي. چې د نوموړو کړنو د ترسره کولو له پاره د سکتورونو د لړۍ په شکل سره تخنیکي کارپوهنې ته، او همدارنګه د ټولنې د غړو سره د کار کولو وړتیا درلودلو ته، د ټولو ډلو د نماینده گانو په ګډون اړتیا ده. د ارزونې او پلان جوړونې پروگرامونو په ټولو پړاونو کې د ټولنې د غړو ګډون ډیر مهم دي، چې دا مسئله کولای شي، لږ تر لږه په اوږد مهاله ډول ددوي امکاناتو او خطرونو له لیدلوري سره مرستندوی شي.

سپارښتني او مشورې باید د وړ او باتجربه خلکو سره په سالم او څرګند پوهاوي باندې ولاړې وي. په ارزونکي ډله کې باید اړوند سکتوري ماهرین شامل وي، لکه: کرنپوهان، کرنیز اقتصاد پوهان، ویتزینرپوهان، ټولنپوهان، او د اوبو او روغتیاپوهنې ماهرین یا نور وړ ماهرین (په ۲۸ مخ کې د ګډون معیار وګورئ).

8- *غذایي ناخونديتوب او تغذیوي حالت:* غذایي ناخونديتوب د خوارځواکۍ یو له دریو بنسټیزو لاملونو څخه دی، نو له دې کبله، چیرې چې د خوراک د ناخونديتوب خطر موجود وي هملته د مایکرونوترینت (کوچني مغذي توکي) د کمښت په ګډون، د سوتغذي خطر هم شتون لري. د غذایي خونديتوب د ارزونې یوه اړینه برخه، پر غذایي حالت باندې د غذایي ناخونديتوب د اغیزو په پام کې نیول دي. په هرحال د روغتیا او ساتنې د ممکنه لاملونو، د نه په پام کې نیولو پرته، باید داسې ونه انګېرل سي چې غذایي ناخونديتوب د سوتغذي یوازیني علت دي.

د څیړنې او ارزونې دوهم معیار: تغذیه

چیرته چې خلک د خوارځواکۍ له خطر سره مخامخ دي، د پروگرام طرح کول د خوارځواکۍ د علت، ډول، درجې او شدت د پیژندنې او هغې ته د مناسب غبرگون ښودلو په بنسټ باید ترسره شي.

لاملونو (خواره، روغتیا او پاملرنې) په هکله معلومات وڅیړل شي او راپور یې ورکړل شي، د ستونزو ماهیت او شدت او هغه ډلې چې زیاتې تغذیوي او حمایوي اړتیاوې ولري په ګوته شي. (لومړي لارښوونه او په 140 مخ کې د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار وګورئ).

- د خوارځواکۍ د لاملونو په هکله د ټولنې او نورو ځایي زیانمنونکو ډلو نظریات په پام کې ونیول شي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- انټروپومتريکي سروې په هغه صورت کې ترسره کېږي چې د پروگرام د پریکړې لپاره معلوماتو او څیړنې ته اړتیا ولیدل شي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
- د خوارځواکۍ د نوعیت، درجې او شدت د ټاکلو لپاره د نړیوالو انټروپومتريکي سروې ګانو لارښوونې دې د ملي لارښوونو سره یوځای شي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- چیرته چې انټروپومتريکه سروې، د هغو ماشومانو تر منځ چې عمر یې له پنځو کلونو څخه لږ وي، ترسره کېږي، نو د پلان کولو او د منځنۍ سلنې (فیصدي) او د Z scores خوارځواکۍ د راپور ورکولو لپاره دې نړیوال وزن - قد معیارونه وکارول شي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- د کوچنیو مغذي خوراکتوکو کموالی چې خلک ورڅخه په خطر کې دي، باید په ګوته شي.
- د تغذیوي حالت له ارزونې وروسته کوم غبرګون چې توصیه کېږي، باید په همغږي توګه د ځایي ظرفیتونو بشپړونکي او جوړونکي واوسي.

لارښوونې:

- 1- **اساسي لاملونه:** د خوارځواکۍ جوړښت علتونه ناروغتیا، ناکافي خواړه (چې پخپل وار سره د غذايي ناخوندیتوب پایله ده)، خرابه عامه روغتیا یا ټولنه او ناوړه پاملرنیز چاپیریال او یا هم د کورنۍ او ټولنې په کچه، روغتیايي خدماتو ته ناکافي لاسرسی دی. دغه بنیادي علتونه، پخپل وار سره د نورو اساسي علتونو زیربنه دي چې عبارت دي له: بشري، ساختماني، طبیعي او اقتصادي سرچینې، سیاسي، فرهنګي او امنیتي موضوعات، رسمي او

غير رسمي زیربناوي او د خلکو بیځایه کیدنه (جبري یا غیر جبري) او د خلکو په کډوالیدنه بندیز لگول دي. د تغذیې د پروگرام لپاره په ټولو شرایطو کې د خوارځواکۍ پر لاملونو پوهاوی تر لاسه کول یو اړین کار دی. د خوارځواکۍ د علتونو په اړه معلومات د لومړنیو یا ثانوي منابعو څخه لاسته راټلای شي لکه: د تغذیې او روغتیا موجوده مالومات، تحقیقاتي راپورونه، وړاندني خبرتيايي معلومات، د روغتيايي مرکزونو سوانح، د غذايي خوندیتوب راپورونه او د ټولنې خبریه ډلې، چې دواړه- کمي او کیفي مالومات پکې شامل دي. د تغذیې د ارزونې پوښتنپاڼه په څلورمه ضمیمه کې شته.

2- پریکړه، باید د خوارځواکۍ په ټولو دري ممکنه بنیادي علتونو په پیژندنې او همدارنګه د انټروپومتريکو سروې ګانو د پایلو پر بنسټ تر سره شي. خو په هر حال، په یو شدید ناوړین کې، په لویه کچه د خوراکتوکو د ویشني پریکړه باید د انټروپومتريکو سرویګانو پایلو ته، چې له دریو اوونیو څخه زیات وخت ته اړتیا ولري، منتظره نکړای شي. خو په هر حال، د خوارځواکۍ د سمون لپاره د غبرګونونو پریکړو سره باید د انټروپومتريکو سرویګانو مالومات مرستندوی واوسي.

3- انټروپومتريکي سرویګانې د خوارځواکۍ د خپریدو د کچې یو تخمین وړاندې کوي. تر ټولو منل شوي لاره یي داده، چې د خوارځواکي په هغو ماشومانو کې چې عمر ونه یي 6 او 59 میاشتو ترمنځ وي، د نورو ټولو ماشومانو په استازیتوب، وڅیړل شي. که څه هم بنایي نورې ډلې په زیاته پیمانه اغیزمنې شوې وي یا ډیر زیات تغذیوي خطر سره مخ شي. که خبره داسې وي، نو ددغو ډلو وضعیت باید وارزول شي، که څه هم دا یو څه ستونزمنه چاره وي. اندازه یي کیدای شي چې جنجالي وي (پنځمه ضمیمه وګورئ). نړیوالو لارښوونو دا مشروطه کړې چې د سرویګانو لپاره نمونوي بیلګه وکارول شي او له ملي لارښوونو سره یې ترنه، د راپور ورکولو پرتله بیزتوب او همغږۍ ته ښه والی وربښي. چیرته چې د تغذیې د حالت لپاره نمونوي مالومات لاسته راټلای شي، دا مالومات د یوې انفرادي واقعي څخه ګټور دي. د یوې انټروپومتريکي سروې په جریان کې د یوه متفاوت نمونوي چوکاټ څخه په استفادې سره کیدای شي چې د معافیت ورکولو د پوښښ او د مړینې پخواني ارقام، راټول او په ښه ډول لاسته راوړل شي. راپورونه تل باید د خوارځواکي احتمالي علتونه، تشریح کړي او تغذیوي پړسوب (edema) باید په جلا ډول راپور شي.

4- د مایکرونوترینټ کموالی: که چیرې خلک، د ناوړین څخه مخکې د ویتامین A، آیوډین یا د اوسپنې په کموالي اخته وي، نو بنایي دا مسئله د ناوړین په جریان کې هم د یوې ستونزې په توګه پاتې شي. کله چې د روغتیا او د غذايي مصونیت د وضعیت ارزونه د کوچنیو خوراکتوکو د کمښت خطر په ګوته کړي، نو د ځانګړو کمښتونو د مقداریت د ښه والي په موخه باید ګامونه اوچت شي (په ۱۳۷ مخ کې د عمومي تغذیوي ملاتړ لومړۍ معیار او په ۱۵۲ مخ کې د خوارځواکۍ د سمون دریم معیار وګورئ).

غذایي مصنوعات

د غذایي خوندیتوب د څیړنې او ارزونې
معیار، ۱۱۱ مخ وگورئ

لومړی معیار
عمومي غذایي خوندیتوب

دوهم معیار
لومړنی تولید

دریم معیار
عاید او کار

څلورم معیار
مارکیټونو ته لاسرسی

لومړی ضمیمه: د غذایي خوندیتوب د راپور ورکولو او میتودولوژۍ پوښتنپاڼه

دوهمه ضمیمه: د غذایي خوندیتوب د څیړنې پوښتنپاڼه

دریمه ضمیمه: د غذایي خوندیتوب غبرگونونه

نهمه ضمیمه: ریفرینسونه

2- د غذايي خونديتوب حد اقل معيارونه

خوراكي خونديتوب؛ خوراكي توکو ته لاس رسی (د هغو د پيدا کولو په ګډون)، د خوراكي توکو پوره اګماليدل، او يا هم هغه ته لاس رسی، د هغو د اګماليدني ثبات او د اړتيا پرمهال هغه ته لاس رسی په ځان کې رانغاړي. همدا راز خوراكي خونديتوب، د خوراكي توکو څرنگوالی، خوند، خونديتوب، مصرف، او له دوی څخه بېولوژيکي ګټه اخيستنې تر سيوري لاندې راولي.

پر دې سربېره د د خلکو ژوندانه او د خوراكي توکو د نه خونديتوب له امله د هغوي د زيانمنيدنه په پراخه توګه د هغو سرچينو له خوا ټاکل کيږي، چې هغوي يې په واک کې لري او د ناورين پواسطه څنګه اغيزمنې شوې دي. دا سرچينې له؛ اقتصادي او مالي ملګيتونو (لکه نغدي پيسې، کريډټ، سپماوې او پانګې اچونې) او همدا راز فزيکي، طبيعې، انساني او ټولنيزو مرکزونو څخه عبارت دي. هغو خلکو لپاره چې د ناورين له امله اغيزمن شوي، د هغو سرچينو ساتنه، رغونه او پراختيا، چې ددوی راتلونکي ژوند او خوراكي خونديتوب لپاره اړينه ده، معمولاً له لومړيتوبونو څخه شميرل کيږي. په جګړه ييزو حالاتو کې، نا امنی، او د جګړې ګواښ بڼايي په جدي توګه د معيشت فعاليتونه، او بازارونو ته لاسرسی محدودکړي. بڼايي کورنۍ نيغ په نيغه د شتمنيو د له منځه تللو له امله، چې ترې پاتې شوي، يا ويجاړي شوي، او يا هم د ښکېلو ګوندونو له خوا په زور لاندې شوي دي، وګرځيږي.

د خوراكي خونديتوب لومړی معيار، چې د څيړنې او ارزونې له معيار څخه چې له 111 مخ څخه پيلیږي، يو داسې عمومي معيار دی، چې په ناورينو کې د خوراكي مصوونيت د پروګرامونو په ټولو برخو کې؛ د مرستې د ژوندي پاتې کيدو او د ساتنې د اړونده موضوعګانو په ګډون، کارول کيږي. پاتې درې معيارونه، د جنسونو او خدماتو په ګډون، د توکو د لومړني توليد، د عايد د لاسته راوړلو، کارموندنې او بازارونو ته د لاسرسي په اړه دي. دريمه ضميمه د غذايي خونديتوب د غبرګونونو يوه لړۍ تشرېح کوي.

د غذايي خونديتوب په معيارونو کې ځيني ښکاره ورته والی شتون لري په ځانګړې توګه کله چې د غذايي خونديتوب غبرګونونه معمولاً څو موخي لري، چې د غذايي خونديتوب په بېلابېلو اړخونو پورې اړه لري، همدارنګه دا مسائل له يوه څخه د ډيرو معيارونو په وسيله تر پوښښ لاندې نيول کيږي (د څښلو د اوبو، د روغتيا، او د سرپنا د معيارونو په ګډون). برسېره پر دې، د پروګرامونو داسې يو توازن ته اړتيا ده چې د غذايي خونديتوب ټول معيارونه په کې لاسته راوړل شي. د ناورين غبرګون بايد د موجوده دولتي خدماتو د جوړښت، طرحې او د اوږدمهاله پايډارۍ ملاتړ کونکي او يا بشپړونکي واوسي.

برسېره پر دې، د پروګرامونو داسې يو توازن ته اړتيا ده چې د غذايي خونديتوب ټول معيارونه په کې لاسته راوړل شي. د ناورين غبرګون بايد د موجوده دولتي خدماتو د جوړښت، طرحې او د اوږدمهاله پايډارۍ ملاتړ کونکي او يا بشپړونکي واوسي.

د غذايي خونديتوب لومړی معيار: عمومي غذايي خونديتوب

خلک بايد کافي او مناسبو غذايي او غير غذايي موادو ته په داسې طريقې سره لاسرسی ولري، چې د ژوندي پاتې کيدو لپاره پرې ترلاسه شي، د سرمايي د له منځه تللو څخه يې مخنيوی وشي او د عزت ملاتړ يې وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- په هغو سیمو کې چې خلکو ژوند د غذايي موادو د کمښت له خطر سره مخامخ وي، غبرگونونه باید د خلکو د لومړنیو یا اړینو غذايي ضرورتونو ځواب وپوښتي وي. (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د ناورینونو په ټولو حالاتو کې، داسې گامونه باید اوچت شي چې د غذايي خوندیتوب څخه ملاتړ، ساتنه او هغه ته وده ورکړي شي. په دې گامونو کې د پانگې او هغو شیانو بیارغاونه شامله ده چې د ناورین له امله وینجاړ یا له منځه تللي وي (دویمه لارښوونه وگورئ).
- هغه غبرگونونه چې د غذايي موادو خوندیتوب ساتنه او ملاتړ کوي، د سالمې ارزونې او د خپل شویو خلکو سره ترخبرو اترو د اصل پر بنسټ جوړ شوي.
- غبرگونونه د خپل شویو خلکو د مقابلې کړنلارې، دهغوي گټې او تاوان ته پوره پاملرنه کوي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- په یوه ناورین کې د غذايي خوندیتوب ټولو غبرگونونو لپاره انتقالې او خروجي ستراتیژۍ جوړې شوې، نشر شوې او په مناسب ډول پلې شوې دي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- کله چې یو غبرگون، د یوې نوې یا بدیل معیشت ستراتیژیکانو ملاتړ کونکي وي، نو ټولې ډلې باید د ضروري پوهې، مهارتونو او خدمتونو په ګډون، مناسب ملاتړ ته لاس رسي ولرلای شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- د غذايي خوندیتوب غبرگونونه باید، په چاپیریال باندې تر ټولو لږې ممکنه منفي اغیزې وښکاري (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- د گټې اخیستونکو شمیرې باید وڅارل شي، ترڅو په ټولنه کې د بیلابیلو ډلو د لاسرسي او قبولیت کچه وټاکل شي، او د ټول ناورین خپلې ولس د پوښښ ډاډ، له تبعیض پرته تر لاسه شي (اوومه لارښوونه وگورئ).
- د پروگرامونو د موخو د دوامدارې څارنې تر څنګ، پر اقتصاد، ټولنیزو چارو، معیشت او چاپیریال باندې د غبرگونونو اغیزې باید وڅارل شي (اتمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- ژوند ژغورونکو غبرگونونو ته لومړیتوب ورکول: که څه هم د خواړو ویشنه په ناورین کې د خواړو د شدید ناخوندیتوب لپاره یو ډیر معمولي غبرګون ګڼل کیږي خو د غبرګون ځینې نور ډولونه هم کولای شي چې د خلکو سره د هغوي د خواړو د بیرنیو اړتیاوو په برابرولو کې مرسته وکړي. د ساري په توګه: د کمکي خواړو خرڅول (کله چې

ځلک د اخیستلو توان ولري، لیکن د هغوي د اړتیا وړ شیانو کمښت رامنځته شوی وي؛ د په کار گومارلو لارې د پېرلو توان ته وده ورکول؛ (د خواړه -د کار په بدل کې د پروگرام په ګډون) او د زیرمه تونونو تشوېل یا هم د پیپسو ویشنه. په ځانګړي توګه، په ښاري ساحو کې د عادي بازارونو بیا رغول او د اقتصادي فعالیتونو بیا ژوندي کول، چې کارموندنه هوسا کوي، ښايي له لومړیتوبونو څخه واوسي. داسې ستراتیژيګانې د خواړو د ویشني په پرتله ډیرې مناسبې ګڼل کېږي، ځکه دا ډول ستراتیژۍ د خلکو د وقار ساتنه کوي، د معیشت ملاتړ کوي چې په دې اساس ددوي راتلونکې زیانمنیدنه کموي. د بشري خیریه مؤسسو یو مسؤلیت دا دی چې ددې ډاډ تر لاسه کړي چې مشترک غبرګونونه ددې وړتیا لري چې نورې مؤسسې څه کوي، او دا چې ددې ډاډ تر لاسه کړي چې نوموړي غبرګونونه په بشپړه توګه خدمتونه چمتو کوي او که څنګه. د خواړو عمومي ویشنه دې هغه محال باید ترسره شي کله چې ډیره اړتیا ورته لیده شي او له هغه وروسته، څومره ژر چې ممکنه وي، ودرول شي. او باید ډیر ژر متوقف شي. په وړیا ډول د خواړو عمومي ویشنه په لاندې حالاتو کې ښايي مناسب کار نه وي:

- که چیرې په سیمه کې په کافي اندازه خوراکي توکي شتون ولري (او ددې اړتیا لیدل کېږي چې د لاسرسي پر وړاندې، پراته خنډونه په ښه شي)؛
- که چیرې په ځایي توګه د خواړو دکموالي ستونزه د مارکیتونو د سیستمونو په ملاتړ رفع کیدای شي.
- که چیرې ځایي مسائل او کړنلارې د وړیا خوراکتوکو له ویش سره سمون ونه لري.

2- د غذايي خوندیتوب ملاتړ، ساتنه او ښه کول: د غذايي خوندیتوب د ښه ملاتړ لپاره کیدای شي یو لړ غبرګونونه او پلانونه تر لاس لاندې ونيول شي. که څه هم په لنډ مهال کې به دا شونې نه وي چې غذايي خوندیتوب په داسې شکل لاسته راوړل شي چې په بشپړ ډول د خلکو د معیشت د ستراتیژي په اساس د لاس ته راوړنې وړ وي، همداراز موجوده ستراتیژۍ چې د کورنیو د غذايي خوندیتوب سره مرسته کوي او هر چیرې چې ممکنه وي، د هغوي د حیثیت ساتنه وکړي نو باید د هغوي څخه په هر ځای کې دفاع او ملاتړ وشي. د غذايي خوندیتوب غبرګون په قطعي توګه د هغو شتمنیو چې د ناورین په نتیجه کې له منځه تللي د هغوي د بیا لاسته راوړلو لپاره کومه هڅه نه ده، خو دا غبرګون هڅه کوي چې د نورو خرابیو مخنیوی وکړي او د بیارغیدنې پروسې ته وده ورکړي.

3- هغه خطرونه چې د مجادلوي ستراتیژیو سره تړلي دي: اکثره مجادلوي ستراتیژۍ له ځانه سره ځینې زیانونه او ضمني خطرونه هم لري چې کیدای شي د زیانمنیدنې د زیاتوالي یو لامل واوسي د ساري په توګه:

- د خوړو په مقدار کې کموالی یا هم د هغو غذايي رژیمونو په کیفیت کې کموالی، چې د روغتیايي یا تغذیوي موخو لپاره کارول کېږي.
- د هر سړي پر سر د ښوونځیو د فیسونو او د روغتیا پاملرنې په مصارفو کې کموالی هر انسان کمزوری کوي.
- د ډوډۍ لاسته راوړلو په خاطر، کاسیرتوب، او د کور د باندې اړیکې، وقار یا حیثیت زیانمنوي او په ټولنه کې د انسان ژوند له خطر سره مخامخ کوي او همدارنګه د HIV د سرایت اویا د داسې نورو جنسي خپریدونکو ناروغیو عامل ګرځي.
- د کور د شتمنیو خرڅول ممکن د کورنۍ راتلونکې تولیدي ظرفیت راکښته کړي.
- د پور په بیرته ورکولو کې پاتې راتلل، په راتلونکې کې د بیا کريدت اخیستلو اعتبار په خطر کې اچوي.
- د طبیعي منابعو له حد نه زیاد کارول د طبیعي پانګې د کمښت سبب ګرځي. (د ساري په توګه: له حد نه زیاته کب نیونه، د سون لپاره د لرګیو ټولول او داسې نور)؛
- نا امنه ځایونو ته د کار کولو یا د خواړو یا سونګ د توکو راتولو په موخه، سفر کول، خلک (په ځانګړې توګه ښځې او ماشومان) د حملې له خطر سره مخامخ کوي.
- د ممنوعه کالیو تولید یا تجارت، خلک د ګرفتاری او حبس له خطر سره مخامخ کوي.
- د کورنیو او د میندو- ماشومانو بیلوالی، د ماشوم د پاملرنې او خواړو ځواکي د خرابو معیارونو د منځته راتګ خطر پېښوي.

دا پر مختلونکې او کمزورې کونکې اغیزې پاید وپیژندل شي او د داسې ستراتیژي ګانو شنډولو په خاطر او د شتمنیو د له منځه تللو د مخنیوي لپاره باید مخکې له مخکې ګامونه واخیستل شي. ځینې ټاکلې مجادلوي ستراتیژيګانې چې په ترڅ کې یې خلک ځینو بې مانا ټولنیزو فعالیتونو یا د نه منلو وړ اعمالو تر سره کولو ته اړ ایستل شي، د خلکو عزت ته زیان رسوي. که څه هم په ډیریو ټولنو کې ځینو ستراتیژيګانو ته (د ساري په توګه په سختو شرایطو کې د کار کولو لپاره، بهر ته د کورنۍ د یو غړي استول) د یو عام او د منلو وړ دود په سترګه کتل کېږي.

4- خروجي او انتقالي ستراتیژي: دا ډول ستراتیژي باید د یوه پروګرام څخه مخکې تر څېړنې لاندې ونیول شي، په ځانګړې توګه چیرته چې غبرګون اوږد مهاله واوسي، د بیلګې په توګه په وړیا توګه د خدماتو عرضه کول، چې په عادي ډول باید د پیسو په بدل کې لاسته راوړل شي، لکه کريدت یا هم وترنري خدماتو ته لاسرسی. د پروګرام له تړلو، او یا هم نوي پړاو ته له لیږدولو وړاندې باید داسې ښې شتون ولري، چې د حالاتو ښه والی وښايي.

5- پوهې، مهارتونو، او خدمتونو ته لاسرسی: هغه جوړښتونه، چې اړونده خدمتونه برابروي، ددې لپاره چې د پروژې د پایته رسیدو څخه وروسته هم کار ورکړي، مناسب وي، او په ښه توګه وساتل شي، نو باید له ګټې اخیستونکو سره په ګډه طراحی او پلان شي.

ځينې ډلې ځانگړې اړتياوې لري، مثلاً هغه ماشومان، چې د ايډز له کبله يتيمان شوي، بنايي له رپوټ ورکولو، او همدا راز د هغو مهارتونو څخه، چې په کورونو کې ورکول کيږي بې برخې شي.

6- د چاپېريال اغيزې: څومره ژر چې شونې وي، بايد د خپلو شويو، او سيمه ييزو خلکو لپاره د توليداتو طبيعي سرچينې وساتل شي. د څېړنې او هر غبرگون د پلان جوړونې پر مهال بايد پر شاوخوا چاپېريال د اغيزو په اړه هرې مسئلې ته پوره پاملرنه وشي. د ساري په توگه، د يوه پندغالي اوسيدونکي سوند توکو ته اړتيا لري، او دا بنايي هغوي دې ته وهڅوي، چې ډير ژر د سيمه ييزو ځنگلونو پرې کولو ته لاس واچوي. له بلې خوا د لوبيا په څېر د داسې خوراکي توکو ویشل، چې د پخولو لپاره ډيرو سوند توکو ته اړتيا لري، چاپېريال په کلکه توگه اغيزمنوي. (په ۱۵۸ مخ کې د خوراکي مرستو د پلان جوړونې دوهم معيار وگورئ).

چيرته چې شونې وي، د غبرگونونو موخې داسې طرح شي، چې د چاپېريال د لا زيانمنيدو مخه ونیول شي. مثلاً د وچکالۍ پر مهال، سپماييز پروگرامونه په څرخايونو باندې د ژويو د څرخ فشار راټيټوي او د ژوندي پاتې شوو فارمونو لپاره ډير خوراک برابروي.

7- پوښتنې، لاسرسي او ملتوب: گټه اخيستونکي او د هغوي دندې او ځانگړتياوې بايد تشرېح شي، او د مختلفو ډلو د ونډې اخيستني د کچې تر ارزولو وړاندې، ددوی شمير بايد اټکل شي. (زيانمنو شويو ډلو ته په ډيرې پاملرنې سره). برخه اخيستنه تر يوه حده د لاسرسي په اسانتيا او برخه والو ته د کړنو د منلو په اساس ټاکل کيږي. که څه هم د غذايي خوندیتوب د ځينو غبرگونونو موخه اقتصادي فعاليتونه دي، خو بيا هم، دا غبرگونونه بايد بې تبعيضه وي، او زيانمنيدونکو ډلو ته د لاسرسي مسئله تضمين کړي او همدا راز د ماشومانو په گډون، له تړلو (وابسته) خلکو څخه ساتنه وکړي. بيلابيل مجبوريتونه لکه د کارکولو وړتيا، دکور د چارو د حجم زياتوالی، د کوچنيانو، دوامداره ناروغه يا معيوب کسانو د ساتنې مسوليتونه، دجسمي کمزورۍ او فزيکي محدوديتونو لرل، بنايي د ښځو، معيوبينو او زړو کسانو ونډه اخيستنه محدوده کړي. پدې محدوديتونو باندې بريالي کيدل د هغو فعاليتونو پيژندل دي کوم چې نوموړې ډلې يې ظرفيت ولري يا هم، د مناسبو ملاتړ کونکو پروگرامونو جوړول دي. د هدف ټاکنې هغه ميکانيزمونه، چې د خلکو د خوښي په اساس جوړيږي، بايد په ټولنه کې له ټولو ډلو سره د بشپړې سلا مشوري وروسته جوړ شي (په ۳۵ مخ کې د هدف ټاکنې معيار وگورئ).

8- څارنه: د پروگرام د دوامداره انتظام ساتلو؛ د ځانگړو فعاليتونو د ودولو د وخت د څرنگوالي، يا د اړتيا وړ نوو پروگرامونو يا پروژو تر لاس لاندې نيولو او د مرستې ورکولو د اړتيا په ټاکلو په خاطر، د عادي څارنې تر څنگ (په ۳۷ او ۴۰ مخونو کې دڅارنې او ارزونې معيارونه وگورئ)، دا هم اړينه ده چې د غذايي خوندیتوب وضعيت په لويه کچه وڅارل شي.

له قحطۍ څخه وړاندې د خبردارۍ د سيستمونو په گډون، د غذايي خوندیتوب، ځايي او سيمه ييز معلوماتي سيستمونه، د مالوماتو مهمې سرچينې گڼل کيږي.

د غذايي خونديتوب دوهم معيار: لومړنی تولید

د لومړني توليداتو میکانیزمونه ساتل کيږي او ملاتړ یې کيږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د لومړني توليداتو د ملاتړ د هڅو بنسټ، د اړینو خدماتو د پیدا کیدو او هغو ته د لاسرسي په ګډون، د توليداتو سیستمونو د پاتې کیدو په څرنگوالي ښه پوهاوی تشکیلوي (لومړی لارښوونه وګورئ).
- نوې تکنالوژۍ د یوازې په داسې ځایونو کې وکارول شي، چېرته چې دوی د خوراکتکو د تولیدونکو لخوا، د سیمه ییزو تولیدي سیستمونو، د ټولنې د کلتور او چاپیریال لخوا منل شوي وي او پوره پوهاوی پرې راغلی وي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
- چیرته چې مناسبه وګڼل شي، تولید کوونکو ته د هغوی د تولیدي چارو د ښې ادارې، پروسس او د خطراتو څخه د ژغورنې په موخه یو سلسله خدمات برابر شي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- تولیدي ځایونه لکه نباتات، د څاریو او دماهیانو پروژې، چې له وخت سره سم کار کوي، د خلکو لخوا منل کيږي او د کیفیت له لحاظه دې د مناسبو نورمونو سره سر ورکړل شي (څلورمه او پنځمه لارښوونه وګورئ).
- د خدماتو او سرچینو ورکول، باید زیانمنتوب او خطر لا زیات نکړي، د مثال په ډول د نایابو طبیعي سرچینو ته د لاسرسي په خاطر د رقابت منځته راوړل، یا هم موجوده ټولنیزو شبکو ته زیان رسول (شپږمه لارښوونه وګورئ).
- هر وخت چې شونې وي، خام مواد دې له سیمې څخه رانیول شي، خو په دې شرط چې دا کار، سیمه ییز تولیدونکي، استفاده کونکي او مارکیټونه اغیزمن نکړي (اوومه لارښوونه وګورئ).
- د غذايي موادو تولیدوونکي، پروسس کونکي او توزیع کونکي د پروژې لپاره د خامو موادو لاسته راوړلو څخه وروسته، باید له دې موادو څخه په مناسب ډول استفاده وکړي.
- غبرګونونه، باید د اړتیا وړ موادو او سرچینو پیژندونکي واوسي او چیرته چې مناسبه وي، هلته یې توزیع کړي.

لارښوونې

- 1- د لومړني تولید پایښت: ددې لپاره چې د خوراکي توکو د تولید ستراتیژۍ پایښت ومومي، داسې باید طرح شي چې د متوازن پرمختګ او بریالیتوب چانس یې ډیر وي. لاندیني فکتورونه یا لاملونه زیات برخه پکې لري:

- کافي طبيعي سرچينو ته لاسرسی (زراعتي ځمکي، څرخايونه، اوبه، سيندونه، جهيلونه، ساحلي اوبه او داسې نور). ايکالوژيکي موازنه بايد له خطر سره مخ نشي، د بيلگي په ډول، اوبو ته ورځيرمه د زراعتي ځمکو له حده زياته کارونه، په زياته پيمانه د ماهيانو بنکار يا په ځانگړي ډول د بنار شاوخوا سيمو کې د اوبو ککړول
- د مهارتونو او ظرفيتونو کچه، چې کيدای شي په هغو ټولنو کې چې په جدي ډول ناورين ځپلي وي، ډيرې محدودې شي، يا هم له بنووني او روزنې څخه د ځينو ډلو محروميدل؛
- په موجوده توليدي ساحو کې او په موسمي ډول په کرهڼيزو برخو کې، خلکو ته د کار کولو د زميني پيدا کيدل.
- ټولنيزو سرچينو ته لاسرسی او د اړونده خدمتونو (مالي، وترنري، او کرهڼيزي پراختيا) څرنگوالی او پوښښ، چې کيدای شي د دولتي مؤسساتو يا نورو ارگانونو لخوا برابر شي.
- ځانگړو فعاليتونو، يا هم اغيزمن شوو ډلو لپاره د کار کولو حق ته قانوني بڼه ورکول لکه د سون لپاره د لرگيو په راټولولو څارنه يا هم د کډوالو د کار کولو پر حق، سترگې پټول.
- د وسله والو نښتو، ترانسپورتي جوړښتونو د ويجاړونې، ماینونو، د بريدونو او يا هم د بانديتيزم (لارښوونې) له امله د پيښ شوي امنيتي گواښ منځته راتگ.
- توليد، بايد دنورو خلکو، ژوند ژغورونکو طبيعي سرچينو، مثلاً اوبو ته لاسرسی اغيزمن نکړي.

2- تکنالوژيکي پرمختيا: د نوې تکنالوژي اصطلاح، دلته د تقويه شوو تخمونو، يا د کورنيو حيواناتو د مختلفو ډولونو د موجوديت، او يا هم د نويو وسايلو او انبارونو (سري) د پيدايښت مفاهيمو ته ويل کيږي. نو په دې اساس څومره چې ممکنه وي، لومړني توليدات بايد له پورتنیو يادو شوو برخو سره نږدې تړاو ولري او يا هم ملي پرمختيايي پلانونو سره اړخ ولگوي. نوې تکنالوژۍ، يوازي هغه وخت بايد د يوناورين پرمحال برابرې شي، کله چې دوی په سيمه کې ازمويل شوي وي او يا د خلکو له خوا په ښه سترگه ورته کتل کيږي. کله چې نوې تکنالوژۍ ميدان ته راودانگي، نو بايد په ښه ډول د خلکو د سلامشورې، لارښوونې، روزنې او نورو اړونده ملاتړونو څخه برخمنې شي. ددې مسئلې د ښه پلي کيدو لپاره بايد د دولتي مؤسساتو، انجيوگانو او نورو برخو ظرفيت، وڅيړل شي او که اړين وي، دا ظرفيت لوړ کړای شي.

3- د انتخاب تقويه کول: د هغو مداخلاتو مثالونه چې د توليدکونکو لپاره د انتخاب ډير ښه چانس برابروي عبارت دي له: د نغدو پيسو يا کريدټ ورکول، توليدي امتيازات او د تخمونو نندارتونونه، چې کروندگر ددې جوگه کړي، چې پخپله تخم خوښ کړي. توليد بايد منفي تغذیوي اغيزې ونلري، لکه د غذايي موادو پر ځای د تجارتي محصولاتو کرنه.

دوچکالي پرمهال، لښتات جوړونکو ته د غذايي مرستې پر ځای، دوی ته د څارویو د وېشو ورکړه، کولای شي په مستقیم ډول ددوی پر تغذیوي وضعیت مثبت اغیزه ولري.

4- ښه موقع او منل کیږي: تخمونه، وسایل، کیمیاوي سره، اهلي څاروي، دکب نیولو وسایل، دښکاروسایل، دقرضي ورکړه، د کریدت اسانتیاوي، د مارکیټ مالومات، د ترانسپورت اسانتیاوي او داسې نور، د تولیدي خدماتو بیلگي دي. کرهڼیز او وترنري خدمات باید په خپل وخت سره په داسې شکل سره ورکړل شي ترڅو د اړونده حیواني او کرهڼیزو فصلونو سره سمون ولري، د بیلگي په توګه تخمونه او وسایل باید مخکې له کرهڼیز فصل څخه خلکو ته ورکړل شي. دوچکالي پرمحال، دڅارویو بیړني ایستنه باید ددوی د زیاتې مړینې څخه تر مخه تر سره شي، او بیرته راستنیدنه یې هم په داسې شکل وي چې د ښه والي ډاډ تر لاسه شوی وي، مثلاً د څو وربښتونو څخه وروسته.

5- تخمونه: د ځایي تخمونو کارونې ته باید لومړیتوب ورکړل شي، ترڅو کروندګر وکولای شي، د ښه کیفیت لاسته راوړلو لپاره خپل معیارونه وکاروي. دا بیلابیل سیمه ییز تخمونه باید د بزګرانو او ځایي کرهڼیزو کارکونکو لخوا ومنل شي. تخمونه باید د ځایي چاپیریال سره توافق او د آفتونو په مقابل کې مقاومت ولري. هغه تخمونه چې له بهر څخه راوړل شوي وي، لومړی باید تصدیق شي او په ځایي شرایطو کې و ازمویل شي.

مختلط تخمونه هغه محال مناسب دي چې بزګران له هغه سره آشنایي او د کرلو تجربه یې ولري. دا کار یوازې هغه وخت ممکن دی چې د خلکو سره په سلا مشورې تر سره شي. کله چې تخمونه په وړیا ډول کروندګرو ته ورکړل شي، نو دوی، اصلاح شوو تخمونو ته ترجیح ورکوي ځکه چې د ځایي تخمونو بیه لوړه وي. د اصلاح شوو تخمونو د ویش څخه مخکې له مخکې، باید اړونده حکومتي پالیسي په نظر کې ونیول شي. په جینیټیکي (وراثتي) ډول اصلاح شوي تخمونه تر هغه وخته چې د ملي ادارو او یا نورو چارواکو لخوا تصدیق شوي نه وي، باید ونه ویشل شي.

6- پر کلیوال ژوندانه اغیزې: د لومړنیو خوراکي توکو تولیدبه هلته نا شونې وي، کله چې د اساسي طبیعي زیرمو کموالی منځته راغلی وي. که چیرې تولید، په داسې شکل سره پیاوړی کړای شي چې په ځایي ډول پیدا کیدونکو طبیعي سرچینو ته د خلکو لاسرسي زیات کړي او یا تغیر پکې راولي، نو دا مسئله کیدای شي چې د خلکو په منځ کې ستونزې راوپاروي او همدارنګه اوبو او نورو اړتیاوو ته لاسرسی زیانمنوي. د مالي مرستو ویشل، لکه اعانه یا قرضه باید په ډیرې پاملرنې سره ترسره شي، ځکه کیدای شي دا هم د ځایي نا امنۍ خطر زیات کړي (په ۱۳۰ مخ کې د غذايي خونديتوب د دریم معیار پنځمه لارښوونه وګورئ). سربیره پر دې، د خدماتو وړیا ویشنه کولای شي، د ټولنیز ملاتړ او بیا ویشني دودیز میکانیزمونه زیانمن کړي.

7- په سیمه ییز ډول د وسایلو رانیول: څومره چې ممکنه وي، د خوراکتوکو د تولید لپاره د وسایلو او خدماتو لکه د څارویو روغتیايي خدمات، تخمونه او داسې نورو، رانیول باید د موجوده داخلي سرچینو څخه په استفادې ترسره شي. په هر حال مخکې له دې چې په

سیمه بیږ ډول، خریداریو ته ادامه ورکړو، باید پر مارکیټ، د داسې خریداریو اغیزې په پام کې ونیول شي، د بیلګې په توګه د کمیابو موادو د بیې لوریدنه.

8- د څارنې د میتود کارول: د پروسی (بهیر) او خوراکتوکو د تولید، پروسس او ویش، شاخصونه کیدای شي چې تخمین شي، مثلاً څومره مخکه کرل شوي، د کرل شوي تخم کیفیت په هر هکتار کې، حاصل، په هر بوتې کې د وږو شمیر او داسې نور. ددې مسئلې کره کول ډیر مهم دي چې تولیدکونکي د پروژې، او وسایلو څخه څرنگه ګټه اخلي، مثلاً دوی عملاً، هغه تخمونه چې دوی ته ورکړل شوي، کړي او هغه وسایل، کیمیاوي سره، د کب نیول جالونه او نور وسایل، په سمه توګه کاروي که څنګه. د تولیدي وسایلو کیفیت ته هم باید پاملرنه وشي، چې د تولید کونکو د خوښې او منلو وړ وي. د ارزونې یو مهم ټکی دادی چې په دې پوه شو چې دې پروژې د کورنیو لپاره د ډوډۍ برابرولو پر مسئلې څومره اغیز بندلای دی، د بیلګې په توګه دکورني دخوراکي توکو ذخیره، دمصرف شویوخوروکیفیت او کمیت یا د هغو خوراکتوکو مقدار چې ددغو کورنیو په واسطه خرڅ شوي دي یا بل چا ته ورکړل شوي وي. کله چې پروژه غواړي تر څو د یو ځانګړي خوراکتوکي لکه د کبانو یا نورو حیواني تولیداتو یا هم د ډیرو پروتین لرونکو سبو په تولید کې زیاتوالی راولي، نو باید دکورنیو پواسطه، ددغو توکو د مصرف په اړه څیړنه تر سره شي. د داسې ډول ارزونو پایلې، د تغذیوي سرویګانو لپاره مهمه مرستندویه مواد ګڼل کیږي (د تغذیوي حالت لپاره، د روغتیا او پاملرنې ځانګړنو ته هم باید پاملرنه وشي).

9- د خدماتو منفي یا نا اټکل شوي اغیزې: دمثال په توګه، په رارسیدونکو کرنیزو فصلونو کې، د کارګرو په شمیر کې د بدلونونو اغیزې، د بدیلو یا شته مجادلوي ستراتیژيګانو د غیرګونونو اغیزې (مثلاً د کارګرانو په کاري ساحه کې د بدلونونو رامنځته کیدل)، د ښځو د کار کولو مسئله او د ماشوم په پاملرنه کې یې اغیزې، ښوونځیو ته تګ، او پر ښوونې او روزنې باندې یې اغیزې، مخکو او نورو اړینو سرچینو ته د لاسرسي په خاطر د خطرونو په غاړه اخیستل.

د غذايي خونديتوب دریم معیار: عاید او کارموندنه

چیرته چې د کورنیو لپاره د عاید او کارموندنې د ستراتیژيګانو پلي کول شوني وي، خلک د عاید لاسته راوړلو لپاره ښو فرصتونو ته لاسرسی پیدا کولای شي، چې په دې ترتیب هم ښه حق الزحمه لاسته راځي او هم د غذايي خونديتوب سره مرسته کیدای شي، پرته له دې چې هغه سرچینې، چې کورنۍ پرې متکي دي، په خطر کې واچول شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

• د کاري فعالیتونو، د حق الزحمې د ډول او د پروژې د تخنیکي پلي کیدنې د شونتیا په

اړه، د پروژې پریکړې، د ځایي بشري منابعو د ظرفیتونو د ښې پیژندنې، د مارکیټ او اقتصادي وضعیت د ارزونې او د اړونده مهارتونو او روزنو د اړتیاوو د

تقاضا او پوره کولو د تحلیل پر بنسټ ولاړې دي (لومړۍ او دوهمه لارښوونه وگورئ).

- هغه غبرگونونه چې د کارکولو یا عاید لاسته راوړلو فرصتونه برابروي، باید په تخيکي ډول د پلي کیدو امکانیت یې شونې وي او ټول اړین خدمات په خپل وخت سره د لاسرسي وړ وي. د امکان په صورت کې همدغه غبرگونونه، دنورو د غذايي خوندیتوب سره د مرستې، ساتنې او یا هم د چاپیریال په ساتنه کې مرسته کولای شي.
- د حق الزحمې اندازه باید د منلو وړ وي، او د مزدورانو مزد باید سملاسي، په منظمه توګه او په خپل وخت سره ورکړل شي. د غذايي نا خوندیتوب په شدیدو حالاتو کې، ښایي دې ته اړتیا پیدا شي، چې ددوی مزد مخکې له مخکې ورکړل شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- داسې کړنلارې تر لاس لاندې ونيول شي، چې په پایله کې یې خوندي او امن کاري چاپیریال رامنځته شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- په هغو پروژو کې چې زیاتې پیسې مصرفیږي، داسې ګامونه باید اوچت شي چې د فساد او ناامني څخه مخنیوی وشي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- هغه غبرگونونه، چې د کارکولو فرصتونه برابروي، باید پر کورنیو د پاملرنې د مسئولیتونو ملاتړ وکړي او خوندي یې وساتي. دا غبرگونونه باید پر ځایي چاپیریال منفي اغیزې ونه ښکاري او د خلکو د عادي ژوند په چارو کې لاسوهنه ونکړي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- دکورنیو د چارو اداره او د اجورې (پیسې یا خوراکتوکي) مالي بخشش یا قرضې ورکول، باید ښه وڅیړل شي او دا ثابته شي چې دا کارونه د یوې کورنۍ د ټولو غړو دغذایي خوندیتوب له مسئلې سره مرسته کوي (اوومه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1. د ابتکاراتو سمولۍ: د سمو فعالیتونو د په ګوته کولو او د پروژې د طرحې په هلکه، باید د انساني سرچینو څخه اعظمي ګټه واخیستل شي. څومره چې ممکنه وي، د (ډوډۍ-دکار په بدل کې) او (پیسې- د کار په بدل کې)، پروګرامونه باید د ونډه اخیستونکو غړو پونو لخوا وټاکل شي او له دوی سره په ګډه پلان شي. په هغو ځایونو کې چې په زیاته پیمانه بیځایه شوي خلک (کډوال یا داخلي بیځایه شوي) شتون ولري، دوی ته د کارموندنې فرصتونه، باید له ځایي خلکو څخه زیات برابر کړای شي. په ځینو حالاتو کې، د کارموندنې فرصتونه باید دواړو خواوو ته برابر شي. ددې لپاره چې دا جوته شي چې د غذايي خوندیتوب د ملاتړ لپاره د قرضې ورکولو د خدماتو کوم شکل ښه کار ورکوي، نو د کورنیو

د چارو پر ادارې او د پیسو څخه د استفادې بڼه پوهاوی په کار دی (همدارنگه د غذايي خوندیتوب دوهم معیار وگورئ).

2. د اجورې د ورکړې څرنگوالی: حق الزحمه کیدای شي چې نغدي پیسې، خوراکتوکي یا دا دواړه واوسي او باید د غذايي نا خوندیتوب سره مخ کورنیو د اړتیاوو په رفع کولو کې مرسته وکړي. د معاش پر ځای، د ورځنۍ حق الزحمې ورکړه، کولای شي چې خلک هغه دندې چې ګټورې ورته تماميږي، ترسره کړي. د کار په بدل کې خلکو ته د پیسو ورکولو (CFW) پر ځای د خوړو ورکولو (FFW) ته دې په هغه ځایونو کې ترجیح ورکړل شي، چېرته چې خوراکي توکي په کمه پیمانه پیدا کيږي او یا مارکیټونه کمزوري یا بې نظمه وي. همدارنگه، د کار په بدل کې د خوړو ورکړه (FFW) په هغه ځایونو کې هم بڼه ده، چېرته چې ښځې د پیسو په پرتله په خوراکي توکو ډیر کنټرول ولري. د کار په بدل کې د پیسو ورکړه (CFW) بیا په هغه ځای کې بڼه ده، چېرته چې په ځایي ډول، په مارکیټونو کې خواړه پیدا کيږي، او د پیسو د بدلولو خوندي اسانتیاوې شتون ولري. د خلکو د خریدارۍ اړتیاوې، او د پیسو یا د خوړو او یا هم دنورو اړتیاوو اغیزې (لکه ښوونځي کې د برخې اخیستو مسئله، روغتيايي خدماتو ته لاسرسی، ټولنیز دودونه) باید په نظر کې ونیول شي. د اجورې د ورکړې نوعیت او کچه باید په جلا جلا ډول د زمان او مکان په پام کې نیولو او د پیسو او خوړو د سرچینو د پیدا کیدلو پر اساس د پورتنیو مطالبو په پام کې نیولو سره ترسره شي.

3. تادیه: د اجورې اندازه باید د خوراک له پلوه د ناخوندي خلکو د اړتیاوو او په ځایي ډول د د کار نرخ په پام کې نیولو پر اساس وټاکل شي. که څه هم د اجورې د څومره والي په اړه کوم نړیوال لارښوود نشته، لاکن که چیرې دا اجوره د یو شخص یوازینی عاید واوسي، نو د خوراکتوکو نرخ په ځایي مارکیټونو کې باید په نظر کې ونیول شي. په پروګرام کې د ونډې اخیستنې هغه عاید چې یو شخص یې د اجورې په بڼه لاسته راوړي، باید له هغه مقدار پیسو څخه زیات واوسي چې ده به، په بل ځای کې د کار کولو په نتیجه کې لاسته راوړي وای. دا مسئله په FFW (خواړه د کار په بدل کې)، CFW (پیسې د کار په بدل کې) او همدا رنگه کريدټ، د تجارت شروع کولو او داسې نورو باندې د تطبیق وړ ده. د عاید د لاسته راوړنې فرصتونه، باید عاید د سرچینو لړۍ غښتلي کړي، نه دا چې د شته عایداتې سرچینو ځای ونيسي. اجوره باید د کار کولو پر نرخ یا مارکیټ بده اغیزه ونه بښدي، مثلاً په بازار کې د ټولو شته کارگرانو راټولول، د روزمزدۍ د نرخ خرابول یا اړینو عامه خدمتونو ته زیان رسول.

4. د کاري چاپیریال خطرونه: له خطر څخه ډک کاري چاپیریال نه باید، د خطرونو د راکمولو لپاره د عملي کړنلارو یا د زخمونو د درملنې له لارې، ډډه وشي مثلاً دوی ته د خطر یادونه کول، د لومړنیو مرستو سیټ او یا د محافظتي کالیو د ورکولو له لارې مخنیوی وشي. په دې کړنلارو کې کیدای شي چې د HIV څخه د مخنیوي کونکي تدابیر هم شامل وي.

5. د ناامنی او انحراف خطر: د پیسو توزیع، د ساري په توګه د قرضي یا د کار د اجوري په بڼه، د پروګرام کارکونکو او د پیسو اخیستونکو ته امنیتي ګواښ رامنځته کولای شي. د دواړو ډلو د امنیتي خطرونو په هکله، باید یوه موازنه رامنځته شي، او یو سلسله مسائل تر څیړنې لاندې ونیول شي. د پیسو اخیستونکو د خونديتوب او لاسرسي د اسانتیا لپاره، د پیسو د توزیع کولو ځای، څومره چې ممکن وي، ددوی اوسیدنځایونو ته نږدې واوسي. مثلاً په بیلابیلو ځایونو کې د پیسو توزیع کول، که څه هم دا کار پخپل وار سره د پروګرام کارکونکو ته خطر رامنځته کولای شي. که چیرې د اداري فساد او مالي انحراف کچه ډیره لوړه وازول شي، نو د کار په بدل کې د پیسو د ورکړې پر ځای دې خواره ورکړل شي.

6. د پاملرنې مسؤلیتونه او معیشت: د عاید د لاسته راوړلو له فرصتونو څخه ګټه اخیستنه باید د ماشوم د پاملرنې او نور مسؤلیتونه اغیزمن نکړي، چې دا مسئله پخپل وار سره د خوارځواکۍ د رامنځته کیدو خطر زیاتوي. د پروګرامونو د جوړولو په وخت کې بنایي دا اړینه واوسي چې د کار پر مهال، پاملرنه کونکي استخدام شي یا د پاملرنې اسانتیاوې برابرې کړای شي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار وګورئ). غبرګونونه باید داسې نه وي چې نورو فرصتونو ته لاسرسی اغیزمن کړي لکه نورو ځایونو کې کار کول، بنسونه او روزنه. او یا دا چې هغه تولیدي سرچینې چې کورنیو له پخوا څخه درلودلي، منحرفي کړي.

7. له اجوري څخه د کار اخیستلو څرنگوالی: د مناسبې اجوري مانا داده چې هغه عاید چې لاسته راځي، باید د غذايي خونديتوب لپاره د اړینو سرچینو سره مرستندوی واوسي. د کورنیو د پیسو او خوراکتوکو د کارونې پر مسئلې (د کورنۍ د ننه او بهر، کارونې په ګډون) باید ښه پوهاوی تر لاسه شي د ساري په توګه د پیسو د توزیع طریقه بنایي شته فشارونه کم یا زیات کړي، نو په دې ترتیب سره د کورنیو د غړو تغذیه یا ددوی غذايي خونديتوب اغیزمنولای شي. هغه غبرګونونه چې په ترڅ کې یې خلکو ته عاید لاسته ورځي، اکثراً د غذايي خونديتوب له نظره څو ډوله اغیزې لرلای شي مثلاً کیدای شي چې د ټولنې پر کچه، پر سرچینو باندې اغیزه لرل چې دا مسئله پخپل وار سره کولای شي غذايي خونديتوب اغیزمن کړي. د بیلګې په توګه د سرکونو بیا رغول بنایي وکولای شي چې د خلکو لاسرسي مارکیټونو او روغتیايي خدماتو ته اسانه کړي، لاکن د اوبو لګولو د سیستم بیا رغونه بیا کولای شي چې د تولیداتو په غښتلي کولو کې ښه رول ولوبوي.

د غذايي خونديتوب څلورم معیار: مارکیټونو ته لاسرسي

د تولیدونکو، مصرف کونکو او تجارانو په حیث، د مارکیټ اجناسو او خدمتونو ته د خلکو خوندي لاسرسي، باید وسائل شي او وده ورکړل شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د غذايي خوندیتوب د غبرگونونو د طرح کولو اساس، پر ځایي مارکیټونو او اقتصادي سیستم بڼه پوهاوی دی، چې په دې ترتیب چیرته چې اړتیا ورته ولیدل شي، د مدافعي د سیستم د ودې ورکولو او د تگلارې بدلولو لپاره هم کارېږي (لومړۍ او دوهمه لارښوونه وگورئ).
- تولیدونکي او مصرف کوونکي په فزیکي او اقتصادي ډول، هغو عملیاتي مارکیټونو ته چې د اساسي اقلامو، د بڼه نرخ لرونکو خوراکتوکو په ګډون، منظم تدارک ولري، لاسرسی لري (دریمه لارښوونه وگورئ).
- چیرته چې ممکنه وي، د غذايي موادو د رانیولو او توزیع کولو په ګډون، پر ځایي مارکیټونو او د مارکیټونو پر تدارک کونکو، د غذايي خوندیتوب د غبرگونونو منفي اغیزې کمې کړای شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د بازار د نرخونو په اړه او د توکو د پیدا کیدلو په هکله، مثلاً د مارکیټ د کار کولو او د هغوی د تگلارو په هکله په زیاته پیمانه مالومات او په ځایي ډول خبرتیاوې برابرې شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- اساسي خوراکتوکو او نور اړتیاوړ اقلامو ته لاسرسی ممکن وي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- په موسمي او نور غیر نورمال ډولونو سره د اقلامو د بیې انفلاسیون یا لوړیدلو منفي اغیزې راښکته شي (اوومه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1. د مارکیټ ارزونه: دا مسئله، چې مارکیټونه څو ډوله دي، مثلاً ځایي، سیمه ییز، ملي – او دا چې دوی له یو بل سره څرنگه تړلي دي، باید وارزول شي. د حساسو یا زیانمنیدونکو ډلو په ګډون، فعال مارکیټ ته د ټولو اغیزمنو گروپونو لاسرسی ته باید پاملرنه وشي. هغه غبرګونونه چې په ترڅ کې یې خوراکتوکي، یا نور شیان لکه تخمونه، کرهڼیز وسایل، د سرپنا مواد او داسې نور خلکو ته ورکول کیږي، باید د مارکیټ په ارزونه کې په پام کې ونیول شي. د هر راز ځایي تولیداتو رانیول، د ځایي تولیدونکو ملاتړ بلل کیږي. واردات، د ځایي نرخونو په راټیټولو کې کارنده ونډه درلودلای شي. چیرته چې داسې مواد لکه تخمونه، په ازاد بازار کې نشي تر لاسه کیدلای، که څه هم بزگران یې د

خپلو تدارکاتي سیستمونو څخه لاسته راوړي، خو بیا هم باید په دې سیستمونو او شبکو د باندنیو موادو اغیزو ته پاملرنه وشي.

2. مدافعه: هغه مارکیټونه چې په نړیواله او ملي کچه اقتصادي فعالیتونه تر سره کوي، په ځایي مارکیټونو باندې اغیزه لرلای شي. د بیلګې په توګه د سوداګرۍ او نرخونو د پالیسیو په اړه حکومتی کړنلارې، مارکیټ ته پر لاسرسي او د موادو پر پیدا کېدنه اغیزه لرلای شي. که څه هم په دې اړه څه ترسره کول، د ناورین سره د مبارزې د غبرګونونو له عهدي وتلی کار دی، خو ددې عواملو (فکتورونو) ارزونه اړینه ده، ځکه چې کیدای شي د وضعیت د بڼه والي لپاره د څو مؤسساتو ګډې هڅې، یا د حکومت یا نورو ارګانونو په مقابل کې مدافعه بنایي مثبته اغیزه ولري.

3. د مارکیټ عرضه او تقاضا: مارکیټ ته د اقتصادي لاسرسي پر مسئله اغیزمن فکتورونه د خریداری قدرت، د مارکیټ نرخونه او موادو ته لاسرسی دي. د دې مسئلې لاسته راوړل، تر ډیره بریده د اساسي اړتیاوو (د خوراکتوکو، اساسي کرهڼیز مواد لکه تخمونه، کرهڼیز وسایل، روغتیايي خدمتونه او داسې نورو په ګډون) او د عایداتي منابعو (د نغدو پیسو، محصولاتو، مالدارۍ، قرضو او داسې نورو په ګډون) تر منځ د تجارتي شته قواعدو پورې اړه لري. د دارايي ګانو ضایع کېدنه هغه وخت رامنځته کیږي، کله چې په تجارتي قواعدو کې خرابوالی، خلک دې ته اړ باسي چې د اساسي اړتیاوړ توکو د رانیولو په خاطر (په لوړ قیمت) خپلې دارايي ګانې (اکثراً په ټیټه بیه) وپلوري. کیدای شي چې نور عوامل (فکتورونه) هم مارکیټ ته لاسرسی اغیزمن کړي لکه سیاسي او ټولنیز چاپیریال، کلتوري او مذهبي دودونه، چې د مشخصو ګروپونو (لکه د لږکیو) لاسرسی محدودوي.

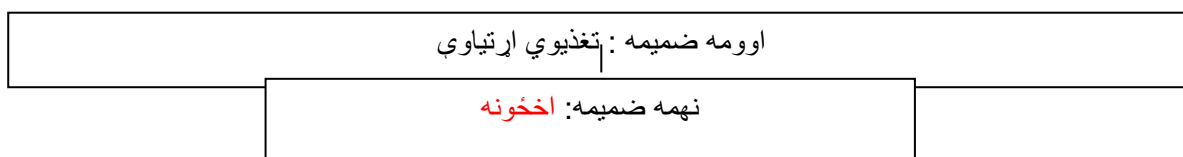
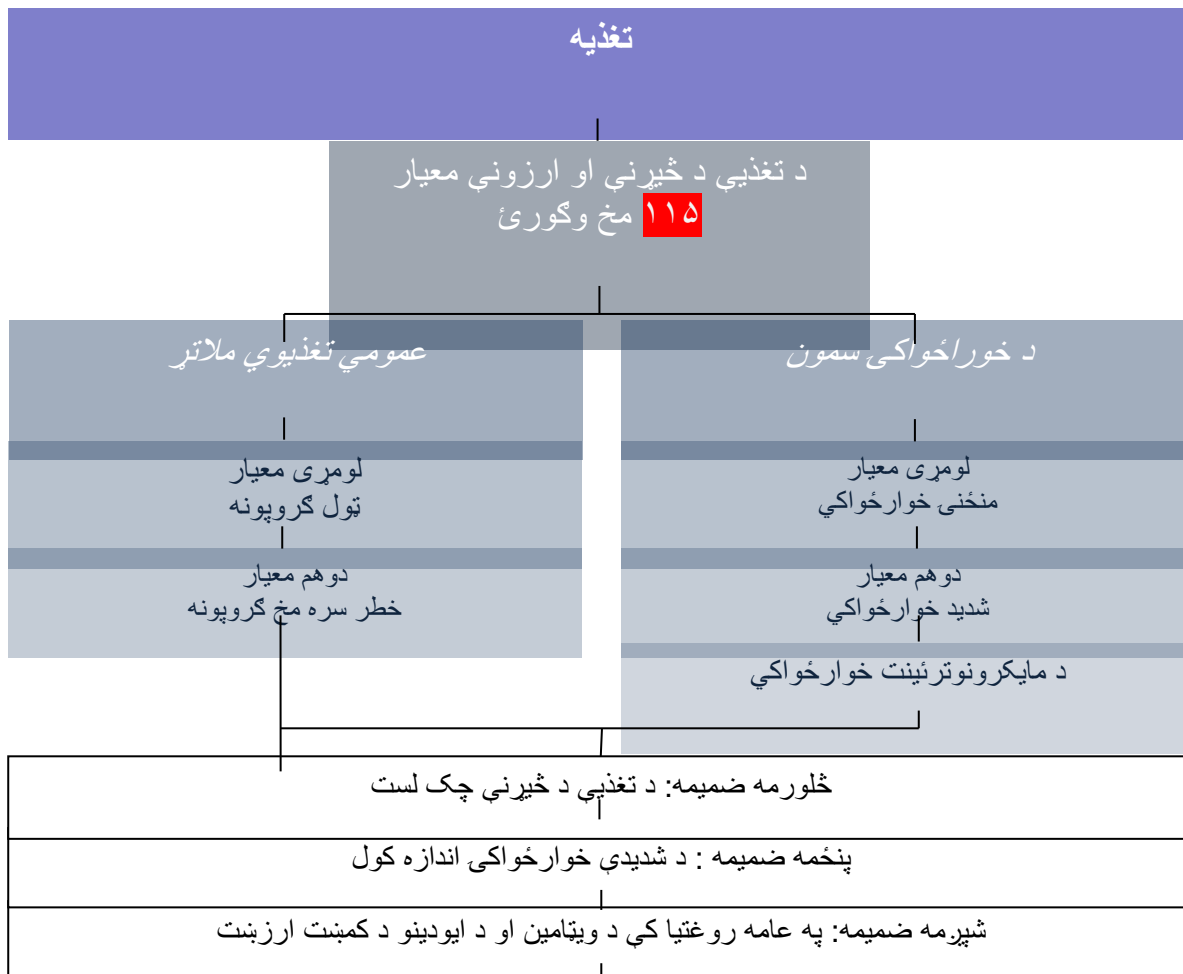
4. د مدخلو/اغیزې: په ځایي کچه د خوراکي موادو، تخمونو او یا نورو موادو رانیول، کولای شي چې ځایي نرخونه لوړ کړي چې دا مسئله د کارونکو په توان او د تولیدونکو په ګټه ده. برعکس، د مرستې لپاره د خوراکتو را واردول کیدای شي چې نرخونه رابښکته کړي او په ځایي ډول د خوراکتوکو پر تولید منفي اغیزه ولري او له خوراکي پلوه د ناخوندي خلکو په شمیره کې زیاتوالی راشي. نو هغه څوک چې د خریداری مسؤلیت لري، باید دا اغیزې وڅاري او حساب پرې وکړي. ددې تر څنګ، د خوراکتوکو ویش کولای شي چې د تجارانو د خریداری ځواک اغیزمن کړي، ځکه چې دا کار د عاید د انتقال یو شکل دی. په بڼه بیه د ځینو موادو خرڅول اسانه کار دی مثلاً د غوړیو خرڅول، د مخلوط شوو خوړو په پرتله. دا مسئله چې مرسته شوي خوراکتوکي د کورنۍ لخوا خوړل کیږي که خرڅیږي، هم کولای شي چې د خریداری قدرت اغیزمن کړي. د خوراکتوکو د مرستې د پروګرام د پراخو اغیزو د کچې تعینولو لپاره د کورنیو د خرڅولو او پیږدلو پر مسئله پوهاوي ته اړتیا لري (د خوراکتوکو د مرستې د ادارې دریم معیار هم وګورئ).

5. د مارکیټ شفافې کړنلارې: ځایي تولیدونکي او مصرف کونکي دې ته اړ دي چې د نرخونو د کنټرول او نورو هغو کړنلارو څخه چې عرضه او تقاضا اغیزمنوي، باخبره واوسي. دا کړنلارې کیدای شي، چې د حکومت د نرخونو او مالیاتي کړنلارې، له سیمه ییز

سرحداتو څخه د تيريدونکو موادو په هکله کړنلارو يا د ګاونډيو سيمو سره د تجارت د اسانه کولو شکلونه (که څه هم په اکثره جګړه بيزو حالاتو کې الزاماً بنایي پر دغو مسئلو روښانه کړنلارې شتون ونه لري) په بر کې ونيسي.

6. اساسي خوراکي اقلام: د مارکيت د څارنې لپاره د څو خوراکي اقلامو ټاکنه پر ځايي خوراکي عادتونو پورې اړه لري، نو په دې اساس، دا اقلام بايد په ځايي ډول وټاکل شي. د کافي مغذي ځيرې د پلان کولو اصول بايد په سيمه کې د ضروري خوراکي اقلامو د اړتيا پر اساس برابر شي (په ۱۳۷ مخ کې د عمومي غذايي ملاتړ لومړی معيار او په ۱۵۷ مخ کې د غذايي مرستې د پلان کولو لومړی معيار وګورئ).

7. په غير عادي ډول د موسمي نرخونو نوسانات: هم بنایي هغه غريب کروندګر متاثره کړي، چې مجبور وي چې خپل محصولات، کله چې بيې يې ټيټې وي (د حاصلاتو په وخت کې) خرڅ کړي. بر عکس، هغه مصرف کونکي چې نشي کولای پخپل کم عايد سره د ډيرې مودې خرڅ پوره کړي، په لږ مقدار لاکن ډير ځلو خريداريو متکي کيږي. نو په دې اساس، دوی دې ته اړ ايستل کيږي چې په داسې وختونو کې چې قيمتونه هر څومره لوړ هم وي (مثلاً د وچکالۍ پر مهال) خوراکي مواد رانيسي. د هغو مداخلو بيلګې چې دا اغيزې راکمې کړي په دې ډول دي: تقويه شوي ترانسپورتي سيستمونه، متنوع خوراکي توليد، او په بېرنيو حالاتو کې د پيسو يا خوراکي توکو انتقالات.

3- په تغذیه کې حد اقل معیارونه

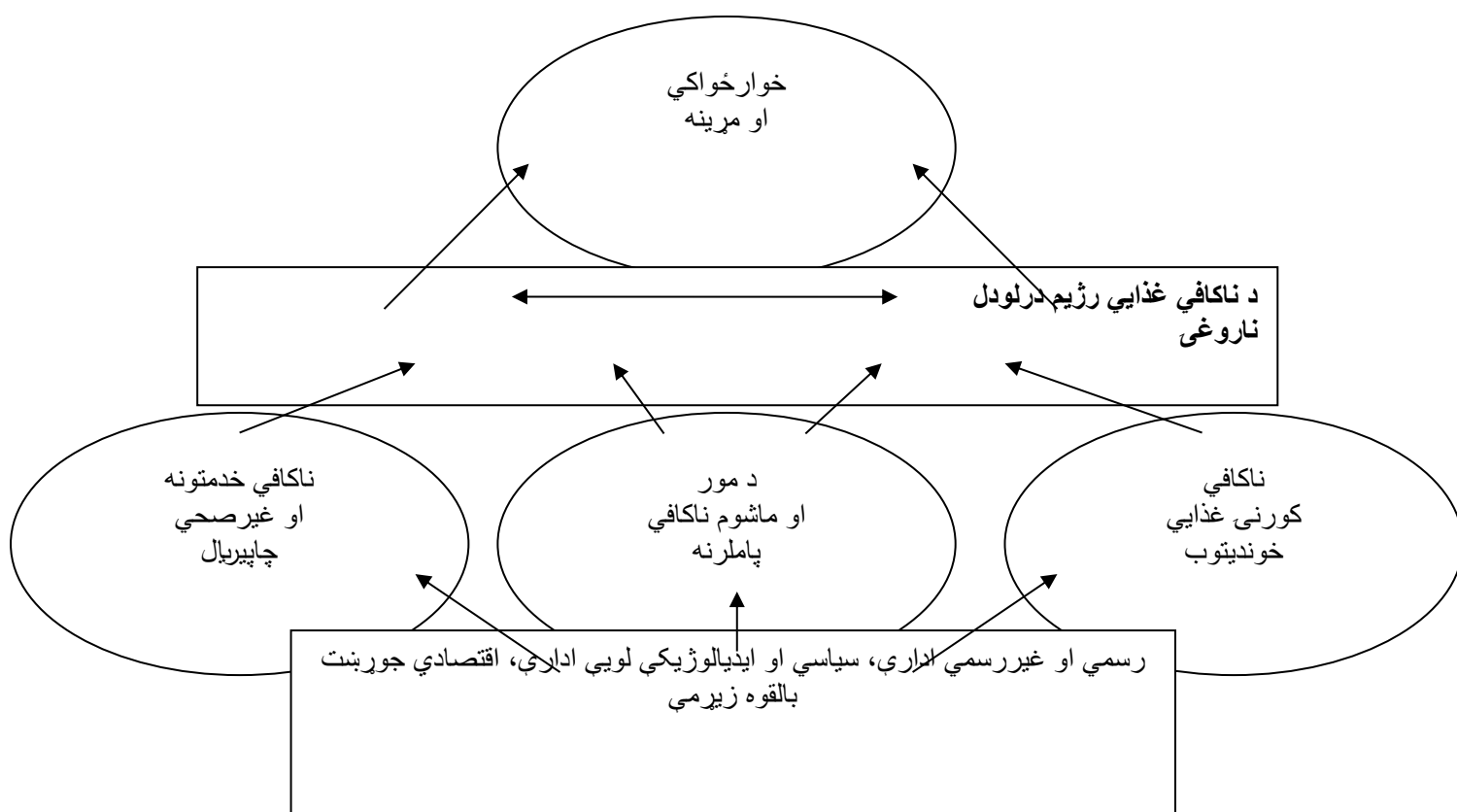
د خوارځواکۍ تر ټولو عمده لاملونه، ناروغۍ او یا د ناکافي خوړو اخیسته دي، چې دا مسئله پخپل وار سره، د کورنیو یا د ټولنې په کچه د ناکافي خوړو او ناکافي روغتیايي پاملرنې څخه منځته راځي.

د مخنیوي کونکو پروگرامونو هدف دا دی چې د خوارځواکۍ هغه لاملونه چې د ارزونې په ترڅ کې په گوته شوي وي، ورسره مجادله وشي چې لاندیني مفاهیم په بر کې لري: د خلکو، کافي مقدار اوبا کیفیت خورو ته خوندي **لاسرسی**، او په خوندي ډول د خوړو جوړولو او له هغو څخه د خوندي استفادې ډاډمنتوب، ددې کره کول چې خلک صحي چاپیریال ته او با کیفیت صحې خدمتونو (دواړه معالجوي او وقایوي) چې د ناروغیو خطر راکموي لاسرسی لري او ددې کره کول چې داسې چاپیریال شتون ولري چې په ترڅ کې یې د خلکو، په تغذیوي لحاظ زیانمنیدونکو ډلو ته پاملرنه صورت نیولای شي. پاملرنه دا مسائل په بر کې لري: کورنیو او د هغه وخت ټولنې ته مرسته رسول، او دکورنیو د ټولنیزو، دماغي او فزیکي اړتیاوو ته پاملرنه او ملاتړ یې. د ټولنیزې او چاپیریالیزې پاملرنې ملاتړ د غذایي مرستو او غذایي خونديتوب په معیارونو کې بیان شوی دی، په داسې حال کې چې د خلکو د زیات خطر سره مخ ډلو د پاملرنې او ملاتړ لارښوونې په تغذیوي معیارونو کې بیان شوي دي.

هغه پروگرامونه چې هدف یې د خوارځواکۍ سمون دی، کیدای شي چې د خوارځواکو وگړو لپاره ځانگړي تغذیوي پروگرامونه، طبي **درملنه** یا مرستندویه پاملرنه په بر کې ولري. د خوراکي مرستې پروگرامونه یوازې هغه وخت باید پلي شي چې کله چې یوه انټروپوټریکه سروې ترسره شوې یا پلان شوې وي. وقایوي تدابیر باید همیشه ددغو پروگرامونو بشپړونکي واوسي.

ددغه څپرکي دوه لومړي معیارونه د هغو تغذیوي مسائلو د پروگرامونو سره سروکار لري چې له خوارځواکۍ څخه مخنیوی کوي. دا دوه معیارونه باید په ګډه له غذایي مرستې او غذایي خونديتوب له معیارونو سره وکارول شي. وروستي درې معیاره هغه پروگرامونه دي چې د خوارځواکۍ په سمون باندې تمرکز لري.

هغه غبرگونونه چې د خوارځواکۍ مخنیوی او سمون ترسره کوي، ددې څپرکي او نورو لاندینیو څپرکو د معیارونو لاسته راوړلو ته په کې اړتیا شته: د روغتیايي خدمتونو څپرکي، د اوبو رسونې او حفظ الصحې څپرکي او د سرپناه څپرکي. همدارنګه دا پروگرامونه د هغو مشترکو معیارونو، چې په لومړي څپرکي کې په جزئیاتو سره تشریح شوي، لاسته راوړنې ته اړ دي (۲۱ مخ وگورئ). په بل عبارت، ددې لپاره چې ټولې هغه ډلې چې د ژوندي پاتې کیدو او د عزت د ساتلو لپاره خونديتوب او ملاتړ ته اړتیا لري، ددوی تغذیوي اړتیاوو ته د پاملرنې لپاره یوازې دا مهمه نده چې د کتاب، ددې څپرکي پر معیارونو اتکا وشي.

د خوارځواکۍ د لاملونو په ګوته کونکې نظري چوکاټ

i) عمومي تغذیوي ملاتړ

دا برخه د ټولو خلکو او هغو ډلو او گروپونو کوم چې د خوار خواکي د ممکنه زیات خطر سره مخ دي، د اړتیا سره سم د خوړو زېرمې او منابع او د خوړو خدمات په پام کې نیسي. تر هغه پوري چې د خوړو نوموړي اړتیاوي پوره کيږي هر هغه گام او غبرگون چې د خوار خواکي د حالت د ښه والي په موخه اخیستل کيږي محدود تاثیر به ولري ځکه چې هغه خلک چې شفا یې موندلې ده، بیرته د ناکافي تغذیوي ملاتړ **بهر** ته رادننه کيږي، نو په دې اساس د بیا خرابیدو امکان شته.

چیري چې خلک ددوي د خوړو د یو څه او یا ټولي اړتیا د پوره کولو له پاره خوراکي مرستي ته اړتیا لري نو باید د عمومي تغذیوي ملاتړ له لومړي معیار څخه کار واخیستل شي او ددې تر څنګ، د خوراک د مرسته کولو د پلان جوړونې د ۱-۲ معیارونو څخه چې په ۱۵۷-۱۶۰ مخونو کې دي باید کار واخیستل سي او همدارنګه د غیر خوراکي توکو د ۳-۴ معیارونو څخه چې په ۲۳۳-۲۳۶ مخونو کې دي باید کار واخیستل شي.

د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار پر هغو ډلو او گروپونو باندې متمرکز دي کوم چې د خوارخواکي د ډیر خطر سره مخ دي. په هر حال هغه خلک چې د ناورین د ممکنه خطر سره مخ دي، نظر چاپیریال ته توپیر سره لري نو د خطر په هر حالت کې باید ځانګړې ډلې او گروپونه وپېژندل شي.

د عمومي تغذیوي ملاتړ لومړی معیار: ټول گروپونه

د خلکو تغذیوي اړتیاوي برابرې شوې دي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراکي اړتیاوو د بشپړولو لپاره د خوراک یوه اندازه اومو او اساسي موادو ته لکه حبوباتو ته، د حیواناتو تولید ته او د غوړو زیرمو ته لاسرسی شتون ولري (لومړی لارښوونه وګورئ).
- ویتامن اې، سي او د اوسپنې څخه غني خوړو یا قوي خوړو ته او یا هم مناسبو تقویتی خوړو ته لاسرسی موجود دي (دوهمه، دریمه، پنځمه او شپږمه لارښوونې وګورئ).

- اکثریت کورونه (تر ۹۰٪ پیر) و ایوډین لرونکي مالګي ته لاس رسي لري (دوهمه، دریمه او شپږمه لارښوونې وګورئ).
- که د خوړو اساسي او اومه مواد ذرت وي (یو ډول جوار دي) نو د نیاسین (د بیلګې په توګه: منډکي، وچ سوي ماهي او نور) نورو اضافي زېرمو ته لاسرسی موجود دی (دوهمه او دریمه لارښوونې وګورئ).
- که د خوړو اساسي او اومه مواد پالش سوي وریځي وي نو د تیامین (د بیلګې په توګه: منډکي، هګۍ او نور) نورو اضافي زېرمو ته لاسرسی موجود دي (دوهمه او دریمه لارښوونې وګورئ).
- چیري چي خلک پر پیر محدود خوراکي رژیم باندې متکي دي نو د رایبوفلاوین کافي زېرمو ته لاسرسی موجود دي (دوهمه او دریمه لارښوونې وګورئ).
- د منځنۍ او د شدیدې درجې خوار خواکۍ کچې داسې وي چې یا ثابتې او یا هم مخ پر خور دي (خلورمه لارښوونه وګورئ).
- د سکاروي (scurvy)، پیلاګرا (pellagra)، بیري بیري (beriberi) ناروغیو یا د رایبوفلاوین د کمښت واقعات نشته (پنځمه لارښوونه وګورئ).
- د سترګو د وچوالي (xerophthalmia) او ایوډین د کموالي ناروغیو اندازه په داسې شکل سره وي چې د عامې روغتیا له مخې دومره د ارزښت وړ نه وي (شپږمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1. د خوړو اړتیاوې: د خوړو د اړتیاوو لاندینۍ اټکل چې په اوسط ډول سره د خلکو تغذیوي اړتیاوې په ګوته کوي باید له هغو ارقامو سره یو ځای چې په اوومه ضمیمه کې راغلي وکارول شي.

- 2100 کیلو کالوری پر یوه کس په یوه ورځ کي.
- 10 نه تر 12 فیصده ټوله هغه انرژي چې له پروتین څخه لاسته راځي.
- 17 فیصده ټوله هغه انرژي چې له غوړو او شحمیاتو څخه لاسته راځي.

- د تازه او مقوي خوړو له لاري څخه په كافي اندازه د مايكرونوټريئنټ (كوچني غذايي توکي) اخيستل.

د يادولو وړ ده چې نوموړې اړتياوې او ضروريات يوازي د خوراكي مرستې د پروگرام په ترڅ كې د هغو خلكو د تغذیوي اړتياوو د پوره كولو لپاره دي چې په بشپړ ډول سره پر خوراكي مرستې متكي وي. په هغو حالاتو كې چې خلك خپلې ځينې خوراكي اړتياوې پخپله بشپړولای شي نو په داسې حالاتو كې بايد د خوراك مرسته د څيرنې پر بنسټ، د وضعيت سره سمه عياره شي. د خوراكي څيرو د پلان كولو لپاره په ۱۵۷ مخ كې د خوراكي مرستې د پلان كولو لومړی معيار وگورئ.

2. د مايكرونوټريئنټ د ناروغيو مخنيوی: كه د نوموړو ناروغيو د مخنيوي شاخصونه ترسره شي، نو بايد په دې اړه د خلكو د مايكرونوټريئنټ د حالت له خرابوالي څخه د عامه روغتيا د كافي خدماتو په وركولو سره د داسې ناروغيو لکه شری یا سرخكان، ملاريا او پرازيټي انتاناتو څخه مخنيوی وشي (په ۲۷۳ مخ كې د ساري ناروغيو د كنترول معيارونه وگورئ).

د مايكرونوټريئنټ د كمښت د مخنيوي له پاره انتخابي لارې د غذايي خوندیتوب معيارونه دی چې مغذي خوړو ته لاسرسی غښتلی كوي (په ۱۲۴-۱۳۱ مخونو كې د غذايي خوندیتوب دوهم او دريم معيارونه وگورئ)، او د تقويه شوو خوړو د لا ښه كولو او يا په بازار كې د توکو د رانيولو له لارې د څيرې د تغذیوي كیفیت لا ښه والی او يا هم د طبي تقويه كونكو د وركولو له لارې هم دا چاره سرته رسيدای شي. د خوراكتوكو د انتقال، زيرمه كولو، پروسس او پخولو په وخت كې د بايد د مايكرونوټريئنټ ضايعاتو ته پاملرنه وشي. په استثنایي ډول، په هغه ځايونو كې چې په ځايي ډول سره غني مغذي خواړه موجود وي د خوړو د كميت زياتول په هره عمومي څيره كې ددې له پاره چې د خوړو تبادله زياته كړل شي ښايي په پام كې ونيول شي مگر د بېي اغيزمنتوب او تاثير پر بازار او ماركيټ باندې هم بايد په نظر كې ونيول شي.

3. مايكرونوټريئنټ ته د لاسرسي څارنه: نوموړي شاخصونه يوازي د خوړو كیفیت په پام كې نيسي نه دا چې د خوړو د كميت پيدا كيدل په پام كې نيسي. د اخيستل شوو خوراكتوك د كميت اندازه كول، د مالوماتو د راټولولو لپاره غير واقعي اړتياوې منځته راوړي. شاخصونه بايد د مختلفو زيرمو څخه د معلومات كارولو له لارې څخه كوم چې د مختلفو طريقو له لارې سره يوځاي شوي وي بايد اندازه او مقياس يې و ټاكل شي. په نوموړو كې ممكن د خوړو څارنه د موجوديت او د هغو استعمال د كورنۍ په سطحه كې شامل وي، او همدارنګه د خوړو د بيو او موجوديت څارنه په ماركيټونو او بازارونو كې، د هر ډول وېشل شوو خوړو څارنه د مغذي مواد له لحاظه، د خوراك د مرسته وېشنې د پلانونو او د هغوي د ثبتولو معاينه كول، د هرې خپل سري خوراكي وېشنې ارزيايي كول (دوحشي خوراكتوكو ونډه په ویشل شوو خوراكتو كې) او د خوراك د ساتنې او خوندیتوب د ارزيايي تنظيم او اداره كول شامل دي. د كورني په سطحه تحليل او تجزيې و خوړو ته د انفرادي لاس رسي پيژندګلوي نه سي كولاى. په كورونو كې د خوړو داخلي

وېشنه ممکن هر وخت عادلانه او منصفانه نه وي او ممکن مستحقې او حساسې ډلې او گروپونه په ځانگړي ډول سره اغيزمن شي، مگر دا په عادي ډول سره نه اندازه کيږي. د وېشنې ميخانیکیتونه (په ۱۶۸ مخ کې د خوراکي مرستې د تنظيم دريم معيار وگورئ)، د مرسته کوونکو خوراکي توکو انتخاب او د اغيزمن سوو خلکو سره خبرې اترې کول په کور کې دننه د خوړو په وېشنه کې مرسته کولای شي.

4. د خوار خواکۍ د بيلابيلو درجو تفسیروول: د خوار خواکۍ روند يا بهير، کيدای شي چې د روغتيا د مرکز د ثبت او سوانحو په واسطه، د تکراري انټروپومټريکو سرویگانو له لارې، غذايي څار، او د ټولنې څخه د ليد يا راپور ترلاسه کولو له لارې څخه وېنول شي. دا ممکن گرانه او ستونزمنه وي چې په پراخه سيمو کې د اوږده مهال له پاره د خوار خواکۍ د څار د اندازه نيولو او اټکل له پاره سیستمونه جوړشي، په دې لاره کې تخنیکي ماهرينو ته اړتيا سته. د نوموړي سیستم مصارف او زیان باید د شته زیرمو په پرتله وسنجول شي. له بشپړوونکو معلوماتي سیستمونو څخه استفاده (لکه د څارنيزو څيړنو) کولای شي د شته منابعو دکارونې يو تر ټولو ښه میتود واوسي. چیرې چې ممکن وي ځایي ادارې او ټولنې باید د څارنې په فعالیتونو کې برخه واخلي او همدارنګه د موندونو او کشفیاتو په تفسیر او تعبیر کې او د هر ډول غبرګون په پلان او جوړولو کې هم باید برخه واخلي. ددې مسئلې د تعینولو لپاره چې ایا خوارخواکۍ د منلو او زغم وړ سطحې درلودنکې ده که نه، د خلکو، د مړینې د کچې (په ۲۶۰ مخ کې د روغتيا او زیربنا لومړي معيار، دريمه لارښوونه وگورئ)، موسمي نوساناتو، له ناورين څخه مخکې د خوارخواکۍ د کچې او د خوارخواکۍ د اصلي لاملونو د تعین په ګډون، د حالاتو څيړلو ته اړتیا ده.

5. د مایکرونوترینټ د کمښتونو اېپیدیمي: د مایکرونوترینټ د کمښت څلور ناروغۍ – سکاروي scurvy (د ویتامین سي د کمښت څخه رامنځته کیږي)، پېلاګرا pellagra (د نیاسین د کمښت څخه رامنځته کیږي)، بېري بېري beriberi (د تیامین د کمښت څخه رامنځته کیږي) او رایبوفلاوین په ګوته شي، ځکه چې نوموړي کمښتونه په هغو خلکو کې چې خوراکي مرستو ته اړ یا متکي دي او د خوړو اساسي عناصرو ته کافي لاسرسی نه لري رامنځته کیږي او اکثره د ناورين په حالاتو کې یې مخنیوی شونی کار دی. که چیرې په نوموړو کمښتونو اخته، یو وګړی صحي مرکز ته مراجعه وکړي، مانا یې دا ده چې ځینو ځانګړو خوراکي توکو ته لاسرسی کم دی او کیدای شي چې په ټولنه کې د ټولیزې ستونزې یو شاخص وبلل شي. په همدې اساس، کمښتونه باید په یوه پراخه ټولنیزه او فردي کچه له منځه یووړل شي (په ۱۵۲ مخ کې د خوار خواکۍ د سمون ۳ معيار وگورئ). په هغه حالاتو کې چې د مایکرونوترینټ کمښتونه په ښکاره ډول د ټولنې په کچې سره ثابت شوي وي نو ددوي سطحې باید لږ تر لږه له ناورين څخه د مخه کمې شي.

6. د مایکرونوترینټ د کمښت انډیمي: د ناورين په لومړنیو مرحلو کې د خوړو د اساسي او کم مصرفه عناصرو یا مایکرونوترینټ د کمښت څخه خوندیتوب او ساتنه

ددوي په پېژندلو کې د ستونزو له امله نوره هم پېچلې کېږي. اکزوفتالميا چې د ویتامین A د کمښت له امله رامنځته کېږي او د جاعور ناروغي چې د آیودین د کمښت له کبله منځته راځي له دې څخه مستثنې ده، ځکه چې دوي د پېژندنې له پاره یو ښکاره معیار او مقیاس موجود دي. نوموړي کمښتونه کېدای شي چې د ټولنې په کچه، مداخلاتو سره اصلاح شي، د بیلګې په توګه: د ویتامین A د تکمیلوونکو د مقدار مصرف، د ماشومانو او له زیږون وروسته ښځو له پاره، د مالګې ایوډیني کول او د خلکو ته د تبلیغات کولو کمپاینونو په ترڅ کې. ددوي د عامه روغتیا د اهمیت د څرنگوالي د پېژندنې له پاره ۶مه ضمیمه وګورئ.

د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار: له ګواښ سره مخ ډلې

د هغو پېژندل شوو خلکو چې له خطر سره مخ دي د دوی تغذیوي او ملاتړیزې اړتیاوې پرمخ کېږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هغه نوي زیږیدلي ماشومان چې تر ۶ میاشتو کم عمر لري په ځانګړې توګه د مور شېډې ورکول کېږي او یا هم په استثنایي حالاتو کې د مور د شېډو په ځای، په کافي اندازه و مناسبو شېډو او خوراک ته لاسرسی ولري (لومړۍ او دوهمه لارښوونه وګورئ).
- هغه ماشومان چې د ۶ نه تر ۲۴ میاشتو ترمنځ عمر لري، مغذي او له انرژي څخه ډکو تقویتی خورو ته لاسرسی ولري (دریمه لارښوونه وګورئ).
- اومیدواري او شېډې ورکونکې ښځې، اضافي خوراک او محافظت ته اړتیا لري (څلورمه لارښوونه وګورئ).
- د ځوانو او بالغو نجونو ساتنې، پرمختګ، مرستې او حمایې او همدارنګه خورو ته ځانګړې پاملرنه وشي (څلورمه لارښوونه وګورئ).
- ماشوم ته د غذا ورکولو په اړه اړونده مسلکي خلکو، پالونکو او نورو ټولنو ته مناسب تغذیوي معلومات، ښوونه او روزنه ورکړل شي (لومړۍ، دوهمه، دریمه، څلورمه او اتمه لارښوونې وګورئ).

- مناسبو مغذي خورو ته د زړو خلکو له لاسرسي سره مرسته، ملاتړ او پرمختګ ورکړل شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

- په ایدس اخته او په ځانګړي ډول سره ناتوانه کسانو په ګډون، هغه کورنۍ چې مزمن ناروغان لري، په کافي اندازه سره مغذي خورو ته لاسرسي ولري او خوراكي مرسته ورسره وشي (شپږمه، اوومه او اتمه لارښوونې وگورئ).

- د زیانمنیدونکو افرادو د پاملرنې لپاره ټولنیز سیستمونه پکار ولوړي (اتمه لارښوونې وگورئ).

لارښوونې

1- د ماشوم تغذیه: د مور شېږې په ځانګړي ډول سره د هغه ماشوم له پاره چې عمر یې تر ۶ میاشتو کم وي د روغتیا له نظره تر ټولو غوره خواړه دي. هغه ماشومان چې د مور شیدې ورکول کيږي نو دوي ته نوري شیدې، اوبه، یا هم نور تکمیلوونکي خواړه نه ورکول کيږي. په ځانګړي ډول سره د مور شیدې ورکولو کچه ډیره کمه وي او دا مهمه ده چې د مور شیدې ورکولو ملاتړ او مرسته باید وشي او پراختیا باید ورکړل شي په ځانګړي توګه په هغه حالاتو کې چې د روغتیا ساتنې او حفظالصحي مراقبتونه له منځه تللي وي او د انتاناتو زیات خطر موجود وي. داسې استثنايي حالات هم شته، چې ماشوم ته په ځانګړي توګه د مور شیدې نه ورکول کيږي (لکه په هغه حالاتو کې چې مور مړه شوي وي او یا ماشوم د پخوا څخه په مصنوعي توګه سره تغذیه کيږي). په داسې حالاتو کې باید په کافي اندازه د مور د شیدو په عوض کې مناسب مواد وکارول شي چې د ماشوم له غذايي معیارونو سره سمون ولري او د امکان په صورت کې میندې باید بیا شیدو ورکولو ته تشویق شي. د مور د شیدو ځای نیونکي کیدای شي چې په خوندي تیارولو او جوړولو کې یې د ستونزو له کبله خطرناک وي. د غذا ورکولو له پاره بوتلان باید هیڅکله استعمال نه شي ځکه چې صحي نه دي. د شیدو ورکولو د مناسب تیاري او برابرولو، ساتنې او پرمختګ په برخه کې د بیا شیدو ورکولو په ګډون باید مسلکي کسان وروزل شي. کله چې ماشوم ته د شیدو ورکولو طریقه په کار ولوړي نو د ماشومانو ساتندویان سلامشورې ته اړتیا لري او ددې طریقي په خوندي ډول سره د استعمال په لاره کې باید مرسته ورسره وشي. د مور د شیدو د ځای نیوونکو تر لاسه کول او وېشنه باید د مور د شیدو د ځای نیونې د نړیوالو قوانینو او اړونده نړیوال روغتیايي سازمان د پریکړو او فیصلو سره سم وي.

2- ایدس او د ماشوم تغذیه: که چیرې د ایچ آی وي/ایدز له پاره په خپله خوښه او په پټه سره ازمايښت ممکن نه وي نو باید ټولې میندې شیدو ورکولو ته تشویق کړل شي.

کله چې بنځي خپل موقف نه پېژني، نو د مورد شیدو متبادل پیشنهادات ډیر خطرناکه دي. که چیرې بنځه و ازمايل شي او خبره شي چې په ایدس اخته ده نو د تغذیې د متبادلي لاري سپارښتنه کيږي چې دا ځایناسته تغذیه باید د منلو وړ، عملي، د تمویل وړ، ثابته او ډاډمنه واوسي. په ایدس اخته هغه میندې چې د شیدو ورکولو څخه منعه کړل شوي دي، باید دوي ته د ماشومانو د کافي او مناسبو خوړو د برابرولو او چمتو والي په لاره کې لږ تر لږه د ماشوم تر لمړنیو دوو کلونو پوري په ځانگړي توگه لارښوونې ورکړل شي او ملاتړ یې وشي.

3- د ځوانو ماشومانو تغذیه : د مور شیدي ورکولو ته باید لږ تر لږه تر لومړیو دوو کلونو پوري دوام ورکړل شي. په ۶ میاشتني عمر کې ماشوم د مور د شیدو سربیره د انرژي مقوي او مغذي خوړو ته هم اړتیا لري. ددې وړاندیز کيږي چې ددوی د خوړو %۳۰ انرژي دې له شحمي موادو څخه واوسي. په هغه حالاتو کې چې د ۶ نه تر ۲۴ میاشتني عمر لرونکي ماشومان د مور شیدو ته لاسرسی نه لري نو باید هغه خواړه چې دوي یې خوري باید په داسې اندازې سره مناسب او کافي وي چې ددوي ټولې غذايي اړتیاوې بشپړې کړای شي. له ۲۴ میاشتو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو له پاره د مناسب او کافي خوراک برابرولې او چمتووالي د مهارتونو په برخه کې باید د کورنیو سره د مرسته کولو په لاره هڅې ترسره شي چې نوموړې هڅې ممکن د ځانگړو خوراکی توکو یا اسبابو، د سون د موادو او یا اوبو د برابرولو او چمتووالي له لارې څخه وشي. کله چې د شري او یا نور معافیتي واکسینونه ترسره کيږي نو په معمولي ډول سره ټولو هغه ماشومانو ته چې عمر یې ۶-۵۹ میاشتو ترمنځ دی، ویتامین A ورکړل شي. کم وزنه زیږیدلي ماشومان او ځوان ماشومان هم د اوسپنې د بشپړونکو ذخیرو څخه گټه اخیستلای شي که څه هم د ورځنۍ کړنلارې او پروتوکول سره یې د بشپړتیا باثباته ساتل ډیر مشکل دي.

4- امیندواره او شیدي ورکوونکي بنځي : د امیندواری اختلالات، مورني مرگونه، کم وزنه زیږیدنه او په ناکافي او کمزوري ډول سره د مور د شیدو ورکول، ټول هغه خطرات دي چې د امیندواره او شیدي ورکوونکو میندو د ناکافي غذا اخیستنې سره تړلي دي. په اوسط ډول سره د عمومي ځیرې د پلان جوړولو اټکلونه باید د امیندواره او شیدو ورکوونکو بنځو اضافي اړتیاوې په پام کې ونیسي. کله چې عمومي ځیره ناکافي وي نو د خوراکی وضعیت د وخامت څخه د مخنیوي په خاطر باید تقویتی خوراک ورکړل شي. په امیدواری کې د بدن د کم وزن درلودل د کم وزنه ماشوم د زیږیدني سره ډیر نژدې تړاو لري. که چیرې نوموړي حالات موجود وي، نو باید بالغو او پیغلو نجونو ته د خوړو د مرستې له پاره میخانیکیتونه برابر او چمتو شي.

امیندواري او شیدي ورکوونکي بنځي باید هره ورځ د اوسپنې او فولیک اسید ذخیرو او تکمیلوونکي واخلي مگر د ماشومانو سره یې شکایت ممکن یو ستونزه وي. نو له دې کبله دا مهمه ده چې د اوسپنې د کمښت د خپرېدو د مخنیوي په خاطر باتدي د ډول ډول خوړو له لارې څخه دا مسئله سمبال شي (د عمومي غذايي ملاتړ لومړی معیار وگورئ).

له زیږون څخه وروسته پړاو کې میندې هم باید تر راتلونکو ۶ میاشتو پورې ویتامین A واخلي.

5- زاره کسان هم کیدای شي چې په ځانګړې توګه په ناورین کې اغیزمن شي. هغه تغذیوي مساعد کونکي عوامل (فکتورونه) چې لاسرسی محدودوی او د مغذي موادو اړتیاوې زیاتوي عبارت دي له: ناروغۍ او معیوبیت، رواني-ټولنیز فشار، سره هوا او فقر. دا عوامل هغه وخت کیدای شي چې لا پسې شدید شي کله چې عادي ملاتړ کونکې شبکې، رسمي یا غیر رسمي، له اختلال سره مخ شي. کله چې د عمومي ځیرو پلان کول د زړو کسانو تغذیوي اړتیاوې هم په پام کې ونیسي، نو ددوی پاملرنیزې او تغذیوي اړتیاوې ته ځانګړې پاملرنه کول پکار دي. په ځانګړې ډول:

- زاره خلک باید ددې جوګه وي، څو خوراکي سرچینو ته اسانه لاسرسی ولري (د مرسته کیدونکو خوړو په ګډون)
- خواړه باید داسې واوسي چې په اسانۍ سره تیار او مصرف شي؛
- خواړه باید د زړو کسانو د اضافي پروټیني او مایکرونوټرینټ اړتیاوې پوره کړای شي؛
- زاره کسان اکثراً د کورنۍ د نورو غړو لپاره د پاملرنه کونکو رول لوبوي، او بنایي ددې دندې د ښه سرته رسولو لپاره ځانګړې ملاتړ ته اړتیا ولري.

6- په *PLWH/A HIV/AIDS* اخته کسان بنایي د ځینو عواملو له کبله د خوارځواکۍ له ډیر خطر سره مخ شي. دا عوامل عبارت دي له: د بي اشتهایۍ یا په خوړولو کې د ستونزو د لرلو له امله د کمو غذايي توکو اخیستنه، د اسهالاتو، پرازیتونو او یا د معایي (کولمه بیزو) حجراتو د خرابوالي له امله د غذايي توکو خراب جذب، په میتابولیزم کې د تغیراتو رامنځته کیدل او مزمن انتانات او ناروغۍ. داسې شواهد شته چې د *PLWH/A* درلودونکو کسانو د انرژي اړتیاوې د انتان د درجې په اساس لوړیږي. مایکرونوټرینټ (کوچني غذايي توکي یا ذرات) د ژوندي پاته کیدو او د معافیتي دندو د فعال ساتلو لپاره د ځانګړي ارزښت لرونکي دي. د *PLWH/A* لرونکو کسانو په هکله ددې مسئلې ډاډمنتوب اړین دی چې دوی باید څومره چې شونې وي، د تغذیې له اړخه ښه وساتل شي او روغتیا ته یې ډیره پاملرنه وشي تر څو د امکان تر حده د ایډس پیل په دوی کې شاته واچول شي. د خوړو تقویه کول او د تقویتی او مخلوطو خوړو مرسته، یو له هغو ستراتیژیو څخه ګڼل کیږي چې کافي خوراکي رژیم ته ددوی لاسرسی ښه کوي او په ځینو حالاتو کې دا به ډیره مناسبه وي چې ددوی لپاره د هر ډول ځیرې په عمومي مقدار کې زیاتوالی راوستل شي (په ۳۵ مخ کې د ښه کولو معیار وګورئ).

7- معیوبین بنایي له یو لړ تغذیوي خطرونو سره مخ شي، چې کیدای شي د هغه چاپیریال له امله چې دوی ژوند پکې کوي دا خطرونه نور هم تشدید شي. تغذیوي خطرونه عبارت دي له: په ژوولو او تیروولو کې د ستونزو درلودل، چې دا ستونزه پخپل وار سره د کمو خوړو اخیستنه او د ډوډۍ بندښت ته لاره هواروي، د ډوډۍ خوړلو په وخت کې

نامناسبه وضعیت غوره کول، کم تحرکیت چې خوړو او لمر (په ځانګړي ډول ویتامین ډي) ته لاسرسی اغیزمنوي، تبعیض، چې خوړو ته لاسرسی اغیزمنوي او قبضیت، په ځانګړي توګه هغه خلک چې په دماغي فلج (cerebral palsy) باندې اخته وي، ډیر اغیزمن کیږي. په ناورین کې معیوب خلک اکثراً د کورنۍ له غړو (او دایمي پاملرنه کونکو څخه) د بیلیدو له ځانګړي خطر سره مخ کیږي. د دغو خطرونو د پیژندلو او راکمولو په اړه باید دا هڅې ترسره شي: خوړو ته د فزیکي لاسرسي ډاډمنتوب (د مرسته کیدونکو خوړو په ګډون)، د تغذیې د ملاتړ لپاره میکانیزمونو ته وده ورکول (مثلاً د کاشوغو او پنجو مرسته کول، له کورنیو څخه کتنو ته وده ورکول یا پراختیا ورکول) او له انرژي څخه غني خوړو ته لاسرسی.

8- د ټولنې په کچه پاملرنه: پاملرنه کونکي او هغوی چې د یو چا پاملرنه کوي، بنایي ځانګړي تغذیوي اړتیاوې ولري، مثلاً دوی بنایي له دې امله چې ناروغ دي یا د ناروغ پاملرنه کوي، خوړو ته د لاسرسي لپاره کم وخت ولري، بنایي د حفظ الصحې د ساتنې لپاره ډیرې اړتیاوې ولري چې باید ورته برابرې شي، دوی بنایي د جنازې او فاتحې د مراسمو او یا د درملنې د مصارفو له کبله، د ډوډۍ لپاره کافي امکانات ونه لري، او دوی بنایي د خلکو له پیغور او د ټولنیز ملاتړ کونکي میکانیزمنو د کم لاسرسي سره مخ شي. د ناورین یوه اغیزه هم بنایي دا واوسي چې په پایله کې یې د پاملرنه کونکو په شمیره کې کمښت رامنځته شي، مثلاً د ناورین له امله د کورنۍ تیت او پرک کیدل یا مړینه کولای شي چې کوچنیان او زارې خلک د عمده پاملرنه کونکو دنده پر غاړه واخلي. دا ډیره مهمه ده چې د پاملرنه کونکو ملاتړ وشي او د زیانمنیدونکو ډلو سره د مرستې په ترڅ کې دوی له پامه ونه ایستل شي، چې دا د خوړو ورکولو، حفظ الصحې، روغتیايي او رواني-ټولنیز ملاتړ او خوندي ساتلو چارې هم په بر کې نیسي. په دغو سیمو کې د مسؤولیت اخیستلو لپاره د ټولنې څخه د ټاکل شوو غړو د روزنې لپاره له شته ټولنیزو شبکو څخه کار اخیستل کیدای شي.

(ii) د خوارخواکۍ سمون

خوارخواکۍ، د مايکرونوتريننت (کوچني غذايي توکي) د کمښت په ګډون، د اخته کسانو لپاره له ځانه سره د شيوخ او مړينې لوړ خطر لري. په دې اساس، کله چې د خوارخواکۍ کچه لوړه وي، دا ډيره اړينه ده چې هغو خدماتو ته چې د خوارخواکۍ مخنيوی يا سمون رامنځته کوي، د لاسرسي ډاډ تر لاسه شي. ددغو خدماتو اغيزه هغه وخت ډيره کميدای شي، کله چې د خلکو لپاره د عمومي مناسب ملاتړ چارې شتون ونه لري – د بيلګې په ډول که چيرې د خوړو په عمومي سيستم کې خرابي رامنځته شوې واوسي يا شديد غذايي ناخونديتوب شتون ولري، يا که چيرې د امنيتي دلايلو له امله د تقویتی خوړو مرسته د عمومي ملاتړ پرته ترسره شي. په داسې وختونو کې د عمومي تغذیوي ملاتړ مدافعه، د پروګرام لپاره يو کلیدي عنصر بلل کيږي (په ۳۲ مخ کې د غبرګون معيار وګورئ).

د منځنۍ درجې خوارخواکۍ د مخنيوي لپاره بيلابيلې لارې چارې شته، د بيلګې په توګه د عمومي خوراکي څيرې غښتلي کول، د غذايي خونديتوب ښه کول، روغتيايي خدماتو، روغتياپالنې او پاکو اوبو ته د خلکو د لاسرسي په اړه، ملاتړ کول. په ناورينو کې، اکثره وخت د منځنۍ درجې د خوارخواکۍ د سمون او د شديدې خوارخواکۍ دمخنيوي لپاره د اضافي تقویتی موادو د ورکولو ستراتيژي، تر ټولو لومړنۍ ستراتيژي ګڼل کيږي (لومړی معيار). په ځينو مواردو کې، کيدای شي د خوارخواکۍ کچه دومره لوړه وي چې ښايي په منځنۍ خوارخواکۍ اخته کسان له نظره ولويږي، خو هغه کوچنيان چې په خوارخواکۍ د اخته کيدو د خطر ښه ولري (مثلاً د 5 نه تر 59 مياشتني کوچنيان)، بايد د مرستې وړ وګڼل شي، چې دا مسئله د اضافي خوراکتوکو د پوښښ په نامه يادېږي. شديده خوارخواکۍ کيدای شي په څو ميتودونو د معالجي درملنې له لارې سمون ومومي، مثلاً په ۲۴ ساعته ډول په بستر کې د ناروغ د څارنې ميتود، يوازې د ورځې لخوا د ناروغ د څارنې ميتود او په کور کې د مراقبت لاندې نيولو ميتود (دوهم معيار). په بستر کې د ناروغ څارنه د نورو معيارونو په لاسته راوړلو باندې متکي ده لکه د کارورکونکو اوبو او حفظ الصحې د اسانتياوو مرسته کول (په ۵۱ مخ کې د اوبو، حفظ الصحې او د پاکوالي د ښه کولو برخه وګورئ). د مايکرونوتريننت د کمښت اصلاح (درېم معيار) په روغتيايي سيستم او زيربنا او د ساري ناروغيو دمخنيوي په برخه کې پر لاسته راوړنو متکي دی (په ۲۴۹ مخ کې روغتيايي خدمتونه وګورئ).

د خوارخواکۍ د سمون لومړی معيار: د منځنۍ درجې خوارخواکۍ

د منځنۍ درجې د خوارخواکۍ سمبالښت ترسره شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- له لومړي سر څخه، د پروګرام د جوړولو او تړلو لپاره بايد روښانه او موافقه شوې ځانګړنې طرح شي (لومړی لارښوونه وګورئ).
- د پوښښ کچه په کليوالو سيمو کې بايد له ۵۰ فيصدو څخه، په ښاري سيمو کې له ۷۰ فيصدو څخه او په کمپونو يا پنډغالو کې له ۹۰ فيصدو څخه، زياته واوسي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
- له ۹۰ فيصدو څخه د زياتو په ښه شوو خلکو لپاره د وچو مغذي خوړو د توزيع مرکز ته لاره له يوې ورځې څخه (د درملنې د وخت په ګډون) زياته نه وي او د ساحوی تغذیوي پروګرام ته واټن له يوه ساعت څخه زيات ونه اوسي (دوهمه لارښوونه وګورئ).

- له هدفمندو تقویتی خوراکي پروگرامونو څخه د لاس اخیستلو کچه پر هغو کې چې تلف شوي دي، له ۳ فیصدو څخه کمه، په جوړو شوو کې له ۷۵ فیصدو څخه زیاته او په بې نتیجې خلکو کې له ۱۵ فیصدو څخه کمه واوسي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د افرادو د مستحق والي ارزونه باید د نړیوالو منل شویو انټروپومټریکو ځانگړنو پر بنسټ ترسره شي (څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- هغه په نښه شوي تقویتی خوراکي پروگرامونه چې د هر صحي جوړښت او پروتوکول سره تړاو ورکړل شوی، باید تعقیب شي، تر څو روغتیايي ستونزې په گوته او په اړوند ډول سره سمبال شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- که چیرې د اوسیدنځایونو په دننه کې یو روښانه تغذیوي، پر اصولو ولاړ مرکز شتون ونه لري، نو د تقویتی خوراک ورکولو پروگرام په ترڅ کې وچه او کورته وړونکې څیره ورکړل شي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- څارنیز سیستمونه باید په ځای کې شتون ولري (اوومه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د هدفمندو تقویتی خوراک ورکولو طرح: ددې پروگرام طرح باید د تغذیوي وضعیت د پیچلتیا او څرنګوالي د پوهاوي پر بنسټ ترسره شي. هدفمند تقویتی خوراکي پروگرامونه یوازې هغه وخت باید پلي شي، کله چې انټروپومټریکي سرویګانې پر لاره اچول شوې وي یا پلان شوې وي او کله چې د منځنۍ درجې د خوارځواکۍ لاملونه په یوه وخت کې پیژندل شوي وي. هدفمند تقویتی خوراکي پروگرامونه کیدای شي هغه وخت په لنډمهاله ډول پلي شي، مخې تر دې چې د عمومي غذايي ملاتړ لومړۍ معیار لاسته راغلی وي. د پروگرام موخې باید په روښانه ډول له په نښه شوو خلکو سره شریک او بحث پرې وشي (په ۲۸ مخ کې د ونډې اخیستنې معیار وگورئ).
- 2- پوښښ: کیدای شي چې د په نښه شوو خلکو په نظر کې نیولو سره حساب شي، د پروگرام په پیل کې تعریف شي او کیدای شي چې د یوې انټروپومټریکي سروی د یوې برخې په شکل وسنډول شي. پوښښ کیدای شي چې د دغو مسائلو له امله اغیزمن شي: د پروگرام د منل کیدلو وړتیا، د موادو د توزیع ځایونه، د کارکونکو او د هغو چې درملنې ته اړ دي امنیت، د انتظار وختونه، د خدمتونو کیفیت او د کورنو د لیدلو کچه. د توزیع مرکزونه باید د په نښه شوو خلکو کورونو ته نژدې واقع وي، تر څو خطر کم کړای شوی وي، او له کوچنیانو سره یوځای د لیرې واټنونو د وهلو په کرایه کې سپما رامنځته شوې وي، او ددې خطر چې خلک ددغه ویشنځایونو لپاره بیخایه شي، راکم کړای شوی وي. اغیزمن شوي کورنۍ باید د ویشنځایونو د نقطې په ټاکنه کې رول ولوبوي. د پای پریکړه باید د پراخې سلامشورې او د بې تبعیض توب په بنسټ ترسره شي.
- 3- خروجي شاخصونه: له یوه خوراکي پروگرام څخه د وتلو شاخصونه هغه دي چې نور خلک ځانونه ددې پروگرام لپاره ثبت نکړي. د خارجو شوو خلکو مجموعه، د بې

نتیجی خلکو، جوړو شوو خلکو (د هغو په ګډون چې بل ځای ته معرفي شوي وي)، او تلف شوو د شمیر له حاصل څخه عبارت ده.

(د بې نتیجې پاته شوو خلکو تناسب) څخه (په پروګرام کې د بې نتیجې پاتې شوو شمیره) منفي کړي او په 1000 کې يې ضرب کړئ او بیا يې پر (د خارجو شوو شمیره) تقسیم کړئ.

(د تلف شوو خلکو تناسب) څخه (په پروګرام کې د تلف شوو شمیره) منفي کړي او په 1000 کې يې ضرب کړئ او بیا يې پر (د خارجو شوو شمیره) تقسیم کړئ.

4- د د/خلیډو ځانګړنه یا مشخصه: پرته له هغو چې د خوارځواکۍ د انټروپومتريکو ځانګړنو سره سمون ولري، نور خلک هم کولای شي چې د تقویتی غذايي پروګرام څخه ګټه ترلاسه کړي، مثلاً هغه خلک چې په ایدس یا توبرکلوز اخته وي یا هغه چې معیوب وي. که چیرې دغو خلکو ته په دې پروګرام کې ونډه ورکول کیږي، نو لومړی باید څارنیز سیستمونه عیار کړای شي. په داسې حالاتو کې چې د بیړني تقویتی خوراکي پروګرام په ترڅ کې د هغو خلکو شمیره چې د درملنې وړ دي، له حده زیاته شي، نو دا به ښه کار نه وي چې ددغو خلکو اړتیاوې هم په نظر کې ونیول شي، ځکه چې دوی له ناوړین څخه وروسته هم په خطر کې دي. دا به ښه وي چې ددوی د اوږدمهاله تغذیوي ملاتړ لپاره نور بدیل میکانیزمونه تر لاس لاندې ونیول شي مثلاً د ټولنې یا کورنیو پر اساس، یا د توبرکلوز د مرکزونو له لارې.

5- صحي خدمات: هدفمند تقویتی خوراکي پروګرامونه باید مناسب طبي پروتوکولونه لکه د چینجیانو ضد درملو، د ویتامین A او معافیت ورکونکو ورکړه هم په بر کې ولري، خو ددغو خدماتو له ورکړې څخه مخکې، د شته صحې خدماتو ظرفیت هم په پام کې ونیول شي. په هغو ځایونو کې چې د ځینو ځانګړو نارغیو (لکه ایدس) د شیوع کچه لوړه وي، نو د تقویتی خوړو کیفیت او کمیت ته باید ځانګړې پاملرنه وشي.

6- په سیمه کې د خوړو ورکول: وچ او کورته وړونکي ځیرې چې په اونی کې یوځل یا په دوه اونیو کې یوځل توزیع کیږي، نسبت هغو ته چې په سیمه کې د خوړو په شکل توزیع کیږي، ارجحیت لري، خو د کورنیو د غړو د شمیرې پر اساس، ددوی مقدار ته پاملرنه وشي. په سیمه کې د خوړو ورکول یوازې هغه وخت ترسره شي، کله چې امنیتي ملحوظات شتون ولري. چیرته چې تیل، اوبه او د پخلي وسایل په کافي اندازه، مثلاً په هغو خلکو کې چې بیځایه شوي وي یا بیځایه کیدونکي وي، شتون ونه لري، نو په داسې ځایونو کې د تیارو پاخه شوو خوړو توزیع د لنډمهال لپاره ښایي ترلاس لاندې ونیول شي خو دا مسئله باید په پام کې ونیول شي چې دغه خواړه، ددوی له دودیزو خوړو څخه توپیر ونه لري. هغه خواړه چې کورو ته وړل کیږي، باید په هکله یې روښانه توضیحات ورکړل شي، چې څرنګه په صحي شرایطو کې تیار شي او څرنګه او څه وخت مصرف شي. همدارنګه د

هغو ماشومانو چې عمر يې له ۲۴ میاشتو څخه کم وي، ددوی د دوامدارې شیدې ورکولو د اهمیت په اړه هم، خلکو ته مالومات ورکړل شي (په ۱۶۸ مخ کې د غذايي مرستو د ادارې دریم معیار وگورئ).

7- څارنیز سیستمونه: دا سیستمونه باید لاندې مسائل وڅاري: د ټولنې د ونډې اخیستنې کچه، د پروگرام منلتوب (چې ددې مسئلې بڼه محک د بې نتیجې پاته شوو خلکو شمیره ده)، د خلکو د بیاځلي داخلیدو مسئله، د مرسته شوو خوړو کیفیت او کمیت، د پروگرام پوښښ، د داخلیدو او خارجیدو کچه او هغه بهرني عوامل لکه د ناروغیو د شیوع کچه، په خلکو کې د خوارځواکي کچه، په ټولنه او کورنیو کې د غذايي ناخوندیتوب کچه او د خدمتونو د وړاندې کولو لپاره د شته سیستمونو د ظرفیت څارنه. د افرادو د بیاځلي داخلیدو، او د بې نتیجې پاتې کیدو لاملونه او په شفا کیدلو کې د پاته راتلو لاملونه باید په دوامداره توګه وڅیړل شي.

د خوارځواکي د سمون دوهم معیار: شدیدې یا حاده خوارځواکي

شدیدې یا حادې خوارځواکي ته پاملرنه وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- له لومړي سر څخه، د پروگرام د جوړولو او تړلو لپاره باید روښانه او موافقه شوې ځانګړنې طرح شي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د پوښښ کچه په کلیوالو سیمو کې باید له ۵۰ فیصدو څخه، په ښاري سیمو کې له ۷۰ فیصدو څخه او په کمپونو یا پنډغالو کې له ۹۰ فیصدو څخه، زیاته واوسي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- له درملنې څخه د لاس اخیستلو کچه پر هغو کې چې تلف شوي دي، له ۱۰ فیصدو څخه کمه، په جوړو شوو کې له ۷۵ فیصدو څخه زیاته او په بې نتیجې خلکو کې له ۱۵ فیصدو څخه کمه واوسي (دریمه، څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- د درملنیز مرکز څخه د خارجولو ځانګړنې د نانټروپومتريکو شاخصونو، لکه د ښې اشتها درلودلو او د اسهال، تبې، پرازیتي حملو او نورو ناتداوي شوو ناروغیو د ورکیدو څخه عبارت دي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- په اوسط ډول په هر وګړي کې د بدن د هر کیلوګرام وزن په سر د وزن اخیستل، ۸ ګرامه دی (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- تغذیوي او طبي پاملرنه د نړیوالو پیژندل شوو درملنیزو پروتوکولونو پر اساس ورکړل شي (اوومه لارښوونه وگورئ).

- په هغه اندازه رسيدگي، چې کلنيکي پاملرنې ته اړول کيږي، په هغه اندازه پاملرنه بايد تر ورکولو، رواني-ټولنيز ملاتړ او د ټولنې حفظ الصحې ته هم ورکړل شي (اتمې لارښوونه وگورئ).
- د لسو بستر شوو ناروغانو لپاره لږترلږه بايد يو د شيدې ورکولو مرستيال (يا مرستياله) شتون ولري.
- د خوارخواکو افرادو او د کورنيو اغيزمن شوو خلکو د پاملرنې محدوديتونه يا فشارونه بايد په گوته شي او پام ورته وړول شي (نهمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د درملنيزې پاملرنې پيلول: هغه عوامل چې د شديدې خوارخواکۍ د درملنې لپاره د مرکزونو پر پرانستلو اغيزه لري عبارت دي له: د اغيزمنو شوو وگړو شميره او جغرافيايي خپراوي، امنيتي وضعيت، د مرکزونو د تاسيسولو او تړلو توصيه شوې ځانگړنه او د شته صحي جوړښتونو ظرفيت. د خوړو په واسطه د درملنې پروگرام، بايد د روغتيايي سيستمونو ظرفيت کمزوری نکرې، همدارنگه د دې پروگرام د پلي کولو په خاطر، دولت د خدمتونو د ورکړې په اړه خپل مسؤليت هير نکړي. څومره چې امکان ولري، د پروگرامونو موخې بايد دا وي چې د شديدې خوارخواکۍ د درملنې ظرفيتونه جوړ او پياوړي کړي. د پروگرام موخې بايد په روښانه ډول له په نښه شوو خلکو سره شريکي کړای شي (په ۲۸ مخ کې د ونډې اخيستنې معيار وگورئ). د درملنې پروگرام، يوازې هغه وخت بايد پيل شي، کله چې د پاتې شوو ناروغانو او د پروگرام د پای په هکله يو ځايناستی پلان شتون ولري، تر څو ددوی درملنه بشپړه شي.
- 2- پوښښ: کيدای شي چې نظر نښه شوو خلکو ته حساب شي او کيدای شي چې د يوې انټروپومتريکې سروې د يوې برخې په شکل وسنجول شي. پوښښ کيدای شي چې د دغو مسائلو له امله اغيزمن شي: د پروگرام د منل کيدلو وړتيا، د موادو د توزيع ځايونه، د کارکونکو او د هغو چې درملنې ته اړ دي امنيت، د انتظار وختونه او د خدمتونو کيفيت د څرنگوالي پر اساس.
- 3- خروجي شاخصونه: د يو درملنيز خوراکي پروگرام د خروجي شاخصونو د لاسته راوړلو لپاره، يوې يا دوو مياشتو وخت ته اړتيا ده. د خوراکي پروگرام د وتلو ښه شاخص، د خلکو نه راجستر دی. د خارجو شوو خلکو د شمير مجموعه د بې نتيجې پاته شوو خلکو، جوړو شوو (نورو ځايونو ته د راجع شوو خلکو په گډون) او تلف شوو خلکو د شميرې د جمعې له حاصل څخه عبارت ده (د خروجي شاخصونو د حسابولو لپاره، پورتنی معيار او دريمه لارښوونه وگورئ). د مړينې کچې بايد د پوښښ د کچې او د هغې خوارخواکۍ د شدت په رڼا کې وڅيړل شي چې درملنه يې شوې ده. په هغو ځايونو کې چې د داخلي لپاره د ايدس لرونکو خلکو شميره نامعلومه وي، د مړينې د کچې تعينول ستونزمن کار دی، نو په دې اساس ورکړل شوې شميرې ددغو شرايطو سره سمون نه خوري.

4- له ناروغۍ څخه د جوړیدو سرعت: رخصت شوي وگړي باید طبي اختلاطات ونلري او ښه وزن یې اخیستی وي (مثلاً د دوه پرله پسې وزن کولو څخه وروسته). جوړ شوي پروتوکولونه د رخصتیدو ځانگړنې وړاندیزوي چې پام یې وساتل شي، ترڅو د پروگرام د مخکې له وخت څخه رخصتولو خطرونو مخنیوی شوی وي. همدارنګه دا پروتوکولونه، په درملنیز خوړو ورکولو کې د ناروغ د بستر کیدو اوسط مهال ته حدود ټاکي (مثلاً عادي بستر کیدنه ښايي د ۳۰ او ۴۰ ورځو تر منځ وي). د ځینو خوارځواکو د نه رغیدو دلیل یا د دوی د درملنې پاتې راتګ ښايي ایدس او توبرکلوز واوسي. د اوږد مهاله درملنې یا پاملرنې لپاره د نورو لارو چارو ترلاس لاندې نیول باید د صحي خدماتو، ټولنیزو او د خلکو د ملاتړ کونکو ادارو سره مطرح شي (په ۲۷۷ او ۲۸۳ مخونو کې د ساري ناروغیو د مخنیوي دریم او شپږم معیارونه وگورئ). د بیاځلي داخلیدو، د بې نتیجې پاتې کیدو او درملنې ته د ځواب نه ویلو لاملونه باید وڅیړل شي او په دوامداره ډول ثبت او راجستر شي. چیرته چې ممکنه وي، رخصت شوي افراد تعقیب شي او تقویتی خوړو ورکولو پروگرام ته معرفي شي.

5- د درملنې د بې نتیجې پاتې شوو کچه: کله چې پروگرام ته خلک لاسرسی ونه لري نو کیدای شي چې دا رقم لوړ واوسي. لاسرسی په لاندینيو عواملو اغیزمنیدلای شي: له خلکو څخه د درملنې د مرکز لیرې والی، د وسلوالي جگړې شتون، د امنیت نشتوالی، د وگړو پاملرنه کونکو ته د ملاتړ کچه، د هغو پاملرنه کونکو شمیره چې په کور کې پاتې شوي دي تر څو د خپلې کورنۍ اړ خلک سمبال کړي (چې دا شمیره کیدای شي د ایدس د شیوع په وخت کې ډیره راتیټه شي) او د عرضه شوو خدماتو کیفیت. له یوه خوراکي پروگرام څخه بې نتیجې پاتې شوی وگړی هغه څوک دی چې د یوه معین وخت لپاره له پروگرام څخه بې برخې پاته شوی دي (مثلاً د بستر شوو ناروغانو له ډلې څخه یو وگړی چې ۴۸ ساعته غیرحاضر وي).

6- وزن اخیستل: که چیرې لویانو او کوچنیانو ته یو شان خوراکي رژیم ورکړل شي، ددوی د وزن اخیستلو کچه یوشان ده. په هر حال، د وزن اخیستلو منځنۍ کچې ښايي هغه حالتونه په کاذب ډول سره تر پوښښ لاندې راولي، په کومو کې چې ناروغ وگړي، مخ پر ښه والي نه درومي او نه هم رخصتیږي. د نه بستر کیدونکو ناروغانو د پروگرام په ترڅ کې ښايي دا کچې ټیټې وي او نور هم د منلو وړ وي ځکه چې دا تر ډیره حده د خلکو په تقاضاوو او خطرونو پورې اړه لري، مثلاً د وخت په اړه، ښايي دا کچې ډیرې ټیټې وي. په اوسط ډول وزن اخیستل په دې شکل سره حسابیږي:

(د رخصتیدو پر مهال وزن په گرام) څخه (د داخلیدو پر مهال وزن په گرام) منفي کړئ او بیا یې حاصل په (د داخلیدو پر مهال وزن په کیلوگرام ضرب د درملنې موده په ورځو) باندې تقسیم کړئ.

7- پروتوکولونه یا تړونونه: درملنې ته د ځواب نه ورکولو د تعریف په ګډون، نړیوال منل شوي پروتوکولونه په نهمه ضمیمه کې راغلي دي. ددې لپاره چې د درملنې تړونونه

پلي شي، کلينيکي کارکونکي ځانگړي روزنې ته اړتيا لري (په ۲۵۸ مخ کې د روغتيايي سيستمونو او زیربنا معيارونه وگورئ). هغه افراد چې د درملنې وړ وي او د HIV مثبت تست شوي وي او يا شک پرې کيږي، بايد درملنې ته په مساوي شکل سره لاسرسی ولري، په دې شرط چې د داخليدو شرطونه يې پوره کړي وي. دا مسئله د توبرکلوز په هکله هم صدق کوي. په PLWH/A اخته کسان، چې د داخليدو لپاره شرطونه نه پوره کوي، اکثراً تغذیوي ملاتړ ته اړتيا لري، ولې دا مسئله په ناورینونو کې د شديدې خوارځواکۍ د درملنې لپاره تر ټولو ښه چاره نه گڼل کيږي. دا ډول افراد او ددوی کورنۍ بايد د یو لړ خدمتونو له لارې ملاتړ شي، لکه په ټولنه کې د کورنیو په کچه پاملرنه کول، د توبرکلوز د مرکزونو له لارې او د وقایوي پروگرامونو له لارې چې موخه یې له مور څخه ماشوم ته انتقال واوسي.

8- د شیدې ورکولو او رواني-ټولنیز ملاتړ: شیدې ورکونکي میندې، ماشوم ته د شیدې ورکولو لپاره تر ټولو زیاتې پاملرنې ته اړتیا لري. ددغې موخې لپاره کیدای شي چې د درملنې د مرکز په کونج کې دوی ته یو ځای ځانگړی شي. د بیارغیدنې د دورې پر مهال، شدیدو خوارځواکو ماشومانو ته د لوبو له لارې د عاطفي او فزیکي منبهاټو برابرول ډیره مهمه مسئله ده. د شدیدو خوارځواکو ماشومانو ساتونکي، اکثراً ټولنیزې او روان-ټولنیز ملاتړ ته اړتیا لري، ترڅو دوی دې ته حاضر شي چې خپل ماشومان د درملنې لپاره راوړي. دا چاره کیدای شي چې د پراختیایي او بسیجي پروگرامونو له ليارې لاسته راشي (د عمومي غذايي ملاتړ دوهم معیار وگورئ).

9- پاملرنه کونکي: د ټولو شدیدو خوارځواکو ماشومانو پاملرنه کونکي باید ددې جوگه کړای شي ترڅو د سلامشورې، ټیکاو او صحي او تغذیوي مالوماتو ورکولو له ليارې د درملنې پر مهال خپل ماشومان تغذیه او پاملرنه یې وکړي. د پروگرام کارکونکي باید په دې خبر وي چې د پاملرنه کونکو سره سلامشورې کولای شي چې د بشري حقونو څخه د سرغړاوې مسئله هم په بر کې ونیسي (مثلاً د جنګي ډلو لخوا په قصدي ډول خلک له قحطۍ سره مخ کول) او دوی باید دداسې مسئلو سره د مخ کیدو په اړه وروزل شي.

د خوارځواکۍ د سمون دریم معیار: دمایکرونوترینت (د کوچنیو غذايي موادو) خوارځواکي

د مایکرونوترینت یا د کوچنیو غذايي توکو کموالي ته پاملرنه وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د توکو د کمښت د ټولو ناروغيو کلينيکي واقعات، د ملګرو ملتو د نړیوال خوراکي سازمان یا WHO د مایکرونوترینت د تدارک کولو د پروتوکولونو سره سم، تداوي شي (لومړۍ لارښوونه هم وگورئ).

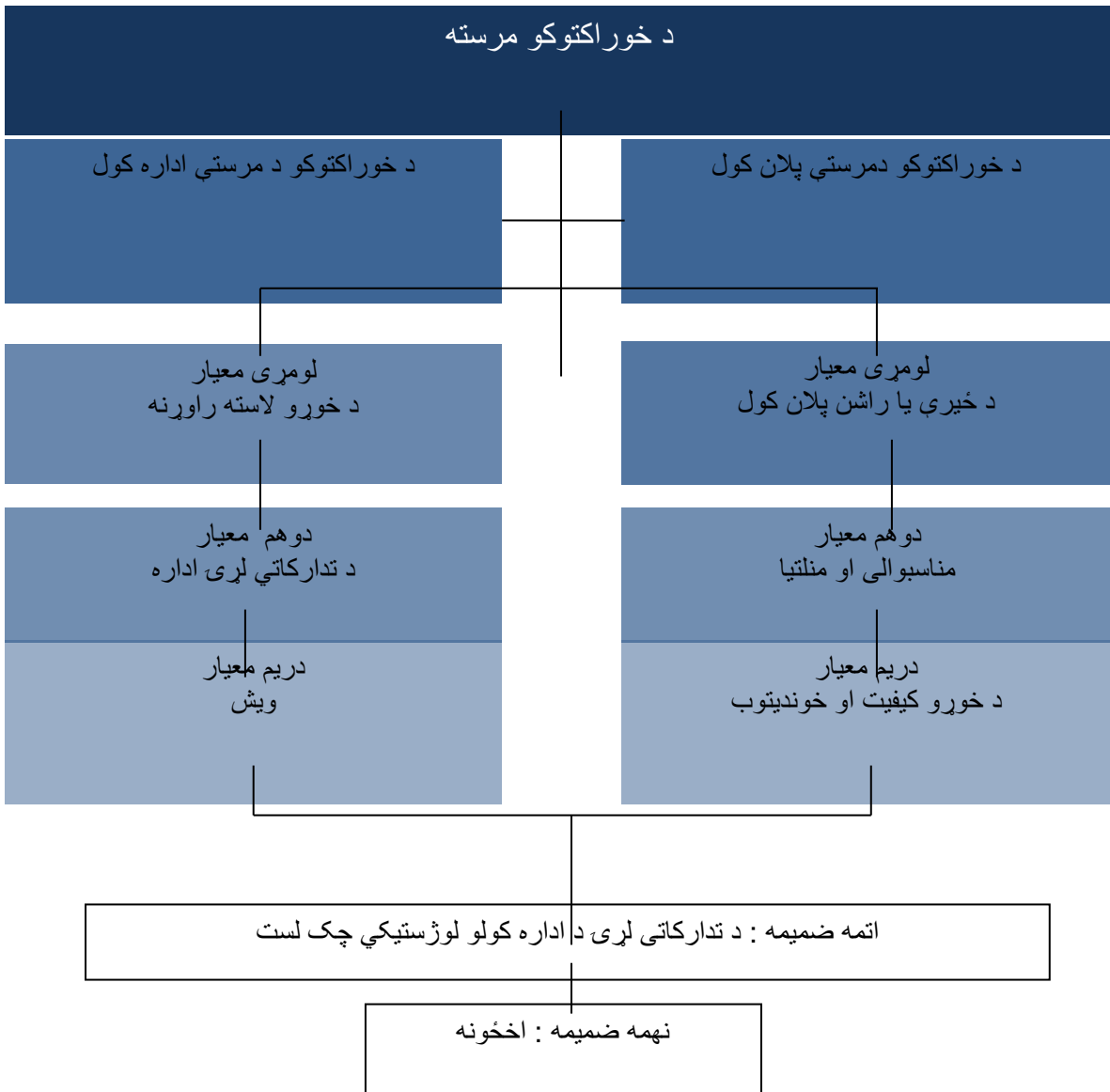
- له خطر سره مخ خلکو په منځ کې د کوچنیو غذايي توکو د کمښت په اړه داسې پروسیجرونه جوړ شي چې اغیزمن ځواب ورته وویل شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).

- له خطر سره مخ خلکو لپاره صحي کارکونکي داسې وروزل شي چې څرنگه د مایکرونوترینټ یا د کوچنیو غذايي توکو کمښت په گوته او تداوي یې کړي (دوهمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- تشخیص او تداوي: د ځینو مایکرونوترینټ کمښتونو تشخیص د ساده کلینکي معایناتو په ترڅ کې شونې دی. له دې وروسته کولای شو چې د دغو کمښتونو شاخصونه د صحي یا تغذیوي سرویلانس سیستمونو ته ور داخل کړو. که څه هم، د کارکونکو پیرې دقیقې روزنې ته اړتیا ده تر څو د څیړنې سموالی کره شي. نور مایکرونوترینټ کمښتونه، د بیوشیمیکو معایناتو پرته نشي پیژندل کېدای. په داسې حالاتو کې د واقعاتو پیژندل ستونزمنه چاره ده او په بېرنيو حالاتو کې داسې واقعات پرته له دې چې یو فرد خپله ځان صحي کارکونکو ته معرفي نکړي او د قوي مغذي خوراکتوکو ته د مثبت ځواب وروکولو پرته ددې واقعاتو تعینول ناشوني دي. له ناروغیو څخه راپیدا شوي مایکرونوترینټ خوارځواکي درملنه او یا د هغو خلکو درملنه چې د کمښتونو له خطر سره مخ دي، باید د یوه صحي سیستم او د خوراکتوکو د ورکولو پروگرام په ترڅ کې ترسره شي.

2- چمتووالی: د مایکرونوترینټ د کمښتونو د مخنیوي ستراتیژي د عمومي غذايي ملاتړ په لومړي معیار کې واضح شوې دي. همدارنگه ددې کمښتونو وقایه کېدای شي چې د هغو ناروغیو د کچې راټیټول له لارې تر سره شي چې په بدن کې د مایکرونوترینټ د زیرمو د تشیدو سبب ګرځي، لکه حاد تنفسي انتانات، شری یاسرخکان، پرازیتي انتانات، ملاریا او اسهالات (په ۲۷۳ مخ کېد ساري ناروغیو د مخنیوي معیارونه وگورئ). د کمښتونو د درملنې لپاره، په فعاله توګه د واقعاتو پیدا کول، د واقعاتو تعریفونو ته پراختیا ورکول او د درملنې لپاره د تړونو رامنځته کول، اړین ګڼل کېږي.

4- د خوراکتوکو د مرستې حد اقل معیارونه

که چیرې خوارو ته د یوې ټولنې د لاس رسی نورمال بهیر د کوم ناورین (لکه د طبیعي آفت له کبله د فصل له منځه تلل، په قصدي توګه د کومې ډلې لخوا د وسله والې شخړې له کبله د قحطۍ رامنځ ته کېدل، د سرتیرو لخوا د خوارو ضبطول، یا په زوره یا له زوره پرته د خلکو بې کوره کول) له کبله له منځه ځي، په دې صورت کې به ژوندي پاتې کېدو، د خلکو خوندي کولو یا پر خپل ځان ډډې کولو لپاره د خوارو مرسته اړینه وي او د هغې اړتیا راکمول چې په احتمالي توګه هغوی د خرابو ستراتیژیو غوره کولو ته کارې هم اړینه چاره وي.

کله چې د هر اړخیزو څیړنو وروسته د خوارو د مرستې پریکړه کېږي، د دې کار د پیل کولو لپاره باید هغه طریقه وکارول شي چې د لنډ مهال اړتیاوې رفع کړي، خو په همدې توګه تر کومه ځایه چې امکان ولري، باید د اوږد مهال لپاره هم دغذایي خوندیتوب ملاتړ ترسره شي. د دې کار لپاره باید لاندېنې ټکي په پام کې ونیول شي:

- د ټولیزې (وړیا) خوارو ویشل هغه وخت په پام کې نیول کېږي چې ورته بې کچه اړتیا ولیدل شي او باید هغو کسانو ته چې له ټولو څخه زیاته اړتیا لري، ورکړل شي او د امکان په صورت کې دا کار ډیر ژر بند شي.
- په کومو ځایونو کې چې امکان لري، وچ راشن (جیره) چې ورڅخه په کورونو کې کار اخیستل کېدای شي، چمتو شي. د **ډله ییزو یا کټولي** خوړو ویشنه (د هغو خوارو **برابرو** چې په هماغه ځای کې خوړل کېږي) یوازې هغه وخت چې له یوه پراخ سمدستي ناورین یا د خلکو له بې کوره کولو وروسته د لنډ مهال لپاره کله چې خلک په خپله ځان ته خواره پخولای نشي، یا په ناامنیو کې کله چې د وچ راشن ویشونکي د راشن لاس ته راوړونکو ژوند له خطر سره مخامخ کولای شي، په پام کې نیول کېږي.
- له کډوالو او **IPD (داخلي بیځایه شوي خلک)** سره د خوارو مرسته کول د هغوی د حالاتو او اړتیاوو د پوهاوي پر بنسټ وي، نه د هغوی د کډوالۍ او یا **IPD** پر بنسټ.
- خواره یوازې په هغه وخت کې واردیدلای شي، کله چې هغه خواره په هیواد کې پیدا نشي یا د ناورین له کبله اغیزمن شویو سیمو ته د کورنیو خوارو د انتقال لپاره کومه عملي لاره نه وي.
- په هغو ځایونو کې چې د خوارو مرسته غصب کېږي یا د وسله والو لخوا د جګړې لپاره کارول کېږي، باید هغه خواره په داسې ځای کې وساتل شي چې جګړه مار ورڅخه کار وانخیستلای شي.

د خوارو د مرستې د ویشلو **تنظیمول** کول باید په ځانګړې توګه پیاوړې بڼه ولري او باید هغه سیمې په پام کې ونیول شي چې تر ټولو زیاتې له ناورین سره مخامخ وي. د خوارو د تحویلولو او ویشلو سیستمونه باید په ټولو پړاوونو کې په ځانګړې توګه د ټولنې په کچه په پام کې ونیول شي. د پروګرام څیړل باید په منظمه توګه تر غور لاندې ونیول شوي او پایلې باید په پراخه توګه د اغیزمن شویو خلکو په ګډون له ټولو هغو کسانو سره چې د دې کار لپاره پیسې ورکوي، شریکې شي.

د خوارو مرستې شپږ معیارونه په دوو فرعي **برخو** ویشل شوي دي. د خوراکتوکو د مرستې پلان کول د راشن (جیره) پلان کول، د خوارو مناسبوالی او منلنیا او د خوارو کیفیت او ډاډمننیا تر پوښښ لاندې نیسي. د خوراکتوکو د مرستې مدیریت د خوارو له کنټرول، د عرضي ځنځیر له مدیریت او ویشلو سره تړاو لري. د فصل په پای کې اتمه ضمیمه د عرضي ځنځیر د مدیریت په موخه د لوژستیکي توکو د اړتیا وړ لیست چمتو کوي.

1- د خوراکتوکو د مرستې پلان کول

د بېرنيو حالاتو لومړنۍ څیړنې باید د خلکو خپل خواره او د عاید سرچینې او په همدې توګه د همدې سرچینو په وړاندې هر راز ګواښونه مشخص کړي. باید قطعي شي چې ایا د خوارو مرستې ته اړتیا لیدل کېږي او که داسې وي، باید هومره خواره

په پام کې ونیول شي چې د خلکو ژوند تضمین کړای شي. کله چې پریکړه وشوه چې د وړیا خوارو ویشلو ته اړتیا لیدل کېږي، باید هغه مناسب راشن په پام کې ونیول شي چې کورنۍ وکړای شي خپلې اړتیاوې رفع کړي او باید داسې کارونه په پام کې ونیول شي چې هغوی به خپله مکملېدنه ترسره کړي. د خوارو ویشلو لاندې غوره کړنې، ځان ته ځواکمنه کړنې،

د خوراکتوکو د مرستې د پلان لومړۍ معیار: د ځیرې پلان کول

د ویشلو لپاره عام خواړه د دې لپاره پیزاین شوي چې د اغیزمنو خلکو د اړتیاو او د هغوی د خواړو د سرچینو په منځ کې د یوه پل په شان کار ورکړي.

- هغه خواړه چې په عامه توګه ویشل کېږي، د خواړو د لومړنیو اړتیاوو لکه د انرژۍ، پروټین، شحم او مایکرونوټرینټ پر بنسټ جوړ شوي دي. دا د سیمې له شرایطو سره برابر وي (لومړۍ لارښوونه وګورئ، په همدې توګه په ۱۳۷ - ۱۴۴ مخونو او اوومه ضمیمه کې د عمومي غذايي ملاتړ معیارونه وګورئ).
- کوم خواړه چې ویشل کېږي او یا د ناورین له کبله د اغیزمنو اړتیا له منځه وړي، کولای شي خلک د خرابو سټراتیژیو له غوره کولو څخه وژغوري.
- په مناسب وخت کې د راشن (خواړو) رسولو اقتصادي ارزښت محاسبه شي او د سیمې له حالاتو سره سموالی ولري (دوهمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- **تغذیوي اړتیاوې:** کله چې خلک له یوه ځایه بې ځایه کېږي او یا خواړو ته په هیڅ توګه لاس رسې نه لري، ویشل شوي خواړه باید وکړای شي چې د هغوی ټولیزې تغذیوي اړتیاوې رفع کړي، که څه هم زیاتره ناورین خپلي خلک کولای شي خپلې ځینې تغذیوي

اړتياوې رفع کړي. له هغې وروسته بايد ځيره داسې پلان کړای شي چې د تغذیوي اړتياوو او هغه څه تر منځ چې خلک يې په خپله ځان لپاره چمتو کولای شي، توپیر سره وشي. له دې کبله که معیاري اړتیا په یوې ورځ کې یوه نفر لپاره ۲۱۰۰ کیلو کالوري وي او له څیړنو وروسته روښانه شي چې خلک په خپله کولای شي ځان لپاره په منځنۍ کچه په یوې ورځ کې د یوه نفر پر سر ۵۰۰ کیلو کالوري خواره له خپلو سرچینو او یا هڅو په مرسته لاس ته راوړي، باید د ځیرې پلان داسې جوړ شي: په یوه ورځ کې د یوه نفر پر سر $2100-500=1600$ Kcal ورته محاسبه باید د شحم او پروتین لپاره هم تر لاس لاندې ونیول شي. کله چې پر اټکل شوي حساب موافقه وشوه، باید داسې پلان جوړ شي چې خلک د خوارو مقدار ته په منځنۍ کچه لاسرسی ولري (په ۱۱۱ مخ کې د غذایي خوندیتوب د څیړنې معیار وگورئ).

2- اقتصادي حالت: په کوم ځای کې چې لږ خواره او یا هیڅ نه وي او داسې تمه کیږي چې خلک به ټول (یا تقریباً ټول) ویشل شوي خواره مصرف کړي، باید د ځیرې ویش د تغذیوي ځانگړنو، منلتیا او ارزانتوب معیارونه په پام کې ونیسي. په کوم ځای کې چې نور خواره موجود وي او خلک پر خپل راشن د هغو خوارو د لاس ته راوړلو لپاره تجارت کوي، د راشن ارزښت مناسبه بڼه پیدا کوي. ویل کیږي چې دا ارزښت د سیمې په بازار کې د راشن ارزښت دی، یعنې دا چې په هماغه بیه د سیمې په بازار کې هماغه مقدار مواد لاس ته راوړل کیږي.

د خوراکتوکو د مرستې د پلان دویم معیار: مناسبوالی او منلتیا

چمتو شوي خواړه مناسب او خلکو ته د منلو وړ دي او ورڅخه په مؤثره توګه د کورنۍ په کچه کار اخیستل کېدای شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراکتوکو د منلتیا، له هغو سره د اشنایي او مناسبوالي په اړه د څیړنو پر مهال د خلکو مشورې واخیستل شي او پایلې یې د خواړو په پروګرام کې شاملې کړای شي تر څو ښه خواړه په پام کې ونیول شي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- کله چې نااشنا خواړه وويشل شي، تر څنګ یې د میرمنو یا هغو کسانو لپاره چې خواړه پخوي، د خواړو د استعمال لارښوونې د سیمې په ژبه ولیکل شي دي، تر څو د مغذي توکو له ضایعاتو څخه یې مخنیوی شوی وي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- کله چې خواړه د ویشلو لپاره په پام کې نیول کېږي، د خواړو پخولو لپاره سون توکو او اوبو ته د خلکو لاس رسی او د څو وار پخولو وخت او د لمدولو اړتیاوې په پام کې ونیول شي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
- کله چې حبوبات پر خلکو وويشل شي، دا په خلکو پورې اړه لري چې هغه په ژرنده کې وړه کوي که په خپله خوښه له نورو طریقو څخه کار اخلي یا کور ته نږدې د ژرندي له اسانتیاو څخه کار اخلي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- خلک د مصالحو په ګډون نورو کلتوري توکو ته لاس رسی لري (څلورمه لارښوونه وګورئ).
- د منفرده خواړو په توګه د وړیا یا پوډري شیدو یا مایع شیدو ویشل په پام کې ونه نیول شي (پنځمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- **اشنایي او منلتیا:** کله چې کوم خواړه غوره کېږي، وړاندې له هر څه د خواړو ارزښت په پام کې نیول کېږي. باید خلک له ویشل شویو خواړو سره اشنا وي او د هغوی له مذهبي او کلتوري دودونو سره برابرې ولري. په هغې کې باید امیدوارو میرمنو یا ټي ورکونکو میرمنو لپاره په کلتوري ډول منع شوي خواړه شامل نه وي. د رپوټونو او له مرسته کونکو څخه د غوښتنو پر بنسټ، باید د ځانګړو خواړو په غوره کولو یا د نورو خواړو لیرې کولو په اړه مشورې واخستل شي. کله چې په بحراني حالت کې ژوند

ژغورونکو توکو ته اړتیا وي او د پخلي اسانتیاو ته لاسرسی نه وي، باید خورلو لپاره پاخه شوي خواړه (Ready-to-eat) خلکو ته ورکړل شي. په داسې شرایطو کې ښايي د نااشنا خواړو د چمتو کولو په برخه کې کوم عملي بدیل نه وي. په داسې بیلگو کې باید ځانگړي "بیرني خواړه" په پام کې ونیول شي.

2- د سون اړتیاوې: کله چې د اړتیا وړ خواړه چمتو شول، باید د سون توکي یې هم په پام کې ونیول شي تر څو خلک وکړای شي خپل خواړه په ښه توګه پاخه کړي او پر روغتیا یې بده اغیزه ونکړي او پرته له دې چې د زیاتو لرګیو د راټولو لپاره خپل چاپیریال له منځه یوسي، پر دې ستونزې فکر وشي. د اړتیا په صورت کې باید د سون مناسب توکي چمتو شي یا د لرگو راټولو داسې پروګرام په پام کې ونیول شي چې میرمنو او ماشومانو ته چې د لرګیو د ټولولو اصلي کسان دي، خوندیتوب برابر کړي. په ټولیزه توګه باید داسې توکي چمتو شي، چې د پخولو لپاره زیات وخت یا زیاتو اوبو ته اړتیا ونه لري. د ژرنده شویو دانو یا وړه شویو دانو چمتو کول باید د پخولو وخت او د اړتیا وړ د سون توکو د مصرف کچه راټیټه کړي.

3- د حېواناتو پروسس: ژرنده کول، د جوارو عمر لنډوي. ژرنده شوي جوار یوازې له ۶ - ۸ اونیو پورې د کار وړ وي. له دې کبله جوار باید له مصرف څخه لږ څه وړاندې ژرنده شي. په هغو سیمو کې چې خلک د سیمه ییز دود پر بنسټ په خپلو کورونو کې ژرنده کوي، پر هغوی باندې ناژرنده شوي جوار وویشل شي. د ناژرنده شوو دانو ګټه داده چې خلک یې کولای شي تر اوردې مودې پورې وساتي او ښايي د خلکو لپاره زیات اقتصادي ارزښت ولري. کیدای شي داسې ژرندي هم برابري شي چې د لږو پیسو په بدل کې خلکو ته اسانتیاوې چمتو کړي چې دا کار میکروبونه، شحمیات او انزایمونه له منځه وړي چې اوږه شوي توکي له پرسیدو او خرابیدو څخه ساتي. دا کار په لوړه پیمانه د اوږه شویو دانو د ساتلو موده اوږدوي، که څه هم په ورته وخت کې دا کار د پروتین اندازه کموي. د دانو د واردولو او ویشلو په برخه کې باید ملي قوانین په پام کې ونیول شي.

4- کلتوري مهم توکي: څیړنه باید (۱) هغه کلتوري مهمې مصالې او نور خوراکتوکي وپېژني چې د ورځني خواړو یوه برخه وي؛ او (۲) دا یقیني کړي چې خلک دې توکو ته لاسرسی لري. د خواړو پاکټ (بسته) باید داسې جوړه شوي وي چې دوی ته دمنلو وړ وي په ځانگړي توګه په هغو ځایونو کې چې خلک د اوردې مودې لپاره له ویشل شویو توکو څخه کار اخلي او پر هغو ډډه کوي.

5- شیدي: پوډري شیدې یا مایع شیدې چې د منفردو خواړو په توګه ویشل شوي وي (په دې کې هغه شیدې شاملې دي چې له چای سره ګډیږي)، باید د خواړو په عامو ویشلو یا په کورونو کې د خواړو په پروګرام کې شاملې نشي، ځکه له پاملرنې پرته کولای شي ژوند له خطر سره مخامخ کړي. دا خبره په ځانگړي توګه د کوچنیو ماشومانو په هکله صدق کوي چې د شیدو د رنولو (د اوبو په ګډولو سره) له کبله، میکروبونه په کې ځای نیسي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي غذايي ملاتړ دوهم معیار وګورئ).

د خوراکتوکو د مرستې د پلان دریم معیار: د خواړو کیفیت او خوندیتوب
ویشل شوي خواړه مناسب کیفیت لري او د انېهان د مصرف لپاره وړ دي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- خوراکتوکي باید له ملي قوانینو (د لاسته راوړونکي هیواد) او نورو نړیوالو قوانینو منل شویو معیارونه سره په سمون کې وي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د خوارو ټولې واردې شوي بستې (پاکتونه) هیواد ته په رارسیدو سره لږ تر لږه شپږ میاشتې وخت ولري او باید د مودې له پای ته رسیدو څخه مخکې ویشل شي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د ویشل شویو خوارو د کیفیت په هکله کوم شکایت نه وي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د خوارو بستې (پاکتونه) په کلک ډول جوړ شوي وي او په اسانه انتقال، ساتل او ویشل کېدای شي او چاپیریال ته کوم تاوان ونه رسوي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د خوارو پر پاکتونو په داسې مناسبې ژبې لیکل شوي وي چې په هغې کې د تولید نیټه، د پای ته رسیدو نیټه او د خوارو د محتویاتو په هکله لیکنې شاملې وي.
- د خوراکتوکو د ساتلو شرایط مناسب او کافي وي. او په ټولو ځایونو کې د خوراکتوکو زیرمه تونونه او پلورنځي د کیفیت او ساتنې د شرایطو په اړه وکتل شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- د خوارو کیفیت: خواره باید د لاسته راوړونکي هیواد د خوارو د قانون له معیارونو سره برابر وي او د کیفیت، بسته بندی، لیبیل او د نیټې معیارونه په کې په پام کې نیول شوي وي. د استولو په وخت کې باید په سیستماتیک ډول د خوارو نمونه د تدارک کونکو لخوا وکتل شي تر څو د خوارو له کیفیت څخه ځان ډاډمن کړي. د امکان په صورت کې باید د خوارو تر څنګ د دوی خوراکي تصدیق نامې ورسره مل وي، تر څو دا کره کړي چې دا خواره انسانانو ته تاوان نه رسوي. د هیواد په زیرمه تونونو کې باید د خوارو د کیفیت آزمایش تر سره شي، دا کار د خوراکپوهانو لخوا هله ترسره شي، کله چې د خوراکتوکو د

کیفیت په اړه شکونه رامنځته شوي وي. د ځانګړیو خواړو د کیفیت او مودې د معلوماتو لپاره باید له خواړو سره استول شوي سرټیفیکیتونه، د خواړو د کیفیت رپوټونه، د بسته بندۍ لیبیل او نور رپوټونه وکتل شي.

2- په جنیټیکي ډول اصلاح شوي خوراکتوکي: له جنیټیکي پلوه د اصلاح شویو خوراکتوکو لاسته راوړل او کارول باید د ملي قواعدو پر بنسټ ترسره شي، باید دا قواعد وپېژندل شي او درناوی ورته وشي. بهرنۍ مرستې باید د خواړو د مرستې د پروګرام په وخت کې باید داسې قواعد په پام کې ونیسي.

3- شکایتونه: که د خواړو په هکله کوم شکایت د لاس ته راوړونکو لخوا رامنځ ته شي، باید په چټکۍ او په ښې طریقې ورسره چلند وشي.

4- بسته بندۍ: د امکان په صورت کې باید بسته بندۍ داسې ښه ولري چې په مستقیمه توګه وویشل شي، پرته له دې چې بیا بسته بندۍ ته اړتیا ولیدل شي.

5- ساتنځایونه باید وچ او پاک وي، له اقلیمي شرایطو څخه خوندي او کیمیاوي توکو ته نږدې واقع نه وي. په همدې توګه باید خوندي وي او تر کومه ځایه چې امکان ولري له حشراتو او مورګانو څخه لیرې وساتل شي. په همدې توګه په ۱۶۵ مخ کې د خوراکتوکو د مرستې د اداره کولو دویم معیار هم وګورئ.

2- د خوراکتوکو د مرستې اداره

د خوراکتوکو د مرستې د اداره کولو موخه دا ده چې خواړه هغو کسانو ته ورسوي چې ورته زیاته اړتیا لري. په ټولیزه توګه، په دې کار کې د سمو توکو، سمې سیمې ته، په سمو حالاتو کې، په سم وخت کې او په سمې بڼې رسول او لږ تاوان، عمده ټکي ګڼل کیږي.

د اړتیا وړ مرستې وزن او مقدار چې ناورینخپلو ته ورکول کیږي، بنایي زرګونو ټنو ته ورسیږي. د خوراکتوکو په لېږدولو کې بنایي د پلورونکو، د لېږدولو د استازو، لېږدونکو او لاسته راوړونکو او له یوه حالت څخه بل حالت ته د اړولو لپاره بنایي یوې پراخې شبکې ته اړتیا ولري. دا شبکې یا تدارکاتې ځنځیرونه، په ګډه د تړونونو او موافقتونو یوه لړۍ پیلوي چې قواعد او مسوولیتونه په کې تشرېح شوي وي او د تړون کوونکو په منځ کې د غرامت یا تاوان ورکولو د مسوولیت او حقونو بنسټ جوړوي. دا ټول مشخص او روڼ **طرز العملونه باید** د محاسبې او مسوولیت ټاکلو په لاره کې مرسته وکړي.

د **تدارکاتي لړۍ** جوړول او **اداره کول**، د مرسته کونکو، د مرستې اخیستونکي حکومت، خیریه مؤسسو، سیمه ییزو چارواکو، د بیلابیلو خدمتونو برابرېدونکو او د سیمه ییزو ټولنیزو سازمانونو تر منځ، چې د خوراکتوکو د مرستې په پروګرام کې ښکېل دي، یوې ښې **همکارۍ** ته اړتیا لري. هره ډله به د **تدارکاتو** په دې ځنځیر کې ځانګړي مسوولیتونه ولري. د دې لپاره چې د خوراکتوکو ویش په سمه توګه ترسره شي، باید ټولې هغه ډلې چې د خوراکتوکو په مرسته کې لاس لري، د یوه ځنځیر په توګه خپل مسوولیتونه په سمه توګه سر ته ورسوي.

د خوراکتوکو د ویش په بهیر کې د **مساوات** په پام کې نیول، تر ټولو مهم ټکی او د دې پروګرام د پریکړه کولو او پلي کولو په اړه ناورینخپلو ته ونډه ورکول هم ډیر اړین دي. خلک باید د هغو خواړو د کمیت او ډول څخه خبر وي چې ویشل کیږي او هغوی باید ډاډه شي چې د ویشلو بهیر منصفانه دی او هغه څه چې ورسره ژمنه شوې وه، هماغه ورته ورسیږي. په خوراکتوکو کې د هر ډول توپیر رامنځته کول چې د هرې سیمې لپاره چمتو کیږي، باید خلکو ته تشرېح او دوی پرې پوه کړای شي.

دخوراکتوکو د مرستي د ادارې لومړۍ معیار: د خوراکتوکو ورکړه
خواره، د کورنۍ او ټولنې په کچه په مناسب ډول سره وساتل شي، تیار شي او مصرف شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراکتوکو د نامناسبې ځای په ځای کولو یا ویشلو په پایله کې روغتیا ته هیڅ راز تاوان ونه رسیږي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د خوراکتوکو لاسته راوړونکو ته د خواړو د روغتیا ساتنې (حفظ الصحي) د ارزښت په هکله مالومات ورکړل شي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د ویشل شویو خوراکتوکو د ساتلو، چمتو کولو، پخولو او مصرفولو د ستونزو په اړوند هیڅ ډول شکایت رامنځته نه شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- هره کورنۍ د خواړو مناسبو وسایلو، سون توکو او د روغتیا ساتنې موادو ته لاسرسی ولري (دریمه او څلورمه لارښوونې وگورئ).
- هغه کسان چې خپل ځان ته پخپله خواره نشي تیارولای، داسې پاملرنه کونکي ته لاسرسی ولري چې په خپل وخت سره د اړتیا په وخت کې ورته مناسب خواره چمتو کړي او څارنه یې وکړي (څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- په کومو ځایونو کې چې پاخه شوي خواره ویشل شوي دي، کارکونکي باید د دې خواړو د ساتلو او د چمتو کولو لارو چارو په اړه وروزل شي او د خرابې ساتنې په اړه چې د خطرناکو روغتیايي زیانونو سبب کیږي، مالومات ورکړل شي.

لارښوونې

1- د خواړو روغتیا ساتنه (حفظ الصحة): په شرایطو کې بدلون کولای شي د خلکو نورماله روغتیا ساتنه له خنډونو سره مخامخ کړي. له دې کبله بنایي اړینه وي چې د خوړو د روغتیاساتنې په برخه کې په عملي ډول سره لوړوالی او دناروغیو او ځایي شرایطو په پام کې نیولو سره، خلکو لپاره ملاتړیز ګامونه اوچت شي د بیلګې په توګه باید په دې ټکي ټینګار وشي چې له خواړو مخکې لاسونه پریمنیځل شي، د اوبو د ککړتیا مخه ونیول شي،

د حشراتو مخنيوي په اړه گامونه او داسې نور. خلک بايد خبر شي چې څرنگه په ډاډمنه توگه خپل خواړه په کورونو کې وساتي او د پاملرنې کارکوونکو ته بايد داسې معلومات ورکړل شي چې خلک څرنگه وکولای شي چې په کورونو کې په ډاډه زړه خپلو ماشومانو ته خواړه چمتو کړي (په ۵۹ مخ کې د روغتيا ساتنې د لوړوالي معيار وگورئ).

2- د معلوماتو سرچينې، د پروگرام د څارنيز سيستم، له مرسته اخيستونکو سره د متمرکزو مباحثوي گروپونو په لاره اچول او د کورونو سروې کولو ته وايي.

3- کورنۍ توکي او د سون توکي: هره کورنۍ بايد لږ تر لږه د پخلي يو لوبښی، د اوبو ۴۰ ليتريزه اودان، په هره مياشت کې د نفر په سر ۲۵۰ گرامه صابون او د پخلي لپاره په کافي اندازې سون ته لاس رسى ولري. که چيرې پخلي لپاره د سون چمتو کول ستونزمن وي، بايد هغه خواړه وويشل شي چې د پخلي لپاره لږ وخت ته اړتيا لري. که دا کار هم امکان نه لري، نو بيا دې له بهرنيو سرچينو څخه سون چمتو شي، تر څو دا ستونزه ليرې شي (په ۶۹ مخ کې د اوبو برابرولو دريم معيار او په ۲۳۲ - ۲۳۶ مخونو کې د نا خوراکي توکو اړوندو توکو ۲ - ۴ معيارونه وگورئ).

4- ژرندو او نورو پروسس کونکو خدمتونو ته لاسرسى، همدارنگه پاکو اوبو ته لاسرسى، خلکو ته دا وړتيا ورکوي چې په ښه توگه په خپله خوښه خواړه چمتو کړي او د نورو توليدي فعاليتونو لپاره وخت پيدا کړي. هغه وخت چې پاملرنې کارکونکي يې د ډوډۍ تيارولو، ماشومانو ته د خواړو ورکولو او داسې نورو کارونو چې په تغذيوي گټو مثبتې اغيزې لري، مصرفوي، په دې وخت کې ډيره سپما رامنځته کيدای شي او په عوض کې دا وخت د خپل ځان لپاره د اوږد مهاله ډاډ لاسته راوړلو (خودکفايي) باندې يې ولگوي. په کورونو کې د خوراکتوکو پروسس کول (د ژرنده کولو په گډون) کولای شي د زيات وخت د ضايع کيدلو (په همدې توگه د اوبو او د سون د اندازې) مخه پرې ونيول شي او دا وخت د خوراکتوکو د پخلي لپاره وسپمول شي.

5- ځانگړې اړتياوې: که څه هم دا د هغوکسانو چې مرستې ته اړتيا لري، يو مکمل لست ندی خو په هغه کې ماشومان، زاړه، معيوبين او په ايدس اخته کسان شامل دي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي تغذيوي ملاتړ دويم معيار وگورئ).

د خوراکي مرستې د تنظيم دوهم معيار: د تدارکاتي لړۍ اداره

د خوراکي مرستې سرچېنې (لکه اجناس او ملاتړ کونکي منابع) په ښه ډول سره، د رانه او مسؤله شېستم په کارونې سره اداره کېږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراکي مرستې سرچېنې، باید ټاکل شوې موخې تر لاسه کړي.
- د خوراک د ځايي تيارې او برابرې د تنظيم د امکاناتو ارزيايي جوړه شوې ده او لوژستيکي زیربنا او د خوراک برابرې د تنظيم یو منظم او مناسب سیستم تاسیس شوي دي، چې د ځايي ظرفیت څخه چېرې چې ممکن وي کار واخیستل شي (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- نوموړې ارزونه، په ځايي ډول، د خوراکتوکو شتون په پام کې نیسي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د خوراک برابرې د تنظيم د خدماتو د قراردادونو ورکړه شفافه، مناسبه او پرانیستې ده (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د خوراک برابرې د تنظيم د سیستم کارکونکي د نوموړي سیستم په ټولو پړاوونو کې په کافي اندازه سره تربیه سوي دي او د خوراک د کیفیت او خونديتوب اړونده پروسیجرونه په پام کې ساتي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- د محاسبې، راپور ورکولو او بودیجې مناسب سیستمونه ددې له پاره وکارول شي، چې د خوراک برابرې د تنظيم په ټولو پړاوونو کې د مسؤلیت احساس رامنځته کړي (شپږمه او اوومه لارښوونې وگورئ).
- دغلاوو او نورو ضایعاتو په خاطر، باید ډیره پاملرنه وشي، او ټول ضایعات محاسبه شي (اتمه او لسمه لارښوونې وگورئ).
- د خوراکتوکو د توزیع سیستم میکانیزم په داسې شکل سره تنظیم او وڅارل شي، چې د توزیع په مخ کې د هر راز خنډونو مخه پرې ونیول شي (یوولسمه لارښوونه وگورئ).

- د خوراکي تدارکاتو د کارکولو د لړۍ راپور په منظم ډول سره ټولو دخپلو خواوو ته ورکړل کيږي (دوولسمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د خوراکي تدارکاتو د لړۍ تنظیم: نوموړې د خوراک د مرستندويه خدماتو سره یو بشپړ تماس دي. چې د جنس یا متاع په انتخابولو سره پیل کيږي او ددوي ذخیره کول، تر لاسه کول، ددوي د کیفیت ډاډه کول، بسته کول او تړل، صادرول، انتقال، ددوي گډام کول یا ساتل، ددوي تنظیم، بیمه او نور پکې شامل دي. نوموړي ځنځیر یا لړۍ مختلف خلک گوماري او دا مهمه ده چې ددوي کارونه او فعالیتونه برابر او منسجم وي. ددې له پاره چې د ټولو توکو او اجناسو، چې باید کورنیو ته توزیع شي، د خوندیتوب ډاډه تر لاسه شي، مناسب تنظیم او څارنه باید تر سره شي.
- 2- د ځايي خدمتونو استعمال او کارونه: له بهر څخه د ذخیره کولو نه مخکې، باید ددوي د شتون او ډاډمنتوب ځايي او داخلي امکانات و ارزول شي. د لوژستیکي خدماتو د سرته رسولو له پاره باید د باوري او نامتو ځايي اوسیمیزو لیردونکو او بار وړونکو سره قرارداد وشي. نوموړي ټولني د ځايي تنظیماتو، کرنلارو او امکاناتو ارزښتناکه پوهه لري او د کوربه هیواد د قانون سره سم د کار د سرته رسولو او ځای پرځای کولو کې مرسته کولای شي او همدارنګه د سپارنې او لیردونې ګړندي فعالیتونه هم پرمخ بېولای شي.
- 3- ځايي ذخیره کول او واردول: په ځايي ډول د خوراکتوکو پیدا کیدل، او دځايي مارکیتونو د سیستم څرنګوالی، چې خوراکتوکي څرنګه راواردیږي یا ذخیره کيږي او ځايي تولید باید و ارزول شي (په ۱۱۱ مخ کې د غذایی خوندیتوب د څیړنې او ارزونې معیار، په ۱۲۴ مخ کې د غذایی خوندیتوب دوهم معیار او په ۱۳۱ مخ کې د غذایی خوندیتوب څلورم معیار وگورئ). چېرې چې د خوراکتوکو په تدارک کې یو شمېر مختلفي اداري دخپلي وي نو په داسې حالت کې، څومره چې شونې وي، د توکو د رانیولو او اخیستولو په ګډون باید ځايي ذخیره کول همغږي کړای شي. په هیواد کې د موجوده خوراکي توکو د ذخایرو څخه پرته نوري لاري هم سته لکه: پور ورکول یا د موجوده خوراکي توکو د مرستندويه پروګرامو له لاري څخه د نوموړو توکو تخصیص او بیا وېشنه یا هم د غله داني د ملي ذخایرو څخه دوی ته تخصیص ورکول او وېشنه او پور یا هم د تجارتي تولیدونکو او تهیه کوونکو سره د خوراکي توکو تبادله کول.
- 4- ناپیلتوب: د درغلی او اداري فساد د بدګمانۍ د رامنځته کیدو د مخنیوي په خاطر د قرارداد کولو مناسبو اوشفافو کرنلارو شتون مهم دی. د خوراک د مرستي تړل او غونډول باید د ځانه سره داسې پیغامونه ونه لري چې په سیاسي یا مذهبي لحاظ پارونکي وي او یا هم بیلتون رامنځته کړي.

5- مهارتونه او روزنه: د خوراکتوکو د تدارکاتو د لړۍ د تنظیم باتجربه کارکوونکي او د خوراک د مرسته کولو اداره کوونکي باید د نوموړي سیستم د جوړولو او د خلکو د روزلو له پاره چمتو وي. ددې مسئلې اړونده کارونه په داسې ډول دي چې د قراردادونو تنظیم، د لېږدوني او ساتنې تنظیم، د موجوده لست تنظیم، د خوراکتوکو د توزیع د سیستم او د معلوماتو تنظیم، له بهر څخه د راواردولو ثبت کول او د چارو تنظیم یې او داسې نور پکې شامل دي. کله چې روزنه سرته ورسېږي نو باید د مل او شریکو ادارو کارکوونکي هم پکې شامل کړل شي.

6- راپور ورکول: د خوراک اکثره مرسته کوونکي د راپور ورکولو ځانګړي مقررات لري، نو د خوراكي تدارکاتو د لړۍ اداره کوونکي باید ددې مقرراتو څخه خبر وي او باید داسې سیستمونه تاسیس کړي چې نوموړي مقررات رعایت او همدارنګه له یوې ورځې تر بلې، چارې سره تنظیم کړي. د خوراكي تدارکاتو دا مسئله د هرې ځنډونې او یا انحرافاتو د ژر تر ژره راپور ورکولو چاره هم په بر کې نیسي. د خوراک برابرې په لړۍ کې د کوم ځنډ یا انحراف د واقع کېدو نه مخکې راپور ورکول د نوموړو سیستمونو په جمله کې راځي. مهالني او منظم معلومات او د خوراكي تدارکاتو د لړۍ د تنظیم نور راپورونه باید په شفاف ډول سره شریک کړل شي.

7- ثبت او راجستر: د اسنادو او فورمو، په ښه شکل ساتل او راغونډول (لکه بارنامې، د شمېر یا د حساب کتابونه، د راپور ورکولو فارمونه او داسې نور) باید د خوراک د مرستې رسونې، غونډونې او یا هم استوګنې په ټولو ځایونو کې ددې له پاره موجود وي چې د مستند شوو اسنادو د شفافیت لړۍ وساتل شي.

8- ګدام کول او ساتل: د خوراکتوکو د ساتلو لپاره ځانګړي شوي ځایونه نظر نورو مشترکو ساتنځایونو ته ښه والی لري. کله چې د خوراک له پاره یو ساتنځای ټاکل کېږي نو باید دا تصدیق کړل شي چې په نوموړي ځای کې خو به په پخوا وختو کې خطرناکه سامان نه وي ساتل شوي او هلته خو به د ملوث کېدو کوم خطر موجود نه وي. نور فکتورونه چې باید په پام کې ونیول شي عبارت دي له خوندیتوب، ظرفیت، د لاسرسۍ اسانې او هوسایي، کلکوالي (د چټ، دروازو، دېوالونو، او فرش) او د سیلاب د کوم تهدید یا خطر نشتوالی.

9- د انسان له پاره د مضره توکو له منځه وړل: زیانمن سوي توکي، ددې له پاره چې د انسانانو له پاره ددوي د مصرفولو مناسب والی او نامناسب والی کره شي، باید د متخصصو پلټونکو لکه ډاکتران، د عامه روغتیا د لابراتوارونو او داسې نورو لخوا وڅیړل شي. ددې توکو له منځه وړل شاید د حیوان د غذا یا مړولو، خرڅلاو، سوزولو یا ښخولو په شکل تر سره شي. که چیرې دا توکي د ژوو د خوراک لپاره ورکول کېږي، نو لومړی یې باید صحي والی کره شي.

په نورو ټولو حالاتو کې باید دا مسئله خامخا کره شي چې نامناسبه توکي باید د انسانانو او یا هم حیواناتو د خوراكي توکو په تدارکاتي لړۍ کې ورداخل نشي، همدارنګه چاپیریال ته زیان ونه رسوي یا هم د ورځیرمه سیمو د اوبو سیستم ککړ نکړي.

10- تدارکاتي لړۍ ته ورپېښ ګواښونه: د وسلوالي نښتې په حالاتو کې د مرستې کولو لپاره خوراکتوکو د چور او یا هم د جنګي خواوو له خوا څخه د هغوي د ظبټولو خطر موجود دی، ددوي د لېږدونې او ساتنې خوندیتوب باید په پام کې ونیول شي. په ناورین کې، تدارکاتي لړۍ ته د ورپېښو ګواښونو لکه د غلا کچه پوره لوړه وي او د ساتنې، سپارنې او وېشنې په ټولو پړاوونو کې د نوموړي خطر د کمښت په خاطر باید کنټرول کوونکي سیستمونه تاسیس کړل شي. د کنټرول کولو ددې له پاره چې د نوموړو دسیسو خطر راکم کړای شي، باید د داخلي څارونکو سیستمونه شکل داسې وي چې د هر چا دندې او مسؤلیتونه روښانه کړای شي. په خوراکتوکو کې د انحراف د رامنځته کېدو د څرګندولو لپاره، باید ساتنځایونه په منظم ډول سره وکتل شي. که چېرې کوم انحراف وموندل شي نو په دې وخت کې باید یواځې د تدارکاتي لړۍ د بشپړتیا او تمامیت په خاطر اقدام ونه شي بلکه د پراخ سیاسي او امنیتي دلایلو ارزونه او مطالعه هم تر سره شي (مثلاً که چېرې ذخیرې د جنګي ډلو د ګټو لپاره وکارول شي).

11- د منظمو ارزونو تر سره کول: ارزونې باید په منظم ډول سره ترسره شي، او د خوراکتوکو د توزیع، د هغوی د رارسیدو، او د ذخایرو په هکله مالومات، باید ټولو هغو سره چې په تدارکاتي لړۍ کې ګډون لري شریک شي. په تدارکاتي لړۍ کې د ذخایرو په هکله، د نوموړو معلومات شریکول باید هغه ټولي ستونزې چې تمه یې کېږي پر وخت مشخصي کړي تر څو د حل لارې ورته وموندل شي.

12- د معلومات ورکړه: ددې لپاره چې خلک د خوراکتو د تدارک او عملیاتي سیستم د څرنګوالي په هکله خبر شي، باید ځایي مطبوعات یا د خبرونو له دودیزو لاروچارو څخه کار واخیستل شي. دا کار د شفافیت د لاینه والي سره مرسته کوي. د ښځو ګروپونه ممکن خلکو ته، د خوراکي مرستې د پروګرامونو په هکله د معلومات ورکولو په برخه کې په لست کې ونیول شي.

د خوراکي مرستې د تنظيم دريم معيار: د خوراکتوکو ویش

د خوراکي توکو د ویش میتود واضح، شفاف، عادلانه او له ځایی شرایطو سره په سمون کې دی.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراک د مرستې اخیستونکي او تسلیمېدونکي باید د اړتیا له مخې مشخص او په نښه شي، په دې معنی چې د ټولنې د ډلو په ګډون، د بنکیلو اداراتو سره د مشورې له لارې یوه ارزونه تر سره شي (لومړۍ او دوهمه لارښوونه وګورئ).
- د وېش مناسبې او عادلانه طریقي، د ځایي ډلو، بنکیلو مؤسساتو د مرستې اخیستونکو د بیلابیلو ګروپونو سره په سلا مشورې سره طرح کړي (لومړي، دوهمه او دریمه لارښوونې وګورئ).
- د وېشلو ځای او نقطه باید د امکان تر کچې پورې و تسلیمېدونکو کورنیو ته نژدې وي ددې له پاره چې خونديتوب او اسانه لاسرسی ډاډمن کړي (څلورمه او پنځمه لارښوونې وګورئ).
- مرسته اخیستونکي باید د وېش د پلان او د موادو د کمیت او کیفیت په هکله لا د مخه خبر شي (شپږمه او اوومه لارښوونې وګورئ).
- د خوراک د مرسته کولو پروګرامونو اجرا او اغېزمن توب په ځانګړي ډول سره وڅارل شي او وارزول شي (اتمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

- 1- په نښه کول: د خوراک مرسته باید په داسې ډول سره په نښه او ترسره شي چې په ټولنه کې د ډیرو اړو او زیانمن سوو وګړو اړتیاوې بشپړې کړي، بېله دې چې د نسل، ناتوانۍ، مذهبي او نژادي اساس او سابقه اوداسې نورې خبرې په پام کې ونیول شي. د موادو د وېشلو انتخاب او ټاکنه باید ددوي د ظرفیت او حساب او مسئولیت له مخې وي او د بې طرفۍ په اساس وي. د موادو د توزیع او وېشلو په وخت کې ممکن ځایي مشران، ځایي مرستندویه ټولنې، ځایي ادارې، ځایي غیردولتي ټولنې او یا هم دولتي یا نړیوالې غیر دولتي ټولنې ګډون وکړي (په ۲۸-۳۳ مخونو کې د ونډې اخیستنې او لومړنۍ ارزونې معیارونه او په ۳۵ مخ کې د نښه کولو معیار وګورئ).
- 2- ثبتول: هغه کورنۍ چې د خوراک مرستې تر لاسه کوي هغوي باید څومره چې ژر ممکنه وي، په رسمي ډول ثبت او راجستر شي او د اړتیا په وخت کې دا راجستر نوی او تجدید کړای شي. هغه لستونه چې د ځایي ټولنو له خوا څخه جوړ سوي وي او د کورنیو

هغه لستونه چې د ټولنې له خوا څخه جوړ سوي وي ممکن گټور وي، او په نوموړې پروسه کې باید اغېزمنې سوي بڼې و بوختولو او رابښکېلولو ته وهڅول شي. که چېرې بڼې وغواړي، په خپلو اصلي نومونو ثبت شي، حق يې لري. باید پاملرنه وشي ترڅو بڼې يا د کورنيو ځوان مشران او نور زيانمن سوي او حساس کسان د خوراک وېشنې د لست څخه ونه ایستل شي. که چېرې د بېرنيو حالاتو په لمرنيو پړاوونو کې راجستر يا ثبت کول ممکن نه وي نو باید هغه وخت چې حالات مساعد شي ژر تر ژره تر سره شي. نوموړی کار په ځانگړې توگه په هغه وخت کې مهم دي چې د خوراک اوږد مهالي مرستې ته اړتيا وي.

3- د وېش میتودونه: د وېش اکثره میتودونه ډیر وخت ته اړتیا لري. په لمرنيو پړاوونو کې د عمومي وېش هغه لستونه چې د کورنيو په اساس جوړ سوي وي او د سرشمیرنې هغه تخمین چې د ځایي ټولنو لخوا برابر شوي وي، ممکن یوازینی عملي میتود وي. هر سیستم باید له نږدې څخه ددې له پاره وڅارل شي چې د په نظر کې نیول شوو وصول کوونکو له پاره د خوراک رسول ډاډمن کړي او سیستم باید مناسب او عادلانه وي. و حساسو او زیانمن سوو خلکو ته د خوراک د مرسته کولو پروگرامونو د لاسرسۍ په خاطر باید ځانگړی تاکید او ټینگار وشي. په هر حال د حساسو او مستحقو خلکو د په نښه کولو له پاره هڅې باید هغه پیغور او بدنامي چې د دې ډلو له خوا څخه پخوا ازمايل سوي ده، تکرار نه کړي. دا مسئله ممکن د هغو ټولنو له پاره چېرې چې د ایډز/ایچ اي وي لرونکي کسان په ډیره اندازه په کې موجود وي یوه ځانگړې موضوع وي (په لومړي څپرکي کې د برخې اخیستنې، په نښه کولو، څارنې او ارزونې معیارونه وگورئ).

4- د وېش ځایونه: نوموړي ځایونه او نقاط باید په یو خوندي او داسې ځایونو کې تاسیس شي چې د وصول کوونکو له پاره هوسا وي او باید یوازې د وېشونکې ډلې د لوژیستیکي هوسایي په اساس جوړ نه شي. د وېش تعداد او د وېشنځایونو د شمیرې ټاکنه باید د مرستې اخیستونکو، مرکزونو ته د رسیدو د وخت، او د توکو د ترانسپورت د مصارفو مسئله په پام کې ونیول شي. مرسته اخیستونکي باید د څیرې د ترلاسه کولو له پاره لیرې مزل وهلو ته اړ نه ایستل شي. او د خوراک وېشنې مهال وېش باید په داسې وختونو کې تنظیم شي چې د ورځنیو چارو سره د ټکر خطر لږ کړي. په وېشنځایونو کې باید انتظارځایونه او د څښاک اوبه چمتو وي (په ۱۴۵-۱۵۲ مخونو کې د خوارځواکۍ د سمون لومړی او دوهم معیارونه وگورئ).

5- د امنیتي گواښونو کمول: خوراک، یو ارزښتناکه متاع یا جنس دی او ویش یې د غلا او تیري کول د چانس په گډون امنیتي خطرات رامنځته کوي. کله چې د خوراک زیرمه کمه وي نو د خوراک د ورکړې په وخت کې تشنج زیاتېږي. بڼې، ماشومان، مشران خلک او بېچاره خلک ممکن ددوي د حق د ترلاسه کولو څخه بې وسه وي او یا هم خپل حق په زوره تر لاسه کړي. نوموړي خطرات باید وار دمخه ارزيايي کړل شي او د کمولو له پاره یې گامونه واخیستل شي. لکه د وېش بڼه څارنه او چېرې چې مناسبه وي د ځایي عسکرو د گمارلو په گډون، په مناسب ډول سره د وېشنځایونو ساتنه. د جنسي تیري، تاوتریخوالي او

استثمار مسائل، چي د خوراک د ویش سره اړه لري ددوي د مخنيوي، څارني او ځواب ويني له پاره اقدام کول هم ممکن ضروري وي.

- 6- د معلوماتو خپرول: وصول کوونکي باید د لاندې خبرو په اړه معلومات ولري:
- د هغې ځيرې اندازه او ډول چې وېشل کيږي او د ویش په نورمال بهير کې د هر ډول تغيير رامنځته کيدو په هکله.
 - د وېش د پلان (ورځ، وخت، ځاي، واري او ځلې) او په هغه کې د باندنيو شرايطو له امله د تغيير د منځته راتگ په هکله.
 - د خوراکتوکو د غذايي کيفيت او که چېرې يې اړتيا وي د خوراک و غذايي ارزښت ساتني ته ځانگړې پاملرنه کول.
 - د خوراکي توکو د خوندي کولو او کارونې په هکله د مقرراتو اړتياوي.

7- په پروگرام کې د بدلونونو راوستل: د خوراکتوکو د کمښت له امله، په لست يا څيره کې، د بدلون راوستلو په اړه بايد د ویش د پلگۍ يا د سپين ربرو له لارې د مرستې اخيستونکو سره خبرې وشي او په گډه يوه چاره ورته وسنډول شي. وېشونکي کمېټه بايد خلک د بدلونونو او د هغوي شاته پرتو علتونو څخه خبر کړي. دوي بايد دا معلومات ورکړي چې بدلونونه به څومره وخت دوام وکړي او د ځيرې عادي وېشنه به بيا کله د سره څخه پيل شي. دامهمه ده چې د هغو توکو په هکله چې خلک يې ترلاسه کوي بايد شفافي خبرې وشي د بيلگي په توگه د ځيرې څرنگوالي بايد په ښکاره ډول سره په وېشنځايونو کې خلکو ته وروښودل شي، په ځايي ژبه ورته وليکل شي او يا هم په تصويري ډول ورته وړاندې شي، چې په دې ترتيب سره خلک په دې وپوهول شي چې دوی څه شی تر لاسه کوي.

8- څارنه او ارزونه: د خوراکتوکو د مرستې د ویش او زيرمه کولو د لړۍ په ټولو پړاوونو کې بايد څارنه او ارزونه ترسره شي. په وېشنځايونو کې بايد په رانديک ډول، هغه مرسته چې کورنيو ته ورکړل شوې ده وزن شي، ترڅو د وېش د تنظيم درستوالي او دقت او همدارنگه په دې لاره کې انصاف او عدل معلوم کړل شي او د ځينو خلکو سره د وېشنځای څخه د وتلو پر مهال مرکې وشي. د يوې ټولنې په کچه، د هغو کورنيو په رانديک ډول کتنه، کوم چې مواد ترلاسه کوي، د نوموړو خوراکتوکو د منلو او گټورتوب کچه ارزولای شو او همدارنگه په دې کار سره هغه خلک هم موندلای شو چې د مرستې وړ دي خو مرسته يې نه وي تر لاسه کړې. دا کتنې، د خوراک اضافه اخيستل او ترلاسه کول هم په گوته کولای شي او دا هم په گوته کولای شي چې نوموړي اضافه خوراک د کومه ځايه راځي د بيلگي په توگه د غصب کولو له لارې او يا هم د جنسي استثمار او استخدامولو له لارې او يا هم د نورو لارو څخه. د نوموړو کتنو پراخي اغيزي د خوراک وېشنې سيستم باندې هم بايد په پام کې ونيول شي. نوموړي ممکن د زراعتي سايکل او دورې، زراعتي فعاليتونو، د مارکيټ د حالاتو او د زراعتي توليدي منابعو د گډون اړتيا هم په بر کې ونيسي.

لومړۍ ضمیمه

دغذایي خوندیتوب د میتودولوژۍ او راپور ورکولو چک لست

د غذایي خوندیتوب څیړنه باید:

- 1- د میتودولوژۍ روښانه تشریحات په بر کې ولري
 - ټولې طرحې او موخې
 - د ارزیابي کوونکو سابقه او شمېره (که په یوازې یا په جوړه ییز ډول سره کار کوي)
 - د مهمو معلومات ورکونکو ټاکنه (ایا دوي د ټولو ډلو او ګروپو نمایندګي کوي؟).
 - د متمرکزو یا نورو مباحثوي ګروپونو جوړول
 - د معلومات ورکونکو د ټاکلو معیار یا محک
 - د ارزیابي د وخت تنظیم
 - د تجزيې او میتودولوژۍ د وسایلو لپاره کاري چوکاټ د PRA د سامان الاتو او طریقو په ګډون؛
- 2- باید د کیفیتي روش په اساس باندې وي، د کمیتي معلوماتو د سرچینو د بیا ازمویني او تکرار په ګډون.
- 3- د مودو او دورو صحیح استعمال لکه: هدفمنده نمونه ګیري، مهم معلومات ورکونکي، مرکزي او محراقي ګروپ، د ځانګړو طریقو له پاره مودې او دورې.
- 4- د ارزیابي په پروسه کې تر هغه پورې چې مناسبه وي د شریکانو په شکل سره د ځایي ادارو ګمارل، د بیلګې په توګه د تصادم او نښتې په ځینو حالاتو کې.
- 5- د PRA د سامان الاتو او طریقو په مناسب ډول سره کارول (کوم چې د موندنو او کشف د تجزيې او درې ګوتیز کولو د نتیجې په لړ کې تطبیق کېږي).
- 6- د اغیزمن سوو ډلو د خلکو د نماینده ګانو په کار ګمارل او یا هم بدیل معیشت ګروپ بندي.
- 7- دارزوني د محدودیتونو یا عملي خنډونو تشریح او څرګندول
- 8- د ارزیابي د جغرافیایي خپراوې په ګډون، د بدیل معیشت ګروپونو او د خلکو د نورو اړونده طبقه بندۍ مثلاً جنس، نژاد، قومي ګروپ او داسې نورو د پوښښ د کچې تشریح او څرګندول.
- 9- د دولت د اړونده نماینده وزارتونو او عامه خدماتو د نماینده ګانو سره د خبرو اترو په ګډون، د قومي مشرانو، د مهمو اولسي نماینده ټولنو (مذ هبي ډلې، ځایي غیر دولتي ټولنې، مدافع ډلې، بزګرانو او شپږو او د بنځو د ډلو سره) او د بدیل معیشت هغو نماینده ټولنو سره چې په پام کې نیول سوي دي د مرکو تر سره کول.

د ارزونې د راپور موندنې لاندې ټکي تر پوښښ لاندې راولي:

1- د غذايي خوندیتوب وروستۍ تاریخچه او له ناورین څخه د مخه د غذايي خوندیتوب وضعیت.

2- د بیلابیلو معیشتي گروپونو تشریح او له ناورین څخه د مخه ددوی د غذايي خوندیتوب حالت.

3- د بیلابیلو معیشتي ډلو او گروپونو له ناورین څخه د مخه غذايي خوندیتوب.

4- د مختلفو ډلو او گروپونو پر غذايي خوندیتوب او خوراکي سیستم باندې د ناورین اغیز.

5- د خاصو زیانمنونکو معیشتي ډلو یا د هغو چې په اوسنۍ حالت کې د غذايي ناخوندیتوب له امله زیانمنونکي بلل کېږي، پیژندل.

6- د پلي کولو میکانیزمونو، مدافعي او هرې اړونده اضافي څیړنې په ګډون، د پېښېښې شوي مداخلې تر سره کول.

7- که چېرې غبرګون مناسب وګڼل شي، د خوراکتوکو د هر ډول مرستې د غبرګون دقیق او درست طبیعت، موخه او موده. د خوراکتوکو د مرستې غبرګونونه باید د پورتنیو ټکو او ارزونو پر اساس برابر شي.

دوهمه ضميمه

دغذايي خوندیتوب د څیړنې چک لست

د غذايي خوندیتوب د څیړنې په ترڅ کې همیشه اغیزمن شوي خلک په پراخه کچه ددوی د خوراک یا عاید د لاسته راوړو د سرچینو او ستراتیژیو په اساس، په معیشتي گروپو او ډلو باندې طبقه بندي کيږي. په نوموړې طبقه بندۍ کې ممکن د خلکو وېشنه په ډلو او گروپو باندې د شتمني او دولت په اساس هم تر سره شي. دامهمه ده چې روان حالات د ناورین څخه د مخه غذايي خوندیتوب حالت سره پرتله شي، چې نوموړو ته بیا اوسط کلونه ویل کيږي او ممکن نوموړي کلونه د اساسي لیکو په توګه وپېژندل شي. د سړیو او پنځو ځانګړي رول او دندې او حساسیتونه باید په پام کې ونیول شي او همدارنګه د کورنیو د خوراک ساتنې او حفاظت حتمي کېدل باید په پام کې ونیول شي. د کورنۍ دننه غذايي خوندیتوب توپيرونو په پام کې نیول هم اړین کار دی.

دا چک‌لست په پراخه کچه هغه سیمې په برکې نیسي کومې چې د غذايي خوندیتوب په څیړنه کې همیشه په پام کې نیول کيږي. د ناورین په اړه باید په پراخ ډول نور اضافي معلومات هم خامخا راټول شي (د بیلګې په توګه دا یوه سیاسي موضوع ده، چې د خلکو شمېر او خوځیدنې او داسې نور وڅیړل شي) همدارنګه د نورو اړونده سکتورونو (تغذیه، روغتیا، اوبه او سرپنا) په اړه هم، په یو ناورین کې مالومات راټول شي. چک لست باید د ځایي موضوعاتو او د څیړنې له موخو سره اړخ ولګوي. د ډیرو جزئیاتو لرونکي چک لستونه د نورو سرچینو لکه د USAID د ساحوي عملیاتي لارښوود- ۱۹۹۸ کې شته.

د معیشتي گروپونو غذايي خوندیتوب

1- ایا په ټولنه کې داسې ډلې او گروپونه شته چې یو شان معیشتي ستراتیژۍ وکاروي؟ او دوی د خپلو اساسي خوراکي او عایداتي سرچینو په اساس څرنګه طبقه بندي کېدای شي؟

له ناورین څخه مخکې غذايي خوندیتوب (اساسي کړنښه)

2- مختلفو معیشتي ډلو له ناورین څخه مخکې څنګه خوراک او عاید لاسته راوړي؟ په اوسط ډول په تیرو کلونو کې ددوی د عاید او خوراک سرچینې کومې وې؟

3- د یو نارمل او عادي کال په جریان کې د خوراک نوموړي زیرمي او عاید د موسمونو په منځ کې څنګه بدلېدل؟ (د موسمي کلېزي یا جنټري جوړېدل ښايي ګټور وي).

4- که تیرو پنځو یا لسو کلونو ته یو نظر وکړو، غذايي خوندیتوب د هر کال په تیرید سره څه بدلون موندلی؟ (د یو مهالویش یا د ښو او بدو کلونو تاریخچه ښايي ګټوره تامله شي).

- 5- څه ډول دارايي او شته، سپماوي يا ساتني د مختلفو معيشتي ډلو له خوا څخه لاسته راوړل شوې دي (د بيلگي په توگه د خوراک زيرمي، نغدي سپماوي، د څارويو دارايي، پانگه اچونې، اعتبار، ناغوبنل شوي پور او داسې نور)؟
- 6- د يوې اوونۍ يا مياشتې په موده کې د کورنۍ په لگښتونو کې څه شي شامل دي او پر هري مادې يا برخې باندې د مصرف تناسب څنگه دي؟
- 7- په کورنۍ کې د نغدو پيسو د تنظيم مسؤل او ذمه واره څوک دی او نغدي پيسې پر څه شي مصرفيږي؟
- 8- نژدې مارکېټ ته د اساسي او اصلي توکو د تر لاسه کولو له پاره څومره لاسرسۍ شته؟ (د واټن، حفاظت، د لېږدونې اسانتيا، او د مارکېټ يا بازار د معلومات موجوديت او شتون او داسې نورو په پام کې نيولو سره).
- 9- د خوراک په گډون د مهمو توکو شتون او بيه څنگه ده؟
- 10- له ناورين څخه د مخه د عايد د ضروري سرچينو او خوراک تر منځ د راکړې ورکړې کچه څرنگه وه، مثلاً د خوراک مزد او يا د خوراک لپاره څاروي او داسې نور؟
- د ناورين په ترڅ کې غذايي خوندیتوب
- 11- ناورين څنگه د پېژندل شوو معيشتي ډلو او گروپونو د خوراک مختلفي زيرمي او عايد اغيزمن کړل؟
- 12- ناورين څنگه د مختلفو ډلو د خوراک ساتني عادي موسمي نموني اغيزمني کړې؟
- 13- ناورين څنگه د مهمو توکو بېي، مارکېټ يا بازار ته لاسرسۍ او د بازار يا مارکېټ موجوديت يا شتون اغيزمن کړ؟
- 14- د بدیل معيشت د مختلفو ډلو له پاره عادي طرز العملونه څه شي دي او خلک په کومه اندازه باندې په هغوي کې ښکېل دي؟
- 15- د ناورين څخه د مخکني حالت په پرتله، په اوسني حالت کې څنگه بدلون رامنځته شو؟
- 16- کوم خلک يا سيمه ډيره اغيزمنه شوې ده؟
- 17- د عادي طرز العملونو د لنډې او منځنۍ مودې اغيزې د خلکو پر اقتصاد او نوري شتمني باندې څه دي؟
- 18- د ټولو معيشتي گروپونو او ټولو حساسو گروپونو پر روغتيا، عمومي سلامتيا او وقار، د مجادلوي ستراتيژيو اغيزې څه دي؟ ايا دا خطرونه د مجادلوي ستراتيژيو سره کوم تړاو لري؟

دریمه ضمیمه

دغذایی خوندیتوب غبرگونونه

په بیرنیو حالاتو کې دغذایی خوندیتوب د ملاتړ، خوندي ساتلو او غښتلي کولو لپاره د پراخي کچې لارې چارې شته. لاندینی لیست، یو مکمل لست نه دی. خو هره مداخله داسې طرح شي چې له ځایي شرایطو او د غذایی خوندیتوب ملاتړ کونکو ستراتیژیو سره توافق ولري، چې په دې اساس، دا مداخلې د طرحې او اهدافو له اړخه بې جوړې واوسي. دا ډیره مهمه ده چې د اړتیاوو له ارزونې وروسته یو سلسله پروگرامونه او غبرگونونه تر لاس لاندې ونيول شي. د مرستې هغه هڅې چې بې گټې وي او د ځایي اړتیاوو په نه نظر کې نیولو سره طرح شوې وي، دومره اغیزمنې نشي تمامیدای. دا غبرگونونه په درې برخو ویشل شوي دي چې دغذایی خوندیتوب دوهم او څلورم معیار سره اړه لري:

- لو مړني تولیدات
- عاید او کار
- مارکیټ او خدماتو ته لاسرسی.

د خوراکتوکو عمومي توزیع، نیغ په نیغه کورنیو ته د وړیا خوراکي مرستې په حیث ور رسیږي، نو په دې اساس، دا کار په لنډ مهاله توګه د غذایی خوندیتوب له مهمو کارونو څخه بلل کیږي.

لومړني تولیدات

• **د دانو (حبوباتو)، وسایلو او دکیمیا وي سري ویشل:** ددغو موادو د ویشلو موخه د کرهڼیزو تولیداتو غښتلي کول دي چې د راستانه شوو خلکو لپاره د کرهڼیزو چارو د پیل کولو د لومړي ګام په څیر او یا هم د غلو د تنوع د منځته راوړلو په موخه، ښه چاره ګڼل کیږي. اکثره وخت، دا ویش، د کرهڼیزو پراختیایي خدماتو او تخنیکي روزني سره یو ځای پلي کیږي.

• **د غلو دانو خرڅلاو او کرهڼیز نندارتونونه:** دغلو دانو لویو رانیونکو باندې د غلو دانو په پلورلو کې اسانتیا رامنځته کوي. ددې لپاره چې غله اخیستونکي، د غلو دانو بیلابیلو ډولونو ته لاسرسی ولري او په ځایي ډول د غلو د پلورلو او رانیولو فرصت پیدا شي، نو د غلو دانو د پلورونکو په راټولولو سره باید کرهڼیز نندارتونونه جوړ کړای شي.

- کرهڼيز پراختيايي خدمتونه .
- د اړوند ه مهارتونو په اړه ښوونه او روزنه.
- د څارويو د ساتنځايونو په اړه گامونه: چي دڅارويو دروغتيا دڅرنګوالي اندازه کول ، له اوسيدنځايونو څخه د څارويو د بېړنۍ ايستني او بېرته راوستني په اړه گامونه، د څارويو د وښو او نورو مغذي خوړو وېشنه، د څارويو پناځايونه او د ددوی لپاره د اوبو د بدیلو سرچینو برابرول، په کې شامل دي.
- دکبانو او دهغوي د ښکار لپاره د جالونو او نورو وسايلو وېشنه
- دخوراکي توکو د پروسس کولو ښه کول

عاید او کار

- دکار په مقابل کي پیسي (CFW): چي د خوراک له نظره، ناخوندي کورنيو لپاره دکار په مقابل کي د پیسو لاسته راوړلو زمینه برا بروي.
- خواړه دکار په بدل کي (FFW): چي د خوراک له نظره، ناخوندي کورنيو لپاره غذا دکار په مقابل کي داسي فرصتونه برابروي چي ، هغوی داسي خدمات ترسره کړي چي په عین وخت کي هم ځانته او هم دټولني لپاره گټور ثابتیدای شي.
- خواړه د ریکوري په بدل کي (FFR): چي دا شکل د (خواړه د کار په بدل کي) د هڅې زیرنده ده او کولای شي چي د لومړنۍ بیارغونې سره مرسته وکړي او باید بانديو تخنیکي څارنې ته اړتیا ونه لري.
- د عاید د لاسته راوړولو لارې چارې: خلکو ته ددي اجازه ورکوي ترڅو په کوچنی کچه، د عاید لاسته راوړلو بیلابیلې سرچینې دخپل ځان په کار اچوني سیستم باندي بدلې کړي. چي عبارت دي له: په اداره کولو کي د خلکو ملاتړ کول، ددوي د تجارتونو ته عملي ښه ورکول او څارنه.

د مارکیت جنسونو او خدماتو ته لاسرسی:

● د مارکیت او بنسټونو ملاتړ: چې د ترانسپورتي خدماتو برابرولو څخه عبارت دي چې په ترڅ کې یې تولید کونکي کولای شي، لیرې پرتو مارکیتونو ته لاسرسی ولري.

● دڅارویو پلورل (کمول): مالدارانو ته ددې زمینه برابرې تر څو دوچکالۍ او دڅرخایونو او اوبو د سرچینو د نشتوالي په وخت، او په ځانګړې توګه کله چې په مارکیت کې د څارویو بېي رابنکته شوې وي، څاروي په ښه بیه رانیسي.

- د ښو بیو لرونکي دوکانونه: په کنترول شوې یا مرستندویه بیه، داساسي موادو خرڅلاو یا هم د جنس د جنس په مقابل کې د تبادلې څخه عبارت دي.

- د خوړو یا نغدو پیسو سندونه: په دوکانونو کې د خوراکي موادو او یا دنورو اموالو دتبادلې لپاره .

- دولتي خدماتو ملاتړ او تخنیکي مرسته: چې د کرهڼیزو پراختیایي او وترنري خدماتو څخه عبارت دي.

- مایکروفایننس پروژې: د بیلګې په ډول د شتمنیو د خوندي ساتلو لپاره د قرضو او نورو لاروچارو پیدا کول، چې کیدای شي لوی پورونه، واړه پورونه، نور ځانګړي بانکي حسابونه او داسې نور.

د غذايي خونديتوب ریفرینسونه په نهمه ضمیمه کې هم وګورئ.

څلورمه ضميمه

د تغذيي د ارزونې پوښتنپاڼه

لاندې ځينې نمونوي پوښتنې د خوار ځواکي د اصلي لاملونو د ارزونې، د تغذيوي خطر د کچې او د احتمالي غبرگون د تر لاس لاندې نيولو لپاره راغلي دي. ددې پوښتنو بنسټ د خوار ځواکي د لاملونو پر عيني چوکاټ ولاړ دی (۱۳۶ مخ وگورئ). ددې امکان شته چې دا مالومات د بيلابيلو سرچينو څخه لاسته راشي، نو په دې اساس، بيلابيلو څيړنيزو وسايلو ته اړتيا ليدل کيږي لکه؛ د اساسي مالوماتو لاسته راوړلو لپاره مرکي او همدارنگه د ثانوي مالوماتو څارنه او کتنه (همدارنگه په ۲۸-۳۳ مخ کې د څيړنې او ونډې اخيستنې معيارونه وگورئ).

1- د تغذيوي حالت په اړه کوم مالومات شته؟

- (الف) ايا کومه تغذيوي سروې تر اوسه تر سره شوې؟
- (ب) ايا د مور او ماشوم د روغتيايي کلينیکونو څخه کوم مالومات شته؟
- (ج) ايا د موجوده تداوي کونکو يا د شيدې ورکول مرکزونو څخه کوم مالومات شته؟
- (د) د اوسني ناورين څخه مخکې، د اغيزمن شوو خلکو د تغذيوي حالت په اړه کوم مالومات شتون لري؟

2- د خرابې عامه روغتيا او دخوار ځواکي د خطر اړيکه څه ده؟

- (الف) ايا داسي راپورونه شته چې د ځينو ناروغيو شيوع، د خلکو پر تغذيوي وضعيت اغيز کړی وي، مثلاً د شري او اسهالاتو ناروغۍ؟ ايا ددې ناروغيو د پيښيدو خطر شته؟ (په ۲۷۳ مخ کې د مجادلې وړ ناروغيو د مخنيوی معيار وگورئ).
- (ب) د ناورين ځپلي ولس په منځ کې د سرخکانو د واکسين، اټکليزه کچه څومره ده؟ (په ۲۷۳ مخ کې د مجادلې وړ ناروغيو د مخنيوی معيار وگورئ).
- (ج) ايا د شري د واکسين پر مهال، Vit.A هم ورسره په منظم ډول ورکول کيږي؟ په اټکليز ډول، د متمم په حيث د ويتا مين A د ورکړې کچه څومره ده؟
- (د) ايا چا دمړيني د کچې اټکليز ارقام راټول کړی (کوچني يا له پنځو کلو څخه د کښته عمر لرونکو ماشومانو)؟ (په ۲۵۹ مخ کېد روغتيايي سيستم او زيربنا لومړی معيار وگورئ).
- (ه) ايا د هوا د تودوخې په درجه کې د دومره ټيټوالي د رامنځته کيدو امکان شته، چې په خلکو کې د حادو تنفسي انتاناتو پر شيوع منفي اغيزه وکړي يا د ناورين ځپلو خلکو د انرژي اړتيا په کچه کې زياتوالی رامنځته کړي؟

و) ایا د HIV\AIDS شیوع په زیاته پیمانه موجوده ده؟ ایا له دې حالت څخه د مخه خلک د فقر یا ناروغیو له امله خوارخواکي نه دي؟
ز) ایا خلک د زیاتي مودي لپاره په لاندو کالیو یا د اوبو په منځ کې په پاتي شوي دي؟

3- په ناکافي پاملرنه کې د خوار خواکي خطر څه دی؟

الف) ایا دکار په څرنگوالي کې داسې کوم بدلون را منځ ته شوی (لکه د کډوالۍ، بیخایه کیدنې اویا د وسلوالو شخړو له امله) چې په پایله کې یې اصولو اومسئولیتونو رول په کورنیو چارو کې بدلون موندلی وي ؟

ب) ایا د کورنیو په نورمال جوړښت کې کوم بدلون رامنځته شوی دی؟ ایا د بیلو شوو ماشومانو کچه لوړه ده؟

ج) ایا د پاملرنې په نورمال چاپیریال کې کومه ګډوډي رامنځته شوې (مثلاً بیخایه کیدنه) چې په پایله کې یې دایو (مفرد نوم یې دایه دی) ته لاسرسی، د کوچنیانو ډوډۍ ته لاسرسی او اوبو ته لاسرسی او داسې نور یې اغیزمن کړي وي؟

د) په عادي ډول د ماشومانو تغذیه څرنگه ترسره کیږي؟ ایا میندې خپل ماشومان د شیرچوشک په واسطه تغذیه کوي او که د نورو اضافي خوراکی موادو څخه کار اخلي؟ که داسې وي، نو ایا داسې کومه مؤسسه شته چې د خوندي شیرچوشک ورکولو ملاتړ کونکې واوسي؟

هـ) ایا د ماشومانو دغذا، شیدو، شیر چوشک، د شیر چوشک د سر په هکله دمرستي کوم شواهد شته او یا دمرستي غوښتنه شوې ده؟

و) ایا په کلیوالو سیمو کې، ماشومان د حیواناتو د رمو څخه، د اوږدې مودې لپاره لیرې ساتل کیږي؟ ایا پاکو شیدو ته لاسرسی شته؟

ز) ایا HIV \AIDS په کورنیو کې د پاملرنې پر مسئله اغیز کړی دی؟

4- لږو خوراکی توکو ته د لاسرسي پر مسئله د خوارخواکي اغیز څه دی؟ (دوهمه ضمیمه دغذائي خوندیتوب دارزوني پوښتنپاڼه وگورئ).

5- خلکو ته په زیاته پیمانه مرستو د ور رسیدو لپاره رسمي او نارسمي ځايي مؤسسي کومي دي؟

الف) په ټولنه کې د اوږدمهاله پاتي کیدو په اړه، د عامې روغتیا وزارت، مذهبي مؤسسو، په ټولنه کې د ایدس خپلو ټولنو، د ماشوم د تغذیې د ملاتړ کونکو ټولنو، او یا انجوانو ظرفیت څومره دی؟

ب) د خوراکی توکو د پروگرام د پراختیا لاسته راوړنې څه دي؟

ج) په نږدې راتلونکي کې د خلکو د کوچیدو (د علفچرونو، مرستې د لاسته راوړلو یا د کارکولو په خاطر) احتمال شته؟

6- د رامنځته شوي ناورین څخه د مخه، د ځایي ټولنو، افرادو، انجوانو، دولتي مؤسساتو، ملګرو ملتونو مؤسساتو، مذهبي ټولنو او داسې نورو لخوا د خوراکي توکو کومې مرستې یا نور ټولنیز ملاتړونه ترسره شوي دي؟ موجوده وضعیت ته د غبرګون په اړه، کوي تغذیوي کړنلارې (تیرې، روانې او درول شوې)، اوږدمهاله او پلان شوي تغذیوي غبرګونونه او پروګرامونه پلي شوي؟

شديده خوارخواکي	منخني خوارخواکي	عمومي خوارخواکي*	
-----------------	-----------------	------------------	--

پنځمه ضميمه

د شديدي خوار خواکي اندازه کول

تر پنځو کلونو واړه ماشومان

لاندې چوکاټ، د ۵۹-۶ میاشتنيو ماشومانو تر منځ، د خوارخواکي د مختلفو درجو د اندازه کولو په اړه عمومي شاخصونه بیانوي. قد د وزن په پرتله (WFH-weight for height) شاخصونه باید د NCHS/CDC د ضمیمو پر بنسټ ولاړ واوسي. د انټروپومټريکو سرویګانو د پایلو د راپور ورکول لپاره، تر ټولو ښه شاخص، د WFH له Z score څخه عبارت دی. درملنې ته د مستحقو خلکو په پیژندلو کې، د WFH (قد د وزن په پرتله) د متوسطې کچې سلنې ته ترجیح ورکول کیږي. په انټروپومټريکو سرویګانو کې دې په یوازې ډول، د مټ د پورتنۍ دریمې برخې (Mid Upper Arm Circumference-MUAC) اندازه کول ونه کارول شي، خو بیا هم د ماشومانو دمړینې د کچې د اندازه کولو لپاره، دا یو ښه میتود بلل کیږي، ځکه چې دا میتود د کم عمر لرونکو ماشومانو لپاره دومره دقیق نه دی. نو په دې دلیل له دغه میتود څخه د ماشومانو د تغذیې په پروګرام کې د اجازې ورکولو د شاخص په توګه کار اخستل کیږي. پدې اندازه گیری کې د ۵۹-۱۲ میاشتنيو ماشومانو ترمنځ، وروستنۍ حد عموماً په دې ډول دی: تر 12.5cm څخه لږ د عمومي خوارخواکي له پاره، او 11.5cm څخه لږ د شديدي خوارخواکي لپاره.

د ۵۹،۵ او ۶۰،۰ مياشتو تر منځ ماشومان	له ۲- WFH Zscore څخه کم يا ۸۰ فيصده منځنۍ WFH او/يا تغذيوي اديما	له ۳- څخه بيا له ۲- څخه کم د WHF ، Z score يا له ۷۰ فيصده څخه تر اتيا فيصده WHF	WFH 3 له Z score څخه کم يا اوسط له ۷۰ فيصده څخه کم او/يا تغذيوي اديما
--	--	--	--

*

کله کله دنړيوالي خوارځواکۍ په نوم هم ياديږي

د شپږو مياشتو څخه ټيټو ماشومانو په خوارځواکۍ کې، بې له تغذيوي اديما څخه، لاتر اوسه کوم منل شوي حدود نشته. د NCHS/CDS د نشونما معيارونه اوس ډير لږ کارېږي، ځکه چې دوی د هغو ماشومانو په منځ کې چې په مصنوعي شيدو تغذيه کيدل، کاريدل، حال داچې هغه ماشومان چې دمیندو په شيدو تغذيه کيږي دهغوی د ودې کچه توپير لري. ددې مانا دا ده چې خوارځواکي په دغه عمر لرونکي ډله کې زياته ليدل کيږي. په دغه ډله کې د خوارځواکي د شتون تعينولو لپاره، دا ډيره مهمه ده چې د ماشومانو د تغذيي ميتودونه، خصوصاً د مور شيدو ته لاسرسی، په هر ډول طبي شرايطو کې وازرول شي.

نوري عمري ډلې: غټ ماشومان ، نوي ځوانان ، ځوانان او زاړه خلک

دشديدې خوارځواکۍ لپاره، په نورو عمر لرونکو گروپونو کې لا تر اوسه کوم منل شوي نړيوال تعريف نشته. يو دليل يې دادی چې د مختلفو قومونو نمو، له پنځه کلنۍ څخه وروسته فرق کوي په دې معني چې دا ناممکنه ده چې د يوه انتيکي (قومي) گروپ نشونما د نورو ټولو قومي گروپونو په نمايندگي وکاروو. بل دليل يې دا دی چې په اکثره حالاتو کې، د تصميم نيولو لپاره، د ۵۹-۶ مياشتنيو ماشومانو د تغذيوي حالت په اړه مالومات کافي بلل کيږي، نو په دې اساس د نورو گروپونو په هکله د مالوماتو د راټولولو چندان انگيزه نشته.

په هر حال، د خوارځواکۍ په بېرنيو حالاتو کې به دا اړينه وي چې د زيات عمر لرونکي ماشومان، ځوانان، د منځني عمر خاوندان يا زاړه، هم د تغذيوي ارزونو يا تغذيوي پروگرامونو تر پوښښ لاندې راوستل شي. يوازې دې په لاندینيو حالاتو کې د ۶ څخه تر ۵۹ مياشتنيو ماشومانو ډلې څخه پرته، د نورو ډلو سروې تر سره شي:

- که چيرې دحالت يو بشپړ بنسټيز تحليل تر سره شوی وي. په دې تحليل کې بايد د خوارځواکۍ لامل هم څيرل شوی وي. که چيرې يوازې ددې ارزونې يا تحليل پر بنسټ دا خبره شوې وي چې د کم عمر لرونکو ماشومانو تغذيوي وضعيت، د نفوس د نوري برخې تغذيوي حالت نشي بيانولای، نو په دې صورت کې د نفوس د بلې عمري ډلې سروې تر سره شي.

- که چیرې د مالوماتو د راټولولو د کیفیت، کافي ارزونې او د پایلو د دقیق تفسیر او اړانې لپاره مناسب تخنیکي متخصصین شتون ولري.
 - که چیرې د بلې عمرې ډلې د سروې د ترسره کولو د منابعو او وخت د لگښتونو مسئله په نظر کې نیول شوې وي.
 - که چیرې د سروې لپاره څرګنده او مستندې موخې طرح شوې وي.
- دهغو کسانو لپاره چې عمر یې له ۵۹ میاشتو څخه زیات وي پدې وړستيو کې یو ښه تحقیق او تعریف جوړ شوي دي چه په راتلونکي کې به، لا بشپړ او د استفادي وړ وگرځي.

لوی ماشومان (5 څخه تر 9 کالو پورې)

په لویو ماشومانو کې د تغذیوي حالت د بدیلو اندازه نیولو د نه شتون په صورت کې د WFH Z score د تعینولو لپاره او د اوسط د سلنې د معلومولو لپاره د NCHS/CDC د ریفرینسونو د کارولو او د کم عمر لرونکو ماشومانو په څیر د حدودو د کارولو مشوره ورکول کیږي (پورتنۍ چوکاټ وګورئ). او د کم عمر لرونکو ماشومانو په منځ کې دې د تغذیوي ادیما ارزونه ترسره شي.

نوي ځوانان (د 10 څخه تر 19 کالو پورې)

د نوي ځوانانو د خوارځواکي لپاره تر اوسه هېڅ روښانه، امتحان شوی او منل شوي تعریف نشته. ددې کسانو د ارزونې د لارښوونې لپاره په نهمه ضمیمه کې یو ریفرینس شته.

بالغ کسان (د 20 څخه تر 59 کالو پورې)

په کاهلانو کې د شدیدې خوارځواکۍ لپاره لا تراوسه داسې کوم منل شوی تعریف نشته، لاکن د شواهدو له مخې د شدیدې خوارځواکۍ حدود کیدای شي د ۱۶ BMI (Body Mass Index) څخه ټیټ واوسي. د کاهلانو د خوارځواکۍ په سرویګانو کې باید د قد، وزن، د کیناستو د قد او MUAC اندازې په پام کې ونیول شي. دا اندازه گیری کیدای شي د BMI د حسابولو لپاره وکارېږي. ددې لپاره چې د نفوسو تر منځ مقایسه وشي، نو BMI باید د Cormic index (په ولاړه او په کیناستو د قد نسبت) سره وفق ورکړل شي. په دغه ډول وفق ورکول، کولای شي چې په بنسټیز ډول په کاهلانو کې د خوارځواکۍ په شیوع کې تغیر رامنځته کړي او د پروګرام له تشعب څخه مخنیوی وکړي. د MUAC اندازه گیری باید تل ترسره شي. که چیرې په عاجل ډول د پایلو لاسته راوړلو ته اړتیا موجوده وي او یا سرچینې په شدید ډول محدودې وي، نو په دې صورت کې سرویګانې باید یوازې د MUAC پر اندازه ګیریو متکي وي.

ددې په خاطر چې د انټروپومتريکو سرویګانو پایلې، د سمو کارورکونکو مالوماتو د کمښت او د دغو پایلو د تفسیرولو د محک له امله لا نورې هم سره پیچلي کیږي، نو دا

پایلی باید د اړونده مالوماتو د جزئیاتو سره یو ځای، تفسیر شي. د ارزونې لارښوونې په ضمیمو کې شته.

ددې لپاره چې د افرادو د تغذیوي پاملرنې په پروگرام کې د بستر کیدلو او یا رخصتیدلو مسئله بڼه وڅارل شي، نو ددې لپاره ځانگړنې باید د انټروپومټریکو سرویگانو د شاخصونو، کلینیکي علایمو او ټولنیزو فکتورونو یوځای والی په بر کې ونیسي (مثلاً ډوډی ته لاسرسی، د پاملرنې کونکو شته والی، سرپنا او داسې نور). دا باید په یاد ولرو چې په کاهلانو کې د ادیما د منځته راتلو عوامل پرته له خوارځواکۍ هم ډیر دي او ډاکتران د ادیما د ارزولو په وخت کې، باید د هغې نور لاملونه هم په پام کې ولري. انفرادي مؤسسات باید د هغه شاخص پر بنا پریکړه وکړي کوم چې د پاملرنې د مستحق والي لپاره کارول کېږي، او دا هم له پامه ونه ایستل شي چې بنایي د BMI د عدم کفایي، د MUAC په هکله د مالوماتو د کمښت، او د پروگرام د پلي کولو د ارزښت مسئله شتون ولري. د کاهلانو د خوارځواکۍ د درملنې لپاره د دوی د خوارځواکۍ په هکله یو موقت تعریف په ضمایمو کې شته.

MUAC، کیدای شي د اومیدواره میندو د ارزونې لپاره یوه څارنیزه وسیله واوسي (مثلاً د تغذیې پروگرام ته د ننوتو د ځانگړنې په توگه). د اومیدواره ښځو د اضافي خوراکي اړتیاوو ته په پام سره، دوی د نفوس د نورو ډلو په پرتله ډیر له خطر سره مخ وي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي غذايي ملاتړ دوهم معیار وگورئ). د اومیدوارۍ په بهیر کې په MUAC کې دومره زیات تغیر نه رامنځته کېږي. دا معلومه شوې ده چې $MUAC < 20.7 \text{ cm}$ (شدید خطر) او $< 23.0 \text{ cm}$ (متوسط خطر) کیدای شي چې په جنین کې د نشونما د اختلافاتو سبب شي. ددې خطر کچه په خلکو کې متفاوته ده.

زړه خلک

د زړو کسانو د خوارځواکي په اړه لا تراوسه هیڅ منل شوي تعریف نشته لکن په ناورینونو کې دغه عمري ډله هم له خطر سره مخ کیدای شي. نړیوال خوراکي سازمان یا WHO ددې وړاندیز کوي، چې د زړو خلکو لپاره چې عمرونه یې ۶۹-۶۰ تر منځ وي، د کاهلانو د (BMI) قدمه وکارول شي، لکن دا هم، لکه په ځوانانو کې، د ورته ستونزو سره مخ مسئله ده. سربیره پر دې، دملاد تیر دکړیدلو اود فقراتو د نژدي کیدوله امله په دې خلکو کې اندازه گیری هم یو ستونزمن کار دی. د لاسونو (کله چې لاسونه پوره خلاص شي، نو د یو لاس د گوټي له سر څخه د بل لاس د گوټي تر سره پورې) پوره اندازه او یا نیمایي اندازه، کیدای شي چې د قد د اندازې په ځای وکارول شي، خو محدودیت یې په دې کې دی چې د قد د فکتور ضریب نظر خلکو ته فرق کوي. MUAC کیدای شي چې د زړو خلکو د خوارځواکۍ د اندازه کولو لپاره وکارېږي، لکن د مناسبو معیارونو د پیدا کولو لپاره لاتر اوسه هم څیړنه روانه ده.

لاتراوسه د فزيکي پلوه معيوبو خلکو د خوارخواکۍ د اندازه کولو په اړه هېڅ کوم لارښوود نشته، نو په دې دليل، دوی اکثراً د انټروپومټريکو سرویگانو په وخت کې له پامه ایستل کېږي. د سترگو په واسطه ارزونه اړینه ګڼل کېږي .

د MUAC ارزونه اکثراً په هغه حالاتو کې چې د پورتنی مت عضلات دحرکي کمک له پاره راټول شوي وي تیرایستونکي ده. د اوږدوالي، د لاسونو د خلاص نیولو پوره اندازې، نیمایي اندازې اود زنگون څخه ښکته برخې د اندازه نیولو لپاره بدیلې اندازه گیری هم شته. نو دا اړینه ده چې د وروستیو ارزونو پایلې سره شریکې شي، تر څو د هغو معيوبو خلکو د اندازه گیریو لپاره چې معیاري وزن، قد، او د MUAC اندازه گیری ددوی لپاره مناسبې نه دي، تر ټولو مناسبه لاره په لاس راشي.

شپږمه ضميمه

په عامه روغتيا کې د ايودينو او د ويتامين اي د کمښت د اندازه کولو ارزښت

د 6 څخه تر 71 مياشتنيو ماشومانو تر منځ د ويتامين A د کمښت (Xerophthalmia) شاخصونه

(په خلکو کې د لاندینيو شاخصونو څخه د يو يا زيات شتون، د عامې روغتيا ستونزه بلل کيږي)

شاخص	حد اقل شيع
- شبکوري (د ۲۴-۷۱ مياشتنيو کې)	$> 1\%$
- Bitot spots	$> 0.5\%$
- د قرنيې مکدر کيدل/قرحات/کيراتوملاسي	$> 0.01\%$
- د قرنيې داغونه	$> 0.05\%$

د ايودينو د کمښت شاخصونه (جاغور)

هغه شاخصونه چې لاندیني جدول کې راغلي دي، کيدای شي په ناورين کې هم کار ورڅخه واخيستل شي. حد اقل د يوه يا له هغه څخه د زياتو علايمو يا شاخصونو شيع، کيدای شي چې د عامې روغتيا ستونزه وبلل شي. د ايودينو د کمښت دا شاخصونه کيدای شي ستونزمن واوسي: په اکثره بيرنيو حالاتو کې، دا به ممکنه نه وي چې بيوشيمیک شاخصونه اندازه کړای شي، او همدارنګه په داسې حالاتو کې کلينيکي ارزونې، د ډيرو غلطيو سره مخ کيږي. لاکن په هر حال، که چيرې د ايودينو د کمښت د حالت د ارزونې له پاره په ادرار کې د ايودينو د کچې مالومولو ته اړتيا وي، نو د ۱۲-۶ کلنو ماشومانو د کلينيکي معایناتو په واسطه کيدای شي چې د حالت د شدت په اړه يو عمومي ارزونه تر سره شي.

د عامې روغتيا د ستونزې شدت (شيع)				
شاخص	نښه شوي خلک	کم	متوسط	شدید

د جاغور عمومي کچه (د خلکو څومره سلنه)	*د ښوونځي عمر کوچنيان	5 څخه تر 19,9	20 څخه تر 29,9	زيادتر يا مساوي په 30
په ادرار کې د ايودينو منځنۍ کچه (مايکروگرام پر ليتر)	*د ښوونځي د عمر کوچنيان	50 څخه تر 99	20 څخه تر 49	تر 20 لږ

* د ۶- ۱۲ ماشومانو ته ترجيح ورکول کيږي

اوومه ضميمه

تغذیوي اړتیاوې

د پلان جوړونې مقاصدو لپاره د ناوړین په لومړۍ مرحله کې لاندیني ارقام کیدای شي چې وکارول شي:

مغذي توکي	د خلکو منځنۍ اړتیاوې
انرژي	2100 کیلو کالوري
پروتین	10 څخه تر 12 فیصده مجموعی انرژي 25 څخه تر 63 گرام (لاکن د 15 فیصده څخه کم
شحم	د ټولې انرژۍ 17 په سلو کې 40 گرامه)
وېټامین A	IU1،666 (پا نیم ملي گرامه معادل ریټینول)
تیامین (B1)	0،9 ملیگرامه (پا 4 ملیگرامه پر هرو 1000 کیلوکالورۍ اخیستل شوي انرژي)
ریبوفلاوین (B2)	1،4 ملیگرامه (پا 6 ملیگرامه پر هرو 1000 کیلوکالورۍ اخیستل شوي انرژي)
فولیک اسید	160 مایکروگرامه
نیاسین (B3)	12 ملیگرامه 6،6 مل پر هر 1000 کیلوکالوري اخیستل شوي انرژي)
وېټامین بی 12	9 مایکروگرامه
وېټامین سی	28 میلیگرامه
وېټامین ډي	د 3،2 څخه تر 3،8 مایکروگرامه کلسیفیرول

وسپنه	22 ميليگرامه (په بيولوژيک ډول کم پيدا دي 5 څخه تر 9 فيصده)
ايوډين	150 مايکروگرامه
مگنيزيم*	2،1 ميليگرامه
زينک*	3،12 ميليگرامه
سيلينيم*	6،27 مايکروگرامه
ويټامين E*	8 ميليگرامه alpha-TE
ويټامين کا*	2،48 مايکروگرامه
بيوټين*	3،25 مايکروگرامه
پانتوټينيت*	6،4 مايکروگرامه

ماخذ: په ډيرو بېرنيو حالتونو کې د تغذيي سمبالول، نړيوال خوراکي سازمان، کال ۲۰۰۰

*مؤقتي اړتياوې. ماخذ: FAO/WHO ، کال ۲۰۰۲ د انسانانو د ويټامين او منرال اړتياوې. د FAO/WHO مشترک راپور، بنکاک، تایلند. FAO روم.

د پورتنیو لست شوو اړتیاوو له کارونې څخه د مخه، باید دوه ټکي په پام کې ونیول شي. لومړی دا چې په اوسط ډول، د نفوسو د عمرې ډلو د هر سړي پر سر اړتیاوې، د نفوسو د ټولو عمرې ډلو او دواړو جنسونو له اړتیاوو څخه نمایندګي کولای شي. نو په دې اساس دا اړتیاوې په کومې ځانګړې عمرې ډلې یا جنس پورې اړه نلري او باید د هر انسان د اړتیاوو په سترګه ورته ونه کتل شي. دوهم دا چې، دغه اړتیاوې، د نفوس د یو ځانګړې سلنې پر بنسټ جوړې شوې دي چې په لاندې ډول دي:

عمرې ډله	په نفوس کې فیصدي
د 0 څخه تر 4 کلن:	12
د 5 څخه تر 9 کلن:	12
د 10 څخه تر 14 کلن:	11
د 15 څخه تر 19 کلن:	10
د 20 څخه تر 59 کلن:	49
60 کلن او پورته:	7
اومیدواره بڼې:	2،5
شیدې ورکونکې بڼې:	2،5
نارینه/ بڼینه:	51 او 49

لکه څرنګه چې د نفوس ډیموګرافیک جوړښت، فرق سره لري، چې په خپل وار سره د اغیزمنو شوو خلکو د تغذیوي اړتیاوو مسئله اغیزمنوي. مثلاً که چیرې د کډوالو خلکو ۲۶ په سلو کې له پنځه کالو څخه کم عمر ولري او ټول نفوس ۵۰ په سلو کې بڼې او ۵۰ په سلو کې نارینه واوسي، نو د انرژي اړتیاوې ۱۹۴۰ کیلو کالوریو ته راښکته کیږي.

د انرژي او پروټین اړتیاوې، باید د لاندې ټکو پر بنسټ عیارې شي:

- د ټول نفوس د ډیموګرافیک جوړښت پر اساس، په ځانګړې توګه د پنځو کلو څخه د تیټ عمر لرونکو ماشومانو سلنه او د بڼینه وو سلنه (بڼایي دا مسئله د هغه نفوس په منځ کې چې ایډس خپلي وي، فرق وکړي).
- د کاهل د منځني یا اوسط وزن پر اساس او همدارنګه د بدن د حقیقي، عادي یا دلخواه وزن پر اساس. اړتیاوې هغه وخت ډیریدای شي، کله چې په اوسط ډول د نارینه کاهل وزن له ۶۰ کیلوګرامو څخه او د بڼینه وو له ۵۲ کیلوګرامو څخه پورته شي.
- د تناسلي ژوندانه د بقا لپاره د فعالیت د کچې پر اساس. که چیرې په کم ډول دا فعالیتونه زیات شي، نو اړتیاوې هم ډیرېږي (مثلاً $\text{Basal Metabolic Rate} \times 1.55$ د نارینه وو لپاره او $\text{Basal Metabolic Rate} \times 1.56$ د بڼینه وو لپاره).

- د محیطي تودوخې د اوسطې درجې حدود، او د کالیو اغوستلو او سرپنا د ظرفیتونو پر اساس. کله چې په اوسط ډول د محیطي تودوخې درجه د سانتی گراد له ۲۰ څخه رابنکته شي، نو په دې صورت کې هم اړتیاوې زیاتېږي.

- د نفوس د تغذیوي او روغتیايي حالت پر اساس. اړتیاوې هغه وخت ډیرېږي، کله چې نفوس خوارخواکي وي او د معیاري نشونما لپاره اضافي اړتیاوو ته ضرورت ولري. د ایدس شیعو هم کولای شي چې د نفوس اوسطې اړتیاوې اغیزمنې کړي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار وگورئ). که چیرې په عمومي ډول د ځیرې مرسته، دا اړتیاوې پوره نکړای شي، نو په دې صورت کې دې له نړیوالو وړاندیزونو څخه کار واخیستل شي.

که چیرې دا ناشوني وي چې داسې مالومات دې له لومړنۍ ارزونې سره یوځای کړل شي، نو د پورتنی جدول ارقام دې په (حد اقل په اول قدم کې تیارو) مالوماتو په حیث وکارول شي.

اتمه ضميمه

د لوژستيکي تدارکاتو د خنځير د ادارې پوښتنپاڼه

- 1-** دخریداری قراردادونه باید د موادو د رسونې کرایه، د خراب شوو اجناسو بیرته ستون او له قرار داد څخه د هر ډول سرغړونې جریمې په بر کې ولري، خو دا مسئله د طبیعي حوادثو په ناڅاپي پېښیدو کې مستثنی ده.
- 2-** د موادوانتقالوونکي او هغه خلک چې دا مواد په لاس کې لري، د خوراکتوکو د کیفیت مسؤلیت په غاړه لري او د هر ډول تاوان په صورت کې دوی د تلافی کولو مسؤلیت لري.
- 3-** دموادو د ذخیره کولو اسانتیاوې باید خوندي او پاک واوسي او خوراکتوکي له زیانونو او ضایع کیدو څخه خوندي وساتي.
- 4-** د امکان تر حده باید هڅه وشي، تر څو د امتعو د ضایع کیدو شونتیا، حد اقل ته راټیټه شي.
- 5-** ټولې ضایعې، باید ثبت او محاسبه شي.
- 6-** د هغو موادو د ژغورلو په اړه، چې په تخریب شووکانټینرونو کې دي ټولې ممکنه هڅې تر سره شي.
- 7-** توکي باید په منظم ډول تفتیش شي او هر ډول شکمن مواد باید تست شي. ناوړه اقلام، باید وپېژندل شي، او د روبښانه او شفافه پروسیجرونو او د ملي عامې روغتیا د اصولو سره سم له منځه یوړل شي. په بازار کې دې د ناوړه موادو له دوران ورکولو څخه ډډه وشي.
- 8-** په منظم او دوراني ډول، باید د موادو فزیکي موجودي، د یو پوه نفر پواسطه، د اقلامو د جمع او قید د ادارې په حیث – نه دې پروژې د ساحوي موجودی په شکل، تر سره شي او د گودام په جمع کې قید شي.
- 9-** دموادود موجودي لنډیز، باید په منظمه توگه سره راټول او ټولو دخپلو کسانو ته ورکړل شي.
- 10-** د اجناسو د انتقال ټول مسائل باید د بارنامي د کاغذونو په شکل تهیه کړای شي.
- 11-** دذخایرو اسناد باید ټول رسیدلي، مصرف یا توزیع شوي وي او پاتي موادو د اندازې ارقام برابر کړای شي.
- 12-** د پروسی د ادارې د بررسی په گډون، ټولې بررسی باید د تدارکاتي خنځیر په کچه ترسره شي.
- 13-** هغه وسایط، چې دموادو دانتقال لپاره کارول کیږي، باید په ښه تخنیکي او چلیدو حالت کې وي. د وسایطو منځ یانې بادې باید صفا وي او داسې تیره او څوکه لرونکي وسپنې او یا نور شیان چې د بار د خرابیدو لامل وگرځي، په کې شتون ونلري. بار په مناسب ډول د خرابی هوا څخه وساتل شي (مثلاً د ترپال په واسطه).
- 14-** وسایط د خوراکتوکو سره یوځای، نور تجارتي او یا خطرناک مواد ونه لیرېدوي.

15- وسایطو باید په تیر وخت کې هم کوم خطرناک مواد نه وي لیږدولي او نه هم په کې د خطرناکو موادو پاتې شوني موجود وي.

سرچینې: د WFP د بیرنۍ ساحې عملیاتي جیبي کتاب ۲۰۰۲ کال او د CARE د خوراکي سرچینې د ادارې لارښوود کتاب.

څلورم څپرکی:

دسر پناه، استوگنې
او ناخوړاكي توکو
حد اقل معيارونه

له دې څپرکي څخه څرنگه کار واخلو

دا څپرکی په دوو برخو ویشل شوي دي، لومړي پناځای او استوگنه؛ دویم ناخوړاکي توکي لکه: پوښاک، د خوب او د کور سامان. د کارونې لپاره دواړه برخې عمومي معیارونه په **بیلابیلو غبرگونونو** کې وړاندې کوي، لکه بیرته راستنیدنه او د وړانو شویو استوگنځایونو بیا رغونه، د کوربه کورنیو سره میشت کیدل، په موجوده ودانیو کې ډلیزه پناځای او لنډمهاله پلان شوي یا په خپله جوړ شوي کمپونه. دواړه برخې د **لاندینیو مسائلو درلودونکي**:

- **حد اقل معیارونه**: په طبیعي ډول کيفي معیارونه دي او د حد اقل هغه کچې په گوته کوي چې په پناځای، استوگنځای او ناخوړاکي توکو د غبرگونونو په ترڅ کې لاس ته راځي.
- **کلیدي شاخصونه**: دا هغه (علامې یا نښې) دي چې د یو پروگرام، نه لاسته راوړل ښیي. دا شاخصونه د کارول شویو پروگرامونو، د تاثیر او پایلو د سنجولو او د هغو **میتودونو** او **بھیرونو** چې په دې پروگرامونو کې ترینه گټه اخیستل شوې ده مسائل بیانوي. دا شاخصونه کیدای شي چې کيفي یا کمي ښه ولري.
- **لارښوونې**: لارښوونې په بیلابیلو برخو کې د معیارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډگر کې د ستونزو سره د مخامخ کیدو لارښوونې او یوې مسئلې ته د لومړیتوب په ورکولو کې سلا-مشورې په گوته کوي. همدارنگه دوی ځینې هغه بنسټیز مسائل چې د معیارونو او شاخصونو سره تړاو لري ښیي او همدارنگه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې، او توپیرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته تشریح کړي.
- د اړتیاوو معلومولو چیک لیست د لمرۍ ضمیمې په توگه شامل دي. د ماخذونو یو لیست چې د معلوماتو لازياتي منابع تفصیلي، او هغه وړاندیز غوره کوي چې څرنگه، لارښوونه، د دویمې ضمیمې په ډول شاملیري.

سرليکونه

پيژندگلو ي ----- ۲۰۶

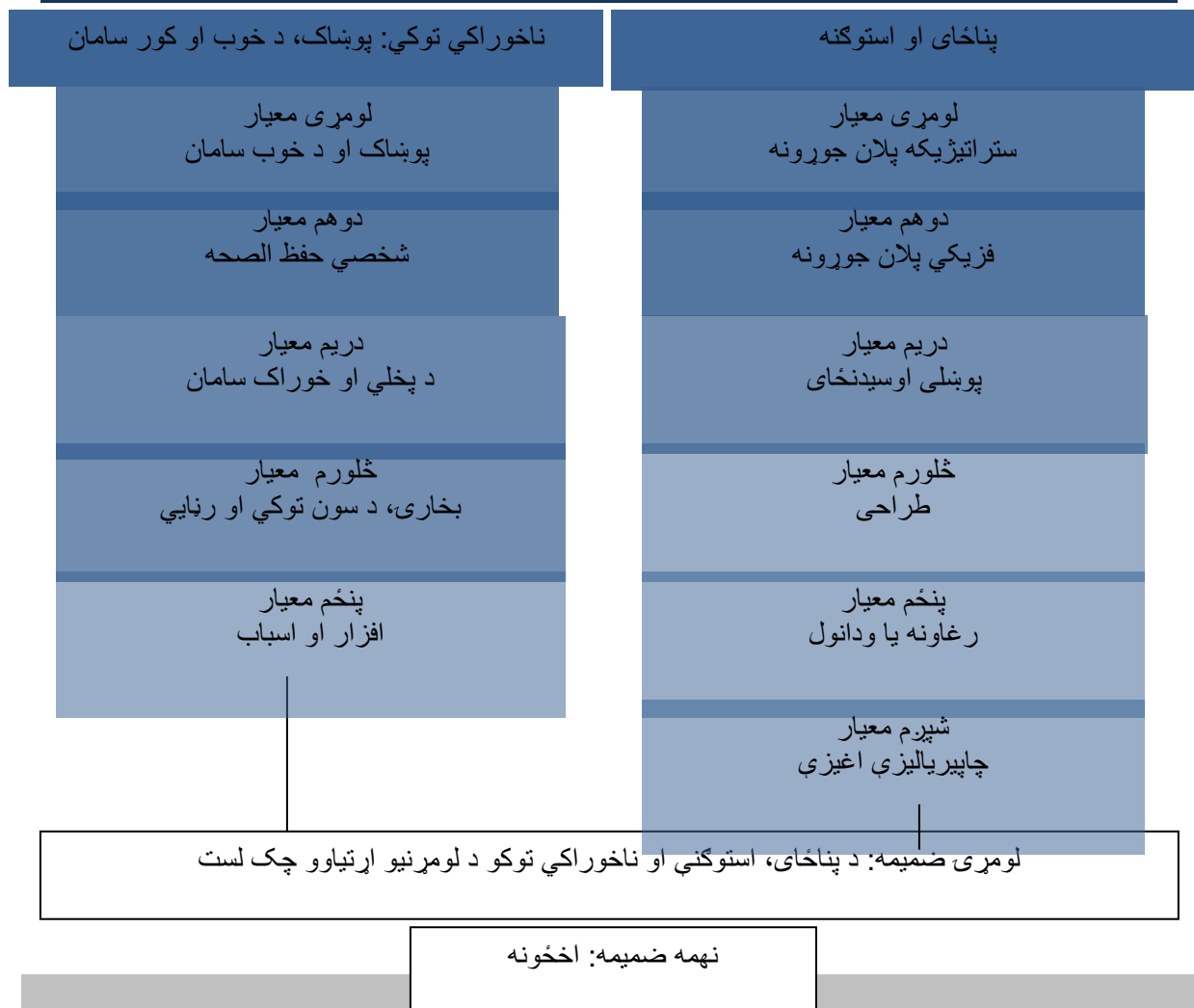
1- پناځای او استوگنه ----- ۲۱۱

2- نا خوراکي توکي: پوښاک، د خوب سامان او د کورنۍ اسباب----- ۲۳۰

لومړۍ ضميمه: د پناځای، استوگنې او ناخوراکي توکو د لومړنۍ ارزونې چک
لست.....

دوهمه ضميمه: ماخذونه ----- ۲۴۴

پناځای، استوگنه او ناخوراکي توکي

له نړيوالو حقوقي سندونو سره اړيکې

د پناځای، استوګنې او ناخوړاکي توکو حداقل معیارونه د بشري منشور د اصولو او حقوقو یو عملي مفهوم ګڼل کېږي. بشري منشور لکه څرنګه چې د بشري حقونو، نړيوالو اصولو، بشري قانون او د کډوالو په قانون کې بیان شوي دي، د هغو اړتیاوو پر بنسټ ولاړ دی چې په ترڅ کې یې د ناورین یا شخړو له امله د خپل شوو خلکو باعزته ژوند، ساتل کېږي او ملاتړ یې کېږي. په بشري غبرګون کې، پناځای او استوګنه هغه اشنا اصطلاحات دي چې کور درلودو حق بیانوي چې د بشر حقونو په قانون کې یې هم یادونه شوې ده.

هر وګړي د وړ کور د درلودلو حق لري. او همدا حق په نړيوالو حقوقي اسنادو کې په رسمیت پېژندل شوي چې په امنیت، سوله او عزت کې او همدارنګه د اړونده شتمنۍ په خونديتوب کې د ژوند کولو څخه عبارت دي. د کور درلودلو حق مهم اړخونه په لاندې ډول دي: د خدماتو، اسانتیاوو، موادو او بنسټیزو کارونو شته والي؛ له عهدې وتل؛ د اوسیدو وړتیا؛ لاس رسي؛ ځای او کلتوري مناسبوالی. همدارنګه د کور درلودلو حق یوازې په کورجوړونه پورې بسنه نه کوي بلکه تر اسبابو او خدماتو پورې پراخېږي، د بیلګې په توګه، خلک طبیعي او عامه منابعو، د ځکلو پاکو اوبو، د پخولو لپاره انرژي، حرارت او روښنایي، روغتیا پوهنې او د وینځلو اسانتیاوې، د خوړو د ساتلو اسبابو، د بیکاره شیانو تنظیم (ځای وچونې) او بیرنيو خدمتونو ته تلپاته لاس رسي ولري.

خلک باید د سرو، لنډه بل، ګرمي، باران، یا روغتيايي ګواښونو، ساختماني خطرونو او ساري ناروغيو په وړاندې خوندي وي او کافي ځای ولري. مناسبه استوګنه او کورجوړونه باید، د روغتیا پالنې خدمتونو، ښوونځیو، ماشوم پالنې مرکزونو او نورو ټولنیزو اسانتیاوو او د معیشت فرصتونو ته لاس رسي تامین کړي. ترکومه ځایه پورې چې د کورجوړونې په تعمیر پورې اړه لري، او د ودانۍ مواد پدې کې کارول کېږي او هغه تګلارې چې لدې څخه حمایت کوي، باید په مناسبه توګه کلتوري هویت او کورجوړونې تنوع څرګندتیا او کره وړه شونې کړي.

د کورجوړونې حق له نورو بشري حقونو سره (جبري شړلو، ځورولو، فزیکي ساتنې او هوساینې ته د نورو ګواښونو په وړاندې د خونديتوب حق) نه بیلیدونکي اړیکه لري، دا د هر وګړي حق دی چې له خپل کور او دودیز ځای څخه په زور شړلو او یا بیځایه کیدو په وړاندې خوندي وي، او همدارنګه ملکي اهداف د بې پرې وسلوال یرغل څخه خوندي وي.

پدې څپرکي کې، حداقل معیارونه د کور درلودلو د حق په هکله مفصل تشریحات نه لري، خو بیا هم د سفير معیارونه د اوسیدني د حق بنسټیز مطلب منعکسوي او په نړیواله کچه د همدې حق په تحقق کې مرسته کوي.

د ناورو پېښو پر مهال د پناځې، استوګنې او ناخوړاکي توکو اهمیت

د پېښې په لومړي پړاو کې د ژوندي پاته شویو یا ژغورل شویو لپاره پناځې تر ټولو مهمه ټاکونکې ځانګړنه ده. برسیره پر ژوندي پاته شویو، پناځې د امنیت تامین، شخصي خوندیتوب، او د اقلیم او ناروغي او ناروغتیا په وړاندې د زیات شوي مقاومت په ساتنه کې ډیر مهم او اړین دی. او د انساني حیثیت د ساتلو لپاره دا هم مهمه ده چې په ستونزمنو حالاتو کې تر وده د کورنۍ او ټولنې ژوند وژغورو. د پناځې، اړونده استوګنې او ناخوړاکي توکو غبرګونونه باید د ټولنې مقاومتی ستراتیژیو څخه ملاتړ وکړي.

هر دا ډول غبرګونونه باید په چاپیریال باندې اوږدمهالې مخالف تاثیر هم راکم کړي، په داسې حال کې چې د زیانمنو خلکو فرصتونه د معیشت د ملاتړ فعالیتونو د تامین په خاطر زیات کړي.

د پناځې او روغیتیايي تامین، مصونیت او حیثیت ساتلو اړتیا لپاره تر ټولو د ځانګړې کچې غبرګون پوښاک، کمبلې او د خوب سامان دي. او همدارنګه خلک بنسټیزو سامان الاتو او وسایلو ته اړتیا لري ترڅو شخصي روغیتیايي اړتیاوې پوره کړي، خواړه تیار کړي او د ترمیمیزې (حرارتي) هوساینې لازمه اندازه برابره کړي. د ناورو پېښو له امله زیانمنې کورنې او له خپلو ځایو څخه بېخایه شوي خلک معمولاً هغه څه له ځانه سره لري چې دوي یې ژغورلي او له ځان سره وړلي شي، او د ناخوړاکي توکو برابرول هغه ضرورت دي چې لازمي اړتیاوې پرې پوره کېږي.

د غبرګون ډول باید داسې وي چې د خلکو اړتیاوې پوره کړي او د پېښې له امله زیانمنې کورنۍ د بنسټیزو فکتورونو په واسطه (لکه د پېښې کیفیت او اندازه او پناځې ته رسیدلي تاوان، اقلیمي شرایط او ځایي چاپیریال، سیاسي او امنیتي حالت، (کلیوالي او ښاري حالت) او د مقاومت لپاره د خلکو وړتیا) تعینېږي. همدارنګه د هغو خلکو حقونو او اړتیاوو ته هم باید پاملرنه وشي چې په دویمه درجه کې د پېښې له امله زیانمن شوي، لکه کوربه خلک. د پېښې په وړاندې هر غبرګون او یا هغه ګامونه چې د زیانمنې کورنۍ لخوا اخستل کېږي باید د پېښې په لومړي پایله کې خبر ورکول شي، او همدارنګه هغه مهارتونه او د موادو منابع چې د لنډ مهالې پناځې لپاره او یا هم د نوي اوږدمهالې ودانۍ لپاره کارول کېږي باید خبر ورکول شي. د پناځې غبرګونونه باید زیانمنې کورنۍ دې ته اړ کړي چې په مناسب لنډ وخت او د اړینو اضافي منابعو په لاس ته راوړلو، د خنډونو په نظر کې نیولو سره په زیاتیدونکې توګه د بیرني حالت څخه دوامدار پناځې ته خپل حالت لوړ کړي.

د پناځای او استوگنې په پروگرامونو کې به د بنځو ونډه دا يقيني کړي چې دوي او د ټولنې ټول زیانمن خلک په مساويانه او ډاډمنه توګه، پناځای، پوښاک، تعميري موادو، خواړه تولیدونکي اسبابو او نور اړینو وسایلو ته لاس رسي ولري.

د بنځو سره باید د یو شمیر مسایلو په اړه سلا او مشوره وشي لکه امنیت او مصونیت، د حرارت او پخلي لپاره د نفتو د رانیولو وسایل او منابع، او کورجوړونې موادو او نورو وسایلو ته د مساويانه لاس رسي يقيني کولو څرنگوالي. د جنسیت تاوتریخوالي او جنسي استثمار څخه د مخنیوي او ځوابوینې په موخه ځانګړي پاملرنې ته اړتیا لیدل کېږي. نو ددې لپاره مهمه ده ترڅو د بنځو ګډون د پناځای او استوگنې د پروگرامونو په طرحه او عملي کولو کې چیرته چې ممکنه وي تشویق شي.

د نورو څپرکیو سره اړیکې

په نور سکتوري څپرکیو کې ډیري معیارونه ددې څپرکي له معیارونو سره تړاو لري. په یو ډګر کې د معیارونو په لاس ته راوړلو کې پرمختګ معمولاً او کله کله د نورو ډګرونو پرمختګ یا خو تر خپل اغیز لاندې راولي او یا خو یې هم پرمختګ تعینوي. ددې لپاره چې غبرګون اغیزمن وي، نو د نور سکتورونو سره نژدې انسجام او ګډ کار ته اړتیا ده. د ځايي چارواکو او نورو مسؤلو ادارو سره همغږیتوب لازم دي ترڅو د اړتیاوو بشپړتوب، هلو ځلو کې نه دوه ګونتوب، د پناځای، استوگنې او نا خوراکي توکو د کیفیت اغیزمنتیا يقيني شي.

د بیلګې په توګه، په هغه ځای کې چې د پناځای مرستې وړاندې کېږي، لازمه ده چې په بشپړه توګه کافي اوبه او روغتیايي اسانتیاوې برابرې شي ترڅو د زیانمنو کورنیو روغتیا او حیثیت يقيني شي. په همدې ډول، د کافي پناځای وړاندې کول د کورنیو د روغتیا او ښه ژوند سره مرسته کوي، پداسې حال کې چې د پخولو او خوړلو لازمو اسبابو ته اړتیا شته چې د خوراکي مرستې څخه استفاده وکړلای شي او د خوړو اړتیاوې پوره شي. په نورو تخنیکي څپرکیو کې ځانګړو معیارونو او د لارښوونو ته که مناسبه وي مراجعه وشي.

په ټولو برخو کې د مشترکو معیارونو سره تړاو

د غبرګون د پراختیا ورکولو او پلي کولو د پروسې اساسي ټکی د هغې اغیزمنتوب دی. دا څپرکي باید د هغو معیارونو سره چې په ټولو برخو کې کارول کېږي یو ځای وکارول شي، چې دا مشترک معیارونه عبارت دي له: ونډه اخیستنه، لومړنۍ ارزونه، غبرګون، د موخي ټاکل، مراقبت، ارزونه، د کارکونکو وړتیاوې او مسؤلیتونه، څارنه، د کارکونکو دندې او صلاحیتونه (د لومړي څپرکي ۲۱م مخ وګورئ). په هر غبرګون کې، ددې لپاره

چې د هغه کیفیت او اغیزمنتوب زیات کړای شي، دا مهمه ده چې د اغیزمن شویو خلکو او زیانمنیدونکو ډلو، چې وروسته به پرې رڼا واچول شي، د ونډې اخیستو کچه لوړه شي.

د ناورین خپلي نفوس ظرفیتونه او زیانمنیدنې

بښځې، ماشومان، زاړه کسان، معیوبین او په (PLWH/A (HIV/AIDS اخته کسان، هغه گروپونه دي چې په بیرنیو حالاتو کې په وار وار له خطر سره مخ کیږي. په ځینو ځانگړو حالتونو کې د قومي، مذهبي او سیاسي تړاونو او بیخایه کیدنې له امله هم خلک له خطر سره مخ یا زیانمنیدونکي بلل کېدای شي. البته ډیرې ډلې شته چې زیانمنیدونکي شمیرل کیږي، خو پورتنی گروپونه هغه دي چې اکثراً د زیانمنیدونکو په حیث ثبت شوي دي. په یوه غمیزه کې داسې ځانگړي زیانونه هم شته چې د خلکو د ژوندې پاتې کیدو پر هڅو ناوړه اغیز کولای شي او هغه خلک چې د داسې ځانگړو زیانونو ښکار کیږي، باید د اړونده زیان د څرنگوالي په تړاو ثبت شي.

په دې لاسي لارښود کتاب کې د (زیانمنیدونکو ډلو) اصطلاح د ټولو پورتنیو یاد شوو خلکو لپاره کارول کیږي. کله چې ددغو یادو شوو گروپونو څخه یو یې له خطر سره مخ وي، معنا یې داده چې دا نور هم تر تهدید لاندې دي. نو په دې اساس، کله چې د زیانمنیدونکو گروپونو یادونه کیږي، لوستونکي دې ټول هغه یاد شوي گروپونه په نظر کې ونیسي. اغیزمن شویو خلکو ته باید ځانگړې پاملرنه وشي او د خوندیتوب او مرستې لپاره یې ځانگړې اړتیاوې په پام کې ونیول شي او ددوی سره بې توپیر چلند وشي. په هر حال، دا هم دیادونې وړ ده چې په ناورین کې اغیزمن شوي خلک، د ناورین سره د مجادلې لپاره پخپله هم ځینې وړتیاوې او مهارتونه لري او لاسته یې راوړي، چې باید وپیژندل شي او ملاتړ یې وشي.

حد اقل معيارونه

1- پناځای او استوگنه

د موجوده استوگنځي يا ټولنو په چوکاټ کې د بېخايه شويو کورنيو د استوگنځايونو او استوگنې ترميم او جوړولو لپاره د انفرادي کورنيو سره د پناځای مرسته ترسره کېږي. کله چې داسې تيت او پرک استوگنه شوني نوي، نو بيا په ډليز ډول په يوه مناسبه عامه ودانۍ يا تعمير کې ورته پناځای برابرېږي، د بيلگې په توگه په ساتنځاي، سالون، پارک او يا نورو وړ ځايونو کې پناځای ورته برابرېږي او يا خو هم په لنډمهال پلان شويو او په خپله برابر شويو کمپونو کې پناځای ورکول کېږي.

د انفرادي کورنۍ د پناځای ستونزې حل کول هم لنډ مهاله او هم اوږدمهاله وي او د مرستې د وړاندې کولو پر کچې، د ځمکې د حقونو د کارونې يا خپلولو، د لازمو خدماتو او ټولنيزو زيزبناوو په شتون، او د ميشته کيدنې يا اوسيدنې د پراخولو او زياتولو په فرصتونو پورې اړه لري.

د پناځای او استوگنې لومړی معيار: ستراتيژيکه پلان جوړونه

د راستنيدونکو او يا کوربه زيانمنو کورنيو لپاره د پناځای او استوگنې برابرول تر ټولو په لمړي سر کې راځي، او د زيانمنو خلکو لپاره امنيت، روغتيا، خوندیتوب او هوساينه بايد يقيني وي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- خپلو اصلي استوگنځايونو يا سيمو ته د زيانمنو کورنيو راستنيدل، البته که شوني وي. (لومړی لارښوونه وگورئ)
- هغه زيانمنې کورنۍ چې خپلو اصلي استوگنځايونو او سيمو ته نشي راستنيدلي، په خپلواکه توگه د کوربه خلکو سره او يا هم د کوربه کورنيو سره که شوني وي اوسيدل (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- هغه زيانمنې کورنۍ چې نه خپل اصلي ټاټوبي يا سيمې ته راستنيدلي شي او نه هم په خپلواکه توگه د کوربه خلکو او کورنيو سره اوسيدلي شي، هغوي په ډليزو پناځايونو او يا هم په لنډمهاله پلان شويو يا په خپله برابر شويو کمپونو کې ځاي په ځاي کېږي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- د زيانمنو خلکو د امنيت په وړاندې د احتمالي او ممکنو گواښونو معلومول، او استوگنځايونه يا استوگنې بايد د هر ډول بهرني گواښونو څخه په ډاډمن واټن کې ځاي په ځاي شي. (څلورمه لارښوونه وگورئ).

- د زلزلې، اورغورزوونکو، ځمکې بنسټونې، سيلاب او تيزو بادونو په شمول، له طبيعي خطرونو څخه خلک وژغورل شي، او سيمه د ناروغيو او ناروغۍ ليردونکو له خطر څخه وژغورل شي (څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- ځايونه بايد د خطرناکو توکو او اسبابو څخه پاک وي، او موجوده خطرونه لکه خطرناک جوړښتونه، کنډوالي، يا ټکنې ځمک تلي بايد تشخيص او يقيني شي او يا خو هم ورته د لاسرسي مخه ونيول شي (څلورمه، شپږمه او اوومه لارښوونې وگورئ).
- د ځمکې او جايداد څښتنان او يا د ودانيو او ځايونو د جوړولو حق بايد د نيولو څخه مخکې او لکه څرنگه چې لازمه ده پر مجوزه استعمال د توافق څخه مخکې بايد تامين شي (اتمه لارښوونه وگورئ).
- د روغتيا پالنې، بنسټونو او عبادت ځايونو په گډون، اوبه او د ناروغيو څخه د مخنيوي خدمات او ټولنيزې اسانتياوې بايد شتون ولري او يا هم نوموړي خدمات په قانع کوونکي ډول وړاندې شي. (نهمه لارښوونه وگورئ).
- د پرسونلو د تگ او د خدماتو د وړاندې کولو لپاره بايد د استوگنې ځای ته د ترانسپورت خدمات شتون ولري (لسمه لارښوونه وگورئ).
- که ممکنه وي، د ژوندانه د ملاتړ فعاليتونو د دوام او پرمختگ لپاره، کورنۍ ځمکې، مارکيټ او نورو خدماتو ته لاس رسي ولرلاي شي (يوولسمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- راستنيدل:** خپلې ځمکې يا استوگنځي ته د زيانمنو خلکو راستنيدلو فرصت يو له مهمو اهدافو څخه گڼل کېږي. زيانمن استوگنځي يا هره خوا و شا ځمکه، د زيانمنو کورنيو لپاره د کور تر ټولو لويه پانگه ده. که څه هم د امنيتي ستونزو، لکه د شتمني يا ځمکې اشغال، د تاوتریخوالي يا شخړې دوام، توکمیزې او مذهبي ستونزې، د ځورولو او ربړولو ويره، يا ځمکني ماینونه او ناچاودي توکو له امله، راستنيدل شوني ندي. د زيانمنو استوگنځايونو د ترميمولو له لارې د پناځای ورکړه، د ټولنيزې ستراتيژيو څخه ملاتړ کول دي، او موجوده ميشته شوي استوگنې نمونې خوندي ساتي او د شته زيربناوو څخه استفاده شوني کوي.
- 2- د کورنيو او نورو خلکو لخوا کوربه کيدل:** د پيښو له امله زيانمن خلک معمولاً دا غوره گڼي چې په کوربه ټولنو کې د نورو کورنيو غړيو سره چې گډې تاريخي، مذهبي او نورې اړيکې سره لري و اوسيږي. او کله چې دا کار شوني نوي، نو په ټولنه کې د نورو ډلو لخوا هم کوربه کيداي شي، پداسې حال کې ممکنه امنيتي خطرونو او ټولنيزو شخړو ته لازمه پاملرنه کېږي. د پناځای مرسته عبارت ده له: ددې لپاره چې بيخايه شوي کورني په ښه توگه ځاي په ځاي شي، د موجوده کوربه پناځای او امکاناتو پراخول او لويول او يا هم د کوربه کورنۍ په گاونډ کې د يوې جلا اضافي پناځای جوړول. د خلکو د تراکم زياتوالي او د ټولنيزو امکاناتو او زيربناوو د تهپي لپاره د هغوي غوښتنې بايد و ارزول شي او اداره

کړل شي. په کوربه ټولنو او خلکو کې د اضافي او پراخو استوګنځایونو د جوړولو له لارې د پناځای ورکړه هم ترسره کیدونکې ده چې دا کار هم، د ټولنیزو مجادلوي ستراتیژيګانو څخه ملاتړ ګڼل کېږي.

3- یوځایي استوګنه: لنډمهاله پلان شوي کمپونه باید د غبرګون اصلي بڼه و نه ګرځي. ورته پناځای ته په هغو ځایونو کې اړتیا لیدل کېږي چې جلا کورنیو ته د امنیتي ګواښونو خطر زیاتېږي، او یا خو هم اړونده ځای د لازمو خدماتو لکه اوبه او خوراکي اسانتاوو د کمې سره مخامخ وي. د اقلیمي شرایطو څخه د بیرنۍ او لنډمهالي ساتنې په موخه، یو ځایي پناځای په پراخو ودانیو او ساختمانونو کې برابرېږي، او په سره هوا کې دا غوره وګڼل شي چې د انفرادي استوګنځایونو په حدودو کې چیرته چې د موادو منابع ناکافي وي، د ترمیزې هوساینې یا ډاډمنتیا رامنځ ته شي. که څه هم د ښوونځیو ودانۍ هم معمولاً د زیانمنو کورنیو په واک کې ورکول کېږي، ولي که شوني وي بدیل ساختمانونه باید ولټول شي ترڅو د کوربه او هم بیځایه شویو خلکو ماشومان خپلو ښوونځیو ته ادامه ورکړل شي. دې ته هم باید ډیره پاملرنه وشي، تر څو یوځایي استوګنه په خپله د برید لاندې رانشي یا د امنیتي خطر سره مخامخ نشي.

4- د خطر او زیانمنې ارزونه: د ممکنه امنیتي ګواښونو او په زیانمنو او هره کوربه ټولنه کې د بیلابیلو ټولنیزو ګروپونو ځانګړي ټولنیزې یا اقتصادي زیانمنې په شمول، مهمه ده ترڅو د خطر او زیانمنې هر اړخیزه ارزښتي ترسره شي. (په ۲۹ مخ کې د لومړنۍ ارزونې معیار وګورئ).

5- طبیعي خطرونه: د طبیعي پیښو د ځایي تاثیراتو له امله چې کوم خطرونه رامنځ ته کېږي لکه زلزلې، اورغوروزونکي پیښې، ځمکې ښوویدنې، سیلابونه یا تیز باد په هر سیمه کې باید ارزښتي او تشخیص کړلای شي. هغه سیمې چې ودانیو او ساختمانونو ته نږدې پرتې وي او د زلزلې د وروستیو ټکانونو څخه په خطر کې وي او هغه ځمکه چې د ځمکې ښوویدنې څخه، ټیټې یا سرخوړې سیمې چې د اورغورځوونکو د ویلي شویو موادو د شیندلو څخه، یا د ماشینونو د ګازونو څخه، د سیند د غاړې سیمې چې د زیاتو سیلابونو څخه، او هغه سیمې چې له تیزو بادونو څخه په خطر کې وي باید د استوګنځایونو له ودانولو څخه تر هغه وخته چې د خطر بیرته راګرځیدل نفی شي مخنیوی وشي.

6- خطرناک توکي او اسباب: د طبیعي پیښو په پایله کې لکه زلزلې، سیلاب او توفان، خطرناک توکي او اسباب رامنځ ته کیدای او را برسیره کیدای شي، مایونه او ناچاودیدونکي توکي د پخواني او رواني جګړې له امله کیدای شي په سیمه کې شتون ولري. د داسې توکو شتون او په له منځه وړلو کې یې احتمالي خطر هغه څه دي چې د تجربه لرونکو پرسونلو لخوا په سمه توګه تشخیص شي. ددې توکو په خوندي له منځه وړلو کې چې کوم وخت او مهارت ته اړتیا ده کیدای شي د زیانمنې سیمې د یوې برخې یا ټولې سیمې د استفادې څخه مخنیوی وشي.

7- د ودانۍ د جوړښت ارزونه: د اوسیدلو په سیمه کې د ساختمانونو د ودانولو ثبات او استحکام باید په سمه توګه د وړ پرسونلو لخوا ارزښتي شي، او دا ارزښتي عبارت ده له، د

زلزلي د وروستي ټكانونو، زياتو سيلابونو او تيز باد په وړاندې د ساختمان د كمزوري كيدو تاثير. ددې لپاره چې ودانۍ اضافي بار ځايولاي شي او يا خويي د كومي برخي لكه فرش، بيلوونكي ديوال او يا چټ د لويډلو خطر وي، د ډليزو پناځايو لپاره، د موجوده ودانيو جوړښتونو وړتيا بايد ارزيايي شي.

8- ځمكه او د ودانۍ ملكيت او كارونه: داسې مسایل تل جنجالي وي، په ځانگړي ډول، د پداسي حال كې چې د ځمكو او ملكيتونو اسنادونه شتون ونلري يا د جگړ له امله ملكيت ته زيان رسيدلي وي. د سيمې يا ودانۍ څښتننوب بايد تصفيه شي، او څښتن يې چې په رسمي يا عرفي ډول لدې ودانۍ يا سيمې څخه استفاده كوي بايد معلوم شي. د زيانمنو خلكو د ځمكې يا شتمنۍ حقوق بايد معلوم او ملاتړ يې وشي، او دا عبارت ده له، د ميراث رسمي يا بېژندل شوي حق، په خاصه توگه د پيښې په پايله كې چې د حق يا ملكيت څښتن مړ او يا بې ځايه شوي وي.

9- د خدماتو او اسانتياوو شتون: مخكې لدينه چې نوي وداني جوړې شي، د كافي ظرفيت په شتون كې، د موجوده او ترميم شوي خدماتو او امكاناتو معلومول او كارول بايد په پام كې ونيول شي. (په ۵۱ مخ كې د اوبو رسولو، روغتياپالني او د روغتيا پوهنې د كچې لوړولو څپرکۍ وگوري).

10- د استوگنې ځايونو ته لاس رسې: استوگنې ته لاس رسي، د ځايي سركونو زيربنايي حالت او د الوتکې ځغاستليکې او ريل سټيشن يا بندرگا ته نژدې والي د بېرنيو مرستو د رسولو په موخه بايد و ارزول شي، البته د موسمي محدوديتونو، خطر او امنيتي ستونزو په نظر كې نيولو سره. د ډليزې پناځې او د لنډمهالي پلان شوي او يا خپله جوړ شوي كمپونو، په خپله ساحه او ممكنه ذخيره او د خوړو د ویشلو مركزونو ته بايد غټ موټر د هر لوري څخه په هر موسم كې رسيدگي وكولاي شي، نورې اسانتياوې بايد د کوچنيو او سپكو موټرو له لاري ترسره شي.

11- د معيشت حمايت: د پيښې نه وړاندې د زيانمنو خلكو پر اقتصادي فعاليتونو، او د پيښې نه وروسته حالاتو كې په فرصتونو باندي پوهاوي بايد د زيانمنو خلكو پر ځاي كولو كې لارښوونه وكړي. چې دا عبارت دي له، د ځمكې شتون او كرلو او پوولو ته لاس رسي؛ د ماركيټ ساحو ته لاسرسي؛ د ځايي خدماتو او امكاناتو شتون او هغوي ته لاسرسي چې په ځانگړو اقتصادي فعاليتونو كې كيداي شي اړتيا وړ وي. په بېځايه شويو يا كوربه خلكو كې د ځانگړو زيانمنې گروپونود بيلابيلو ټولنيزو او اقتصادي اړتياوې او محدوديتونه بايد ارزيايي او پرې وپوهيدلاي شي. (په ۱۱۹ مخ د غذايي خونديتوب معيارونه وگوري)

د پناځې او استوگنې دوهم معيار: فزيكي پلان جوړونه

د ځايي فزيكي پلانگزارې كرنې د امكان په صورت كې كارول كېږي، پناځې او د پناځې كارونې ته او نورو لازمو خدماتو او اسانتياوو ته خوندي لاسرسي شوني كوي، او همدارنگه د انفرادي كورني د پناځيو تر منځ مناسب بيلوالي او محرميت يقيني كوي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د کورني لخوا سیمیزه یا ډلیزه پلانګزاري، د ګاونډ یا کلیوالو ګروپونو لخوا د موجوده ټولنیزو شبکو حمایت، د امنیت په تامین کې مرسته او د زیانمنو خلکو لخوا د خودي مدیریت شوني کول (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- د زیانمنو خلکو ټول غړي باید د ښوونځیو، عبادت ځایونو، غونډو مرکزونو او د ساعت تیري ځایونو په شمول، پاکو اوبو، د روغتیا ساتنې اسانتیاوو، روغتیا پالنې، د جامدو بیکاره موادو خوندي کولو، هدیرې او ټولنیزو اسانتیاوو ته ډاډمن لاسرسي ولري (دوهمه، دریمه او څلورمه لارښوونې وګورئ).
- لنډمهاله پلان شوي یا خپله جوړ شوي کمپ د هر وګړي لپاره کم له کمه ۴۵ متره مربع ځمکه باندې بنا ده (پنځمه لارښوونه وګورئ).
- د ځمکې د سطحې توپوګرافي (توپوګرافيکې نقشې هغه دي چې په ترڅ کې یې دځمکې لوړې او ژورې ښوودل کېږي) د فضله اوبو د دریناژ، او د کنارابونو د څاه کیندلو لپاره د خاورې د شرایطو د څیړلو لپاره، په هغه ځایونو کې پلې کېږي چېرته چې لومړنۍ روغتیا ساتونکې سیستم په دې ترتیب سره کارېږي. (شپږمه لارښوونه وګورئ).
- هر انفرادي استوګنځای او ودانې ته په ټولو موسمونو کې د ډاډمن لاسرسي لپاره سرکونه او د پلېو لارې باید وي (اوومه لارښوونه وګورئ).
- ډلییز پناځایونه باید خالي ځایونه ولري تر څو ورته اړین لاسرسي او بیړنۍ تخلیه یې شوني وي، او همدا خالي ځایونه ددې لپاره ځای په ځای کېږي چې لاسرسي ښه وڅارل شي او اوسیدونکو لپاره کوم امنیتي ګواښ مخامخ نشي. (اتمه لارښوونه وګورئ).
- د حشراتو په واسطه د ناروغیو د لیرد خطر را ټیټ شوي وي. (نهمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- ډله ييزه پلان جوړونه: د اوبو او د ناروغنيو څخه د مخنيوي اسانتياوې، پخول د خوړو لپار د توکو د توزيع په شمول، د يوځايي استوگنو لپاره د ډليزو پناځايونو په ساحه کې د ځاي بيلول او د لنډمهاله پلان شويو کمپونو په ساحه کې د پلاټونو بيلول بايد د شته ټولنيزو کړنو او دودونو او د گډو منابعو د تهپي او تامين له مخې رهنمايي شي. په لنډمهاله پلان شوي کمپونو کې د پلاټ نخشه يا لوازم بايد د هرې يوې کورنۍ عزت او محرميت د جلا دروازو د برابرولو له لارې تامين او دا يقيني کړي چې د هرې کورنۍ پناځای يو گډ ځاي ته لاره ولري. او همدارنگه زيانمنونکو گروپو او بي ځايه شويو خلکو چې يو شمير يې مجرد ځوانان او يا بي سرنوخته ماشومان دي، خوندي او د ژوندانه ځايونه بايد ورته برابر شي. د خوړو ورو استوگنو په اړه هم د ډله ييزې پلانگزارې اصول عملي کړای شي، د بيلگې په توگه، يوې خاصې جغرافياوي سيمې ته د يو شمير کورنيو راستنيدل او يا د هغه کوربه کورنيو چې له يوبل سره خپلوې يا نژدې والي ولري پيژندل.

2- خدماتو او اسانتياوو ته لاس رسي: د اوبو رسول، تشنابونه، د روغتيا او ټولنيزو اسانتياوو په شمول، اړينو خدماتو ته لاس رسي بايد پلان شي ترڅو د موجوده يا ترميم شويو ودانيو کارونه زياته شي او پدې سره د هر گاونډي يا کوربه خلکو ضد تاثيرات را کم کړي. اضافي اسانتياوې يا د لاسرسي مرکزونه بايد د غوښتنو سره سم برابر شي ترڅو د هدف لاندې خلکو د ځايونې اړتياوې پوره شي، او داسې پلان شي چې ډاډمن لاسرسي د ټولو اوسيدونکو لخوا يقيني شي. په پلانگزارې او د خدماتو په وړاندې کولو کې د زيانمنو خلکو ټولنيز جوړښت او د جنسيت رول او همدارنگه د زيانمنونکو گروپونو اړتياوې منعکسې شي. د ماشومانو لپاره د لوبو خوندي ځايونه بايد شتون ولري، بنوونځيو او د پوهنې نورو مرکزو ته لاس رسي ولري (په ۵۱ مخ کې د اوبو رسولو، ناروغيو څخه د مخنيوي او د روغتيا د کچې د لوړولو څپرکي او په ۲۶۷ مخ کې روغتيايي سيستمونو او بنسټونو د پنځم معيار، لومړۍ لارښوونه وگورئ).

3- د مړو د پاتې شونو سمبالول: د مړيو د پاتې شوني سره د ټولنيز دود سره سم، ددوی درناوی وشي. که چيرته دودونه مختلف وي، نو د هر ټولنيز گروپ لپاره بايد جلا سيمي شتون ولري ترڅو په عزت سره خپل رواجونه ترسره کړي شي. که چيرته موجوده اسانتياوې لکه هديره يا د مړيو سوځولو ودانۍ بسنه نه کوي، بديل ځايونه او اسانتياوې بايد ورته برابرې شي. هديره بايد کم له کمه د ځمکې لاندې ځکلو اوبو څخه په لرې واټن کې پرته وي، چې د هر قبر تل د ځمکې لاندې اوبو سطحې څخه بايد کم له کمه ۱.۵ متره لوړ وي. د هديرې د ځمکې سطحې اوبه بايد د اوسيدونکو سيمي ته داخلي نشي. زيانمن خلک هغو توکو ته هم بايد لاس رسي ولري چې په کلتوري ډول منل شوي لکه د بنځولو د مراسمو لپاره اړين مواد، د مړي د سوځولو لپاره د لرگيو ډلۍ او نور د جنازې يا بنځولو شعير (په ۲۶۹ مخ کې د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو د پنځم معيار، اتمه لارښوونه هم وگورئ).

4- اداري اسانتياوې او د قرنطين سيمي: لکه څرنگه چې لازمه ده د اداري دفترونو، زيرمه تونونو او پرسونلو ځايولو لپاره بايد امکانات برابر شي، ترڅو د پيښې د غبرگون

فعالیتونو د قرنتین سیمو څخه ساتنه وشي. (په ۲۷۹ مخ کې د ساري ناروغيو د کنترول څلورم معیار وگورئ).

5- سطحې مخکې یا سیمه: د یو نفر پر سر د ۴۵ متره مربع مخکې د پلان لارښوود دا مسائل په بر کې لري: د کور لپاره مخکې او هغه سیمه چې د سرکونو، پلوی لارې، پوهنې اسانتیاوې، د ناروغيو څخه د مخنیوي، د اور څخه د مخنیوي ځایونه، ادارې، د اوبو زیرمه تونونه، د مرستو د ویشلو سیمې، مارکیټونه او ساتنځایونه، او د انفرادي کورنیو لپاره محدود پالیزونه په بر کې ولري. د سیمې په پلان کولو کې باید د نفوس زیاتوالي او تکامل په نظر کې ونیول شي. که چیرته کم له کمه د سطحې سیمې برابرول شوني نه وي، بیا نو دې ته باید پاملرنه وشي چې د لوړ تراکم نیوکې نتایج راکم کړل شي مثلاً د انفرادي کورنیو ترمنځ د بیلوالي او محرمیت، د اړینو اسانتیاوو لپاره ځای او نور.

6- توپوگرافي او د خاورې شرایط: تر څو پورې چې د پراخې فضله ایستني (دریناژ) او د خرابي یا فرسایش د کنترول په اړه اقدام نوي شوی، نو د مؤقتي کمپونو د پلان کولو په ځای کې د مخکې ځورتوب (میلان) له ۶٪ څخ زیات نه وي او یا د کافي تخلیې یا دریناژ لپاره دا ځورتوب له ۱٪ څخه کم وي. ددې لپاره چې د سیلابونو او اوبو د ښودو کچه راکمه شي، د دریناژ کانالونو ته اړتیا لیدل کېږي. د پلان شوي سیمې تر ټولو ټیټه نقطه باید د وربنت په موسم کې له ۳ مترو څخه کمه نه وي. د ځمکې لاندې شرایط باید د تشنابونو او نورو اسانتیاوو موقعیت په اړه معلومات وړاندې کړي، دا ځکه چې په تر یا پرېښیزه سیمه کې لکه په ډبرینه سیمه کې د استوګنځایونو پلان کول کیدای شي د تشناب فضله مواد په پراخې کچې سره خپاره کړي. میده خاورې او کمزورې فلتر، د تشناب کنده له نږدو سره مخامخ کوي، اورغورځونکي تیرې د تشنابونو د کندو کیندل ستونزمنوي. (په ۷۳ مخ کې د فضله موادو د خوندي کولو معیار او په ۸۶ مخ کې د دریناژ لومړی معیار وگورئ).

7- پناځایونو ته لاسرسی: د لاسرسي موجوده او نوي لارې یا سرکونه باید د هر ډول خطر څخه خوندي وي. همدا سرکونه باید د جلاشویو یا دیوال شویو سیمو څخه هم خوندي وي چې د کارونکو شخصي امنیت ته کوم گواښ رامنځته نکړي. د ښه او مناسب پلان په ترڅ کې باید د سرکونو او عامه لارو د خرابیدو کچه راتیټه کړای شي (په ۲۲۱ مخ کې د پناځای او استوګنې د څلورم معیار څلورمه لارښوونه وگورئ).

8- لاسرسی او بیرنۍ ټیټه: په ډله ییزو پناځایونو کې، اوسیدونکي باید د خپل امنیت د خونديتوب لپاره، په دغو پناځایونو کې ازاد لاسرسی ولري ترڅو د هر ډول امنیتي گواښ د رامنځته کیدو کچه راتیټه شي. د یوځایي پناځایونو خروجي لارو ته نږدې د زینو او یا هم د مخکې د سطحې له لوړولو او ټیټولو څخه مخنیوی وشي. همدارنګه ټولې زینې او د زینو لارې باید د لاستپو درلودونکي وي. که ممکنه وي، هغه اوسیدونکي چې په تلوو کې ستونزه لري یا بې د چا له مرستې نشي تللي، باید په لاندې منزل کې د وتلو او یا عمومي لارې سره نږدې چې اړه کې یا زینې ونلري، ځای پر ځای شي. د ودانۍ ټول اوسیدونکي

باید د دوو خروجي لارو ته لاسرسي ولري ترڅو د اورلږېدو پر مهال دوی ته دا فرصت وي چې له هري یوې یې استفاده وکړي، او دا د وتلو لارې باید ښکاره او د لیدو وړ وي.

9- د ناروغۍ لیږدونکو ګواښ: په ټیټه کې پرته سیمې، د تشنابونو خنډکونه، خالي ودانۍ او کیندنې (هغه چې د خامو خښتو یا خټو ابادي په پایله کې رامنځ ته کېږي) د وباء لپاره لاره اواروي چې په پایله کې ګاونډیو کورنیو ته روغتیايي خطر ورپېښوي. (په ۷۹ مخ کې د ناروغۍ لیږدونکو د مخنیوي دوهم معیار وګورئ).

د پناځای او استوګنې دریم معیار: پوښل شوی اوسیدنځای

خلک، د دروند او باوقاره ژوند لپاره په بسیا ډول سره خوندي فضا لري. د کورنۍ اړینې چارې په اطمیناني ډول سره ترسره کېدای شي، او د معیشت سره مرستندویه چارې به د اړتیا سره سمې تعقیب شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د هر سړي پر سر، د اوسیدو لپاره لږ تر لږه باید ۵.۳ متره مربع مخکه موجوده وي (۱-۳ لارښوونې وګورئ).
- نوموړې اشغال سوي ساحه د مختلفو جنسونو، مختلفو عمر لرونکو خلکو او کورنیو ترمنځ یو خوندي جلاوالي او محرمیت منځته راوړي (د ۴-۵ د لارښوونې وګورئ).
- د کور لومړني او اړینې چارې د یو پناځای په شتون کې شونې دي (د لارښوونې ۶ او ۸ یادداشت وګوري).
- د معیشت سره مرسته کوونکي مهمې چارې په کوم ځای کې چې ممکنې وي پلي کېږي (د لارښوونې ۷-۸ یادداشت وګوري).

لارښوونې

1- اقلیم او چاپیریال: په یخو اقلیمونو کې، کورنۍ چارې او کارونه په ځانګړي ډول سره په پوښل شوې او خوندي ساحه کې صورت نیسي او ناورین خپلي خلک ممکن اساسي وخت د تود ځای په برابرولو کې تیرکړي. په ښاري سیمو کې د کور چارې په ځانګړي ډول سره په پوښل شوو ځایونو کې چیرې چې دباندې په فضا کې کم کار کېږي صورت نیسي. په تودو اقلیمو کې د یو روغتیا بڅښونکي چاپیریال د برابرولو له پاره د ازادي هوا د جریان له پاره فضا ته اړتیا ده. د نوموړو ټکو په پام کې نیولو او ترسره کولو له پاره پر

یوه کس باندې د ۵.۳ متره مربع و زیاتې مخکې ته اړتیا سته. د استوګنځاي لوړوالي او فرش کول هم یو مهم فکتور دي، لوړه ارتفاع په تود اقلیم کې غوره ده چې د هوا د جریان سره مرسته کوي، په داسې حال کې چې ټیټه ارتفاع په سارې اقلیم کې غوره ده چې د داخلي حجم د تودوالي سره مرسته کوي. په تودو او ګرمو اقلیمونو کې د خوراک د پخولو، تیارولو او خوب له پاره د استوګنځیو او پټنځایونو سره جوخت، د څپرې جوړول هم مرسته کولای شي.

2- موده او وخت: د ناوړین سمدستي وروسته، په ځانګړې توګه په شدیدو اقلیمي مواردو کې، چیرې چې د سر پنا مواد په اسانې سره نه تر لاسه کېږي، د یوه کس له پاره تر ۵.۳ متره مربع کمه مخکې هم ممکن د ژوند د خونديتوب له پاره او په لنډ وخت کې د ډیرو خلکو له پاره د یو مناسبې پناځای په مهیا کیدو کې مناسبه او کافي وي. په داسې حالاتو کې باید یو داسې پناځای چې د هر کس له پاره ۵.۳ متره مربع مخکې ولري باید ژر تر ژره ډیزاین او جوړه شي، او اوږد مهاله پناځای چې د خلکو پر روغتیا او هستوګنې باندې اغیزه ولري ممکن وروسته پیل شي. که چیرې ۵.۳ متره مربع مخکې پر یوه کس باندې مهیا او تر لاسه نه شي او یا هم د اغیزمنو سوو خلکو او ګاونډیو خلکو له خوا څخه تر ټاکل شوي اندازې ډیره مخکې لاندې او استعمال شي نو په داسې حالاتو کې باید د تنزل شوي او کمې شوي سیمې د روغتیا، وقار او محرمیت ساتنې په هکله پاملرنه وشي. هغه پریکړې چې د یو کس له پاره تر ۵.۳ متره مربع څخه لږه مخکې مهیا کوي باید په نښه شي او په پام کې ونیول شي، د هغو مقیاسونو سره یوځای چې پر اغیزمنو شوو خلکو باندې بدې اغیزې کمې کړي.

3- د چټ پوښښ: هغه وخت چې د پناځای له پاره مواد په بشپړ ډول ونه رسېږي، نو په داسې حالاتو کې د بام د پوښولو او اړین ساختماني توکو برابرولو ته چې لږ تر لږه یو پناځایر امنځته کړي باید لومړي توب ورکړه شي. نوموړي چار دیوالي ممکن د اقلیم، امنیت، محرمیت او وقار له پاره مناسب خونديتوب نه وي او ددې اړتیاوو د پوره کیدو له پاره باید مناسب قدمونه ژر تر ژره واخیستل شي.

4- ډوډیز کلتور او رواجونه: په یو خوندي او سر پناه ځای کې ځایي رواجونه او عادات د بیلګې په توګه د خوب تنظیمات او د لویو او پراخو کورنیو د وګړو اوسیدل، باید د اوسیدلو له پاره ساحه او مخکې ولري. د مربوطه ډلو او هغو خلکو سره چې د معیوبو او بې وسو سره مرسته کوي باید مشوره وشي.

5- خونديتوب او محرمیت: ښځې، نجونې او هلکان د حملې د خطر سره مخامخ دي او ددوي د مناسبې ساتنې او جلاوالي له پاره باید مناسب ګامونه پورته کړل شي. د یو کورنۍ او پناځاید یو مناسب داخلي وېش او جلاوالي له پاره باید موقع ورکړه شي. په سترو پناه ځایونو کې، د اړونده کورنیو پر ګروپو او ډلو وېشل، د تعمیر د کارونې یو ښه پلان شوي ساختمان او مواد چې د کورنې او شخصي خلکو ترمنځ فاصله ساتي په مناسبه اندازه د اشخاصو د شخصي ساتنې او محرومیت سره مرسته کوي.

6- د کور چاري او فعاليتونه: د خوب، پريمنځلو او کالي اغوستلو، د ماشومانو او ناروغانو حفاظت او ساتنې، د خوراک، اوبو، او کور د لوازمو او نورو مهمو شتمنيو ذخيري او ساتنې، د ضرورت په وخت کي په کور کي پخلي او خوراک او د کورنۍ د راټوليدو لپاره بايد فضا برابره شي.

7- د استوگنځاي طرح کول او ویشل: د برابر شوي اوسيدنځاي، په ښه ډول کارول په مطمئن ډول سره د شپي يا ورځي د مختلفو وختو په ترڅ کي د مختلفو کارونو د تطبيق سره مرسته کوي. د يو ساختمان ډيزاين، د ننوتلو ځاي او موقعيت او د متبادلو داخلي تقسيماتو له پاره مواقع، داسي وي چي د معيشت دې داخلي او خارجي چارو سره که چيرته اړينه وي تطابق وکړي.

8- د پناه ځاي نوري دندې: په دې باندې بايد اعتراف وشي چي پناه ځاي سربيره پردې چي د اقليم څخه ساتنه، امنيت، محرميت او داسي نور، د کورنيو له پاره مهيا کوي نور مقصدونه هم لري. چي عبارت دي له: پر مخکې د مالکيت د حق لاسته راوړل، د مرستې د لاسته راوړلو لپاره د يو ځاي درلودل، او د بيارغوني د پروسې له لاري د ناوړين وروسته د روحي او ټولنيز ملاتړ لاسته راوړل. همدارنگه پناهځای کولاي شي چي د کورني د يوې غټې اقتصادي سرمايي په توگه هم کار ورکړي.

د پناهځای او استوگنې څلورم معيار: طرح يا ډيزاين

د پناه ځاي ډيزاين بايد اغيزمن سوو خلکو ته د منلو وړ وي، د تودوالي هوسايي برابره کړي، تازه هوا مهيا کوي، د اقليم څخه خونديتوب منځته راوړي. چي په دې ترتيب ددوي وقار، روغتيا او خونديتوب ډاډمن کړي.

کلېدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کي ولوستل شي)

- چيرته چي ممکنه وي، د پناه ځاي د ډيزاين او کاريدونکو موادو سره يي بايد خلک اشنايي ولري او له کلتوري او ټولنيز اړخه د منلو وړ وي (د لارښووني ۱ يادداشت وگوري).
- د موجوده زيانمن شوو پناه ځايونو رغول او د ناوړين څخه د اغيزمن سوو خلکو له خوا څخه د جوړو شوو ځايونو د سطحې لوړولو ته لومړيتوب ورکول کيږي (د لارښووني ۲ يادداشت وگوري)
- و متبادلو موادو ته ضرورت سته تر څو د اغيزمن شوو خلکو له پاره لنډ محاله پناه ځاي چي دوامداره، گټور او ددوي له خوا د منلو وړ وي برابر شي (د لارښووني ۳ يادداشت وگوري).

- د ساختمان ډول، کاریدونکي مواد، د پناځای اندازه او د کړکیو موقعیت په داسې شکل سره وي، چې گرمه هوا او د هوا د جریان د بدلون حالت رامنځته کړي (۴-۷ لارښوونې وگورئ).
- د اوبو د ذخایرو سرچینو او د ناروغیو د خپریدو د مخنیوي اسانتیاوو ته لاسرسی، او د باران د اوبو په مناسب ډول سره غونډول، د اوبو ذخیره کول، د فضله موادو ایستنه او د بیکاره جامدو موادو تنظیم، د پناه ځایونو د جوړښت د بشپړتیا سره مرسته کوي (د لارښوونې ۸ یادداشت وگوري).
- د خط سیر مقیاس او اندازې ډیزاین ته داخلي سوي دي او مواد ددې له پاره چې روغتیايي ستونزې کمي کړي انتخابیږي (د لارښوونې ۹ یادداشت وگوري).

لارښوونې

1- مشارکتی ډیزاین: هره اغیزمن سوي کورنۍ باید د امکان تر حده پوري د استعمایدونکو موادو په نهایی انتخاب کې شریک کړل شي. لومړي توب باید د هغه ډلو او کسانو و نظریو ته ورکول شي څوک چې په ځانگړي ډول سره په دې پناه ځایونو کې ډیر وخت تیروي. د پناه ځای موقعیت، د مهیا شوي ځای سایز او نقشه، د دروازي او کلکین د پرانیستني ډول د مناسبې لاري او لاس رسي له پاره، رڼا او د جاري هوا جریان، او هر داخلي وېش باید ځایي عادات منعکس کړي. دا کار ځایي کدرونو د ارزښتی پواسطه سرته ورسیري چېرته چې د یوه معیشت ټول ضرورتونه په نظر کې نیول شوي دي. (پر ۲۸ صفحه باندي د گډون معیار وگورئ).

2- د ځایي پناه ځایونو ابتکارات او د زیانمنو سوو تعمیراتو بیا رغول: ناوړین ځپلي خلک اکثره وخت په اني ډول سره او بيله کوم ځانگړي چمتووالي څخه د خپلو پناه ځایونو د ستونزو د حل له پاره ددوي د زیانمن شوو کورونو څخه د پاته سوو موادو څخه استفاده کوي، او د دودیزو تعمیر جوړونې له تخنیکونو څخه کار اخلي. د موادو مرسته او تخنیکي مرسته د زیانمن شوي کور سره د یوه یا دوو نورو اطاقونو د جوړېدو له پاره او یا هم ددې اني ډول جوړ شوي کور د سطحې لوړول ممکن پر نا اشنا او اشتراکي ډول کورونو باندي ترجیح ولري. نور خطرونونه د طبیعي افاتو څخه لکه زلزلې او ځمکه ښویدنه، هغه کورنیو ته چې بیرته جنگ ځپلو سیمو ته ستنیږي، امنیتي تهدیدونه او هغه روغتیايي او د خوندينوب خطرونه چې د تخریب شویو تعمیراتو او زیر بناوو څخه رامنځته کیږي، باید په نظر کې ونیول شي.

3- مواد اورغونه: چیري چې ځایي او اشنا مواد مهیا نه وي نو باید هغه ډیزاینونه او مواد چې رواج ولري باید د ځپل سوي ټولنې سره په مشوره باندي معرفي او وکارول شي. تقویه کوونکي پلاستيکي تختي و کورنیو ته د ناوړین په اول سر کې ورکول کیږي کله کله

رسي او نور مرستندويه مواد لکه چار تراش، پلاستيکي نلونه يا د برقي اوسپنو ټوټې. نوموړي پوښښ او مرسته ممکن د نړيوالي بشري ټولني له خوا څخه ومنل شي.

4- په نمجنو او تودو اقليمونو کې: پناه ځايونه بايد داسي جوړ او ډيزاين شي چې د ازادي هوا جريان پکې زيات وي او د لمرد مستقيمي رڼا دخول پکې کم وي. د هوا د جريان د زياتوالي له پاره بايد کور ته د ننوتولو لارو د بندښت څخه مخنيوي وشي لکه د گاونډيو کورونو له خوا څخه. چټ بايد د باراني اوبو د وتلو له پاره مناسب مخ خور او ناوې ولري. پناه ځاي بايد په سپک وزن سره جوړ شي چې د تودوخي لږ ظرفيت ته اړتيا ولري. موسمي بارانونه بايد شمار کړل شي او د پناه ځاي پر شاوخوا باندي بايد د اوبو وتلو له پاره کافي ساحه موجوده وي او د اوبو د دخول د کموالي له پاره بايد بامونه لوړ کړل شي. د نباتاتو موجوديت و مخکې ته د اوبو جذب ډيروي.

5- په تودو او وچو اقليمونو کې: ودانۍ بايد وزن داره جوړه سي چې د تودوخي لوړ ظرفيت وساتي، د شپې او ورځې د تودوخي درجي بدلون ته اجازه ورکړي چې داخلي محيط په نوبتي ډول سره تود او سوړ کړي، او ياهم سپک د مناسب جلاوالي سره جوړ کړل شي. د زلزلې د خطراتو په صورت کې بايد د وزن لرونکو تعميراتو د جوړولو په وخت کې ددوي د ډيزان او ډول په برخه کې ډيره پاملرنه وشي. که چيري يواځې پلاستيکي تختې او يا خيمي موجودې وي نو په داسي وخت کې بايد دوه پوړيز چټ جوړ سي چې ددوي د طبقو ترمنځ ازاده هوا جريان ولري او شعاعي تودوخه کمه کړي. د دروازو او کلکينانو جوړول د تودو بادونو د جريان د استقامت پر بله خوا باندي يا ددوي د استقامت څخه ليري د نوموړو بادونو د تودوخي څخه سري ساتي او د نوموړي تودوخي د کمښت سبب گرځي. د تودې هوا څخه د کورونو د يوبل سره نژدې جوړولو او پر شاوخوا باندي د طبعي کښتونو اوونو په لگولو سره هم سري ساتل کېدای شي. د شگو د نفوذ څخه د کمښت په خاطر بايد چټونه يو ډبل سره نژدې او نښتي جوړ کړل شي.

6- په سړو اقليمونو کې: هغه ودانۍ چې ټوله ورځ گټه ځني اخيستل کيږي بايد وزن داره او د تودوخي لوړ ظرفيت ولري. او هغه ودانۍ چې د شپې له خوا څخه گټه ځني اخيستل کيږي بايد سپکې واوسي، چې د تودوخي کم ظرفيت ولري او يو ډبل څخه په کافي اندازه سره جلا واوسي، او دوي ته ترجيح ورکول کيږي. د شخصي هوسايي په منظور د پناه ځای د هوا جريان بايد د ضرورت سره په حد اقل کې بايد وساتل شي، پداسي حال کې چې دا د حد اقل حد د پخولو او گرمولو بخاريو ته هم کافي اندازه هوا برابره کړي. د دروازي او کلکين د پرانيستني لاره بايد داسي جوړه شي چې د هوا د جريان کشش کم کړي. بخاري او داسي نور توکي مهم دي او بايد د تعمير له پاره مناسب وي. د بدن د تودوخي ضياع د فرش د لاري څخه بايد د فرشونو، ناليو او ناليچکو په جلا ډول استعمال سره کمه کړل شي.

7- د هوا بدلون او جريان (تهويه): د ودانۍ د ډيزاين سره بايد د ازادي هوا د جريان له پاره مناسب سيستم موجود وي چې يو صحتمند چاپيريال رامنځته کړي او د ناروغيو د انتقال

خطرات لکه د توبرکلوز ویره او خطر چي په هوا کي يي مکروب د څاڅکي په وسيله انتقاليري، کم کړي.

8- د ځايي اوبو څخه گټه اخيستنې، پاکوالي او د فاضله موادو د تخليبي د تنظيمولو چارې: د ناوړين څخه د مخه د پاکو اوبو د ذخيره کولو عادات او د تغوط چارې او د فاضله موادو د تخليبي د تنظيم چارې بايد تثبيت شي او د نوموړو عاداتو مواقع او مشکلاتو د ناوړين څخه وروسته بايد وپيژندل شي. د تشنابونو موقيعت او د جامدو بيکاره موادو د تنظيم اسانتياوې بايد د سرپناه او اسنوگنځي د ديزاين فکتوري، محيطي، امنيتي او ټولنيزې برخې متاثيري نکړي. (په ۵۱ مخ کې د اوبو رسونې، روغتيا پوهنې او د روغتيا د لوړولو څپرکي وگورئ).

9- د ناروغيو ليريدونکو د خطر پيژندنه: د ځايي ودانيو په استعمال پوهيدل، د هغو پناه ځايونو نموني چي د بېخايه سوو خلکو له خوا څخه استعماليري او د موادو انتخاب، بايد د وداني د ديزاين او د ناروغيو ليريدونکو د کابو کولو مسئله په نظر کې ولري. د غوماشو، مورکانونو، مچانو او خزندگانو لکه ماران، لږمان او داسي نورو له خوا څخه ځانگړي خطرات مواجه کيږي (په ۷۶-۸۲ مخونو کې د ناروغۍ ليريدونکو د کابو کولو ۱-۳ معيار وگورئ).

د پناځای او استوگنې پنځم معيار: ودانۍ جوړونه

د خوندي ځايي ودانيو چارې، د ودانيو پر جوړولو پوهاوی، په ځايي ډول د ژوندانه فرصتونه لوړوي.

کلېدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

• د ځايي موادو او کاريگرو څخه داسي کار اخيستل شوي دي چي پر ځايي اقتصاد او چاپيريال باندي هيڅ بده اغيزه نلري. (د لارښووني ۱-۲ يادداشتونه وگورئ).

• په ځايي ډول د کارکولو مهارتونه او مواد لاسته راوړل شوي دي (د لارښووني ۳ معيار وگورئ).

• د ودانۍ جوړولو او موادو ځانگړنې بايد د راتلونکو طبيعي ناوړينو خطر کم کړي (د لارښووني ۴ يادداشت وگورئ).

● د ساختمان او وداني ډول او کارول شوي مواد، چې په ځايي ډول ورته لاسرسي موجود وي، ساتنه تثبيتوي او د هغو پناه ځايونو او کورونو د سطحي لوړوالي سبب گرځي (د لارښووني ۵ يادداشت وگورئ).

● د موادو او کاريگرو ترلاسه کول او د جوړونې د پروسې څارنه او نظارت رڼه او شفافه، او د هغه بيه، د پيسو اداينه او ورکړه او د ساختمان د ادارې عادات او رواجونه د نړي له خوا څخه منل سوي دي (د لارښووني ۶ يادداشت وگورئ).

لارښوونې

1- د پناه ځاي د موادو ذخيره او د کاريگرو ساتنه: معيشت ته بايد د ځايي ساختماني موادو او متخصصينو او لاسي کاريگرو له لاري پرمختگ ورکړه سي. که چيري د ځايي موادو غونډول او ذخيره کول پر ځايي اقتصاد او چاپيريال باندې ډيره بده اغيزه شيندي نو په داسي حالاتو کي بايد نورو ډيرو سرچينو، د توليد او موادو متبادلو پروسو او يا هم د ساحوي او نړيوالو ذخيره سوو موادو او د امتياز حق لرونکو د پناه ځايي سيستمونو ته اړتيا ده. د زيانمن سوو تعميراتو څخه د پاته شوو موادو استعمال چيري چي ممکن وي د لومړني ساختماني موادو (خبتي يا د بنايي ډبري او د چت کاشي خبتي او چارتراش) په شکل او يا هم د دوهمي موادو (د خټو او خبنتو ټوټې د اساس جوړولو او يا هم د سړک د سطح کولو له پاره). د نوموړو موادو څښتننوب او د کاروني حق بايد پيژندل شوي وي. (په ۲۲۸ مخ کي د پناه ځاي او ځاي په ځاي کېدني ۶ معيار، دريمه لارښوونه وگورئ).

2- د اغيزمن سوو کورنيو گډون او برخه اخيسته: د فن او مهارتونو تربيوې پروگرامونه او د زده کړي او شاگردۍ پلانونه د ساختمان يا جوړونې په جريان او دوران کي په ځانگړې توگه د هغو کسانو له پاره چي په ساختماني کارونو کي لږ تجربه او مهارت ولري فرصتونه زياتوي. د هغو کسانو له خوا څخه چي نه سي کولاي ډير فزيکي او تخنيکي کار او غوښتنې پوره کړي هغوي کولاي سي چي د ساحي د څارني او موجوده لست د کنترول، د ماشوم ساتني، په نوموړو ساختماني کارو کي د مصروفو کسانو له پاره د اړتيا وړ توکو د برابرولو او اداري چارو د سرته رسولو له لاري څخه مرسته وکړي او سهم واخلي. د اغيزمن سوو کسانو د وخت او کاريگرو غوښتنې ته بايد پاملرنه وشي. د خوړو په مقابل کي د کار د گنجائش ابتکارات يوه اړينه خوراک ساتنه رامنځته کوي او اغيزمن سوو کورونو ته د فعال گډون توان ورکوي. هغه ښځي چي يواځي وي، يا هغه چي د کورونو مشرتوب په غاړه لري او يا هم ناتوانه او بي وسه ښځي په ځانگړي توگه د جنسي تېري تر خطر لاندې دي هغه وخت چي د خپلو پناه ځايونو د جوړولو غوښتنه کوي، د رضاکارو ټولنو له خوا څخه مرسته او يا هم د قراردايانو له خواڅخه مرسته بايد هر

گټور کاربشپړ کړي او باید په هر گټور کار کې سهم او برخه واخلي (په ۲۸ مخ کې د برخې اخیستنې معیار وگورئ).

3- د ودانې جوړونې معیارونه: د یو ښه کار معیارونه باید د اړونده ټولنو په خوښه وي چې د یو ښه کار او خوندي کار کولو اړتیاوي پوره کړای سي. په کومو ځایونو کې چې د تعمیر جوړونې ځایي یا ملي قوانین عادي نه وي نو هلته باید له خلکو سره مخکې له مخکې خبرې ترسره شي.

4- د ناورین کموالي او مخنیوي: ډیزاین او نقشه باید د اقلیمي حالاتو د پوهاوي سره یوځای مقاومت او باثباته وي، او د بادونو او هوا په مقابل کې مناسب مقاومت ولري، او په یخو اقلیمونو کې د واورې د ډیروالي په مقابل کې د سمون او برابروالي ځای ولري. د زلزلې مقاومت او د مخکې وضعیتي حالات باید ارزیاوي شي. سپارښتي یا ریښتیني بدلونونه د تعمیراتو په معیارونو یا عمومي استوګنځایو کې د ناورین د کبله باید د ځایي ټولنو یا هم د اغیزمن سوو خلکو سره په مشوره باید تطبیق سي.

5- د سطحې لوړول او مراقبت: څرنګه چې د پناه ځای ګړندي غبرګونونه په ځانګړي ډول سره یوه لږه اندازه چاپېره فضا او مواد مهیا کوي، نو په دې وخت کې اغیزمنې شوي کورنې باید د چاپېره شوي فضا او مخکې د پراختیا له پاره متبادلي لارې ولټوي او نورې لارې زده کړي. د ودانې ډول او کارول شوي مواد باید د کورنیو توافق پراخه او زیات کړي او یا هم د ودانې سطحه او د ډیزاین برخې زیاتې کړي چې ددوي اوږد مهاله اړتیاوي پوره کړای شي او د بیا جوړونې له پاره ځایي سامان آلات او مواد و کاروي او په کار یې واچوي.

6- د موادو پیرنه او د ودانیو د تنظیم چارې: د موادو، کاریګرو او ساحوي څارنې له پاره باید یو حساس، مؤثر او مسئول سیستم او د تعمیر د تنظیم سیستم باید جوړشي چې له پیل څخه بیا د کار تر ځایه د موادو ذخیره کول، تهیه او سمبالونه، ترانسپورت او انتقال، او اداره کول پکې شامل وي.

د پناځای او استوګنې شپږم معیار: د چاپیریال اغیزې

پر چاپیریال باندې ناوړه تاثیر او اغیزه د ناورین ځپلو کورنیو، ذخیروي موادو او تعمیراتي کارونکو چارو په سمون او رغونې سره کمېدای سي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د ناورین ځپلو خلکو موقتي یا دایمي ځای په ځای کېدنه د موجوده طبعي ذخایرو څومره والي په ګوته کولای شي (د لارښوونې ۱-۲ یادداشتونه وگورئ).

- **طبعي ذخاير په داسي ډول سره تنظيم کيږي چې د بي ځايه سوو او کوربه خلکو ورځني او جاري اړتياوي بشپړه کړي (د لارښووني ۱-۲ يادداشتونه وگورئ).**
- **د تعمير او وداني د موادو توليد او ذخيره کول او د جوړونې پروسه د طبعي ذخايرو اوږد مهاله تخليه کوي (د لارښووني ۲-۳ يادداشتونه وگورئ).**
- **وني او نور نباتات چيري چې ممکن وي خوندي ساتل کيږي ددې له پاره چې د اوبو نيونه او جمع کول زيات کړي، د مخکي د نقصان خطرات کم کړي او سيوري او چتر مهيا او برابر کړي (د لارښووني ۴ يادداشت وگورئ).**
- **د پناه ځايونو د پنډغالو يا موقتي کمپونو موقعيتونه بېرته ددوي اصلي حالت ته راستنيدل، هغه وخت تر سره کيږي چې د خلکو رضايت موجود وي، او نور يې په بېرنيو حالاتو کې د کاروني اړتيا نه وي (د لارښووني ۵ يادداشت وگورئ).**

لارښوونې

- 1- د محيطي سرچينو تنظيم او ثبات:** په هغه چاپيريال کې چې د خلکو د ژوند له پاره طبيعي ذخاير کم او محدود وي، نو په داسي حالاتو کې بايد داسي هڅې وشي چې پر چاپيريال باندې د نه زغمونکو حالاتو څخه خودداري وشي. د زغم وړ د تيلو خارجي زيرمي او د څارويو د څرلو له پاره تنظيم سوي انتخابونه، کرهڼيز توليد او په ازاد ډول سره د معيشت سره مرسته کونکي طبعي ذخاير بايد مهيا سي. په هغه چاپيريال کې چې د انسانانو د ژوند له پاره طبعي ذخاير په پراخه اندازه پکې موجود وي نو په داسي حالاتو کې اغيزمن سوي خلک بايد تيت وپرک شي او که يې اړتيا وي، بايد د کوچنيو گروپو په شکل ځاي په ځاي شي ځکه چې نوموړي ځاي په ځاي کېدنه تر هغه مېشتېدنې چې په پراخ ډول سره وي چاپيريال ته لږ تاوان رسوي. و موجوده طبعي ذخايرو ته لاس رسي لکه تېل، اوبه، چارتراش د ساختمان له پاره، ډبري او نور او د موجوده مخکي او په ونو پټو سيمو ځانگړي استعمال او ثبات بايد چې وپېژندل شي.
- 2- پر چاپيريال باندې د اوږد مهاله اغيز کمول:** چيري چې د اغيزمن شوو خلکو له پاره د پناه ځايونو د برابرولو اړتيا پر چاپيريال باندې ډيره بده اغيزه کوي لکه د ځايي طبعي ذخايرو د تخليې له لاري څخه، نو په داسي حالاتو کې بايد د چاپيريال د تنظيم او بيا جوړونې د فعاليتونو له لاري څخه د اوږد مهاله تاثيراتو مخه ونيول شي.
- 3- د ساختماني موادو برابرول:** پر طبيعي ذخايرو باندې د ناوړين څخه د مخکني ذخيريوي چارو او په ډيره پيمانه د ناوړين څخه د وروستنې غوښتنو محيطي تاثير، لکه د اوبو، ساختماني چارتراشو، ريگو او شگو، مخکي او وښو، او همدارنگه د ساده او کاشي

خښتو د پخولو له پاره تیل باید بر اوړد شي. ددې طبعي منابعو معمولي استعمال، او د استخراج او اصلاح قیمتونه او ملکیت یا کنټرول باید وپېژندل شي. د ذخایرو متبادل او بشپړه زیرمه ممکن د ځایي اقتصاد سره مرسته وکړي او پر چاپیریال باندې اوږد مهاله بد تاثیر ممکن کم کړي. د جاري کارونو سره یوځای لکه د نوو پروگرامونو سره په تړاو کې، مضاعف ذخایر او د پاته شوو موادو بیا استعمال، متبادل مواد او د تولید پروسې باید مشخصې شي.

4- تاوان او نقصان: د یو ځانګړي مخکې د استعمال وضع کول، د موجوده شنو نباتاتو توزیع او سطحي اوبو تخلیه باید داسې وي چې د هرې مخکې د پاکوالي تاثیر کوم چې ضرورت دي باید وضع کړای شي. د یو زراعتي مخکې استعمال باید داسې پلان شي چې پر ځایي ژوند باندې کومه بده اغیزه ونه لري. د پناه ځایونو مسایل باید چې پلان کړل شي ددې له پاره چې موجوده ونې او نور نباتات پاته سي کوم چې د مخکې ثبات ساتي او د سیوري او چتر مواقع ډیروي او د اقلیمونو څخه وګړي ساتي. سرکونه، لاري او د تخلیې شبکې باید داسې پلان کړل شي چې په طبعي توګه د نقصان او سیلاب څخه مخه ونیول شي. کله چې دا نه سي تر لاسه نو باید د نقصان څخه خوندي او اطمیناني نقشه طرحه کړل شي، لکه د تخلیې له پاره د کښل سوو لښتو برابرول، تر سرکانو لاندې تخلیوي پایپونه چې د اوبو وتل او ضیاع کموي (پر ۸۶ مخ د تخلیې لومړي معیار وګورئ).

5- سپارل: د چاپیریال د یو مناسبې بیا جوړونې طرحو د لاري څخه د موقتي ځای پر ځای کېدنې په ترڅ کې د چاپیریال طبیعي اصلاح او سمون د غټو کورونو او موقتي پلان شوو یا پر خپل سر مېشت سوو کورونو پر شاوخوا باندې باید زیات کړل شي. او دداسې موقتي ځای په ځای کېدنې وروستي قطع کول باید چې تنظیم شي ددې له پاره چې د هغو اضافي او بیکاره موادو کوم چې پر چاپیریال باندې بده اغیزه لري د هغوي لیري کول ریښتیني کړل شي.

2- ناخوراکي توکي: پوښاک، د خوب او دکورنۍ د اړتياوړ توکي

کالي، شړۍ او د خوب نور سامان په پنا ځاي کې په بيلابيلو اقليمي حالاتو کې د انسان ځانگړې اړتياوې پوره کوي او روغتيا او عزت يې سمبالوي. يو لړ وسايل په کار دي ترڅو کورنۍ پدې وتوانيزي چې د خپل ځان شخصي روغتيايي اړتياوې پوره کړي، خوراک ورته برابر شي، خوني يې گرمې او پنا ځاي يې خوندي شي.

د ناخوراکي توکو لومړۍ معيار: پوښاک او د خوب وسايل

هغه خلک چې د غميزې او بدبختي د اغيزې لاندې راغلي، بايد مناسب پوښاک، بستره او د خوب نور مناسب وسايل ولري ترڅو يې عزت او خونديتوب تامين شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- ميرمنې، نجونې، سړي او ماشومان بايد کم له کمه يو بشپړ سيټ جامې چې هم د دود سره سمې او هم د فصل او اقليم په لحاظ مناسبې وي، ولري. هغه ماشومان چې عمر يې تر دوو کالو پورې اټکل شوي وي بايد کمپلې چې اندازه يې کم له کمه ۱۰۰ په ۷۰ سانتي متره کې وي، ولري (له لومړۍ څخه تر څلورمې لارښوونې وگورئ).
- خلک بايد په يوځايي توگه کمبلې، بستري يا د خوب نورو وسايلو ته لاس رسي ولري ترڅو ورته د تودې هوا شرايط برابر او د جلا جلا خوب کول شوني شي (له دوهمې څخه تر څلورمې لارښوونې وگورئ).
- هغه اشخاص چې تقريبا د خطر سره مخ دي بايد اضافي کالي او د خوب کولو نور وسايل ولري ترڅو يې اړتياوې پوره شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- د اړتيا په وخت کې د کلتور سره سم د تکفين توکر بايد موجود وي.

لارښوونې

- 1- **د پوښاک بدلون:** هر څوک بايدکافي بيلابيلو جامو ته لاس رسي ولري ترڅو ورته د تودې هوا شرايط برابر، خونديتوب او عزت يې تامين شي. او د يو جوړ نه زيات لباس درلودل به دا شوني کړي چې خیرن کالي ووينځل شي.
- 2- **مناسبوالی:** د سړيو، ښځو، انجونو او هلکانو لپاره په جلا جلا توگه پوښاک چې د اقليمي شرايطو سره برابر او په کلتوري لحاظ هم مناسب وي، بايد موجود وي. او همدارنگه، د جامو اندازه د هغوي د عمرونو سره سم جوړه شوي وي. د خوب کولو سره

باید په کافي اندازه دودیز کالي موجود وي ترڅو د کورني ټول غړي په جلا جلا توگه د خوب کولو وړتیا پیدا کړي.

3- د تودولو یا گرمولو وړتیا: په مرطوبو اقليمي حالاتو کې باید د کالیو ترمیز او گرموونکي خاصیت ته ځانگړي پاملرنه وشي. د کالیو او ویده کیدلو د وسایلو مناسب انډول باید په نظر کې ونیول شي تر څو د قناعت وړ ترمیز شرایط برابر شي. د خوب کولو لپاره لاندیني فرش چې کولای شي د ځمکې په واسطه د تودوخې د کمښت مخه ونیسي ښایي د اضافي کمبلو د برابرول په پرتله ډیره اغیزمن وي.

4- پایښت: د بدیلو توکو د کموالي له امله باید کالي او بستره په کافي او دوامداره توگه موجود وي ترڅو په عادي ډول د زیاتې مودې لپاره ورڅخه گټه واخستل شي.

5- ځانگړې اړتیاوې: د ځینو خلکو لپاره چې البته بولي ستونزې لري یا ځینې خلک چې په ایدس او اسهال په ناروغیو اخته وي یا هغه ښځې چې حاملې وي یا شیده ورکونکي وي او همدارنګه د زړو او معیوبو خلکو لپاره د پوښاک او جامو لازیات بدلون ته اړتیا لیدل کېږي، چې باید ورته برابر شي. ماشومان د ځوانانو په پرتله د سړې هوا سره ډیر حساسیت لري، لدې امله ماشومان اضافي کالیو ته اړتیا لري. ددې لپاره چې ترمیز حالت په مناسب ډول وساتل شي، زاړه خلک یا نور وگړي چې په ایدس اخته وي یا د نورو پورتنیو ستونزو سره مخ وي ښایي ځانگړې پاملرنې ته اړتیا ولیدل شي، د بیلګې په توگه توشکې او د ځمکې د مخ نه لوړ کټونه.

د ناخوړاکي توکو دوهم معیار: شخصي روغتیا ساتنه

هره زیانمنه کورنۍ باید په کافي اندازه صابون او نورو اړتیا وړ توکو ته لاسرسی ولري ترڅو یې روغتیا، پاکوالی، عزت او سلامتیا کره شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هر شخص باید په میاشت کې ۲۵۰ گرامه د ځان وینځلو صابون ولري (لومړۍ، دوهمه او دریمه لارښوونې وگورئ).
- هر شخص باید په میاشت کې ۲۰۰ گرامه د کالیو وینځلو صابون ولري (لومړۍ، دوهمه او دریمه لارښوونې وگورئ).
- ښځې او انجونې باید د میاشتني ناروغي لپاره روغتیايي توکي ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- هغه ماشومان چې عمر یې تر دوو کالو پورې وي باید ۱۲ دانې د وینځلو وړ کنستريکي (دایپر) ولري.
- شخصي روغتیاساتنې، عزت او سلامتیا د کره کولو لپاره، باید اضافي اړتیا وړ توکو ته لاسرسی شونې وي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- **مناسبوالی:** موجوده دودیز او مروج تولیدات باید مشخص او کورنیو ته توزیع کړي شي. د توکو د توزیع پرمهال باید ځانگړي تولیدات په نظر کې ونیول شي ترڅو کورني یې د نابلدتیا له امله د ناسم استعمال څخه مخنیوي وشي. همدارنګه باید کوشش وشي چې د کالیو د وینځلو لپاره صابون یا پوپر د دود سره سم مالوم کړي شي.
- 2- **بدلون:** د اړتیا په صورت کې باید د مصرفیدونکو توکو بدلون ته هم پاملرنه وشي.
- 3- **ځانگړې اړتیاوې:** د هغو خلکو لپاره چې بولي ستونزې یا ناروغي ولري یا هغه خلک چې په ایدس یا اسهال اخته وي او یا معیوب وي، د ځان او کالیو وینځلو اضافي مقدار صابون باید ورته برابر کړای شي.
- 4- **روغتیا ساتنه:** ښځې او نجونې باید د میاشتني عادت لپاره مناسبو روغتیايي توکو ته لاسرسی ولري. دا ډیره مهمه خبره ده چې نوموړي توکي ور یا مناسب وي، پټ وي او په څرنگوالي کې یې د ښځو نظر ته ونډه ورکړل شي.
- 5- **اضافي توکي:** ټولنیز او دودیز رواجونه ښايي چې اضافي روغتیايي توکو ته د اړتیا لامل وګرځي. د بیلګې په توګه ښايي لاندې توکو ته اړتیا پیدا شي: په میاشت کې د یو سړي لپاره ۷۵ ملي لیتره یا ۱۰۰ ګرامه د غاښونو کریم، یو د غاښونو برس، ۲۵۰ ملي لیتره شامپو، د ماشومانو لپاره ۲۵۰ ملي لیتره مایع، یو دانه یو وار مصرف د خریلو ماشین، د کورني پر سر یو دانه د وینستانو برس یا ږمنځ او یو دانه نوک پریکوني (ناخنګیر).

د ناخوراکي توکو دریم معیار: د پخلي او خوراک وسایل

هره ناورین خپلې کورنۍ باید د پخولو او خوړو لوبڼو او وسایلو ته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هره کورني باید د پخولو لپاره یو لوي لاستې لرونکي او سرپوښ درلودونکي لوبڼي ولري او یو دانه کوچي لوبڼي چې لاستې او سرپوښ ورسره وي ولري. د خوړو تیارولو او خوړلو لپاره لوبڼي، د پخلنځي لپاره چاقو یا چاره، دوه لږګیني کاشوغي باید ولري (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- هره کورني باید دوه دانې د لسو نه تر شلو لیټرو پوري ظرفیت لرونکي د اوبو ترموزونه ولري چې شل لیتره یې پیچ لرونکي سرپوښ او لس لیتره یې ساده سرپوښ

ولري. همدارنگه د خوراک او اوبو ذخيره کولو يو اضافي لوبني ته هم اړتيا شته. (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).

- هر شخص بايد يو دانه قاب، او اوسپنيزه کاچوغه او د څښلو لپاره گيلاس ولري (له يو څخه تر څلورمې لارښوونې وگورئ).

لارښوونې

- 1- **مناسبوالی:** برابر شوي توکي بايد د دود سره سم او په خوندي ډول تر گټه واخيستلي شي، هغه ښځې چې د اوبو او خوراک د برابرولو دنده په غاړه لري د توکو د ډولونو د مشخصولو په اړه بايد ورسره مشوره وشي. پکار ده چې د زړو خلکو، ماشومانو او معيوبينو لپاره د پخولو او خوړلو او همدارنگه د اوبو د زيرمه کولو وړ اسباب برابر شي.
- 2- **پلاستيکي اسباب:** ټول پلاستيکي اسباب (سطلونه، کاسې، جگونه د اوبو د زيرمه کولو اسباب) بايد د داسې پلاستيک لرونکي وي چې د خوړ د استعمال وړتيا ولري (په ۷۰ مخ کې د اوبو برابرولو د دريم معيار، لومړۍ لارښوونه هم درسره وگورئ).
- 3- **اوسپنيز توکي:** ټول غوڅونکي شيان (چاقوگان، کاسې، پليټونه او گيلاسونه بايد د ستيل څخه جوړ او د زنگ ضد وي.
- 4- **د ماشومانو تغذيه کول:** ترڅو پورې چې د مور شيدې موجودې وي د نوي پيداشوي ماشومان بايد د بوتل له لارې تغذيه نشي، مگر په استثنایي حالت کې د بوتل له تغذي څخه استفاده کيدای شي (په مخ 141 کې د عمومي غذايي ملاتړ د دوهم معيار، لومړۍ لارښوونه وگورئ).

د ناخوراکي توکو څلورم معيار: بخاری، سون توکي او رڼايي

هره زيانمنه کورني بايد يو لړ د پخلنځي اسانتياوو يا بخارۍ او د سوند موادو ته لاس رسي ولري ترڅو يې د پخولو لپاره اړتياوې پوره شي او هم يې د خونو د گرمولو امکان تامين شي. همدارنگه هره کورني بايد د دوامداره مصنوعي روښنايي د برابرولو امکانات ولري چې **خوندیتوب يې کره شي.**

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- چيرته چې خواړه په کورونو کې پخيري، نوپه هره کورني کې د غذا د تيارولو لپاره بخارۍ او د سون موادو ته اړتيا ده ترڅو يې د پخلي او تودوخې اړتياوې پوره شي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- په محيطي او اقتصادي لحاظ بايد د سون د مواد دوامداره منابع د هيواد د ننه تشخيص او د باندینيو منابعو په پرتله ورته لمریتوب ورکړل شي (دريمه لارښوونه وگورئ).

- د سون مواد دې په محفوظ ډول زیرمه او برابر کړي شي ترڅو د پېښیدونکي زیان مخنیوي وشي. (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د سون د موادو زیرمه کولو لپاره باید خوندي ځای په نښه شي.
- هره کورني باید په دوامداره توګه د مصنوعي روښنایي د برابرولو امکانات ولري لکه الکین او یا شمع.
- هره کورني باید د تیلو د سوځولو یا د شمعي د روښانه کولو لپاره اورلګیت یا بدیلو توکو ته لاس رسي ولري.

لارښوونې

- 1- بخاری: د بخاریو او سون موادو د ځانګړنو او خصوصیاتو د ټاکلو لپاره باید موجود ځایي دودونه په نظر کې ونیول شي. په اغیزمنې انرژۍ د پخولو دود ته، د سون د لرګیو د برابرولو، د اور بلولو د لارو چارو، د ډوډي پخولو، تنار او داسې نورو په ګډون – وده ورکړل شي. دا کیدای شي چې د هغه خوړو په څرنگوالي کې چې پخیري، ممکنه تغیرات رامنځته کړي، لکه د مرسته کونکو پروګرامونو لخوا چې هر ډول ځیري ورکړل شوي وي مثلاً حبوبات نظر نورو خوراکي توکو ته، د سون ډیرو توکو ته اړتیا لري. چیرته چې بیځایه شوي خلک په عمومي پناځای ونو کې ځای پر ځای شوي وي، د پخلي او تودوخي لپاره د مرکزي او ګډو ځایونو ته د انفرادي بخاریو په نسبت ځکه ترجیح ورکول کیري چې د دا کار د اور او لوګي یا دود له خطر څخه مخنیوي کوي.
- 2- د تازه هوا جریان (تهویه): که چیرې اشتوپ د خوني په داخل یا تړلي چاپیریال کې استعمالیري ښایي په داس ځای کې کینودل شي چې دودکش ته نږدې وي ترڅو لوګی او ګاز په بشپړ ډول د خوني څخه ووزي او د لوګي او د هوا د ککړتیا له امله پېښیدونکي تنفسي ناروغۍ تر یوې اندازې راکمي شي. بخاری دې پداسې ډول ځای په ځای شي چې د اورلګیدو د خطراتو او د خونو د ننه او باندینۍ هوا د ککړتیا مخنیوي وشي.
- 3- د سون توکو ثابتې زیرمې: د سون د موادو منابع بایداداره او اندازه شي ترڅو د زیرمو بیا پوره کول او بیا جوړول، د سون توکو دوامداره تدارک کره کړي.
- 4- د سون موادو لاسته راوړنه: د شخصي خوندیتوب د منځته راوړلو لپاره باید د تودولو، پخلي او د سون موادو د زیرمه کولو لپاره له ښځو څخه مشوره واخیستل شي. د ځانګړو زیانمنو شوو ډولو لکه د هغو کورنیو چې ښځې یې سرپرستي کوي او یا د هغو کورنیو چې په PLWH/A اخته کسان لري، د سون موادو د ټولولو تقاضا ته پام ورواړول شي. څومره چې امکان ولري، دوي ته ځانګړې مرستې ورکړل شي، د مثال په توګه هغه سون مواد چې په اسانۍ سره سوزي، کم مصرفه بخاري ګانې او د سون د لاسرسي وړ سرچینې دې ورکړل شي.

د ناخوړاکي توکو پنځم معیار: اسباب او لوازم

هره زیانمنه کورنۍ چې د خپلو پناځایونو د بیارغاونې او ساتنې مسؤلیت لري، باید د خوندي ساتنې لپاره لازمو اسبابو او وسایلو ته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- که چیرته د کور د یوې برخې او یا ټول کورجوړول لازم وي هره کورنې باید سامان الاتو ته لاس رسي ولري ترڅو په خوندي توګه خپلې دندې ترسره کړي شي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وګورئ).
- چیرته چې اړتیا لیدل کیږي، د وسایلو سم استعمال، د کور د تعمیر او ترمیم لپاره باید کورنیو ته لازم هدايات یا لارښوونې وشي. (دریمه لارښوونه وګورئ).
- هغه توکي چې له ویکترونو (ناروغۍ لیردونکو) څخه د راپیښیدونکو ناروغیو د خپریدو مخنیوی کوي لکه، پشه خانې باید د کورنیو په واک کې ورکول شي ترڅو د کورنې هر غړي د یاد شویو ناروغیو څخه خوندي پاته شي. (په ۷۶ او ۸۲ مخونو کې د ناروغۍ لیردونکو د مخنیوي ۱ – ۳ معیارونه وګوري).

لارښوونې

- 1- **د خصوصي اسبابو بکسه:** د ځایي دودونو سره سم، د خصوصي اسبابو بکسه باید د څټک، تبرګي او چارۍ یا بیلچې درلودونکې وي. نوموړي اسباب باید داسې ځانګړنې ولري ترڅو په اسانې سره د ځایي موجوده تکنالوژیو په واسطه ترمیم کړای شي. همدارنګه بیځایه شوي کورنې هم باید په بشپړه توګه نوموړو سامان الاتو ته لاس رسي ولري ترڅو د اوبو د زیرمو کانالونه تخلیه او د مړیو د پاتې شونو سره د تابوت د جوړولو، د قبرونو د ویستلو او د مړي د سوځولو د مراسمو برابرولو له لارې، مناسب چلند وشي.
- 2- **معیشتي فعالیتونه:** چیرته چې شونې وي، برابر شوي لوازم باید ددې وړتیا ولري چې د معیشتي ملاتړیزو فعالیتونو لپاره مناسب واوسي.
- 3- **تخنیکي مرستې:** هغه کورنې چې ښځې یې مشري په غاړه لري او یا هغه خلک چې اغیزمن شوي وي ښايي د بډایه کورنیو، ګاونډیانو یا قراردادي کارګرانو مرستې ته اړتیا ولري ترڅو رغاونکي چارې په غوره توګه ترسره شي.

لومړي ضميمه:

د پناځای، استوګنې او ناخوړاکي توکو د لومړنيو اړتياوو د ارزونې چک لیست

د پوښتنو دغه لیست چې د یو لارښوود او چیک لیست په توګه کارول کېږي د مناسبو معلوماتو لاس ته راوړل یقیني کوي ترڅو د پېښې نه وروسته د پناځای په غبرګون باندې تاثیرولري. د پوښتنو لیست جبري ندي، او لکه څنګه چې مناسبه وي همغه ډول وکارول شي. داسې انګیرل کېږي چې د پېښې د اساسي لاملونو، امنیتي حالاتو، د بیځایه شویو او کوربه خلکو اساسي ډیموګرافي او هغه مهم خلک چې سلا او مشوره ورسره وشي، ددې ټولو په هکله معلومات باید په جلا جلا توګه لاس ته راوړل شي.

1- پناځای او استوګنه:

ډیموګرافي:

- یوه عادي کورنۍ له څومره خلکو جوړه ده؟
- ایا په زیانمنه ټولنه کې داسې غړي هم شته چې د یوې عادي کورنې غړي نه دي، د بیلګې په توګه بې سرنوشته ماشومان او یا نور لږکي ګروپونه چې د کورنۍ د غړو شمیره یې عادي نه ده؟
- څومره کورنۍ پناځای نه لري او یا په کافي ډول پناځای ته لاسرسی نه لري، او چیرته دي؟
- هغه شمیر خلک چې د انفرادي کورنۍ غړي نه دي او پناځای نه لري یا ناکافي پناځای لري، څومره دي او چیرته دي؟

خطرات:

- هغه خلک چې هیڅ یا کافي پناځای نلري د کومو بېرنيو خطراتو سره مخامخ دي، د نوموړو خلکو تعداد څومره دي؟
- پناځای ته د اړتیا له مخې، د زیانمنو خلکو ژوند، روغتیا او امنیت د کومو احتمالي خطرونو سره مخ دي؟
- د بیځایه شویو کورنیو د حضور له امله کوربه خلک د کومو احتمالي خطرونو او اغیزو لاندې راځي؟
- د پناځای د مرستې په وړاندې کولو سره د پېښې د شته تاثیراتو په پایله کې د زیانمنو خلکو ژوند، روغتیا او امنیت ته نور احتمالي خطرونه کوم دي؟

- د ایدس ناروغي په نظر کې نیولو سره، په ټولنه کې زیانمنونکي خلک څوک دي؟
- د زیانمنونکو خلکو لپاره ځانګړي خطرات کوم دي او ولې؟

کورنۍ چارې:

- د زیانمنو خلکو په کورونو کې کوم د معیشت او د کورنۍ د حمایت کارونه په کار اچول شوي دي، او د نوموړو فعالیتونو په نتیجه کې څه ډول غبرګون تر سترګو کېږي؟
- د زیانمنې ټولنې د خلکو کورنو د باندې ساحو کې کوم د معیشت او د کورنۍ د حمایت کارونه په کار اچول شوي دي، او د نوموړو فعالیتونو په پایله کې څه ډول غبرګون ترسترګو کېږي؟

مواد او طرح:

- د زیانمنې کورنۍ او یا نورو فعالینو په واسطه د پناځای لپاره کوم لومړني تدابیریا مواد برابر شوي دي؟
- کوم مواد چې کیدای شي د پناځای په رڼاونه کې ورڅخه کارواخستل شي د ویجاړ شوي محل څخه خوندي پاته دي؟
- بیخایه شوي او کوربه خلک د رغونې کومې ځانګړي چارې پر مخ بیایي او کوم بیلابیل مواد چې د چټ او دیوالونو د جوړولو لپاره پکار راځي برابر شوي؟
- په احتمالي توګه کوم نور د طرحې او موادو بدیل شته چې زیانمن شوي خلک ورسره بلدیت ولري؟
- د ډیزاین بدیل کوم داسې مواد شته چې په اسانۍ سره د لاسرسي وړ وي او ناورین خپلي خلک ورسره اشنایي ولري او یا دوی ته دمنلو وړ وي؟
- په معمولي ډول کوم او د چا په واسطه کورونه یا پناځایونه جوړې شوي دي ؟
- د بیا رغونې مواد څرنگه او د چا په واسطه برابر شوي دي؟
- ځوانان، میرمنې او زاړه خلک څرنگه باید وروزل شي ترڅو د خپلو کورونو په جوړولو کې برخه واخلي، او پدې لاره کې کوم محدودیتونه موجود دي؟

ځایي منابع او محدودیتونه:

- د زیانمنو کورنیو او ټولنو سره کومې مالي او بشري منابع موجودي دي، او دوی د ځینو یا ټولو بیرنیو پناځای اړتیاوو په پوره کولو کې کوم خنډونه لري؟
- ددې لپاره چې د پناځای بیرني اړتیاوې پوره شي د ځمکې د ملکیت، کارونې او خالي ځمکې په موجودیت کې کوم فرصتونه او محدودیتونه موجود دي؟

- په خپلو استوګنځایونو او یا په ګاونډ کې بېخایه شویو کورنۍ و ته په ځای ورکولو کې کوربه خلک کوم فرصتونه او محدودیتونه لري؟
- ددې لپاره چې په لنډمهاله توګه بېخایه شوي کورنۍ ځای پرځای شي، د موجوده نامتضرره ودانیو په کارونه کې کوم فرصتونه او محدودیتونه موجود دي؟
- د لنډمهالې استوګنې د برابرلو لپاره د موجوده خالي ځمکې کارونه د توپوګرافي او چاپیریال له نظره مناسبوالی لري او که نه؟
- د پناځای ستونزو د حل لپاره د ځایي حکومت اصول او مقررات کومې غوښتنې او محدودیتونه لري؟

اړین خدمتونه او اسانتیاوې:

- ایا د څښاک اوبه شته او که نه، او د روغتیايي اړتیاو لپاره کوم امکانات او محدودیتونه پیشبیني شوي؟
- کوم ټولنیز سهولتونه برابر شوي (روغتیايي کلینیکونه، ښوونځي، عبادت ځایونه) او دې سهولتونو ته په لاسرسۍ کې کوم محدودیتونه او فرصتونه دي؟

کوربه ټولنه او د چاپیریال اغیزې:

- د کوربه خلکو لپاره د اندېښنې وړ مسایل څه دي؟
- په کوربه ټولنو یا لنډمهاله استوګنو کې د بېخایه شویو خلکو ځایولو لپاره کومې تنظیمونکې لارې چارې په پلان کې نیول شوي دي؟
- د لازمي پناځای د مرستې په وړاندې کولو کې (لکه د رغونې مواد او هغوي ته لاس رسې) همدارنګه د بېخایه شویو کورنۍ په ملاتړ کې (د سون مواد، د ناروغیو څخه مخنیوي، اضافي شیانو لري کول، د حیواناتو څرول) کومې محیطي ستونزې موجودې دي؟
- د ځایي پناځای په جوړولو، د استوګنې برابرولو او اداري ظرفیتونو لپاره کوم فرصتونه شتون لري؟
- د موادو د پیداکولو، د پناځای د جوړولو او استوګنې د حل له لارې، کوم د معیشت د ملاتړ فرصتونه وړاندې کیدای شي؟

2- ناخوږاکي توکي: پوښاک، د خوب او کورنۍ اسباب

پوښاک او د خوب سامان

- د ميرمنو، سړيو، ماشومانو، نوي زيږيدلو ماشومانو، حاملو او شيدې وركوونكو ميرمنو او زړو خلكو لپاره د پوښاك، كمبلو او خوب اسبابو په وړاندې كولو كې له كومو دودو او رواجو څخه كار اخستل كېږي، او پدې اړه ځانگړي، ټولنيز او كلتوري نظريات څه شي دي؟
- د اقليمي ناوړه اغيزو څخه ځان ساتنه او د روغتيا، عزت او هوساينې د تامين لپاره څومره د بيلابيلو عمرونو ميرمنې او سړي، ماشومان او نوي پيداشوي د پوښاك، كمبلو يا د خوب سامان الاتو د كمالي سره مخامخ دي؟
- د اړتيا وړ پوښاك، كمبلو او د خوب د سامان د كمالي په صورت كې ژوند د كومو بېرنيو خطرونو سره مخامخ كېږي، او څومره خلك په خطر كې دي؟
- د كافي پوښاك، كمبلو او خوب اسبابو ته د اړتيا له مخې، د زيانمنو خلكو ژوند، روغتيا او شخصي خونديتوب ته كوم احتمالي خطرونه موجود دي؟
- كوم ټولنيز گروپونه ډير په خطر كې دي، او لامل يې څه دي؟ ددې لپاره چې خپل ځانونه تقويه كړي له كومې لارې د دوي ښه ملاتړ كيداي شي؟

شخصي روغتيا ساتنه (حفظ الصحة):

- د پيښې نه وړاندې يوه كورنۍ كومو لازمو توكو ته لاسرسي لري ترڅو يې د شخصي روغتيا مسايل حل شي؟
- هغه كوم اړين توكي دي چې زيانمي كورنۍ ورته نور لاسرسي نلري؟
- د ميرمنو، انجونو، ماشومانو او نويو پيدا شويو ځانگړې اړتياوې څه شي دي؟
- ددې لپاره چې د زيانمنو خلكو روغتيا او عزت تامين شي په ټولنيز او كلتوري لحاظ كوم اضافي توكي مهم دي چې بايد په نظر كې ونيول شي؟

پخلى او خوراك، بخارى اود سون توكي

- د پيښې نه وړاندې يوه كورنۍ د پخولو او خوړلو كومو اسبابو ته لاسرسي لري؟
- څومره كورنۍ په كافي ډول د پخولو او خوړلو اسبابو ته لاسرسي نه لري، او ولې؟
- يوه كورنۍ د پخولو او تودولو كوم ډول بخارى ته لاس رسي لري، د موجوده پناځاى يا انگر په كومه برخه كې پخلي وشي او د سون كوم ډول مواد وکارول شي؟
- څومره كورنۍ د پخولو او تودولو لپاره شتوپو با بخاري ته لاس رسي نلري، او ولې؟
- څومره كورنۍ د پخولو او تودولو لپاره د سون موادو ته په كافي ډول لاسرسي نلري، او ولې؟

- کوربه ټولنې او بیخایه شویو خلکو ته د کافي سون موادو په برابرولو کې، فرصتونه، محدودیتونه، په ځانګړي ډول محیطي ستونزې یا اندېښنې څه شي دي؟
- د سون کافي موادو د برابرولو له امله د بیخایه شویو کورنۍ و بنځي د کوم زیان سره مخامخ کېږي.
- د بخارۍ یا بخاري په خوندي کارونه کې باید کوم دودیز او مروج ملاحظات په پام کې ونیول شي؟

وسایل او اسباب

- یوه کورنۍ د پناځای په جوړولو، ساتلو او ترمیم لپاره کومو بنسټیزو وسایلو ته لاسرسی لري؟
- د پناځای په جوړولو، ساتلو او ترمیمولو کې د معیشت د ملاتړ کومو فعالیتونو څخه ګټه اخستل کېږي؟
- ایا اقلیم یا طبیعي چاپیریال د انګړ د پوښلو تقاضا کوي ترڅو د روغتیا او عزت مناسب معیارونه تامین شي، او کوم مناسب توکي باید برابر شي؟
- د حشراتو څخه لیرېدونکي ناروغيو د کنټرول لپاره کومو تدابیرو ته اړتیا ده ترڅو د کورنۍ و روغتیا او هوساینه تامین شي (لکه په ځانګړي ډول د پشه خانې برابرول)؟

پنجم خبر کی:

د روغتیايي خدمتونو
حد اقل معیارونه

ددې څپرکي د کارونې څرنگوالی

دا فصل په درې اساسي برخو ویشل شوي دي چې روغتیايي سیستم او بنسټونه ، د ساري ناروغیو کنټرول او د ناساري ناروغیو کنټرول، څخه عبارت دي. ددې فصل ترتیب داسې یو سیستم ته پراختیا ورکوي چې د پېښو پر مهال د روغتیايي خدمتونو ډیزاین کول، تطبیق کول، مانیتور کول او ارزیابی ته لاسرسی پیدا کوي. دا ترټولو ډیره د باور وړ لاره ده چې دا ډاډ راکوي چې هغه روغتیايي خدمتونه چې د لومړیتوب حق لري په گوته شوي او په اغیزمن ډول ورسره مخامخ شوي یو. په دې فصل کې د ملي او ځایي روغتیايي سیستمونو د تمویلولو، همغږۍ او معیاري کولو په څیر اساساتو باندې ټینګار شوي. هره برخه لاندې موضوعات لري.

- **حد اقل معیارونه** : حد اقل معیارونه کيفي دي او هغه حداقل اندازه چې باید د روغتیايي خدمتونو په وړاندې کولو کې لاس ته را شي په گوته کوي .
- **کلیدي شاخصونه** : دا هغه (علامې یا نښې) دي چې د یو پروګرام، نه لاسته راوړل ښیي. دا شاخصونه د کارول شویو پروګرامونو، د تاثیر او پایلو د سنجولو او د هغو میتودونو او بهیرونو چې په دې پروګرامونو کې ترینه ګټه اخیستل شوې ده مسائل بیانوي. دا شاخصونه کیدای شي چې کيفي یا کمي ښه ولري.
- **لارښوونې**: لارښوونې په بیلابیلو برخو کې د معیارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډګر کې د ستونزو سره د مخامخ کیدو لارښوونې او یوې مسئلې ته د لومړیتوب په ورکولو کې د سلا-مشورې په گوته کونکي دي. همدارنګه دوی ځینې هغه بنسټیز مسائل چې د معیارونو او شاخصونو سره تړاو لري ښیي او همدارنګه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې، او توپیرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته تشریح کړي.
- ددې فصل د پای ضمایم د ارزونې یو چک لست ، د مالوماتو د راټولولو نمونه فورمه ، د مړینې او ناروغیو د کچې د راټولولو فومولونه او د ماخذونو یو انتخابي لست لري چې د فصل د اړوندو عمومي او مشخصو تخنیکي موضوعاتو د معلوماتو سرچینې په نښه کوي .

سرليکونه

سريزه.....

۱- روغتيايي سيستمونه او بنسټونه.....

۲- د ساري ناروغيو مخنيوی.....

۳- د ناساري ناروغيو مخنيوی.....

لومړۍ ضميمه : د روغتيايي خدمتونو د ارزونې چک لست.....

دوهمه ضميمه : د اونيز راپور ورکولو د سرويلانس سمپل فورمولونه.....

درېمه ضميمه : د ناروغيو د شيوخ او مړينې د کچې د مالومولو فورمولونه.....

څلورمه ضميمه : اخليکونه.....

روغتیایي خدمات

روغتیایي سیستمونه او بنسټونه	د ساري ناروغيو کنترول	د غیرساري ناروغيو کنترول
لومړۍ معیار: د صحي خدماتو لومړیتوب	لومړۍ معیار وقایه	لومړۍ معیار زخمونه
دوهم معیار: د ځایي اوملي روغتیا ملاتړ	دوهم معیار: د شری مخنیوی	دوهم معیار باروري صحت
درېم معیار همغري	درېم معیار: د واقعاتو تشخیص او درملنه	درېم معیار رواني او ټولنیزه روغتیا
څلورم معیار لومړنی صحي مراقبت	څلورم معیار: د شیوع لپاره چمتووالی	څلورم معیار مزمنې ناروغۍ
پنځم معیار کلینیکي خدمات	پنځم معیار: د شیوع تشخیص، څیړنه مقابله	
شپږم معیار روغتیایي مالوماتی سیستمونه	شپږم معیار ایډس	

لومړۍ ضمیمه: د روغتیایي خدماتو د څیړنې چک لست

دوهمه ضمیمه: د اوونیز سرویلانس د راپور ورکولو نمونه فورمه

درېمه ضمیمه: د شیوع او مړینې د کچې د حسابولو فورمولونه

څلورمه ضمیمه: ریفرینسونه

له نړيوالو حقوقي سندونو سره اړيکي

په روغتيايي خدمتونو کې حداقل معيارونه د هغو اصولو او حقونو تطبيقي اصطلاحات دي چې نړيوال انساني منشور يې تضمينوي. لکه څرنگه چې يې نړيوال بشري حقونه، انساني او د کډوالۍ قوانين منعکسوي نړيوال انساني منشور د هغو خلکو د وقار او ژوندي ساتلو لپاره چې بحرانونو او بې وسۍ ځپلي دي د ډيرو اساسي او لمړنيو مرستو له مخې د اهميت وړ دی.

لکه څنگه چې په يو شمير نړيوالو سندونو کې څرگنده ده هر څوک د روغتيا لرلو حق لري. دا يواځې روغتيايي خدمتونو ته د برابر لاسرسي حق په لمن کې نه نيسي بلکه لکه د نورو بشري حقونو لکه د مناسبو پاکو خوړو او اوبو، تغذيي او پناځای، په روغتيايي شرايطو د برابر چاپيريال لرلو، د روغتيايي بنوونو او معلوماتو ته د لاسرسي او په نه تبعيض او د خلکو وقار او عزت او وگړنيزو ارزښتونو په ساتنې د ټينگار حقونه هم تضمينوي.

روغتيايي حق يواځې هغه وخت تضمينيدای شي چې خلک خوندي شوي وي. کله چې د روغتيايي خدمتونو د سيستم مسلکي کسان په سم ډول روزل شوي وي او نړيوالو اخلاقي اصولو او مسلکي معيارونو ته ژمن وي. که هغه سيستم چې دوی پکې کار کوي داسې ډيزاين شوی وي چې لږ ترلږه اړين معيارونه په پام کې ونيسي او که حالت داسې برابر وي چې خونديتوب او ثبات تامينوي نو ددغه بشري حقونو پر بنسټ د وقار او برابري او خلکو ته د روغتيايي حق په برابرولو کې د دولتي او نا دولتي زمامدارانو د دندو او مسوليتونو موضوعات د پام وړ دي. د وسله والې جگړې پر مهال ممکن ملکي روغتونونه او طبي اسانتياوي د بريد لاندې راشي خو روغتيايي او طبي وگړي حق لري چې درناوی يې وشي او خوندي وساتل شي.

په دې فصل کې حداقل معيارونه د روغتيا د حق لپاره بشپړه اصطلاح نه ده. په هر حال راټول دسفيير معيارونه د روغتيايي حق هغه منځپانگه منعکسوي او په نړيواله کچه ددې حقونو پرځای کولو او پرمختگ سره مرسته کوي.

په ناورينو کې د صحي خدماتو ارزښت

د ناورين په لومړي پړاو کې، روغتيا پاملرنه، د ژوندي پاتې کيدو لپاره يو اساسي ټکی گڼل کيږي. پيښې نژدې تل په عامه روغتيا او د اغيزمن شوي نفوس په ښه والي د پام وړ اغيزه لري. د عامې روغتيا زيانمنتيا ممکن په مستقيم (ټپ، رواني ضربه) او غير مستقيم (د انتاني ناروغيو زياتيدنکي کچه، خوارځواکي، د مزمنو امراضو اختلاطات يا بابيري) ډول رامنځته شي. غيرمستقيمي روغتيايي اغيزې په معمول ډول لکه د اوبو د

نامناسب کیفیت او کمیت ، د فاضله ابو د سیمستم د تخریبیدو ، د خوړو په رسولو کې د مداخلې ، د روغتیايي خدمتونو د بندیدو ، د بې ځایه کیدو د ګڼې ګونې او نورو ورته عواملو پورې تړلې دي .

د پېښو په وړاندې د انساني څېړګونو لمرني اهداف دا دي : (۱) د مخ په زیاتیدونکې مړینې او ناروغۍ مخه ونیسي او را ټیټه یې کړي او (۲) عادي حالت د را څرګیدو لپاره پرمخ ولاړ شي . د پېښو بیلابیل ډولونه د مرګ ژوبلې له بیلابیلو اندازو سره ملګري وي . (د ۲۵۷ مخ جدول وګورئ) نو د یوې ژوبلې ټولنې د عامې روغتیا او طبي اړتیاوې به نظر د پېښې ډول او پراخوالي ته توپیر ولري .

روغتیايي خدمتونو ته لومړیتوب ورکول دیوې ژوبلې ټولنې په لمرني روغتیا یې حالت ، اړتیاوو ، روغتیا یې خطر ، سرچینو او ظرفیتونو باندې ښه پوهیدنې ته اړتیا لري . د یوې پېښې په لومړنۍ مرحله کې ممکن معلومات نیمګړي وي او د عامې روغتیا مهم تصمیمونه ممکن پرته له ټولو اړونده مالوماتو چې لاس ته را ځي او تجزیه کيږي ونیول شي . باید ژر تر ژره یوه ګڼ سکتوریزه ارزونه چې د ټولنې استازي هم پکې ګډون ولري تر سره شي چې د پېښې د عامې روغتیا اغیزې ، د عامې روغتیا لومړنۍ اړتیاوې ، د ځایي سرچینو مساعدوالی ، او د بهرنۍ مرستې اړتیا (په ۲۹ مخ کې د لومړنۍ ارزونې معیارونه او لومړۍ ضمیمه وګورئ) په ګوته کړي .

په عمومي ډول د عامې روغتیا لومړیتوبونه ددې لپاره ډیزاین شوي دي چې دا ډاډ پر ځای کړي چې تر ټولو ډیرې روغتیايي ګټې تر ټولو ډیر نفوس ته رسیدلې دي . څومره چې ممکنه وي مداخله باید د پېښو د عملي اړخ پر بنیاد ولاړه وي . په دې ډول مداخله کې به معمولاً مناسبې پاکې اوبه ، سنیتیشن ، تغذیوي خدمتونه ، تغذیوي مرستې/غذایي خوندیتوب ، پناځای او اساسي کلینیکي څارنې شاملې وي . وقایوي او کلینیکي خدمتونه باید په لومړي ځل د هغو ناروغیو په کنټرول کې مرسته وکړي چې د خپریدو امکان یې ډیر زیات وي .

د شري د واکسین کتلوي کمپاینونو کې باید هغه نفوس ته چې د شري د شیوع له خطر سره مخامخ دي اولویت ورکړل شي . په ځانګړي ډول کډوال او هغوي چې سخت خپل شوي دي . د ډیرو پېښو په رامنځ ته کیدو کې د روغتون دننه او دباندې څارنې هغه وخت مهمې دي چې له لومړنیو روغتیايي څارنو مخکې د عامې روغتیا له نظره یوه کوچنۍ لاس ته راوړنه ولري .

د روغتیايي خدمتونو په ډیزاین کول ، تطبیقولو ، څارنه او ارزونه کې د ناورین خپلو خلکو ګډون ضروري دي . ددې پروسې په لړ کې باید هڅه وشي چې د روغتیايي سکتور ظرفیتونه په ګوته او لوړ کړل شي . د خپل شوي ډلې سره یو ځای د خلکو د ځایي ظرفیت د لوړونې تر ټولو اغیزمنه لاره هغه ده چې له هغې ټولنې سره چې پېښې خپلې باید مرسته وشي تر څو دوی د ناورین له اغیزو څخه ورغیږي او راتلونکو پېښو ته متوجه او چمتو واوسي . په روغتیايي خدمتونو کې کډوال او کورني بېځایه شوي خلک (IDP) د ځایي خلکو ډیرې

مرستی ته اړ دي . بشري هڅې باید له دې سره مرسته وکړي چې د ځايي خلکو روغتيايي خدمتونه راڅرېک او پياوړي کړي.

په ډيرو پېښو کې ښځې او کوچنيان تر ټولو ډير، د روغتيايي مراقب مرستو ته اړ دي او دا مهمه ده چې له ځپل شوې ډلې څخه د ښځو حالت وکتل شي چې ايا مرستو ته ټول په مساوي او مناسب ډول لاسرسې لري او که نه . په هغه کلتوري عواملو د پوهيدو لپاره چې روغتيا زيانمنوي کيږي شي ښځې په پام کې ونيول شي . حتي د ځپل شوې ډلې د ځانگړو اړتياو د معلومولو لپاره . له دې امله بايد ميرمنې له پيله د روغتيايي خدمتونو په پلانونو او عملي کولو کې گډون وکړي.

له نورو څپرکو سره تړاو

په نور سکتوري څپرکيو کې ډيري معيارونه ددې څپرکي له معيارونو سره تړاو لري. په يو ډگر کې د معيارونو په لاس ته راوړلو کې پرمختگ معمولاً او کله کله د نورو ډگرونو پرمختگ يا خو تر خپل اغيز لاندې راولي او يا خو يې هم پرمختگ تعينوي. ددې لپاره چې غبرگون اغيزمن وي، نو د نور سکتورونو سره نږدې انسجام او گډ کار ته اړتيا ده. د ځايي چارواکو او نورو مسؤولو ادارو سره همغاړيتوب لازم دي تر څو د اړتياوو بشپړتوب، هلو ځلو کې نه دوه گوښتوب، د روغتيايي خدمتونو د کيفيت اغيزمنتيا يقيني شي. په نورو اړوندو تخنيکي فصلونو کې د مشخصو معيارونو او لارښودونو لپاره ماخذونه په گوته شوي دي

له مشترکو معيارونو سره تړاو

د غبرگون د پراختيا ورکولو او پلي کولو د پروسې اساسي ټکي د هغې اغيزمنتوب دی. دا څپرکي بايد د هغو معيارونو سره چې په ټولو برخو کې کارول کيږي يو ځای وکارول شي، چې دا مشترک معيارونه عبارت دي له: ونډه اخيستنه، لومړنۍ ارزونه، غبرگون، د موخې ټاکل، مراقبت، ارزونه، د کارکونکو وړتياوې او مسؤليتونه، څارنه، د کارکونکو دندې او صلاحيتونه (د لومړي څپرکي 21 مخ وگورئ). په هر غبرگون کې، ددې لپاره چې د هغه کيفيت او اغيزمنتوب زيات کړای شي، دا مهمه ده چې د اغيزمن شويو خلکو او زيانمنيدونکو ډلو، چې وروسته به پرې رڼا واچول شي، د ونډې اخيستوکچه لوړه شي.

د ناروين خپلو خلکو زيانمنتيا او ظرفيتونه

ښځې، ماشومان، زاړه کسان، معيوبين او په PLWH/A (HIV/AIDS) اخته کسان، هغه گروپونه دي چې په بېرنيو حالاتو کې په وار وار له خطر سره مخ کيږي. په ځينو ځانگړو حالتونو کې د قومي، مذهبي او سياسي تړاونو او بيخايه کيدنې له امله هم خلک له خطر سره مخ يا زيانمنيدونکي بلل کيدای شي. البته ډيرې ډلې شته چې زيانمنيدونکي شميرل کيږي، خو پورتنی گروپونه هغه دي چې اکثراً د زيانمنيدونکو په حيث ثبت شوي دي. په يوه غميزه کې داسې ځانگړي زيانونه هم شته چې د خلکو د ژوندي پاتې کيدو پر هڅو ناوړه اغيز

کولای شي او هغه خلک چې د داسې ځانگړو زیانونو ښکار کيږي، باید د اړونده زیان د څرنگوالي په تړاو ثبت شي.

په دې لاسي لارښود کتاب کې د (زیانمنیدونکو ډلو) اصطلاح د ټولو پورتنیو یاد شوو خلکو لپاره کارول کيږي. کله چې ددغو یادو شوو گروپونو څخه یو یې له خطر سره مخ وي، معنا یې داده چې دا نور هم تر تهدید لاندې دي. نو په دې اساس، کله چې د زیانمنیدونکو گروپونو یادونه کيږي، لوستونکي دې ټول هغه یاد شوي گروپونه په نظر کې ونیسي. اغیزمن شویو خلکو ته باید ځانگړې پاملرنه وشي او د خوندیتوب او مرستې لپاره یې ځانگړې اړتیاوې په پام کې ونیول شي او ددوی سره به یې توپیر چلند وشي. په هر حال، دا هم دیادونې وړ ده چې په ناورین کې اغیزمن شوي خلک، د ناورین سره د مجادلې لپاره پخپله هم ځینې وړتیاوې او مهارتونه لري او لاسته یې راوړي، چې باید وپیژندل شي او ملاتړ یې وشي.

په عامې روغتیا باندې د انتخابي ناروینونو اغیزی					
اغیز	سیلاوونه	بې توپانه قوي بادونه	زلزلي	بیرنی حالت	ناڅاپه توپانونه/ځونامی
مړینې	لږ	لږ	ډیر	ډیر	ډیر
وخیم ټپونه	لږ	منځني	ډیر	متنوع	لږ
د ساري ناروغيو لوړیدونکي کچه	متنوع	کوچنی	کوچنی	لوړ	عام
د خوړو کمښت	متنوع	نادر	نادر	عام	کوچنی
د نفوسو کتلوي بې ځایه کیدنه	عام	نادر	نادر	عام (کیدی شي په یوه ډیرې تخریب شوې ښاري سیمه کې رامنځ ته شي	متنوع

سرچینې: له پان امریکایي روغتیا یي ارگان سره موافق ، له طبیعي پیښو وروسته بیرنی روغتیا یي منجمنت ، د بیرنیو حالتونو په وړاندې د تیاري او له پیښو څخه د خلاصون دهمغږۍ دفتر، علمي تالیفات نمبر ۴۷ ، واشنگتن ډي سي ، پان امریکایي روغتیا یي ارگان. ۱۹۸۱

NB: حتی د پېښو دځانگړي ډول لپاره په روښانه ډول د مرگ ژوبلي ډولونه او مفاهيم سره يو تربله توپير لري. مثلاً د ودانۍ جوړولو په وخت کې د ساختمانۍ کوډونو او معيارونو پلي کول او په نظر کې نيول کولی شي د زلزلې پر مهال د وځيمو ټپونو او مړينې کچه را ټيټه کړي .

په مغلقو بېرنيو پېښو کې د مرگ ژوبلي ستر علتونه ساري ناروغۍ او خوارخواکۍ دي .په داسې حال کې چې په نورو سختو بېرنيو حالتونو کې د مرگ ستر لامل رواني ضربي دي او په پراخه کچه په ناروغيو د اخته کيدو ستر لامل د مزمينو ناروغيو اختلاطات دي.

1- روغتیايي سیستمونه او بنسټونه

د یوه بیرني غبرگون پر وخت، کله چې د مړینې اندازه ډېرېږي یا کېدای شي چې ژر دغسې یو حالت ته ورسېږي، د بشري مداخلې لومړني خدمتونه باید د لومړنۍ روغتیايي څارنې په شمول د پایښت په عاجلو اړتیاوو باندې متمرکز شي. یو ځل چې د پایښت اړتیاوې پوره شي، او د مړینې اندازه لومړنۍ کچې ته راټیټه شي، بیا باید په پراخه کچه روغتیايي خدمتونه برابر شي. د غبرگون په ټولو مرحلو کې به د خدمتونو د طرحې، تطبیق، څارنې او ارزونې لپاره د روغتیايي سیستمونو یوه قاعده د دې ټکي په یقیني کولو کې مرسته وکړي چې ترټولو مهمې اړتیاوې پوره، پوښښ مناسب، لاس رسي مؤثر، او کیفیت پرمختللي دي.

لاندې معیارونه د مصیبتونو د ټولو جوړښتونو، او په ځانګړې توګه د هغو جوړښتونو لپاره برابر دي چې د وسایلو له اړخه کمزوري دي. اصلاً هغه د دې لپاره طرحه شوي څو ډاډه کړي چې مصیبت خپلې ټولنې د مصیبت په وړاندې د غبرګون ښودلو پر وخت د ښه کیفیت روغتیايي خدمتونو ته لاس رسي لري. ترمصیبتونو وروسته د روغتیايي خدمتونو پایښت ته وده ورکول په ځانګړې توګه هغه وخت مهم دي چې په روغتیايي زېربنډ او خدمتونو کې لوي درز رامنځته شوي وي. البته، د پایښت د وړتیا په هکله ډاډ تر لاسه کول د سیاسي، اداري، اصولي، مالي او تخنیکي فکتورونو په شمول د ډېرو بېلابېلو هغو په پام کې نیولو ته اړتیا لري چې د دغه سند له حوصلې څخه وتلي دي. روغتیايي ادارې او کارمندان باید په پام کې ولري چې د مصیبت په وړاندې د غبرګون په وخت کې مکرر تصمیمونه کولی شي چې یا د خدمتونو د اوږدمهاله پایښت وړتیا ته وده ورکړي یا یې هم خرابه کړي.

د روغتيايي سیستمونو او بنسټونو لومړی معیار: روغتيايي خدمتونو ته لومړیتوب ورکول

ټول خلک داسې روغتيايي خدمتونو ته لاس رسي ولري چې د اضافي مړینې او ناروغۍ د رامنځته کېدلو د اصلي سببونو د له منځه وړلو لپاره لومړیتوب ورکړای شوي وي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د مړینې او ناروغۍ لوي سببونه په گوته شوي، یاداشت شوي او څارل شوي وي.
- په مقدمو روغتيايي خدمتونو کې هغه ترټولو مناسبې او اغېزمنې مداخلې شاملې دي چې اضافي ناروغۍ او مړینه راکموي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د زیانمنونکو ګروپونو په ګډون، د ټولنې ټول غړي مقدمو روغتيايي مداخلو ته لاس رسي ولري (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- محلي روغتيايي چارواکي او د ټولنې غړي د مقدمو روغتيايي مداخلو په طرحه او تطبیق کې برخه واخلي.
- د اوبو او اضافي اوبو د تخلیې، د خوړو د تامین، تغذیې، سرپناه او مصونیت په شمول د مقدمو روغتيايي مداخلو په طرحه او تطبیق کې له نورو سکتورونو سره فعاله همکاري وجود ولري.
- د مړینې ناخالصه اندازه (CMR) د هغې اساسي کچې له دوه برابره څخه ټیټې و یا هغې ته رابنکته شي یا په کې وساتل شي چې له مصیبت څخه وړاندې په خلکو کې ګڼل شوي وي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- له 5 کلنۍ څخه د کم عمر لرونکو د مړینې اندازه (U5MR) د هغې اساسي کچې له دوه برابره څخه ټیټې، یا هغې ته رابنکته شي یا په کې وساتل شي چې له مصیبت څخه وړاندې په خلکو کې ګڼل شوي وي (دریمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- **مقدماتي روغتيايي مداخلې:** د مصیبت د ډول او اغېزې په شمول د شرایطو په اساس سره توپیر لري. د عامې روغتیا په اساساتو باندې د دغو مداخلو د طرحې اصل به دا یقیني کړي چې ډېر لوي شمېر خلکو ته ډېره لویه اندازه روغتيايي ګټه ور رسېدلی ده. د عامې روغتیا په مقدمو مداخلو کې په کافي اندازه د پاکو اوبو، داضافي

اوبو د تخلي، خورو او سرپناه تامینول، او د عفوني ناروغيو کنټرول (لکه د شيري واکسين)، لومړنۍ کليني څارنه او د ناروغۍ مراقبت شامل دي. د تروما د څارنې په شمول پراخ کليني خدمتونو لکه د زلزلې په څېر، چې په داسې مصيبتونو پسې په لوړ شمېر وگړي تېيان کيږي بايد لومړيتوب ورکړل شي.

2- روغتيايي خدمتونو ته لاس رسي: لاس رسي بايد د برابرۍ په اساس وي، خو له هر داسې توپيري چلند، چې د ځانگړيو گروپونو د محروميت سبب گرځي، پرته د اړتيا په اساس رامنځته شي. په عمل کې بايد د روغتيايي خدمتونو موقعيت او سنبالښت داسې تنظيم شي چې مطلوب لاس رسي او پوښښ يقيني کړي. د زيانمنونکو گروپونو، چې ښايي تيار لاس رسي ونه لري، ځانگړې اړتياوې بايد د روغتيايي خدمتونو د طرحه کولو پر وخت پوره شي. په هغو ځايونو کې چې گټه اخيستونکي بايد فیسونه ورکړي هم بايد داسې ترتيبات ونيول شي خو هغه کسان چې د فیسونو د ورکړې توان نه لري هم لاس رسي ولري؛ يعنې د فیسونو، اویزونو، او نورو له تحويلولو څخه معاف کړای شي.

3- د مړينې ناخالصه کچه او له ۵ کلنۍ څخه د کم عمر لرونکو د مړينې کچه: د مړينې ناخالصه ورځنۍ کچه (CMR) د مصيبت په يوه پېښه کې يو تر ټولو ډېر مشخص او گټور روغتيايي شاخص دي چې بايد وڅارل شي. د اساسي CMR دوه برابره کېدل د عامې روغتيا يو د پام وړ بېرني حالت ښيي، چې چټک غبرگون ته اړتيا لري. په لږېرمختلليو هېوادونو کې اساسي CMR په يوه ورځ کې په هرو 10000 وگړيو کې د نژدې 0.38 کسانو مړینه ده، له سهارا څخه په لاندې افريقا (sub-Saharan Africa) کې 0.44 او په صنعتي هېوادونو کې منځني CMR په يوه ورځ کې په هرو 10000 وگړيو کې د نژدې 0.25 تنو مړینه ده. کله چې اساسي کچه معلومه نه وي، روغتيايي ادارې بايد هڅه وکړي چې CMR په يوه ورځ کې په هرو 10000 وگړيو کې تر 1.0 ټيټ وساتي. په لږېرمختلليو هېوادونو کې له 5 کلنۍ څخه د کم عمر لرونکو د مړينې ابتدايي کچه (U5MR) په يوه ورځ کې په هرو 10000 وگړيو کې د نژدې 1.03 کسانو مړینه ده، له سهارا څخه په لاندې افريقا (sub-Saharan Africa) کې 1.14 او په صنعتي هېوادونو کې دغه کچه په يوه ورځ کې په هرو 10000 له 5 کلنۍ څخه د کم عمر په لرونکو کې د 0.04 تنو مړینه ده. کله چې له 5 کلنۍ څخه د کم عمر لرونکو د مړينې لومړنۍ کچه معلومه نه وي، روغتيايي ادارې بايد هڅه وکړي چې دغه کچه په يوه ورځ کې په هرو 10000 وگړيو کې له 2.0 څخه ټيټه وساتي (۲- ۳ ضميمې او لاندینۍ جدول وگورئ).

د سیمې په کچه د مړینې ارقام				
سیمه	CMR (ورځ/۱۰۰۰۰/مړینه)	CMR عاجل تریشلډ	U5MR (ورځ/۱۰۰۰۰/مړینه)	U5MR عاجل تریشلډ
له سهارا څخه لاندې افریقا	۰.۴۴	۰.۹	۱.۱۴	۲.۳
منځني ختیځ او شمالي افریقا	۰.۱۶	۰.۳	۰.۳۶	۰.۷
جنوبي اسیا	۰.۲۵	۰.۵	۰.۵۹	۱.۲
ختیځه اسیا او پاسفیک	۰.۱۹	۰.۴	۰.۲۴	۰.۵
لاتینه امریکا او کارابین	۰.۱۶	۰.۳	۰.۱۹	۰.۴
مرکزي او ختیځه اروپايي سیمه/CIS او د بالتیک دولتونه	۰.۳۰	۰.۶	۰.۲۰	۰.۴
صنعتي هېوادونه	۰.۲۵	۰.۵	۰.۰۴	۰.۱
مخ پر ودې هېوادونه	۰.۲۵	۰.۵	۰.۵۳	۱.۱
لږ پرمختللي هېوادونه	۰.۳۸	۰.۸	۱.۰۳	۲.۱
نړۍ	۰.۲۵	۰.۵	۰.۴۸	۱.۰

منبع: د یونیسف د نړۍ د کوچنیانو حالت ۲۰۰۳ (ارقام له ۲۰۰۱ څخه)

CMR: د مړینې ناخالصه کچه

U5MR: له پنځو کلونو څخه د ټیټ عمر ماشومانو د مړینې کچه

Threshold: بیړنۍ پیل

د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو دوهم معيار: د ملي او ځايي روغتيايي سيستمونو ملاتړ

روغتيايي خدمتونه د دې لپاره برابر شوي دي چې موجوده روغتيايي سيستمونه، جوړښتونه او برابرېدونکي حمايه کړي.

کلېدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د روغتيا د وزارت استازي، چې کله شونې وي، د روغتيا د برخې د غبرگون لارښوونه کوي.
- کله چې د روغتيا وزارت د اړتيا وړ ظرفيت نه لري، يوه بديله اداره چې دغه ظرفيت لري په گوته کېږي خو د روغتيا د برخې لارښوونه پر غاړه واخلي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- محلي روغتيايي اسانتياوې د غبرگون ورکونکو ادارو له خوا حمايه او غښتلي کېږي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- محلي روغتيايي کارکونکي حمايه او د جنس او قومي توازن په پام کې نيولو سره په روغتيايي خدمتونو کې سره يو ځاي کېږي (درېمه لارښوونه وگورئ).
- روغتيايي خدمتونه د مصيبت خپلي يا کوربه هېواد موجود ملي معيارونه او لارښوونې سره يو ځاي کوي يا ترتيبوي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د بهرنيو ساحوي روغتونونو په شمول، بديلي يا موازي روغتيايي اسانتياوې او خدمتونه نه تاسيس کېږي، مگر په هغه صورت کې چې محلي ظرفيتونه پاتې راشي يا دا چې خلک شتو خدمتونو ته لاس رسي ونه لري. د دې ستونزې په هکله د روغتيا له لوي چارواکي سره مشوره کېږي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- لورپوړي روغتيايي چارواکي: کله چې د روغتيا وزارت (MOH) هومره ظرفيت ونه لري چې د روغتيا د لارښود مقام په توگه رول ولوبوي، په عمومي توگه به د ملگرو ملتونو يوه اداره لکه ډبليو ايچ او، يو اين ايچ سي آر، يونيسيف دغه مسؤليت پر غاړه واخلي. که په دغسې يو حالت کې د روغتيا وزارت او د ملگرو ملتونو ادارې دواړه د سيمې، ولسوالۍ يا ولس په کچه کافي اندازه ظرفيت ونه لري، ښايي يوې بلې برخه والي ادارې ته اړتيا پېښه شي خو لږ ترلږه په لنډمهاله توگه فعاليتونه سره منسجم کړي. د روغتيا لارښود مقام بايد دا يقيني کړي چې غبرگون ښودونکي ادارې د محلي روغتيايي سيستمونو ظرفيتونه حمايه او غښتلي کړي.

سرېږه پر دې، د روغتيا لارښود مقام به د دې مسؤليت پر غاړه اخلي خو يقيني کړي چې د روغتيايي ادارو فعاليتونه سره همغږي او بشپړونکي شي.

2- د روغتيا د سکتور ستراتيژي او پاليسي: د روغتيا د لارښود چارواکي يو مهم مسؤليت دا دي چې د بېرني غبرگون لپاره په روغتيايي سکتور کې يوه عمومي ستراتيژي او پاليسي جوړه کړي. په کار دي چې د پاليسي داسې يو سند تيار کړي شي چې د روغتيا د سکتور لومړيتوبونه او هدفونه مشخصوي او د هغو د ترسره کولو لپاره يو چوکاټ وړاندې کوي. دغه سند بايد له اړوندو ادارو او د ټولنې له استازو سره تر سلا مشورو وروسته برابر کړي شي.

3- ځايي روغتيايي کارکونکي: د ماهر او دوديزو دايه گانو په شمول، د مصيبت ځپليو ټولنو روغتيايي کارپوهان او نور روغتيايي کارکونکي بايد د روغتيايي خدمتونو په چوکاټ کې سره راټول او منظم کړي شي. په جنسيت کې د توازن رامنځته کول، که څه هم تل ښه کار دی، خو په هغو ټولنو کې چې روغتيايي مراقبت کونکي له يو جنس څخه وي، ښايي دا کار شونې نه وي.

4- ملي معيارونه او لارښوودونه: عموماً، خپريه ټولنې بايد د يو هيواد، چې دوی په کې د ناوړين غبرگونونه تر سره کوي، روغتيايي معيارونو او لارښوودونو ته لکه د درملنې تړونونه او د ضروري درملو لست ته پاملرنه وکړي (د روغتيا او بنسټونو پنځم معيار وگورئ). ناوړين ته د غبرگون په لومړيو پړاوونو کې دا معيارونه او لارښوودونه بايد د عامې روغتيا له وزارت سره په شريکه بيا وکتل شي، تر څو ددوی مناسب والی تعيين کړای شي. او په هغه صورت کې چې ډير زاړه وي يا عملي ښه ونه لري، بايد نوي کړای شي.

5- له سيمې څخه بهر روغتونونه: په ځينو مواردو کې، کله چې شته روغتونونه کاري وړتيا ونه لري، د روغتيايي مراقبتونو يوازينی لاره د بهرنيو روغتونونو تاسيسول دي. په هر حال، د شته روغتونونو لپاره د مناسبو سرچينو تامينول هم اغيزمن کار دی، نو په دې اساس دوی کيدای شي چې بيا فعال شي او يا له زيات کار سره د تطبيق وړتيا لاسته راوړي. د لومړنيو مراقبتو لپاره (لومړني 48 ساعته)، له شديدو ټپونو او په عادي ډول د بېرنيو واقعاتو د ثانوي مراقبت لپاره (له 3 څخه تر 15 ورځو پورې) يا د يو ځايي روغتون په عوض چې د ترميم لاندې وي (د څو کلونو لپاره) د موقتي صحي مرکز په حيث، د بهرني روغتون تاسيسول مناسب کار دی. د ساحوي روغتون د تاسيسولو يا جوړولو لپاره بايد ځانگړې اړتياوې موجودې وي، همدارنگه ساحوي روغتون بايد د مناسبو خدمتونو د برابرولو وړتيا ولري، ځايي سرچينې اغيزمنې نکړي او د خدمتونو عرضه په دې روغتون کې مناسبه بيه ولري.

د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو دريم معيار: همغري

خلک روغتيايي خدمتونو ته لاسرسی لري، چې دا خدمات د خيريه ټولنو او نورو ارګانونو د هماهنگۍ له امله رامنځته کيږي، ترڅو لوړه اغيزه ولرلای شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د هماهنگۍ میکانیزمونه په یوه مرکزي کچه (ملي یا سیمه ییزه کچه)، او د روغتيايي مرکزونو په دننه کې په یو ساحوي کچه او د روغتيايي او نورو برخو یا ارګانونو تر منځ رامنځته شي.
- د هرې روغتيايي مؤسسې ځانګړي مسوولیتونه، د ځايي چارواکو په مشوره، روښانه شي او ثبت شي، ترڅو حد اکثر خلک تر پوښښ لاندې راوستل شي او د شته خدمتونو تکمیل کونکي واوسي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- د روغتيا په برخه کې د ځايي او خارجي خواوو تر منځ، په مرکزي او سیمه ییزه کچه دې د هماهنگۍ منظمې غونډې جوړې کړای شي (دوهمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

- 1- د روغتيايي ټولنو تر منځ همغري: صرف نظر له دې نه چې مسوول روغتيايي چارواکي، د عامې روغتيا وزارت یا کوم بل ارګان دی، د روغتيا په برخه کې ټول فعال ارګانونه باید له ځايي او ملي روغتيايي خدماتو سره هماهنگي ولري. د کډوالۍ په شرایطو کې، مؤسسې باید د کوربه هیواد د روغتيايي سیستم سره لازمي هماهنگۍ ولري. کله چې په ساحه کې څو روغتيايي مؤسسې په کار اخته وي، د مسوولیتونو او دندو ویشل، د روغتيايي خدمتونو د خلاوو د پکيدلو سبب کيږي او له د کارونو له تکرر څخه مخنیوی کيږي.
- 2- د همغري غونډې: دا غونډې باید داسې کاري پلان وړاندې کړي چې په کې د مالوماتو شریکول مطرح شي، لومړیتوبونه په ګوته او وڅارل شي، ګډې روغتيايي ستراتیژۍ تعریف او تر لاس لاندې ونيول شي، مسوولیتونه سره ویشل شي او د معیاري شوو تړونونو او مرسته رسولو پروګرامونو پراسر توافق رامنځته شي.

د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو څلورم معيار: لومړنی صحي مراقبت

روغتيايي خدمتونه د لومړنيو مراقبتي اصولو پر اساس ترسره کيږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- ټول خلک روغتیايي مالوماتو ته لاسرسی ولري، او ددې جوگه شي چې خپله روغتیا او رفاه وساتي او وده ورکړي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- روغتیايي خدمات، د روغتیايي سیستم په یوې ښې کچې سره ترسره کېږي: کورنۍ/ټولنه، محیطي روغتیايي خدمات، مرکزي روغتیايي خدمات، او ارجاعي روغتونونه (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- هغه ټولنه یا مؤسسه چې د روغتیايي خدمتونو د چارو مشرتوب په غاړه لري، باید یو معیاري ارجاعي (referral) سیستم رامنځته کړي چې نورې روغتیايي مؤسسې له هغه څخه گټه واخلي. د ناروغانو لپاره، ارجاعي روغتیايي مرکزونو ته د لاسرسي په خاطر یو هوسا ترانسپورتي سیستم تاسیس شي.
- څومره چې ممکن وي، روغتیايي خدمتونه او د مرستې پروگرامونه د هغو میتودونو پر بنسټ ولاړ واوسي چې له علمي اړخه دقیق او مستند واوسي.
- روغتیايي خدمتونه او د مرستې پروگرامونه باید مناسبې تکنالوژۍ تر لاس لاندې ونیسي چې له ټولنیز او کلتوري نظره د منلو وړ وي.

لارښوونې

1- روغتیايي مالومات او روزنه: د ځایي روغتیايي چارواکو او د ټولنیزو ډلو له استازو سره د مشورې له لارې، باید د ټولنیزې روغتیايي کچې د پراختیا او روزنې لپاره د یو فعال پروگرام تدوین تر سره شي. دا پروگرامونه باید په خلکو کې د روغتیا-موندنې روحیه او پر روغتیا باور ته وده ورکړي، همدارنګه دا پروگرامونه باید د لویو یا مهمو اندیمیکو روغتیايي ستونزو، عمده روغتیايي خطرونو، د روغتیايي مرکزونو ځای او هغوي ته لاسرسي، او د ښې روغتیاساتنې روحیې په اړه د مالومات ورکړي. د عمومي روغتیا په اړه پیغامونه او نور اړونده مالومات، باید د ژبې او رسنیو لخوا خلکو ته وړاندې شي او د کلتوري حساسیت درلودونکي واوسي. د امکان تر حده، د لومړنیو روغتیايي پیغامونو محتوی، باید د ټولو روغتیاپالو مؤسساتو تر منځ شریکه کړای شوې وي.

2- ګرځنده کلینیکونه: په ځینو ناورینونو کې، ښايي ګرځنده کلینیکونو ته اړتیا پيدا شي، تر څو د ګوښه او یا ګرځنده ټولنو چې روغتیايي خدمتونو ته دومره لاسرسی نلري، روغتیايي اړتیاوو ته ځواب ووايي. تجربو دا ثابتې کړې ده چې د دغو کلینیکونو د ښه فعالیت په صورت کې، دوی ددې جوگه دي چې ژوند ژغورونکي چارې ترسره کړي. لاکن کله چې دا کلینیکونه نامناسب فعالیت ولري، له دوی څخه د ګټې اخیستنې کچه کمېږي او کیدای شي چې د شته روغتیايي خدمتونو د له منځه تګ سبب او له محدودو سرچینو څخه

د گټې اخیستنې سبب وگرځي. دا کلینیکونه باید د مسوول روغتیايي چارواکي او ټولنیزو روغتیايي استازو سره په سلامشورې سره خپل فعالیت پیل کړي.

د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو پنځم معیار: کلینیکي خدمتونه
 خلک معیاري کلینیکي خدمتونو ته لارسي لري او د منل شوو تړونونو او لارښوودنو درناوی کوي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د روغتیايي مرکزونو شمیره، کچه او موقعیت باید مناسب واوسي او د خلکو د اړتیاوو د پوره کولو وړتیا ولري (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د روغتیايي مرکزونو په هره برخه کې د کارکونکو د شمیر، وړتیاوو او جنسیت/قومیت توازن باید په مناسب ډول سره واوسي، ترڅو د خلکو د اړتیاوو د پوره کولو وړتیا ولري (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د کارکونکو شمیره هغې کچې ته لوړه کړای شي ترڅو یو ډاکټر مجبور نشي چې په ورځ کې له 50 ناروغانو څخه زیات معاینه کړي. که چیرې د ناروغانو شمیره په دوامداره ډول مخ په لوړیدو وي، نور کلینیکي کارکونکي دې په کار وگومارل شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- له صحي مرکزونو څخه د استفادې کچه، باید تل وڅارل شي او له دغو مرکزونو څخه د پیرې زیاتې او یا پیرې کمې استفادې د سمون لپاره دې مناسب ګامونه اوچت شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د واقعاتو د سمبالولو معیاري تړونونه باید د روغتیايي برخې د چارواکو لخوا ترتیب او اړونده روغتیاپالو مؤسساتو ته ورکړل شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د روغتیايي چارواکو لخوا د ضروري درملو یو معیاري لست جوړ او روغتیا پالو مؤسساتو ته د کارونې لپاره ورکړل شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- کلینیکي کارکونکي وروزل شي او د تړونونو او ضروري درملو د لست په کارولو او هغوي ته د پاملرنې په اړه وڅارل شي (پنځمه او شپږمه لارښوونې وگورئ).
- خلک، د درملو د هغه معیاري اداره کونکي سیستم له لارې، چې د منل شوو لارښوودنو تابع دی، په دوامداره ډول ضروري درملو ته لاسرسی ولري (اوومه لارښوونه وگورئ).

- د درملو مرسته کول، یوازې هغه وخت د منلو وړ دي چې له رسمي نړیوالو لارښوودونو سره اړخ ولگوي. هغه درمل چې له دغو لارښوودونو سره اړخ نه لگوي، باید ونه کارول شي او په خوندي ډول له منځه یووړل شي.
- د ناروغیو له کبله د له منځه تللو خلکو جسدونه، په داسې ډول سره خښ کړای شي چې عزت ته یې درناوی شوی وي، په کلتوري لحاظ مناسب وي او د عامې روغتیا له اصولو سره سم واوسي (اتمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- **روغتیايي مرکزونه او کارکونکي:** د اړتیا وړ روغتیايي مرکزونو شمیر، موقعیت او د بیلابیلو کچو د کارکونکو شمیره او د مهارتونو کچه، له یوه ځایه بیا تر بله توپیر سره لري. د صحي کارکونکو په منځ کې حتی د یوې ښځې یا د یوې لږکې ډلې د یو استازي شتون کولای شي چې صحي خدمتونو ته د ښځو او یا لږکې قومي گروپ د لاسرسی کچه پوره کړي. د داسې کارونو له کولو څخه، لکه د وسلې درلودل چې د روغتیايي مرکزونو ناپییلتوب په خطر کې اچوي، باید ډډه وشي.
- 2- **د کارکونکو سطحې:** لاندیني لارښوودونه، په دې اړه ګټورې ضمیمې دي، لکن د وخت سره سم ښایي په کې د تغییراتو راوستلو ته اړتیا ولیدل شي. د (مسلکي روغتیايي کارکونکي) اصطلاح هغو صحي کارکونکو ته کارول کیږي چې رسمي روزنه یې ترلاسه کړې وي لکه، ډاکتر، نرس، سرطبيب او د ډاکتر مرستیال.

الف. ټولنیزه سطح: یو ټولنیز صحي کارکونکی د هر 500 نه تر 1000 تنو لپاره، یوه ماهره یا دودیزه قایله د هر 2000 تنو لپاره، د هر لسو تنو په سر چې له کورنیو څخه لیدنې ترسره کوي، یو څارونکی (سوپروایزر) او یو مشر څارونکی.

ب. لیرې پراته صحي مرکزونه (په اټکلیز ډول د 10000 تنو لپاره): په ټولیز ډول له دوو څخه تر پنځو پورې کارکونکي، د 50 ناروغانو پر سر د یوه ډاکتر پر اساس حد اقل یو روزل شوی صحي کارکونکی، غیر متخصص صحي کارکونکي د خولې له لارې د بدن د اوبو د پوره کولو یا ORT، پانسما او داسې نورو چارو د ادارې لپاره، او راجستر، ادارې او داسې نورو لپاره.

ج. مرکزي صحي مرکز (تقریباً د 50000 تنو لپاره): حد اقل پنځه متخصص یا روزل شوي صحي کارکونکي، د 50 ناروغانو پر سر حد اقل یو ډاکتر (د نه بستر کیدونکو یا سراپا ناروغانو لپاره) د هر 20 نه تر 30 بسترونو لپاره یو متخصص صحي کارکونکی، د 24 ساعته خدمت لپاره (داخل بستر ناروغانو لپاره). یو غیرمتخصص صحي کارکونکی د ORT لپاره، یو یا دوه د درملتون لپاره، یو یا دوه د پانسما، ستنې لگولو یا

پیچکاری، تعقیم لپاره. یو لابرانت. د راجستر، امنیت او داسې نورو لپاره نا مسلکي کارکونکي.

د. ارجاعي روغتونونه: فرق کوي. د جراحي لپاره حد اقل یو ډاکتر، په یوه شفت کې د 20 نه تر 30 بسترونو لپاره ی و نرس.

3- د صحي خدمتونو د کارونې کچه: صحي مرکزونو ته د مراجعینو شمیره، له دې خدماتو څخه د کارونې کچه ټاکي. د صحي خدمتونو د کارونې د کچې لپاره کوم داسې دقیق محک نشته، که څه هم دا کچه تر ډیره بریده له یوه ځایه تر بله او د کال له یوه فصل څخه تر بله، توپیر سره لري. لاکن، ډاکچه اکثراً د ناورین پر مهال ډیره لوړیږي. د ساکنو خلکو ترمنځ، ددې خدمتونو د کارونې کچه په کال کې د هر وگړي پر سر 0،5 څخه تر 1 ده. د بیځایه شوو خلکو ترمنځ بنایي دا کچه په کال کې د هر وگړي پر سر په اوسط ډول 4 واوسي. که چیرې دا کچه له توقع څخه کمه وي، مانا یې دا ده چې په کافي ډول صحي خدمتونو ته لاسرسی نشته، مثلاً د نا امنۍ او یا د صحي خدمتونو د خراب کیفیت له امله. که چیرې دا کچه ډیره لوړه وي، لامل یې بنایي د یوې عمومي روغتیايي ستونزې شتون (مثلاً د انتاني ناروغیو شیوع)، یا د په نښه شوو خلکو د شمیرې ناسم اټکل واوسي. د کارونې د کچې په ارزونه کې باید د جنسیت، سن، قومیت، او معلولیت مسائل په نظر کې ونیول شي ترڅو زیانمنیدونکي ډلې له پامه نه وي ایستل شوي (دریمه ضمیمه وگورئ).

4- د درملنې معیاري پروتوکولونه او د ضروري درملو لستونه: ډیری هیوادونو پخپله د ضروري درملو لست یا ملي فورمولیر جوړ کړي دي او ډیرو نورو د زخمونو او عادي ناروغیو د درملنې لپاره، خپل تړونونه یا پروتوکولونه لري. د ناورین په لومړنیو پړاوونو کې، دا تړونونه او لستونه باید له عامې روغتیا وزارت یا روغتیايي چارواکو سره په مشورې، بیا وکتل شي ترڅو ددوی مناسب والی کره شي. په ځینو مواردو کې، مثلاً کله چې د توصیه شوو انټي بیوټیکو یا د ملاریا ضد درملو پر وړاندې مقاومت رامنځته شي، نو په داسې حالت کې باید د ضروري درملو په لست او ملي تړونونو کې تغیرات رامنځته شي. که چیرې ملي پروتوکولونه او یا د ضروري درملو لست شتون ونه لري، نو په دې صورت کې باید د نړیوال خوراکي سازمان WHO یا UNHCR لارښوودونه وکارول شي، د بیلګې په توګه د نوې بیړنۍ صحي بستې یا New Emergency Health Kit کارول.

5- د کارکونکو روزنه او څارنه: صحي کارکونکي باید د خپل مسئولیت د کچې پر اساس مناسبه روزنه او مهارتونه ترلاسه کړي. دا د روغتیايي مؤسساتو دنده ده چې صحي کارکونکي، د وخت د اړتیا سره سم، وروزي. په هغه صورت کې چې صحي کارکونکو په منظمه توګه روزنه نه وي ترلاسه کړې یا نوي روغتیايي سیستمونه یا پروتوکولونه رامنځته شوي وي، نو لومړیتوب باید د کارکونکو روزنې او څارنې ته ورکړل شي. څومره چې ممکنه وي، روزنیز پروګرامونه معیاري کړای شي او له ملي پروګرامونو سره تړاو ورکړل شي.

6- د ناروغانو حقونه: له ناورین سره تړلي، ډیر داسې لاملونه شته چې د ناروغانو حقونو ته له پاملرنې څخه مخنیوی کوي لکه ددوی د خصوصي حریم ساتل، رازساتنه او ددوی خوشال ساتل. په هر حال، څومره چې امکان ولري صحي پرسونل باید هڅه وکړي ترڅو دا حقونه پر ځای کړي او وده ورکړي. صحي مرکزونه او خدمات باید په داسې بڼه طرح شي ترڅو د ناروغ حریم او راز خوندي وساتل شي (د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو د شپږم معیار دریمه لارښوونه وگورئ). له طبی پروسیجرونو او جراحي عملیات څخه مخکې باید د ناروغ شعوري رضایت ترلاسه شي. ناروغان دا حق لري چې په دې پوه شي چې په هر پړاو یا مرحله کې څه کیږي همدارنګه په دې باندې د پوهیدو حق لري چې ددې کار احتمالي ګټې، تاوان او بیه او دوام څومره او څرنگه دی.

7- د درملو اداره: د ضروري درملو د لیست د کارونې سربیره، صحي ټولنې باید د درملو د اداره کولو لپاره یو اغیزمن سیستم رامنځته کړي. ددې سیستم هدف، د درملو اغیزمنه، ارزانه او منطقي کارونه ده. دا سیستم باید د درملو د اداره کول د څرخ پر څلورو اصولو ولاړ وي چې عبارت دي له: ټاکنه، پیرنه، ویشنه او کارونه (د روغتیايي چارو د ادارې علوم (۱۹۹۷) د درملو د تدارکاتي چارو اداره کول، دوهم ټوک).

8- د مړو د پاتې شونو انتقال: کله چې ناورینونه د ډیرې مرګ ژوبلې سبب شي، د مړو د زیاتې کچې د انتقال اداره کول اړینه چاره ده. مړي باید په ډله ییزو قبرونو کې او له مراسمو پرته ښخ نکړای شي، دا کار هیڅکله د یو عمومي روغتیايي ګام په حیث نشي توجیه کیدلای او له ارزښتناکو ټولنیزو دودونو څخه سرغړاوی بلل کیږي، همدارنګه د نایابو سرچینو د ضایع کیدو سبب هم ګرځي. په کتلوي شکل د انسانانو د بقایاوو راټولونه په هغه ناسمه نظریه ولاړه ده چې که چیرې دا پاتې شوني ډیر ژر وروسته له یوې غمیزې راټول یا ونه سوځول شي، نو یو اپیدیمیک خطر رامنځته کولای شي. یوازې په هغو ځانګړو حالتونو کې د انسانانو د جسدونو پاتې شوني کولای شي چې صحي ګواښونه رامنځته کړي چې ډیرې ځانګړې پاملرنې ته اړتیا لري مثلاً د کولرا یا وبا یا هم د هموراژیکو تېو له امله د انسانانو مړینه. کورنیو ته باید دا موکه ورکړای شي ترڅو خپل مړي د منل شوو کلتوري او دیني مراسمو په ترڅ کې خاورو ته وسپاري. لاکن هغه ښخ شوي مړي چې د خشونت قربانیان وي باید عدلي څیړنې لپاره ورته پاملرنه ولرو (په ۲۱۷ مخ کې د سرپنا او استوګنې د دوهم معیار، دریمه لارښوونه وگورئ).

د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو شپږم معيار: صحي مالوماتي سيستمونه
د صحي خدمتونو طراحي او پراختيا، د عمومي صحي مالوماتو د دوامداري، منظمي راتولنې، ارزونې او کارونې په ترڅ کې ترسره شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- یو معیاري، صحي مالوماتي سیستم یا HIS د ټولو روغتیا پالو مؤسساتو لخوا باید جوړ کړای شي، ترڅو د دیموگرافي (نفوس پیژندنه)، د ناروغیو د شیوع او صحي خدمتونو په هکله اړوند مالومات په دوامداره توګه راتول کړای شي (لومړی او دوهمه لارښوونې او دوهمه او دریمه ضمیمې وګورئ).
- د داسې سیستم د تنظیمولو او څارولو لپاره، یوه یا څو کوارډیناتورې یا همغږي کونکې مؤسسې وټاکل شي.
- صحي مرکزونه یا مؤسسې، د خپلو څیړنو او سروېګانو مالومات، دغو ټاکل شوو مؤسسو ته باید په منظم ډول ور واستوي. د دغو مالوماتو د استولو زماني تکرر، په شرایطو پورې اړه لري، مثلاً کیدای شي په ورځنۍ، اوونیز یا هم میاشتني ډول ترسره شي.
- د HIS یا صحي مالوماتي سیستم د څارنې او تنظیمولو لپاره د ټاکل شوو مؤسسو دنده ده چې د مالوماتو د تفسیر او ارزونې په ګډون، یو منظم اپیدیمولوژیکي راپور جوړ، او له ټول اړونده مؤسسو، تصمیم نیونکو څانګو او خلکو سره یې شریک کړي.
- مؤسسې، د ټولنې او یا افرادو د حقونو او خوندیتوب د تضمینولو لپاره باید ددغو مالوماتو د خوندي ساتلو په هکله ډیره پاملرنه وکړي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- صحي مالوماتي سیستم باید د یوه داسې خبرتیا ورکونکي سیستم په توګه عمل وکړي، ترڅو د انتاني ناروغیو د شیوع د شونتیا په اړه، په یوه مناسب وخت کې خلک خبر کړي چې بیړنۍ غبرګون ورته وښودل شي (په ۲۸۱ مخ کې د ساري ناروغیو د مخنیوي پنځم معیار وګورئ).
- د څیړنو او سرویلانسونو د مالوماتو د تفسیر لپاره دې، د نورو اړونده سرچینو تکميلي مالومات په منظم ډول سره وکارول شي، ترڅو د تصمیم نیولو لپاره یو لارښوود په حیث کار ورکړي (څلورمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- صحي مالوماتي سیستم (HIS): د امکان تر حده دې باید صحي مالوماتي سیستم د موجوده څیړنیز سیستم پر بنسټ ولاړ وي. په ځینو بیرنیو حالاتو کې، ښایي یو بل موازي یا نوي سیستم د رامنځته کولو اړتیا ولیدل شي، چې د جوړولو لپاره یې باید له لوړپوړو روغتیايي چارواکو سره مشوره وشي. دا صحي مالوماتي سیستم باید تغیرمنونکی وي او د وخت په تیریدو سره تکامل او پراختیا ومومي. ناورین ته د غبرگون په وخت کې، صحي مالومات باید د لاندینيو مسائلو درلودونکي وي، خو یوازې دې په دوی پورې هم محدود نه وي:

- الف – د مړینې ناخالصه کچه (CDR)
- ب – له پنځه کلو څخه د کم عمر درلودونکو د مړینې کچه
- ج – نسبي مړینه
- د – د ځانگړو لاملونو له امله د مړینې کچه
- ه – د متداولو ناروغیو د واقعاتو کچه
- و – د روغتیايي مرکزونو د کارونې کچه
- ز – په یوه ورځ کې د هر کلینیک پر سر د ناروغانو شمیره

2- د مالوماتو تفکیک: مالومات باید د امکان تر حده د جنس او سن پر بنسټ سره تفکیک شي، ترڅو له هغو څخه د تصمیم نیولو لپاره کار واخیستی شي. د ناورین په لومړیو پړاوونو کې، ښایي د دقیقو ارزونو ترسره کول ستونزمن واوسي، خو په هر حال، د پنځو کلو څخه د کم عمر ماشومانو د مړینې اوناړوغی د کچې په هکله مالومات باید له هماغه پیل څخه راټول کړای شي، ځکه چې دا گروپ په ځانگړي ډول له خطر سره مخ گروپ بلل کېږي. سربیره پر دې، د مړینې او ناروغیو د شیعو په هکله د مالوماتو ارزونه، د ځانگړو جنسیتي ناروغیو د مالومولو لپاره، باید د جنس په اساس ترسره شي. په هغه صورت کې چې وخت او حالات اجازه ورکړي، د عمر او جنس په اساس د توپيرونو د ښه پیژندلو لپاره، باید ډیرې دقیقې ارزونې ترسره شي (مثلاً له 0 څخه تر 11 میاشتو، 1 څخه تر 4 کلو، 5 څخه تر 14 کلو، 15 څخه تر 49 کلو، 50 څخه تر 59 کلو او له 60 کلو څخه پورته).

3- محرمیت یا راز ساتنه: د طبي اسنادو او مالوماتو محرمیت باید کره شي. د خلکو د امنیت او ددوی د مالوماتو د خوندي ساتلو په اړه باید کافي ګامونه اوچت کړای شي. طبي پرسونل باید هیڅکله د ناروغ له اجازې پرته د دوی په اړه مالومات له هغو خلکو سره چې په مستقیم ډول د دوی له مراقبت سره سروکار نلري، شریک نکړي. د شکنجې یا زورزیاتې او د بشري حقونو څخه د سرغړاوې له امله د رامنځته شوو زخمونو په اړه مالومات باید په ډیرې جدي پاملرنې سره خوندي وساتل شي. د فرد د موافقې په صورت کې کیدای شي دا مالومات د اړونده مؤسسو یا څانگو په واک کې ورکړل شي.

4- د نورو مالوماتو سرچینې: لابراتواري راپورونه، سروېګانې، د واقعاتو راپورونه، د خدماتو د کیفیت ارزونې او نور پروګرام جوړونکي برخې، د اړونده صحي مالوماتو د سرچینو په کتار کې راځي.

د مړینې او ناروغیو د شیعو د اوونیزو فورمو لپاره دوهمه ضمیمه او د ناروغیو د شیعو او مړینې د کچې د حسابولو، فورمولونو لپاره دریمه ضمیمه وګورئ.

2- د ساري ناروغيو مخنيوی

د ساري ناروغيو له امله د شيوخ او مړينې لوړ ارقام اکثراً د ناروينونو په نسبت، په پېچلو بېرنيو حالتونو کې ډير رامنځته کېږي. په اکثره حالتونو کې، په ځانگړې توگه د مخ پر ودې هيوادونو په ناروينونو کې، له ۶۰٪ تر ۹۰٪ پورې د مړينې لاملونه يو له دې څلورو انتاني ناروغيو څخه شميرل کېږي: شری يا سرځکان، نس ناستي يا اسهالات، حاد تنفسي انتانات او ملاريا. په ځانگړې ډول، د دغو ناروغيو د مړينې د لوړې کچې سره، خوارځواکي اکثراً تړلې ده. په ځينو نورو ځانگړو سيمو کې بيا د نورو ساري ناروغيو زياته شيوخ ليدل کېدای شي لکه مينينگوکوکال مننجيت، زيره تبه، وایرسې هپاتيت او وچکي يا تايډويد. د ساري ناروغيو شيوخ، د شديد ناورين له پيليدو سره دومره ډير تړاو نلري، خو د دې ناروغيو د پېښېدو عمده لامل خرابه حفظ الصحة او د پاکو اوبو نشتوالی دي. اوس مهال، ناورين ته د غبرگون د مؤسسو او نورو اړونده بشري خپريه ټولنو انديښنه، تر ډيره حده د نظامي ځواکونو او ترهگرو له خوا د وسلې په حيث د بيولوژيکي موادو کارونې ته اوښتې ده. که څه هم ددې کتاب اکثره معيارونه او شاخصونه د بيولوژيکي وسلو د کارونې له امله واقعاتو ته د غبرگون په هکله عمومي لارښوونې لري، خو بيا هم په دې اړه کوم داسې ځانگړی بحث نشته.

د ساري ناروغيو د مخنيوي لومړی معيار: وقايع

خلک، هغو مالوماتو او خدماتو ته چې د ساري ناروغيو څخه د مخنيوي په خاطر ځانگړي شوي دي ترڅو د ناروغيو د شيعو او د مړينې کچه راټيټه کړي، لاسرسی لري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

• د نورو کوارډيناتورو برخو سره په ګډه عمومي وقيايي تدابير په کار واچول شي

او وده ورکړل شي (لومړی لارښوونه وگورئ).

- ددې لپاره چې خلک څرنگه د ساري ناروغيو مخنيوی وکړي او څرنگه اړونده خدمتونو ته لاسرسی ولري، باید د روغتیا په اړه خلکو ته روزنیز پیغامونه ورکړل شي (په ۲۶۴ مخ کې د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو څلورم معيار وگورئ).
- ځانگړي مخنيوي کونکي ګامونه لکه د شری یا سرخکانو عمومي واکسیناسیون او دمعافیت ورکولو پراختیايي پروگرامونو د پلي کول په حیث اوچت شي (د ساري ناروغيو د مخنیوی د دوهم معيار، دوهمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- عمومي مخنيوي کونکي تدابير: ددې مخنيوي کونکو ګامونو ډیره برخه له لاندینيو برخو سره یوځای مخته بیول کېږي:

— اوبه او چاپیریالیز صحت: د کمیت او کیفیت له نظره، د کافي اوبو شته والی؛ کافي حفظ الصحه، د حفظ الصحې بڼه کول، د ناروغی لیردونکو کابو کول، او داسې نور (په ۵۱ مخ کې د اوبو، چاپیریالیزه روغتیا او د حفظ الصحې د بڼه والي څپرکی وگورئ).

— غذايي خوندیتوب، تغذیه او د خوراکتوکو مرسته: کافي خوراکتوکو یا خوړو ته لاسرسی او د خوراخواکی سمبالول (په ۱۰۳ مخ کې د غذايي خوندیتوب، تغذیې او د خوراکتوکو د مرستې څپرکی وگورئ).

— سرپنا: کافي او مناسب سرپټونی (په ۲۰۳ مخ کې د سرپنا، استوګنې او ناخوراکي توکو څپرکی وگورئ).

2- د شري (سرخکان) مخنیوی او پراختیايي معافیتي پروگرام (EPI): ددې په خاطر چې د شري د شيعو او له امله یې د مړینې کچه ډیره لوړه ده، نو د ناورین خپلي نفوس، په ځانگړې توګه د جګړه خپلو او یا بیخایه شوو خلکو لپاره د ماشومانو د کتلوي واکسین

د پروگرام پلي کول اکثراً ډير لومړيتوب لري. کله چې د ماشومتوب د دورې د ناروغيو شيعو او له دوی سره د نورو ترلو روغتيايي خطرونو پيښيدل کم وي، د EPI له لارې د دې ناروغيو په مقابل کې د واکسين د پروگرام په لاره اچولو ته عموماً ډير لومړيتوب نه ورکول کېږي. نو په دې اساس، EPI يا پراختيايي معافيتي پروگرام هغه وخت په لاره اچول کېږي کله چې د خلکو نورې بېرني اړتياوو ته ځواب ويل شوی وي. ددې لارښوود استثنی په هغه حالت کې ده کله چې د داسې ناروغيو لکه د شني توخلي يا ديفتري شيعو رامنځته شي او ددې ناروغيو په مقابل کې د واکسين پر لاره اچول لومړيتوب وگرځي.

د ساري ناروغيو د مخنيوي دوهم معيار: د شري مخنيوی

د ۶ مياشتو او ۱۵ کلو تر منځ ټول ماشومان د شري په مقابل کې معافيت ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د بېرني غبرگون په لومړيو پړاوونو کې بايد د ۹ مياشتنيو او ۱۵ کلنو ماشومانو د واکسيناسيون د پوښښ کچه اټکل شي، چې د شري د شيعو د احتمال وړتيا منځته راشي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- که چېرې د واکسيناسيون د پوښښ اټکل شوې کچه له 90 فيصدو څخه کمه وي، نو د 6 مياشتو او 15 کلنو ترمنځ ماشومانو لپاره (6 څخه تر 59 مياشتنيو ماشومانو ته د ويتامين A د ورکولو په ډول) د واکسيناسيون يو سرتاسري کمپاين پيل شي. د واکسيناسيون دا کمپاين بايد EPI په ډول، د ملي او ځايي روغتيايي چارواکو سره همغږه کړای شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د کمپاين په پای کې بايد دا کارونه ترسره شوي وي:
 - د 6 مياشتو او 15 کلنو ماشومانو حد اقل 95 په سلو کې، د شري واکسين ترلاسه کړی وي؛
 - د 6 مياشتو او 15 کلنو ماشومانو حد اقل 95 په سلو کې، د ويتامين A يومناسب دوز ترلاسه کړی وي؛
- ټول هغه ماشومان چې 6 څخه تر 9 مياشتو ترمنځ عمر لري، ۹ مياشتنۍ ته د رسيدو پر مهال يې د شري د واکسين دوهم دوز هم ترلاسه کړی وي (دريمه لارښوونه وگورئ).

- د 95٪ پوښښ د کچې لاسته راوړلو لپاره باید د 9 میاشتنيو ماشومانو واکسين کولو ته باید ادامه ورکړل شي. دا سیستم په EPI يا پراختيايي معافيت پروگرام پورې اړه لري.
- د ګرځنده يا بيخايه شوو خلکو لپاره داسې سیستم طرح کړای شي چې د 6 میاشتو او 15 کلونو تر منځ د نوو رارسيدلو ماشومانو حد اقل 95 په سلو کې د شري واکسين ترلاسه کړي.

لارښوونې

- 1- د شري وقايه:** شري يا سرخکان يو له هغو مرګوني وایرسونو څخه دی چې د مړینې ډیره لوړه کچه لري. په ګڼه ګونه لرونکو بیرنيو او داسې حالاتو کې چې د خلکو یوه لویه برخه بیخايه شوې وي او يا د خوارځواکۍ د شیعو کچه ډیره لوړه وي، د شري د شیوع احتمال ډیر زیات دی، نو په داسې حالاتو کې دې ژر تر ژره د شري د واکسين پروگرام پلي کړای شي. د واکسيناسیون د کتلوي پروگرام د پلي کولو لپاره دې اړونده کارکونکي، واکسين، د یخ ساتلو لوازم او نور تدابیر، ژر تر ژره چمتو کړای شي. که چیرې د واکسين د پوښښ کچه نامالومه وي، نو کمپاین دې د داسې نظريې پر بنسټ پیل کړای شي چې ګواکي کافي پوښښ نشته.
- 2- د شري د واکسين عمري محدوده:** بنایي داسې ماشومان هم وي چې د واکسين پروگرام له دواړو پړاوونو څخه د باندې، او يا له شري څخه خوندي پاتې شوي وي. دا ماشومان د شري له خطر سره مخ پاتې کېدای شي، او د نوو زیږيدلو او نورو کم عمر لرونکو ماشومانو لپاره چې د شري څخه د مړینې له خطر سره مخ دي، د انتان د سرایت د منبع په حیث حساب شي. په همدې دلیل، ددې وړاندیز کېږي چې تر ۱۵ کلنۍ پورې، ماشومان باید واکسين کړای شي. په هغه شرایطو کې چې د ۶ میاشتنيو او ۱۵ کلن عمر لرونکو ماشومانو واکسين کول شوني نه وي، نو لومړیتوب دې ۶ – ۵۹ میاشتنيو ماشومانو واکسين کولو ته ورکړل شي.
- 3- د ۶ – ۹ میاشتنيو ماشومانو د شري د واکسين دوهمه دوره:** کله چې ماشوم په ۹ میاشتني پېښه ږدي، باید بیا د شري په مقابل کې واکسين شي، لاکن هغه ماشومان چې له اتمې میاشتې وروسته یې د لومړي ځل لپاره د شري واکسين ترلاسه کړی وي له دې قاعدې څخه مستثنی دي. دا ماشومان، د دوهمې دورې واکسين باید حد اقل د راتلونکو ۳۰ ورځو په ترڅ کې ترلاسه کړي.

د ساري ناروغیو د مخنیوي دریم معیار: د واقعاتو تشخیص او درملنه

خلک د انتاني ناروغیو اغیزمن تشخیص او درملنې ته لاسرسی لري، چې دا مسئله د ناروغۍ د خپریدنې او مړینې د کچې د زیاتې راتیتیدنې او وقایې سبب کېږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د رایجو انتاني ناروغيو د تشخیص او درملنې لپاره دي، په دوامداره ډول د ناروغيو د درملنې د معیاري شوو پروتوکولونو (تړونونو) څخه کار واخیستل شي (لومړۍ لارښوونه او همدارنګه د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو پنځم معیار وګورئ).
- د عامې روغتیا، روزنیز پیغامونه باید خلک، په ځانګړې توګه زاړه کسان، اومیدواره ښځې او ماشومان دې ته وهڅوي چې تبه، توخې، نس ناستی او داسې نور په لومړیو پړاوونو کې یې درملنه ترسره کړي.
- د ملاریا په انډیمیکو سیمو کې، باید داسې پروتوکول جوړ شي چې پر اساس یې (له ۲۴ ساعتونو څخه په کمه موده کې) د تبې واقعات په ګوته شي او په بهترینو اغیزمنو درملو سره تداوي شي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
- لابراتواري خدمتونه د لاسرسي وړ وي او د اړتیا په وخت کې وکارول شي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- د توبرکلوز لپاره یوازې هغه وخت مخنیوي کونکي پروګرام پلي شي چې ددې ناروغۍ پیژندل شوې ښې ولیدل شي (څلورمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

- 1- د ماشومتوب د دورې د ناروغيو بشپړه درملنه: کله چې د ماشومتوب د دورې د ناروغيو کومه اداره (IMCI) په یوه هیواد کې رامنځته شي، او کلینیکي لارښوودونه په کار واچول شي، نو ښه به دا وي چې دا لارښوودونه له معیاري شوو پروتوکولونو سره یوځای شي. IMCI د ۵ کالو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو د مراقبت د کیفیت د ښه والي لپاره اغیزمن دی.
- 2- ملاریا: د ملاریا انډیمیکو سیمو ته د خلکو ورځوځیدنې، ددې ناروغۍ د پېښېدو امکان د څو ورځو/اونیو په ترڅ کې لوړوي. د کلوروکین او فانسیدار (sulfadoxine-pyrimethamine) په مقابل کې د پراخ او لوړیدونکي مقاومت له امله ښايي د ملاریا سره د مبارزې لپاره د نورو اغیزمنو درملو جوړولو ته اړتیا وي. دا کار په ځانګړې توګه هغو ناخوندي او زیانمنیدونکو خلکو لپاره ډیر ارزښتناک دی چې د ملاریا د فالسیپارم د شکل له خطر سره مخ دي. په دې حالاتو کې د ترکیبي درملنې لپاره، د artemisinin د مشتقاتو کارولو ته ترجیح ورکول کېږي. د درملو انتخاب، باید د لوړپوړي روغتیايي چارواکي سره په سلامشوره او د درملو د اغیزمنتوب په اړه د مالوماتو له لاسته راوړلو څخه وروسته ترسره شي. د درملو د اغیزمنتوب د ارزولو لپاره باید د WHO یا نړیوال خوراکی سازمان له پروتوکولونو څخه کار واخیستل شي.

3- لابراتواري خدمات: د اکثره ناورینونو په لومړیو پړاوونو کې د کلینیکي لابراتوارونو تاسیسول، دومره لومړیتوب نلري، ځکه چې ډیری ټولنیزې ساري ناروغۍ کیدای شي چې په کلینیک کې تشخیص او په چټکۍ سره یې درملنه وشي. لابراتواري معاینات د ناروغیو د تشخیص په کره کولو کې ډیره کارنده ونډه درلودلای شي په ځانګړې توګه په هغه ځایونو کې چې د ناروغیو د شکمنې شیوع یا خپریدنې لپاره عمومي واکسیناسیون پلي شوی وي (مثلاً د مینینګوکوکال مننجیت لپاره) یا هم چیرته چې د انټي بیوټیکونو د حساسیت ټاکنه او کلچري ازموینې، د درملنې پر پریکړو اغیزه وښکړي (مثلاً دیزانټري یا نس ناسته). نو په دې اساس دا به ډیره مهمه وي چې د مایکروبیولوژیکو څیړنو لپاره په ملي کچه او یا په بل هیواد کې یو پیژندل شوی لابراتوار په ګوته شي. دې لابراتوار ته د موادو د نمونو د استولو او راټولولو په هکله یو لارښوود ته اړتیا شته.

4- د توبرکلوز مخنیوی: د توبرکلوز د ناروغۍ خپریدنه، په زیات ډول د کډوالو او نورو جګړه ځپلو خلکو تر منځ په ګوته شوې ده. په هر حال، د توبرکلوز د مخنیوي هغه پروګرامونه چې په ښه ډول سره اجرا نشي، د ګټې پرځای یې تاوان ډیر دي، ځکه چې دا پروګرامونه د انتاني پروسې د اوږدېدو او د څو درملو په وړاندې د مقاوم باسیل، د خپریدو سبب کېږي. کله چې د په توبرکلوز اخته کسانو درملنه په بیرنيو حالاتو کې شونې وي، نو د توبرکلوز د مخنیوي په موخه یو جامع پروګرام باید یوازې په هغه حالت کې پلي شي چې ددې ناروغۍ پیژندل شوې ښې په ګوته شوې وي (په کډوالۍ د نړیوال خوراکي سازمان یا WHO د توبرکلوز مخنیوی، چې په ساحه کې د فعالو مؤسسو د لارښوود په نوم یادېږي، وګورئ). دا پروګرام باید د کوربه هیواد له پروګرامونو سره په همغاړیتوب کې پلي کړای شي او د (Directly Observed Therapy, Short-course) DOTS د درملنې له ستراتیژي څخه متابعت وکړي.

د ساري ناروغیو د مخنیوي څلورم معیار: د ناروغۍ د خپریدنې (شیوع) لپاره چمتووالی

د انتاني ناروغیو خپریدنې ته د غبرګون او چمتووالي لپاره ګامونه اوچت شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د ناروغۍ د خپریدنې (شیوع) د څیړلو او د مخنیوي کونکو پروګرامونو لپاره یو پلان جوړ شي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- د رایجو ناروغیو د خپریدنې د مخنیوي او څیړلو پروتوکولونه د لاسرسي وړ وي او اړونده کارکونکو ته توزیع کړای شي.
- د ناروغیو د خپریدنې د څیړنې او مخنیوي او همدارنګه د درملنې د اړونده پروتوکولونو په هکله، باید کارکونکي وروزل شي.

- د ضروري درملو زيرمې، طبي وسايل، واکسينونه او د اساسي خوندي ساتلو وسايل، د لاسرسي وړ وي او د ژر پيرودلو امکان يې وي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د اړونده ناروغيو د خپرېدو (لکه شری، مينينگوکوکال مننجيت، ژيري تبې) لپاره بايد د واکسين زيرمې وپيژندل شي، چې د اړتيا په وخت کې يې د ژر تر ژره پيرلو او کارولو امکان شتون ولري. د ژر تر ژره پيرودلو لپاره بايد ميکانيزمونه جوړ شوي وي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د انتاني ناروغانو د قرنطين او درملنې لپاره بايد مخکې تر مخکې ځايونه ټاکل شوي وي، مثلاً د کولرا يا وبا د درملنې مرکزونه.
- په ځايي، سيمه ايزه يا ملي کچه او يا هم په بل هيواد کې داسې لابراتوار پيژندل شوی وي چې د ناروغيو د تشخيص تاييد پکې ترسره شي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- لابراتوار ته د هغو ناروغيو د انتاني عواملو د نمونو چې ناڅاپي خپرېدنه لري د ليردوني اسانتياوې او د ساتلو وسايل، بايد په سيمه کې د لاسرسي وړ وي. سربيره پر دې، د بيرنۍ ازموينې شونتيا، پخپله په ساحه کې هم بايد شتون ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- د ناروغيو د خپرېدنې په اړه څيړنې او د مخنيوي پلان: په پلان کې بايد دا لاندیني موضوعات په نظر کې ونیول شي:

- الف: د ناروغيو د خپرېدو د مخنيوي پلۀ يا ټيم بايد په کومو شرايطو کې جوړ کړای شي؛
- ب: د ناروغيو د خپرېدو د مخنيوي د پلې په ترکيب کې، د بيلابيلو اړونده برخو د استازو گډون، لکه د روغتيا، اوبو او چاپيريال ساتنې کارپوهان؛
- ج: د هرې مؤسسې او د ټيم د غړو ځانگړي مسؤليتونه او دندې؛
- د: په ځايي او ملي کچه د چارواکو د خبرولو او له دوی سره د سلامشورې شونتيا؛
- ه: د ناروغيو د خپرېدنې په اړه د غبرگونونو او څيړنې لپاره د سرچينو او اسانتياوو شتون؛

2- د زيرمو گود/مونه: ځايي زيرمې بايد د ناروغيو د خپرېدو لپاره د غبرگونونو مناسب وسايل ولري. دا زيرمې بايد د ORS، وريدي مايعاتو، انټي بيوتيکونو، واکسينونو او د مصرف وړ طبي توکو درلودونکي وي. د ايدس او هپاتيت د ليريدنې د مخنيوي لپاره

بايد، يوخل مصرف او پاکی ستنې د لاسرسي وړ وي. په ځينو حالاتو کې د کولرا لپاره د جوړې شوې بستې شتون هم اړين دی. په هغه صورت کې چې د ځينو موادو لکه د مننګوکوکال واکسين ساتنه په سيمه کې شونې نه وي، نو مخکې له مخکې بايد ددې موادو د ژر تر ژره پيرلو، ليردوني او ساتلو ميکانيزمونه سنجول شوي وي، ترڅو د اړتيا په وخت کې د لاسرسي وړ وي.

3- د ريفر لپاره لابراتوارونه: په سيمه ييزه يا نړيواله کچه، داسې لابراتوار هم مشخص کړای شي چې د پېچلو ازموينو په برخه کې مرسته وکړي مثلاً د شيګيلا لپاره د انټي بيوتيک ټاکنه، د وېروسي هموراژيکو تېو د سيروولوژيکو معایناتو او داسې نورو لپاره.

4- د کلچر لپاره وسطونه او چټک تستونه: د نمونې اخيستلو مواد (لکه مقعدي سوابونه)، او د کلچر مواد (لکه د کولرا، شيګيلا او E. Coli او سلمونیا میکروبونو د کلچر لپاره د Cary-Blair، Amies، او Stuarts' وسطونه او د مننجیت په تشخیص کې مرسته کونکي مواد) بايد په سيمه کې د لاسرسي وړ وي او يا د ژر تر ژره لاسرسي لپاره يې امکانات شتون ولري. سربيره پردې، د ملاریا او مننجیت په ګډون، د ساري نارغیو د تشخیص د کره کولو لپاره بايد څو ډوله چټک تستونه شتون ولري.

د ساري ناروغيو د مخنيوي پنځم معيار: د ناروغۍ د خپريدنې تشخيص، څيرنه او غبرگون

د ساري ناروغيو شيعو په خپل وخت او په اغيزمن ډول تشخيص، څيرنه او مخنيوی يې وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- صحي مالوماتي سيستم يا HIS، بايد د مخکني خبرتيايي جز درلودنکی وي (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د ناروغۍ د شيعو په اړه څيرنې، بايد د خبرتيا يا اخطار په لومړيو ۲۴ ساعتونو کې پيل شي.
- شيعو، بايد د وخت، ځای او شخص پر اساس تشرېح شي، چې له ډير خطر سره مخ گروپونو په پيژندلو کې مرسته کوي. د افرادو او مالوماتو خوندي ساتلو په اړه، بايد ډيره پاملرنه وشي.
- د هرې ناروغۍ په اړه بايد اړونده مخنيوي کونکي گامونه، ژرتر ژه اوچت شي (دريمه او څلورمه لارښوونې وگورئ).
- د واقعاتو له امله د مړينې کچه، بايد په داسې شکل سره سمبال شي، چې د منلو وړ وي (پنځمه لارښوونه وگورئ):
 - کولرا (ويا): ۱٪ يا کمه
 - د شېگيلا له امله نس ناستی: ۱٪ يا کم
 - تايډويد: ۱٪ يا کم
 - مننگوکوکال مننجيت: فرق کوي (شپږمه لارښوونه وگورئ)

لارښوونې

1- د انتاني ناروغيو د خپريدنې په هکله لومړنۍ خبر ورکونکی سيستم: ددې سيستم اصلي عناصر عبارت دي له:

- د واقعاتو د نښو او د خپريدو پيژندگلوي، او ټولو راپور ورکونکو روغتيايي مرکزونو ته يې استول؛
- ټولنيز صحي کارکونکي دې، د ناروغيو د خپريدو د تشخيص او راپور ورکولو په هکله، له ټولنې څخه وټاکل شي او په دې برخه کې وروزل شي؛

– د مشکوکو خپریدنو د تشخیص په لومړنیو ۲۴ ساعتونو کې، مافوقی روغتیايي ادارې ته یې راپور ورکول؛

– په بیرني ډول د اړونده روغتیايي چارواکو د خبرولو لپاره د مخابراتي سیستمونو تأسیسول، لکه رادیو، تلفون او داسې نور.

2- د ناروغۍ د شیوع تأییدول: څرنګه چې د ټولو ناروغیو د شیوع د تأیید لپاره داسې کوم روښانه تعریفونه نشته، نو دا تل ممکنه نده چې د شیوع د شتون په اړه څه وویل شي.

الف: هغه ناروغۍ چې یوه واقعه یې، ددې ناروغۍ په خپریدو دلالت کوي عبارت دي له: وبا (کولرا)، شری (سرخګان)، ژیره تبه، شیګیلوز، وایرسې هموراژیکې تبي.

ب: مننګوکوکال مننجیت: په هغو خلکو کې چې نفوس یې له ۳۰۰۰۰ څخه زیات وي، که چیرې ۱۵ واقعي/۱۰۰۰۰۰ افرادو/په اونی کې ولیدل شي، د ناروغۍ په شیوع دلالت کوي. په هر حال، د زیاتې خپریدنې د خطر په صورت کې (د بیلګې په توګه که چیرې د ۳ کلنو څخه پورته دا شیوع نه وي لیدل شوی او د واکسین کچه له ۸۰٪ څخه لوړه وي) دا قدمه ۱۰ واقعي/۱۰۰۰۰۰ افرادو/په اونی، ته را ښکته کیدای شي. په هغو خلکو کې چې نفوس یې له ۳۰۰۰۰ څخه کم وي، په اونی کې د پنځو واقعاتو خپریدنه، یا په درې اونیزه دوره کې د واقعاتو دوه چنده کیدل، شیوع تأییدوي.

ج: ملاریا: په دې هکله ځانګړي تعریفونه، ډیر کم دي. که څه هم په مشخصو خلکو کې، د کال په یوه ټاکلي موسم کې د واقعاتو زیاتیدنه، شیوع تأییدوي.

3- د خپریدنې (شیوع) مخنیوی: د ناروغۍ د لیرېدونکي عامل د شیوع د مخنیوي لپاره باید ځانګړي مخنیوي کونکي ګامونه اوچت شي. په ځانګړو حالاتو کې اکثراً د ناروغۍ د شیوع د عامل په اړه مخکیني مالومات کولای شي، چې د مناسبو مخنیوي کونکو ګامونو اخیستل اسانه کړي. په ټولیز ډول، د غبرګون په اړه فعالیتونه باید دا لاندې موارد په بر کې ولري:

– د سرچینې مخنیوی. دا فعالیتونه په دې ډول دي: د اوبو په کیفیت او کمیت کې ښه والی راوستل (مثلاً کولرا د خپریدنې پر مهال)، دقیق تشخیص او درملنه (مثلاً د ملاریا په اړه)، قرنطین کول (مثلاً د نس ناستې یا دیزانټري واقعات)، د حیواناتو د مدفوعاتو مخنیوی (مثلاً د طاعون او لاسا تبي د مخنیوي لپاره).

– د زیانمنیدونکو ډلو خوندي ساتل. دا فعالیتونه په دې ډول دي: معافیت ورکول یا واکسین کول (مثلاً د شري، مننجیت، ژیره تبه)، په کیمیاوي ډول وقایه کول (

مثلاً د ملاریا په وړاندې د اومیدواره بڼخو وقایه، د تغذیې بڼه والی (مثلاً حاد تنفسي انتانات).

– د ناروغی د لیردونې درول. دا فعالیتونه په دې ډول دي: د حفظ الصحي بڼه والی (د ټولو هغو ناروغیو لپاره چې د خولې- مقعدي له لارې لیرېږي)، د ناروغی لیردونکو مخنیوی (مثلاً ملاریا او دینگو تبه).

(همدارنگه دوهم څپرکی وگورئ: په ۵۱ مخ کې د اوبو، چاپیریال ساتنې او د حفظ الصحي بڼه والی).

4- د ناروغی لیردونکو کابو کول او ملاریا: د ملاریا د خپریدنې پر مهال، د حشره پیژندنې څیړنو او کارپوهانو د لارښوونو پر اساس، باید د سرپوښلو ځایونو د دواپاشلو او د حشره وژونکو پشه خانو د توزیع پروگرام پلي شي. دا فعالیتونه ډیر قوي لوژستيکي ملاتړ او څارنې ته اړتیا لري، چې بنایي د ناوړین په لومړنۍ پړاو کې شوني نه وي. په هغه خلکو کې چې له ۸۰٪ څخه زیات یې حشره وژونکي پشه خاني کاروي، د pyrethroids په واسطه ددغو پشه خانو بیاخلي دواپاشنه، بنایي وکولای شي چې د ناروغی لیردونه په تپه ودروي (په ۷۷ – ۸۱ مخونو کې د ناروغی لیردونکو د مخنیوي لومړی او دوهم معیارونه وگورئ).

5- د واقعیتو له امله د مړینې کچه (CFR): که چېرې CFR ډیر لوړ شي، نو د مخنیوي کونکو چارو یوه بیړنۍ ارزونه دې ترسره شي او د منلو وړ CFR لاسته راوړلو لپاره دې اصلاحي گامونه پورته شي.

6- د میننگوکوکال مننجیت له امله د مړینې کچه: د میننگوکوکال مننجیت له امله د منلو وړ CFR، د عمومي حالت او روغتیايي خدمتونو ته د لاسرسی پر اساس، توپیر لري. په عمومي ډول، روغتیاپالې موسسې باید هڅه وکړي چې CFR د امکان تر حده ټیټ واوسي، که څه هم د ناروغی د شیوع پر مهال د مړینې کچه ۲۰٪ ته هم لوړیدای شي.

د ساري ناروغیو د مخنیوي شپږم معیار: ایدس

خلک، حد اقل صحي خدمتونو ته لاسرسی ولري چې د ایدس د لیریدنې مخنیوی پرې وکړای شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د ناوړین پر مهال، خلک باید دې لاندینیو ضروري صحي خدمتونو ته لاسرسی ولری:

- د نارینه وو لپاره کاندومونه او د دوی د سمې کارونې په هکله لارښوونې؛
- په بیرنيو او صحي مراقبتي حالتونو کې د نړوګوميال ليردونو څخه د مخنيوي لپاره د نړيوالو مخنيوي کونکو تدبيرونو کارول؛
- په خوندي ډول د وينې تدارک کول؛
- د ايدس د ليرديدنې د مخنيوي لپاره، خلکو ته د اړونده مالوماتو او روزنې ورکول؛
- له جنسي لارې د انتاناتو د ليرديدنې د سندرومي واقعاتو درملنه؛
- د جنسي خشونت له امله د رامنځته شوو عوارضو درملنه او مخنيوی؛
- په ايدس (PLWH/A) اخته کسانو اساسي صحي مراقبت؛
- پلانونه داسې جوړ شي چې له ايدس څخه مخنيوي کونکو خدماتو ته د ناورين څخه وروسته هم ادامه ورکړل شي.

لارښوونې

1- د HIV کابو کول: له ناورين څخه وروسته او عادي حالت ته د راګرځيدو په پړاوونو کې د HIV د کنټرول د فعاليتونو پراختيا بايد د شرايطو او ځايي اړتياوو د څيړنې پر بنسټ ترسره شي. د پروګرام په طراحي، پلي کولو، څارنه او ارزونه کې د خلکو، په ځانګړې توګه په ايدس اخته کسانو او د هغوی مراقبت کونکو ته ونډه ورکول، د پروګرام برياليتوب تضمينوي. د لومړنيو پړاوونو په ترڅ کې د ورکړل شوو خدماتو سربيره، د زياتو پراخو څيړنو (سروېګانو)، وقايې، درملنې، مراقبت او ملاتړيزو خدمتونو ورکړې او پلي کولو ته اړتيا شته. په اکثره ناورين خپلو سيمو کې لاتر اوسه د PLWH/A د درملنې لپاره د antiretroviral درملو ورکړه ناشونې ده، خو په راتلونکې کې د دې ستونزې د مالي او نورو محدوديتونو د ليرې کيدو په صورت کې ښايي دا کار شونې شي. څومره چې شونې وي، له پيغور او تبعيض څخه د خلکو د ساتلو په موخه، بايد محافظتي او روزنيز پروګرامونه پلي کړای شي.

نوټ:

د کاريناس انټرناسيونايس غړي نشي کولای چې د ساري ناروغيو له شپږم معيار څخه ملاتړ وکړي، ځکه چې دا له کاندې څخه د کارونې د تبليغ پر موضوع پورې اړه لري، همدارنګه د غيرساري ناروغيو د مخنيوي دوهم معيار هم عين شکل لري، ځکه چې هلته MISP يا د حد اقل لومړني خدمتونو بستې کارول توصيه شوي دي. په همدې اساس، د نړيوال کاريناس غړي نشي کولای چې له MISP او کاندې څخه د استفادې معيارونه، چې ددې لاسي کتاب په نورو برخو کې هم راغلي، تاييد کړي.

3- د ناساري ناروغيو کابو کول يا مخنيوی

د ناساري ناروغيو له امله د ناروغ کیدو او مړینې لوړه کچه د هر ناوړین یو ګډه ځانګړنه ده. ټپي کیدل، د طبیعي پیښو لکه زلزلو یا اورغوځونکو یوه تر ټولو لویه پایله ده. په ټولو پیچلو بیرنيو حالاتو کې د فزیکي خشونت له کبله ټپي کیدنه منځته راځي، چې کیدای شي د لوړې کچې مرګ ژوبلې یو عمده لامل واوسي. د ناوړین ځپلي ولس د اومیدواری (باروري) د روغتیا اړتیاوو، په دې وروستیو کلونو کې ډیره پاملرنه ځانته را اړولې ده، په ځانګړې توګه د نورو لویو ستونزو لکه ایډس، د جنسیت په اساس خشونت، بیرني ولادي مراقبت او د زیږون په وخت کې د مور اساسي مراقبت ته د کم لاسرسي په شتون کې. په پیچلو بیرنيو حالاتو کې د (RH) یا د زیږون د روغتیا پرمختللو پروګرامونو اړتیا په ګوته شوې ده، لاکن دا موضوع د ناوړین په نورو ډولونو پورې هم اړه لري.

رواني روغتیا او رواني ستونزې، که څه هم تعیینول یې ستونزمن کار دی، کیدای شي چې په هر ناوړین او له ناوړین څخه وروسته حالت کې تر سترګو شي. ویره او ډار، د خپلوانو له لاسه ورکول، نه ټیکاو او د سترس نور عوامل چې په یو ناوړین کې رامنځته کیږي، کولای شي چې خلک د بیلابیلو عقلي، رواني او ټولنیزو ستونزو د خطر سره مخ کړي. په پای کې، داسې شواهد شته چې ددې په ګوته کونکي دي چې د ناوړین پر مهال ډیری مزمنې یا دوامدارې ناروغۍ حاد اختلالات ورکوي. دا اختلالات عموماً د درملنې په پروسه کې د اختلالاتو له امله رامنځته کیږي. په هر حال، د سترس نور بیلابیل عوامل هم کولای شي چې یوه مزمنه روغتیايي ستونزه په حاد حالت باندې بدله کړي.

د نا ساري ناروغيو د مخنيوي لومړۍ معيار: ټپونه (جرحي) خلک د ټپونو د درملنې لپاره مناسبو خدمتونو ته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- په هغه حالتونو کې چې د ټپیانو شمیره ډیره زیاته وي، د طبقه بندۍ لپاره باید داسې لومړیتوب ټاکونکې سیستم جوړ شي چې روغتیايي کارکونکو ته د څیرنې، لومړیتوب ورکولو، اساسي احیا او نورو ځایونو ته د ریفر (ارجاع) په اړه لارښوونه وکړي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د لومړنیو مرستو او د اساسي احیا د ورکولو لپاره باید معیاري لارښوودونه جوړ شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- پرمختللو مراقبتونو لکه جراحي ته د ټپي ناروغانو د ریفر کولو لپاره معیاري تړونونه جوړ شي او دغه ارجاعي مرکز ته د ټپیانو د لیږدونې لپاره د بڼه ترانسپورټیشن چاره وشي.
- د ټپونو او جراحي لپاره د خدمتونو ورکړه، یوازې هغه مؤسسي کولای شي چې مناسب کارپوهان او سرچینې په واک کې ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- په هغه مواردو کې چې د ټپیانو شمیره ډیره زیاته وي، د اړونده روغتیايي مرکزونو لپاره باید داسې احتمالي پلان جوړ کړای شي چې دوی وکولای شي د بیلابیلو ټپونو له امله د مرګ ژوبلې ستونزه په بڼه ډول سره سمبال کړي. دا پلانونه باید د ولسوالیو او سیمه ییزو پلانونو سره اړخ ولگوي.

لارښوونې

- 1- د ټپونو د درملنې خدمتونو ته لومړیتوب ورکول: په اکثره ناورینونو کې، دا ممکنه نده چې د هغو ټپیانو دقیقه شمیره چې کلینیکي مرستې ته اړتیا لري، مالومه کړای شي. په شدید ډول پیلیدونکو ناورینونو لکه زلزلو کې، د ژغورل شوو خلکو ۸۵ – ۹۰ په سلو کې د ځایي بیرنیو کارکونکو، ګاونډیانو او کورنیو لخوا په لومړیو ۷۲ ساعتونو کې ژغورل شوي وي. نو په دې اساس، د ناورین د ګواښ سره مخ سیمو کې، د مرسته رسولو پلانونه باید تر ډیره حده، پخپله د سیمو په خلکو باندې متکي او متمرکز شي، چې دوی وکړای شي لومړنۍ مراقبت پخپله ترسره کړي. پر دې مسئلې پوهاوی ډیر مهم دي چې د روغتیايي مرستو لومړیتوب ددې لپاره پلان کړي چې د ډیرې مرګ ژوبلې مخه پرې ونیول شي. د ولسوالو جګړو پر مهال، د ټپونو له امله مرګ ژوبلې اکثره په هغو نا امنه ځایونو کې پیښیږي چې له روغتیايي مرکزونو څخه لیري وي، نو ځکه ددې مرګ

ژوبلو مخه په طبي مراقبت نشي نیول کیدای. هغه فعالیتونه، چې په ترڅ کې یې ملګري وګړي خوندي کيږي، باید له داسې مرګ ژوبلو څخه مخنیوی وکړي. هغه روغتیايي فعالیتونه چې په جګړه ایزو سیمو کې ترسره کيږي، باید پر ټولنیزه عامه روغتیا او لومړني مراقبت ټینګار وکړي، حتی که د مرګ ژوبلې کچه په دغو سیمو کې لوړه هم وي.

2- د درملنې لومړیتوب ټاکنه یا Triage: ترایاژ هغې پروسې ته ویل کيږي چې په ترڅ کې یې ناروغان، ددوی د ټپونو یا ناروغیو د شدت په اساس طبقه بندي کيږي او د ژوندي پاتې کیدو د چانس او سرچینو ته د لاسرسۍ پر اساس یې درملنې ته لومړیتوب ورکول کيږي. په ترایاژ کې یو مهم اصل دا دی چې د کمو سرچینو د لرلو په وخت کې، ډیرو خلکو ته روغتیايي خدمتونه ورکړل شي. دا الزماً ددې مانا نه ورکوي چې د هغه چا درملنې ته چې ډیر وځیم ټپونه ولري، حتماً لومړیتوب ورکړل شي. په داسې حالتونو کې چې د ټپیانو شمیره ډیره زیاته او سرچینې کمې وي، نو د شدیدو زخمیانو په پرتله، د درملنې ډیر لومړیتوب هغو ټپیانو ته ورکول کيږي چې د ژوندي پاتې چانس یې ډیر وي. د ترایاژ لپاره کوم داسې ځانګړی معیار نشته، او په نړیواله کچه بیلایل معیارونه کارول کيږي. د اکثره معیارونو پر اساس، ټپونه د شدت پر اساس، له دوو څخه تر پنځو کټګوریو ویشل کيږي، چې څلور یې ډیر پیښیدنکي یا عادي ټپونه بلل کيږي.

3- لومړنۍ طبي مرستې او اساسي مراقبتونه: له ټپونو څخه مراقبت او جراحي خدمات، بنایي په اکثره محرومو سیمو کې شتون ونه لري، خو دا خبره باید په یاد کې وساتل شي چې لومړنۍ طبي مرستې، اساسي احیا (Basic Resuscitation)، او غیر عملیاتي پروسیجرونه کولای شي چې حتی د شدیدو ټپونو لپاره ژوند ژغورونکي رول ولوبوي. ډیر ساده پروسیجرونه لکه د تنفسي سیستم د لارو پاکول، د وینې بهیدنې مخنیوی او د وریدي مایعاتو تزریق، کولای شي چې د ژوند تهدیدونکو ټپونو درلودونکي ټپیان، نورو روغتیايي مرکزونو ته له لیږدولو مخکې، له مرګ څخه وژغوري. نو په دې اساس لومړنۍ طبي مرستې کولای شي چې د ټپي د ژوندي پاتې کیدو چانس څو برابره ډیر کړي. غیر عملیاتي پروسیجرونه لکه د زخمونو تعقیمول او پانسمان، او د انتي بیوتیکونو او د تیتانوس د واکسین ورکول هم ډیر مهم دي. اکثره شدید ټپیان، کیدای شي د جراحي عملیاتو پرته هم د څو ورځو یا اونیو لپاره ژوندي پاتې شي، خو په دې شرط چې مناسبې لومړنۍ طبي مرستې او نرسنګ مراقبت ورکړل شوی وي.

4- جراحي عملیات او د ټپونو مراقبت: ټول روغتیايي کارکونکي باید ددې وړتیا ولري چې ټپي ناروغانو ته لومړنۍ طبي مرستې او اساسي احیا تطبیق کړای شي. سربیره پر دې، په حساسو شیبو کې د لومړیتوب ټاکلو د ظرفیت او اړونده مجهز صحي مرکز ته د ناروغ د لیږدولو د پریکړې د کولو د وړتیا درلودل هم مهم دي. په هر حال د زخمونو څخه مراقبت او په جګړه ایزو حالاتو کې د جراحي مراقبتونو درلودل، ځانګړې روزنې او سرچینو ته اړتیا لري، او داسې شی نه دی چې هره مؤسسه یې وړتیا ولري. د کمزوري یا ناکافي جراحي، تاوان له ګټې څخه ډیر دی. نو په دې اساس یوازې مؤسسې او د اړونده مهارتونو درلودونکي مسلکي خلک دې داسې پیچلو سیستمونو پلي کولو ته ملا وتړي.

د نا ساري ناروغيو د مخنيوي دوهم معيار: زيږونيزه روغتيا (باروري صحت)
 خلک د خپلو زيږونيزو روغتيايي اړتياوو د پوره کولو لپاره، د حد اقل لومړنيو طبي خدمتونو بستې يا MISP ته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د لوړ پوري روغتيايي چارواکي سره په سلامشوري، د حد اقل لومړنيو طبي خدمتونو د بستې (MISP) د ورکړې او په دې اړه د اړونده خدمتونو د پلي کولو لپاره بايد يوه يا څو مؤسسي يا کسان وگومارل شي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- روغتياپالې مؤسسي د جنسيت په اساس خشونتونو (GBV) له پايډو څخه د مخنيوي او درملنې لپاره بايد د اړونده ارگانونو سره په سلامشوري په ځانگړې توگه د خونديتوب او ټولنيزو خدماتو سره په همغږۍ کې، کارنده گامونه اوچت کړي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د جنسي او د GBV د نورو ډولونو د واقعاتو د شميرې راپورونه چې د روغتيا، خونديتوب او امنيتي مرکزونو ته ورکول کيږي، بايد وڅارل شي او په هکله يې، د GBV لپاره جوړې شوې مؤسسي يا مؤسسو ته راپور ورکړل شي. د مالوماتو د راټولولو او بيا کتلو په بهير کې بايد د محرميت اصول مراعات شي.
- د ايدس له ليرديدو څخه د مخنيوي په اړه هم بايد د حد اقل طبي خدماتو بسته وکارول شي (د ساري ناروغيو د مخنيوي شپږم معيار وگورئ).
- په يوه معين زماني پيريود کې د زيږيدنې د کچې پر اساس، د پاک زيږون لپاره د اړتيا وړ سامان الاتو کافي مقدار بايد د لاسرسي وړ وي اوميدواره بنځو او قابلو ته ورکړل شي، چې د پاک زيږون لپاره شرايط برابر شي.
- د پاک او خوندي زيږون رامنځته کولو لپاره، بايد صحي مرکزونو سره د نسايي ولادي نرسانو د سامان الاتو د بستو (د UNICEF، يا دهغه معادل) مرسته وشي.
- د زيږون د بېرنيو واقعاتو د سمبالونې لپاره، بايد په ټولنه کې داسې سيستم رامنځته کړای شي، چې په ترڅ کې دا واقعات په همغږي ډول سره د ولادي نرسانو او قابلو تر نظر لاندې ترسره شي. زيږنتون ته د ولادي ناروغانو د ليردونې په منظور، بايد يو مناسب ترانسپورتي سيستم جوړ کړای شي (دريمه لارښوونه وگورئ).

- څومره ژر چې شونې وي، داسې پلانونه جوړ او پلي شي چې په ترڅ کې د زیږونیزې روغتيايي خدمات، د لومړنیو طبي خدماتو په شکل، خلکو ته د لاسرسي وړ وي (څلورمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د حد اقل لومړنیو طبي خدمتونو بسته (MISP):** دا بسته ددې لپاره جوړه شوې ده چې د ناورین په لومړنیو پړاوونو کې د ناورین ځپلو خلکو زیږونیزې اړتیاوې پوره کړای شي. دا بسته یا مجموعه یوازې د طبي سامان الاتو یو سیټ ندی، بلکه د ځانگړو صحي فعالیتونو یوه لړۍ هم ده. ددې بستی موخې دا دي: د جنسیت په اساس خښونتونو (GBV) له پایلو څخه د مخنیوي او درملنې لپاره؛ د HIV د لیریدنې د خطر د راکمولو لپاره؛ د مور او ماشوم د مړینې د زیاتې کچې څخه د مخنیوي لپاره؛ او د زیږونیزو خدمتونو (RH) د ورکړې د پلان د جوړولو لپاره، د یو یا څو همغږي کونکو مؤسسو یا افرادو پیدا کول دي. د ملگرو ملتونو د بارورۍ روغتيايي بسته (UNFPA RH Kit) ددې لپاره طراحي شوی دی چې د MISP یا د حد اقل لومړنیو طبي خدمتونو د بستی، چارې پلي کړای شي. دا روغتيايي بسته له نورو ۱۲ کوچنیو بستو څخه جوړه شوې ده چې د مراقبت په هر پړاو کې کارول کېدای شي لکه په ځایي صحي کلینیک، روغتيايي صحي مرکز او لوی او مجهز صحي مرکز کې.
- 2- د جنسیت په اساس خښونت (GBV):** دا د پیچلو بېرنيو او حتی د اکثرې طبي ناورینونو زیږنده شکل دی. په دې کې داسې سرغړونې لکه د ښځو پر عزت تیری کول، کورنۍ خښونت، جنسي استثمار، جبري ودونه، جبري بدلمنتوب، د انسانانو قاچاق او تېښتونه، شاملېدای شي. له GBV څخه مخنیوی، د ټولنې د غړو او خیریه مؤسسو تر منځ د ښې همغږۍ او همکارۍ غوښتونکی دی. روغتيايي خدمتونه باید د هغو افرادو لپاره چې له جنسي تیري څخه ژوندي پاته شوي وي، د طبي درملنې، محرمانه مشورې او نورو مجهزو روغتيايي مراقبتونو ته ددوی د لیرېدونې وړتیا ولري. د استوگنځایونو نقشه، د اړتیا وړ توکو د ویش نحوه، صحي خدمتونو ته د لاسرسي شکل او داسې نور پروگرامونه، باید داسې طراحي شي چې د GBV د رامنځته کېدو د گواښ کچه راټیټه کړای شي. د خیریه مؤسسو د کارکونکو، نظامي پرسونل او نورو اغیزمنو خلکو لخوا، د ناورین ځپلو له جنسي استثمار، په ځانگړي ډول له کوچنیانو څخه، په فعال ډول مخنیوی وشي. د هر ډول تیریو څخه د مخنیوي په خاطر، یوه کړنلاره جوړه شي او انطباضي گامونه اوچت شي (په څلویښتم مخ کې د صحي کارکونکو د دندو او مسؤلیتونو معیار وگورئ).
- 3- بېرني ولادي مراقبت:** تقریباً ۱۵ په سلو کې اومیدواري ښځې د زیږون پر مهال اختلاطات ورکوي چې ضروري ولادي مراقبت ته اړتیا لري او تقریباً ۵ په سلو کې امیدواري ښځې ښايي، د سزارین عملیات په ګډون، کوم ډول داسې نورو جراحي عملیاتو ته اړتیا پیدا کړي. څومره ژر چې شونې وي، د روغتيايي مرکز په کچه، د لاندینیو وړتیاوو د درلودو په ګډون باید د ضروري ولادي مراقبت اساسي خدمتونه جوړ کړای

شي. دا وړتياوې عبارت دي له: لومړنۍ ارزونې، د جنين د ښه والۍ ارزونې، اپيزيوتومي (د زيږون پر مهال د ماشوم د سر د راوتلو لپاره د مهبلي فوحي لويول)، د وينې بهيدنې درملنه، د انتاناتو درملنه، د اكلامپسيا (د زيږون پر مهال د لوړ فشار، په ادرار كې د پروټين د لوړې كچې او حملوي دردونو درلودل) درملنه، د متعددو زيږونونو د سمبالونې وړتيا، د بريچ زيږون (چې د ماشوم پښې لومړۍ راوړي) د سمبالولو وړتيا، د سكشن د ماشين د كارونې او د هغو ښځو (چې تناسلي فوچه كې يې بندښت رامنځته شوی وي) د درملنې، وړتياوې. همدارنگه څومره ژر چې شونې وي، د لوی او مجهز روغتیايي مرکز په كچه بايد ضروري ولادي مراقبت، د لاسرسي وړ وي، او بايد دا وړتياوې ولري: د سزارين عمليات وړتيا، لپراتومي (د بطني جدار پرانيستل)، د رحم د عنق او د مهبلي دريمې درجې څيرې كيدنې ترميم، د ناخوندي سقط د اختلاطاتو مراقبت، او د وينې خوندي ترانسفيوژن.

4- د زيږونيزې روغتيا (باروري صحت) پراخ خدمتونه: روغتیايي مؤسسي بايد داسې پلان جوړ کړي چې په ترڅ کې يې پراخ RH (يا د زيږونيزي يا باروري روغتيا) خدمتونه، د اساسي روغتیايي مراقبت په ډول د لاسرسي وړ وي. د باروري روغتيا خدمتونه بايد د ادارې له اړخه د بيلو او خپلواکه پروگرامونو په شکل جوړ نشي. د هغو فعاليتونو سربيره چې د MISP په برخه کې رڼا پرې اچول شوې ده، د RH د پراخو او لوړ کړای شوو خدمتونو نور مهم عناصر په دې ډول دي: د مور د روغتيا ساتنه، د کورنۍ زيږونيز پلان او مشوره (Family Planning) جوړول، پراخ GBV خدمتونه، د جنسي اړيکو له امله د ليرديدونکو انتاناتو (STIs) او HIV/AIDS د مخنيوي سمبالول، د ځوانانو د RH ځانگړو اړتياوو ته پاملرنه کول او د څارنې او سرويلانس ترسره کول.

د نه ليرديدونکو ناروغيو دمخنيوي دريم معيار: د روغتيا رواني او ټولنيز اړخونه

خلک ټولنيزو خدمتونو او رواني پاملرنې ته اړتيا لري، تر څو وکولای شي له رواني ستونزو څخه راولاړې شوي ناروغۍ، معلوليتونه او ټولنيزې ستونزې کمې کړي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

د ناورين په شديد پړاو کې بايد ډير تاکيد په ټولنيزو مداخلاتو وشي.

- خلک د ناورين او په دې لاره کې د ترسره شوو هڅو په اړه، مؤثوق مالوماتي سرچينو ته لاسرسي ولري (لومړۍ لارښوونه وگورئ).

- عمومي کلتوري او مذهبي مراسم ترسره شي (د ماتم نيولو د مراسمو په گډون چې د مذهبي مبلغينو لخوا ترسره کيږي). خلک ددې جوگه کړای شي ترڅو د خښوولو مراسم ترسره کړي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د وضعیت د ښه کيدو په صورت کې، کوچنيان او لويان رسمي او غير رسمي ښوونځيو او عادي تفريحي فعاليتونو ته لاسرسی پيدا کړي.
- لويان او نوي ځوانان ددې جوگه شي چې په سالمو، هدفمندو، او ټولگټو فعاليتونو لکه مرسته رسونه کې برخه واخلي.
- يوازې پاته شوي وگړي لکه يتيمان يا له کورنۍ څخه ليرې پاتې شوي خلک، مبارز هلکان، کونډې، زاړه خلک يا هغه خلک چې خپلې کورنۍ يې له لاسه ورکړي وي، هغو فعاليتونو ته لاسرسی ولرلای شي چې ټولنيزو ډلو ته ددوی وردننه کيدل اسانه کړي.

❖ ټولنيز او روانپېژندونکي شاخصونه په جلا ډول څيړل کيږي. د « ټولنيزو مداخلاتو » اصطلاح هغو فعاليتونو لپاره کارول کيږي چې اصلي موخه يې پر ټولنه اغيزه لرل دي. د « ټولنيزو مداخلاتو » اصطلاح هغو فعاليتونو لپاره هم کارول کيږي چې موخه يې پر اروا پوهنه باندې د اغيزې لرل دي. ټولنيز مداخلات پر اروا پوهنه د ثانوي اغيزو درلودونکي دي او ارواپوهنيز مداخلات بيا په خپل وار سره ثانوي ټولنيزې اغيزې لري.

- د اړتيا په وخت کې، د کورنيو د پلټونو خدمتونه ترسره شي، تر څو خلک او کورنۍ بيرته سره يوځای کړای شي.
- په هغه ځايونو کې چې خلک بې کوره شوي وي، دکورنيو او افرادو د يوځای ساتلو لپاره پناځايونه جوړ شي.
- د مؤسساتو سره لازمي سلامشورې ترسره شي، تر څو د مذهبي ځايونو، ښوونځيو، د څښاک د اوبو او روغتيايي مرکزونو لپاره د ځای پيدا کولو په هکله پريکړې ترسره شي. د معلولو وگړو لپاره ښايي د ځانگړو کلتوري او تفريحي مرکزونو د جوړولو امکانيت مطرح شي (له ۲۱۸-۲۱۱ مخونو کې د سرپنا او اوسيدنځايونو معيارونه وگورئ).

د اروا پوهنې او اروا پيژندې د مداخلاتو کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هغه خلک چې د سترس يا رواني فشار له کبله په حادو رواني ستونزو اخته وي، په ټولنه او د روغتيايي خدماتو په مرکزونو کې لومړنيو روان درملنيزو مرستو ته لاسرسۍ ولري (دريمه لارښوونه وگورئ).
- د اضطراري رواني ناروغانو لپاره په لومړني روغتيايي پاملرنيز سيستم کې مراقبتونه شتون ولري. د رواني ناروغيو لپاره اړيني درملې، د ضروري درملو د لست په اساس، د لومړنيو مراقبتونو په مرکز کې شتون ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- هغه خلک چې له پخوا څخه په رواني ناروغيو اخته وو، درملنې ته يې ادامه ورکړل شي او له مضرو او درملو له ناڅاپي قطع کولو څخه يې مخنيوی وشي. د ناروغانو اصلي اړتياوو ته په رواني روغتونونو کې پاملرنه وشي.
- که چيرې ناورين د وړاندوينې وړ وي، د رواني خدمتونو د ورکولو پروگرامونه بايد د ناورين څخه وروسته پراو کې ترلاس لاندې ونيول شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- مالومات:** مالوماتو ته لاسرسۍ، نه يوازې چې د هر چا حق دی، بلکه دا کولای شي چې د فشار او ټوليز اندېښنو په کمولو کې کارنده ونډه ولري. د ناورين د پراختيا او د ژغورنې د عملياتو په اړه مالومات راغونډ کړای شي. سربيره پر دې، ټول خلک بايد د ژغورنې د هغو فعاليتونو په اړه چې د دولت، ځايي چارواکو او خيريه ټولونو لخوا ترسره کيږي او د هغوی د استقرار د ځايونو په اړه بايد خبر واوسي. مالومات بايد لومړی، خلکو ته د خطر د انتقال په اړه وڅيرل شي او له هغه وروسته خپاره شي، يانې بايد پېچلي ونه اوسي (بايد د ۱۲ کلنو ځايي وگړو لپاره د پوهيدو وړ وي) او بايد پريکنده او روښانه واوسي (د ژغورل شوو خلکو د موقعيت روښانونکي واوسي).
- 2- د مړو خاورو ته سپارل:** کورنۍ بايد ددې جوگه شي، ترڅو د خپلو خپلوانو د جنازې مراسم ترسره کړای شي. د امکان تر حده، د جنازې د مراسمو د ترسره کولو پرته د مړو د خښولو څخه مخنيوی وشي (د روغتيايي سيستم پنځم معيار او په ۲۶۹ مخ کې اتمه لارښوونه وگورئ).
- 3- د اروا پوهنې لومړنۍ مرستې:** د عامه وگړو يا مرستندويانو په منځ کې، د هغو شديدو رنځونو، چې د ټکان ورکونکو فشارونو له کبله رامنځته شوي وي، په ډير ښه ډول يې د اروا پوهنې د لومړنيو مرستو د اصولو په واسطه درملنه کيږي. دا کار، عملي او لازم مراقبت، ددوی د خبرو د اوريدلو او دوی ته غوږ نيولو، ددوی د اړتياوو د ارزونې او دوی ته يې د ورکړې ډاډ ورکول، د همکارۍ لپاره ددوی تشويقول پرته له دې چې فشار پرې راوستل شي، د خطرونو په مخ کې ددوی حمايه کول په بر کې نيسي. دا ډول لومړنۍ

مرستي کيدای شي چې په اسانۍ سره حرفه يي او داوطلبو خلکو ته ورزده کړای شي. صحي کارکونکي بايد تل دا په پام کې ولري چې د بنزوديازېپين له حده زيات تجويز څخه ډډه وکړي، ځکه چې د اخته کيدو خطر له ځانه سره لري.

4- له اضطرابي رواني ستونزو څخه مراقبت: هغه عقلي حالتونه چې د بېرني مرستي غوښتونکي دي، ځانته او يا نورو خلکو ته د خطر رامنځته کولو ستونزې، سایکوز، شديد ډيپريشن او مانيا يا ليونټوب په بر کې لري.

5- ټولنيز اروايي يا رواني مداخلات: دا مداخلات بايد د شته خدماتو د څيړني او د ټولنيز-کلتوري وضعيت د پوهاوي پر اساس ترسره شي. دا مداخلات بايد د ټولنو او افرادو وظيفوي، کلتوري مجادلوي ميکانيزمونه په بر کې ونيسي، تر څو دوی سره دا مرسته وشي چې خپل حالتونه بيرته راکابو کړي. څومره چې شوني وي، له ټولنيزو مشرانو او ځايي درمل کونکو سره همهنګي ترسره شي. په ټولنه کې خپل-ځانته، مرستندويه ډلې جوړې شي. ټولنيز کارکونکو ته بايد مناسبې روزنې ورکړل شي ترڅو د اړتيا په وخت کې صحي کارکونکو سره په اړينو وختونو کې مرسته وکړي او د اغيزمنو شوو ډلو او لږکيو ته د درملنې لپاره په لاسرسي کې مرسته وکړي.

د نه ليرديدونکو ناروغيو دمخنيوي څلورم معيار: مزمنې ناروغۍ

په هغو خلکو کې چې مزمنې ناروغۍ د مړينې لوړه کچه لري، خلک له مړينې څخه د مخنيوي په خاطر بنسټيزو درملنو ته اړتيا لري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د هغو خلکو لپاره چې مزمنې ناروغۍ لري او د درملنې په تپه درول ددوی دمړينې لامل وګرځي، د يو يا څو خبريه سازمانونو طرح کول اړين دي چې ددوی لپاره پروګرامونه سره همغږي کړي (لومړی لارښوونه وګورئ).
- په داسې مزمنو ناروغيو اخته افراد، په فعاله توګه وپېژندل شي او ثبت کړای شي.
- د مزمنو ناروغيو دوامداره درملنه د لومړنيو روغتيايي سيستمونو له لارې شونې ده، په دې شرط چې دا درمل د ضروري درملو په لست کې شامل واوسي.

لارښوونې

1- مزمنې ناروغۍ: د مزمنو ناروغيو د درملنې په هکله لاتر اوسه هيڅ داسې کوم منل شوی لارښوود نشته. په اکثره بېرنيو حالتونو کې، لومړيتوب هغو ناروغانو ته ورکول کيږي چې ددوی د درملنې نه ادامه، بنايي ددوی د مړينې سبب وګرځي. دا ناروغان کيدای

شي چي هغه خلک و اوسي چي د پښتورگو په مزمنه عدم کفايه اخته وي او ډياليز ته اړ وي، انسولين ته اړ ناروغان يا د کوچنيوالي سرطانونه. دا کوم نوي پروگرامونه نه دي، بلکي د ژوند ژغورونکو کړنلارو ادامه بلل کيږي. په راتلونکو ناورينونو کي ښايي د مزمنو ناروغيو لپاره پروگرامونه هم ترلاس لاندې ونيول شي. که چيري له ناورين څخه مخکي خلک دغو درملنو يا پروگرامونو ته لاسرسی ونه لري، د ژغورنې د هڅو په ترڅ کي ددوی د درملنې لپاره د نوو درملنيزو پروگرامونو تر لاس لاندې نيول کوم داسي مناسب کار نه بريښي. د ثابتو مزمنو ناروغيو دوامداره درملنه بايد د ضروري درملو په لست کي د شته درملو په کارونې سره، د لومړني روغتيايي سيستم له لاري ترسره شي.

لومړۍ ضمیمه

د روغتيايي خدماتو د ارزونې چک لست

چمتووالی

- د ناورين ځپلي نفوس او د کوربه هیواد د سرچینو او د نړیوالو سرچینو په اړه مالومات راټول کړی.
- سیمه ییزې نقشې او تصویرونه برابر کړی.
- له نړیوالو سرچینو او کوربه هیواد څخه دیموگرافیکي او صحي مالومات لاسته راوړی.

امنیت او لاسرسی

- د روان طبیعي ناورين یا د انسان په واسطه رامنځته شوي خطرونو پیژندنه ترسره کړی.
- د وسلوالو قواوو یا ملیشو د شتون په ګډون ټولیز امنیتي وضعیت و ارزوی.
- اغیزمن شوي نفوس ته د مرستندویه مؤسسو د لاسرسي کچه و ارزوی.

دیموگرافیک او ټولنیز جوړښت

- د ټول ناورين ځپلي ولس او له پنځو کلو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو شمیره معلومه کړی.
- د ټول نفوس د سن او جنسیت د تفکیک په اساس مالومات راټول کړی.
- له ډیر خطر سره مخ ګروپونه په ګوته کړی، مثلاً بنځي، ماشومان، زاړه خلک، معیوبین، په ایدس اخته کسان، د ځانګړو قومي لږکیو یا نورو ټولنیزو ډلو غړي.
- د کورنۍ د شمیرې منځنۍ کچه تعین کړي او د هغو کورنیو شمیره چې بنځي او ماشومان یې سرپرست وي تعین کړی.
- د شته ټولنیز جوړښت، د صلاحیت او اغیزې او د بنځو د رول په ګډون څرنګوالی و ارزوی.

مخکیني روغتيايي مالومات

- پخواني روغتيايي ستونزې او له ناورين څخه مخکې د ناورينځپلو سیمو لومړیتوبونه په ګوته کړی. د ځایي ناروغیو اپیدیمولوژي وپیژنی.
- پخوانی روغتيايي ستونزې او له ناورين څخه مخکې د کډوالو د اصلي ټاټوبي لومړیتوبونه په ګوته کړی. په اصلي هیواد کې د ناروغیو اپیدیمولوژي و ارزوی.

- د روغتیا په لاره کې موجوده خطرونه په گوته کړئ، مثلاً قوي ساري ناروغۍ.
- د روغتیا پاملرنې پخواني مرکزونه معلوم کړئ.
- د کډوالو په اصلي هیواد کې د ځایي عامه روغتیا د پروگرامونو ځواک او د پوښښ کچه تعین کړئ.

د مړینې کچه

- د مړینې ناخالصه کچه CMR محاسبه کړئ.
- د پنځه کلو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو د مړینې کچه U5MR محاسبه کړئ (U5MR : د ۵ کلو څخه د کمو عمري ډلو د تفکیک پر اساس).
- د ځانګړو عواملو له امله د مړینې کچه و ارزوئ.

د ناروغیو د شیعو کچه

- د هغو ناروغیو د خپرېدنې کچه چې د عامه روغتیا له نظره مهم بلل کېږي تعین کړئ.
- د امکان په صورت کې، د ناروغیو د خپرېدو کچه د سن او جنسیت په اساس تعین کړئ.

د لاسرسي وړ سرچینې

- د ناورین خپلي هیواد یا هیوادونو د عامې روغتیا وزارت د ظرفیت او د غبرګون کچه تعین کړئ.
- د ملي روغتیايي مرکزونو حالت، دمرسته شوې پاملرنې د کچې، صنف بندۍ او ټولیز شمیر په ګډون، د فزیکي وضعیت، وظیفوي وضعیت او د لاسرسي کچه تعین کړئ.
- د لاسرسي وړ صحي کارکونکو شمیره او مهارتونه تعین کړئ.
- د شته عامه روغتیا د پروگرامونو وظیفوي حالت و ارزوئ، مثلاً د معافیت پراختیايي پروګرام یا EPI، د مور او ماشوم د روغتیايي خدماتو حالت.
- معیاري شوو تړونونو، اړینو درملو، تدارکاتو او تجهیزاتو ته د لاسرسي کچه تعین کړئ.
- د شته ارجاعي سیستم وضعیت و ارزوئ.
- د شته روغتیايي معلوماتي سیستم (HIS) وضعیت و ارزوئ.

- د شته لوژستيکي يا تدارکاتي سيستم ظرفيت، په ځانگړي ډول کله چې ضروري درملو، واکسينونو او طبي تجهيزاتو په هکله د خريداری، ویش او د زيرمه کولو موضوع مطرح وي، تعيين کړی.

د نورو اړونده برخو مالومات هم په نظر کې ونيسئ

- تغذیوي وضعیت

- چاپيرياليز شرايط

- خواړه او غذايي خوندیتوب.

دوهمه ضمیمه

د اونیز سرویلانس د راپور ورکولو نمونه فورمه

د مړینې د کچې د سرویلانس لومړۍ فورمه*

سیمه.....
له دوشنبې څخه پیل..... تر سه شنبې پورې.....
ددې اونۍ په پیل کې ټول خلک:.....
په دې اونۍ کې زیږیدنې:..... ددې اونۍ مړینې:.....
ددې اونۍ داخلي (که مناسبه وي):..... ددې اونۍ رخصتیدنې:.....
د اونۍ په پای کې ټول خلک:..... له پنځو کلو څخه کمو مجموعه:.....
* دا فورمه هغه وخت کارېږي چې مړینه ډیره زیاته وي او په دې اساس، د وخت د محدودیت له امله په فردي کچه د مړینو په هکله د جزئیات لرونکو مالوماتو راټولول ناشونی کار دی.
- د راپور ورکولو تکرر (مثلاً ورځنۍ یا اوونیز) د مړینې په شمیرې پورې اړه لري.

- د مړینې نور لاملونه، د اپیدیمولوژیکي حالت او سیمې ته په کتو سره، ورافاضه کیدای شي.

- څومره چې ممکنه وي عمرونه نور هم په بیلابیلو ډلو وویشل شي (مثلاً ۰ - ۱۱ میاشتو، ۱ - ۴ کلو، ۵ - ۱۴ کلو، ۱۵ - ۴۹ کلو، ۵۰ - ۵۹ کلو، + ۶۰ کلو).

مجموعه	+ ۵ کلن		۰ - ۴ کلن		
	ښځینه	نارینه	ښځینه	نارینه	
لومړني یا فوري لاملونه					
د ښکتنې تنفسي سیستم حاد انتانات					
کولرا (مشکوک)					
نس ناستی - وینه لرونکی					
نس ناستی - اوبلن					
ټپ (جرحه) - تصادفي					
ملاریا					
د زیږون پر مهال د مور مړینه - په مستقیم ډول					
شری (سرځکان)					
منجیت (مشکوک)					
نوي زیږیدلي (۰ - ۲۸ ورځنۍ)					
نور					
نا معلوم					
د جنس او سن پر اساس مجموعه					
سببي لاملونه					
ایډس (مشکوک)					
خوارخواکي					
د زیږون پر مهال د مور مړینه - غیر مستقیم					
نور					
د سن او جنس په اساس مجموعه					

- د مړینې راپورونه یوازې د خايي صحي مرکز څخه نه، بلکه د خايي صحي مرکز او جوماتونو د ملایانو، ټولنیزو کارکونکو، د ښځینه ډلو او مجهزو روغتونونو په ګډون، ددې راپور ورکړل شي.

- په هر ځای کې چې شونې وي، د واقعاتو تعریفونه د فورمې په شا ولیکل شي.

د مړینې د کچې د سرویلانس دوهمه فورمه*

سیمه.....
 له دوشنبې څخه پیل..... تر سه شنبې پورې.....
 ددې اونۍ په پیل کې ټول خلک:.....
 په دې اونۍ کې زیږیدنې:..... ددې اونۍ مړینې:.....
 ددې اونۍ داخلي (که مناسبه وي):..... ددې اونۍ رخصتیدنې:.....
 د اونۍ په پای کې ټول خلک:..... له پنځو کلو څخه کمو مجموعه:.....

* دا فورمه هغه وخت کارول کیږي چې د فردي مړینې د ثبتولو لپاره کافي وخت موجود وي؛ دا د دې وړتیا ورکوي چې د سن په اساس ارزونه ترسره شي، د موقعیت او له مرکز څخه د کارونې د کچې پر اساس څیړنې ته هم لار هواروي.

– د راپور ورکولو تکرر، د مړینې په شمیرې پورې (مثلاً ورځنۍ یا اوونیز) اړه لري.

– وضعیت ته د کتو پر اساس، د مړینې نور لاملونه هم ورافافه کیدای شي.

– د مړینې راپورونه یوازې د خايي صحي مرکز څخه نه، بلکه د خايي صحي مرکز او جوماتونو د ملایانو، ټولنیزو کارکونکو، د بنځینه پلو او مجهزو روغتونونو په ګډون، ددې راپور ورکړل

				د مړینې مستقیم لاملونه										سبب لاملونه							
شماره	جنس (نارینه، ښځینه)	سن (ورځی، میشتی، کلونه)	د لاندینو تنفسي لارو حاد اختلالات	کولرا (مشکوک)	نس ناستی – وینه لرونکی	نس ناستی – اوپان	زخم یا ټپ – تصادفي او نا تصادفي	ملاریا	د مور مړینه - مستقیمه	شری	منجیت (مشکوک)	نوي زیږیدلي (۰ - ۲۸ ورځي)	نور (معلوم یی کړی)	نامعلوم	ایډس (مشکوک)	ځواکي	د مور مړینه - غیرمستقیمه	نور (معلوم یی کړی)	نینه (ورځ/میشت/کال)	موقعیت (مثلاً د کور نمبر)	په کور یا روغتون کې تلف شوي
۱																					
۲																					
۳																					
۴																					
۵																					
۶																					
۷																					
۸																					
۹																					
۱۰																					

شي.

— په هر ځای کې چې شونې وي، د واقعاتو تعریفونه د فورمې په شا ولېکل شي.

د شیوع د کچې د اوونیز سرویلانس د راپور ورکولو فورمه*

سیمه.....
له دوشنبې څخه پیل..... تر یکشنبې پورې.....
ددې اونۍ په پیل کې ټول خلک:.....
په دې اونۍ کې زیږیدنې:..... ددې اونۍ مړینې:.....
ددې اونۍ داخلي (که مناسبه وي):..... ددې اونۍ رخصتیدنې:.....
ددې اونۍ په پای کې ټول نفوس:..... له پنځو کلو څخه کم ټول نفوس.....
* له یوه څخه زیات تشخیص هم ممکن دی؛ وضعیت ته په کتو سره، ناروغی لیرې کیدای او اضافه کیدای هم شي.
** د تنفسي لارو حاد انتانات: په ځینو هیوادو کې، دا کتګوري کیدای شي چې په پورتنی او لاندیني تنفسي انتاناتو هم وویشل شي.

– اپیدیمولوژیکي حالت ته په کتو سره، د شیوع لاملونه کیدای شي چې له دې فورمې څخه لرې یا ورافافه شي.

– څومره چې ممکنه وي عمرونه نور هم په بیلابیلو ډلو وویشل شي (مثلاً ۰ – ۱۱ میاشتو، ۱ – ۴ کلو، ۵ –

شروع	له ۵ کلو ټیټ (نوي واقعات)			۵ کلن او پورته (نوي واقعات)			مجموعه	تکراری واقعات
	نارینه	پنځینه	مجموعه	نارینه	پنځینه	مجموعه		
* تشخیص								
حاد تنفسي								
انتانات**								
ایډس (مشکوک)								
کمخوني								
کولرا (مشکوک)								
نس ناستی – وینه لرونکی								
نس ناستی – اوپلن								
د سترګو ناروغی								
ملاریا								
خوارخواکي								
شری								
مننجیت (مشکوک)								
جرحي – تصادفي								
جرحي – غیر تصادفي								
د جنسي اړیکو له لارې لیریدونکی ناروغی								
د تناسلي غړو قرحوي ناروغی								
نارینه احلیلي افرازات								
مهبلي افرازات								
پنکتنې بطني دردونه								
سکاپیس								
د پوستکي ناروغی								
(د سکاپیس پرته)								
چینجي								
نور								
مجموعه								

۱۴ کلو، ۱۵ - ۴۹ کلو، ۵۰ - ۵۹ کلو، + ۶۰ کلو).

له صحي مرکز څخه ليدنې		له پنځو کلو څخه ټيټ			له پنځو کلو څخه پورته			مجموعه
نارینه	بڼځينه	مجموع	نارینه	بڼځينه	مجموع	نارینه	بڼځينه	مجموعه

ټولې ليدنې

د کارونې کچه: يو صحي مرکز ته په کال کې د نفر پر سر د ليدنو شميره = په يوه اوونۍ کې د ليدنو مجموعه / ټول نفوس ضرب د ۵۲ اوونيو
 - څومره چې ممکنه وي عمرونه نور هم په بيلابيلو ډلو وویشل شي (مثلاً ۰ - ۱۱ مياشتو، ۱ - ۴ کلو، ۵ - ۱۴ کلو، ۱۵ - ۴۹ کلو، ۵۰ - ۵۹ کلو، + ۶۰ کلو).

د يوه ډاکټر پر سر د معاینه کولو شميره : د ټولو ليدنو شميره (نوي او تکراري) / په صحي مرکز کې FTE ډاکټران / په يوه اوونۍ کې د صحي مرکز د کاري ورځو شميره.

دریمه ضمیمه

د ناروغیو د شیوع او د مړینې د کچې د حسابولو فورمولونه
د مړینې مجموعي کچه (CMR)

- تعریف: د دواړو جنسونو او ټولو عمري ډلو په ګډون، په ټول نفوس کې د مړینې کچې ته ویل کیږي. CMR کیدای شي چې د نفوس د مخرج بیلابیلو معیارونو او بیلابیلو زمانې وقفو په شکل وکارول شي، مثلاً په هره میاشت کې په هرو زرو تنو کې د مړینې کچه یا په یوه کال کې په هرو زرو تنو کې د مړینې کچه.
- په ناروینونو کې تر ټولو زیات کاریدونکی فورمول:
په یوه ورځ کې په هرو زرو تنو کې د مړینې کچه مساوي ده:

په یوه معین زمانې پیریود کې د مړینو مجموعه په هرو زرو تنو کې X زر تنه
ټول نفوس X په یوه معین زمانې پیریود کې د ورځو مجموعه

- له ۵ کلو څخه په کم عمر لرونکو کې د مړینې کچه U5MR
- تعریف: په نفوس کې له پنځو کلو کمو عمر لرونکو خلکو کې د مړینې کچې ته ویل کیږي.
 - په ناروینونو کې تر ټولو زیات کاریدونکی فورمول (له پنځو کلو کم عمر لرونکو ماشومانو کې د ځانګړي عمر لرونکي د مړینې کچه):

په یوه معین زمانې پړاو کې له پنځو کلو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو د مړینې کچه ،
په هرو زرو تنو کې

- له پنځو کلو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو مجموعي شمیره X په یوه معین زمانې پړاو کې د ورځو شمیره = مړینې/هر زر تنه/ورځ
د وقوعاتو کچه:

- تعریف: د یوې ناروغۍ هغو نوو واقعاتو ته چې په یوه معین زمانې پړاو کې په یوه نفوس کې چې ددې ناروغۍ د خپریدو له خطر سره مخ وي منځته راځي، ویل کیږي.
- د ناروینونو په جریان کې تر ټولو زیات کاریدونکی فورمول:

په یوه زمانې پړاو کې د یوې مشخصې ناروغۍ د نوو پیښو کچه
زر تنه

د ناروغۍ له خپریدو سره مخ نفوس x په یوه زماني پړاو کې د میاشتو شمیره مساوي کيږي په ، د یوه مشخصي ناروغۍ نوي واقعات/۱۰۰۰/میاشت

د واقعاتو له امله د مړینې کچه

- تعریف: د هغو خلکو شمیره چې د یوې ناروغۍ له امله مري، د هغو خلکو چې په ناروغۍ اخته دي د تقسیم حاصل ته ویل کیږي.
- فورمول:

د هغو خلکو شمیره چې په یوه زماني پړاو کې د یوې ناروغۍ له امله مري
د هغو خلکو شمیره چې په یوه زماني پړاو کې په ناروغۍ اخته وي x ۱۰۰ مساوي ده په $\%x$

د صحي اسانتیاوو د کارونې کچه

- تعریف: په کال کې د هر وګړي پر سر، د سراپا ناروغانو د لیدلو کچې ته ویل کیږي. د امکان په صورت کې، باید د نوو او پخوانیو لیدنو تر منځ توپیر ته پاملرنه وکړو او له نوو لیدنو څخه د ددې کچې د محاسبې لپاره کار واخلو. په اکثره مواردو کې د پخوانیو او نوو لیدنو تر منځ فرق کول ستونزمن کار دی، نو په دې اساس ټولې لیدنې باید په ګډه سره د ترسره شوو لیدنو تر عنوان لاندې، د ناورین په ترڅ کې محاسبه شي.
- فورمول:

په یوه اونۍ کې د لیدنو شمیره

ټول نفوس x ۵۲ اونۍ مساوي دي په، د لیدنو شمیره / وګړي / کال

په یوه ورځ کې د هر ډاکټر پر سر د مشورو شمیره

- تعریف: د ټولو مشاورو منځنۍ کچه (د نوو او تکراري واقعاتو) چې په یوه ورځ کې د هر ډاکټر لخوا لیدل کیږي.
- فورمول:

په یوه ورځ کې د مشورو شمیره (نوي او تکراري) / په اونۍ کې د صحي اسانتیاوو کاري ورځې
په صحي مرکز کې د FTE^* کارکونکو شمیره

FTE^* (full time equivalent) د ډاکټرانو هغې معادلې شمیرې ته ویل کیږي چې په یوه صحي مرکز کې کار کوي. د بیلګې په توګه په هغه صورت کې چې شپږ تنه ډاکټران د سراپا ناروغانو په برخه کې کار ترسره کوي، چې د هغوي دوه نفره نیمه ورځ کار وکړي، نو په دې ترتیب د FTE کارکونکو شمیره $= 4$ تنه ټوله ورځ یا فول ټایم $+ 2$ نیمه ورځ کارکونکي $= 5 FTE$ ډاکټران.

په ناورين کې د مرستې لپاره د نړيوال سره صليب او سري مياشتي غورځنگ او نادولتي مؤسسو کړندود (طرز العمل)

د سره صليب او د سرو مياشتو ټولنو او ICRC¹ د نړيوال فدراسيون لخوا سره په ګډه برابر شوی دی

موخه (هدف):

دغه چال چلند هڅه کوي، چې زموږ د سلوک د معيارونو ساتنه وکړي. دا عملياتي تفصيلات ندي، لکه څرنگه چې بايد خوراکي څيره محاسبه شي يا د کډوالو يو کمپ ودرول شي. يا په بل عبارت، دا غواړي چې د خپلواکۍ، اغيزمنتيا، او تماس لوړ معيارونه وساتل شي، کوم چې له ناورين سره د غبرګون په وخت کې، نادولتي مؤسسې، نړيوال سور صليب او د سرو مياشتو غورځنگ يې د زړه له کومې هيله او ارزو لري. دا، يو د خپلې خوښې اصل دی چې، د سازمان د ارادې له مخې پلي کيږي، ددې لپاره منل کيږي، چې هغه معيارونه وساتل شي، چې په قانون يا اصل کې بيان شوي او راغلي دي. د وسله والې شخړې په پيښه کې، دا اوسنی چال چلند به تفسير کيږي او نړيوال بشري قانون سره به په سمون کې پلي کيږي.

يادونه: ۱: دمه وار: نړيوال کاريتاس، د کاتولیک مرستندويان، د سره صليب او سري مياشتي ټولنو د غورځنگ نړيوال فدراسيون، د کوچنيانو د ساتنې او ملاتړ نړيوال ائتلاف، لوتران نړيوال فدراسيون، اکسفام، د کليساګانو نړيواله شورا، د سره صليب نړيواله کميټه (د بشري حقونو لپاره د دمه وار کميټې چلوونکي غړي)

دا لومړنی جوړ شوی کړندود دی. له دې سره درې ضميمې تړل شوې دي، هغه چې کاري چاپيريال تشرېح کوي، هغه چې د کوربه دولتونو يا حکومتونو، مرستندويو حکومتونو او بين الحکومتي مؤسسو پواسطه ددې لپاره جوړ شوي چې د اغيزمنو بشري مرستو په سرته رسولو کې اسانتيا رامنځته شي. تعريفونه:

نادولتي مؤسسې (NGOs): نادولتي مؤسسې دلته هغو سازمانونو يا ټولنو ته ويل کيږي چې دواړه، ملي او نړيوالې وي او له قانوني اړخه، د هغه هيواد له حکومت څخه بېلې وي، چيرته چې تاسيس شوې وي.

NGHAs: ددغه متن له موخو سره سم، د نادولتي بشري مؤسسو (NGHAs) اصطلاح، داسې حک او ثبت شوې ده، چې د نړيوال سره صليب او سرو مياشتو غورځنگ اجزايي په بر کې نيسي، دسره صليب د نړيوالې کوميتې، د سره صليب او سرو مياشتو د نړيوال فدراسيون او د دوی غړي ملي ټولنې او نادولتي ټولنې لکه چې پورته معرفي شوې دي. دا کړندود په ځانګړې توګه هغو (NGHAs) ته اشاره کوي، کومې چې د ناورين سره د غبرګون په هڅو کې ګډون لري.

IGOs: هغه بين الحکومتي ټولنې يا سازمانونه دي، چې د دوو يا ډيرو حکومتونو له خوا منل شوي وي. په دغو کې د ملګرو ملتونو نمايندګی او سيمه ييز سازمانونه شامل دي.

ناورینونه: له بدبختی او غم څخه ډکه هغه یوه پېښه ده چې په پایله کې یې ژوند له لاسه ورکړل شي، ستره انساني قرباني، نیستي او غریبی او په لوړه پیمانه مادي زیانونه رامنځته کړي.

کړندود (طرز العمل):

د نړیوال سره صلیب، سړي میاشتي غورځنگ له ناورین سره د غبرگون په پروگرام کې شامل، نادولتي مؤسساتو لپاره د کړندود پرنسپيونه

1- سختې ضروري انساني اړتیاوې لومړیتوب لري:

د انساني مرستو د تر لاسه کولو حق او د هغو وړاندې کول، یو بنسټیز انساني پرنسپب دی، چې د ټولو هیوادونو ټول اوسیدونکي باید له هغه څخه ګټه واخلي. د نړیوالې ټولنې د غړو په څیر، موږ خپل مکلفیت ګڼو چې انساني مرستې، هر چیرې چې ورته اړتیا وي برابرې کړو. له همدې امله د ناورین ځپلي ولس بې ممانعته لاسرسی هغه اړتیا ده چې د خپلو مسئولیتونو په سرته رسولو کې بنسټیز ارزښت لري. د ناورین په وړاندې زموږ د غبرګون لومړۍ انگیزه داده چې د هغو قربانیانو کړاو کم او سپک شي چې د ناورین د فشارونو او کړاوونو په وړاندې ولاړ او لږ توان لري. کله چې موږ انساني مرسته کوو، دا یو پارتیزاني یا کوم سیاسي عمل ندی، او باید په دې ډول ورته ونه کتل شي.

2- مرسته د نژاد، قومیت یا عقیدې له په پام کې نیولو څخه پرته اخیستونکو ته د هر ډول امتیاز او توپیر پرته ورکول کيږي. د مرستې لومړیتوبونه یوازې د اړتیا پر بنسټ حسابيږي.

هر چیرې چې ممکن وي، موږ د مرستو برابرېدنه، د هغې ارزونې پر بنسټ او د ناورین د قربانیانو او سیمه ییزو ظرفیتونو له مخې ورکوو، کوم چې مخکې په سیمه کې ورته اړتیا وي او ورسره مخ وي. له همدغو پروګرامونو سره موږ ننوزو. موږ به په مناسب ډول خپله پاملرنه غبرګه کړو. انساني کړاو باید سپک او کم شي، هر چیرې چې پیدا کيږي، ژوند د هیواد په یوه برخه کې دومره با ارزښته دی لکه په بله برخه کې. همدارنګه د مرستې برابرېدنه او د قربانی هغه درجه هم څرګنده کړي، چې د هغو کمو له پام کې وي. ددې ذهنیت په پلي کولو سره موږ هغه غوڅ رول یا ونډه پیژنو، کوم چې د ښځو له خوا په ناورین ځپلو ټولنو کې لوبول شوی دی او دا به کره شي چې له دې رول څخه زیات ملاتړ وشي او زموږ د مرستو په پروګرامونو کې ددې رول ونډه نه کمیږي. د دا ډول نړیوال، ناپیېلي او خپلواک سیاست پلي کیدنه، کولای شي یوازې هغه وخت اغیزمنه وي کله چې موږ او زموږ انډیوالان، هغه ضروري سرچینو ته لاسرسی ولري کوم چې په مساوي ډول د مرستې د ویش شرایط ورته برابر شي او د ناورین ټولو قربانیانو ته مساوي لاسرسی ولري.

3- مرسته په ځانګړې توګه د سیاسي یا مذهبي دریزونو په اساس نه ورکول کيږي.

انساني مرسته به د افرادو، کورنيو او ټولنو د اړتياوو په پام کې نيولو سره ورکول کيږي. سره له دې چې (NGHAs) ددې حق لري چې ټاکلي سياسي يا مذهبي نظريات ولري، موږ تائيدوو چې مرسته د اخيستونکو نظرياتو پورې بايد تړلې نه وي. موږ به خپلې وعدې، د مرستو سپارښتنه يا وېشنه د يوې ټاکلې سياسي يا مذهبي عقيدې په اساس نه سپارو.

4- موږ بايد هڅه ونکړو چې د حکومت د بهرنۍ پاليسي د الاتو په توګه کار وکړو. نادولتي بشري خيريه مؤسسې (NGHAs) هغه مؤسسې دي چې له حکومتونو څخه په خپلواک ډول کار کوي. له همدې کبله موږ خپلې کړنلارې او تطبيقې ستراتيژۍ پخپله فورمولبندي کوو او خپلې ستراتيژيګانې پلې کوو او هڅه نه کوو چې د کوم حکومت پاليسي پلې کړو، په استثنايي توګه کله کله زموږ له خپلواک سياست سره تصادف کوي او سمون لري. موږ به هيڅکله په شعوري توګه يا د بې پروايۍ له مخې ځانته يا خپلو متحدينو ته دا اجازه ورنکړو چې حساس سياسي، نظامي يا اقتصادي مالومات د حکومتونو لپاره راټول او په کار واچوو، يا دا چې نور کسان چې کيدای شي د بشري موخو څخه پرته يې د نورو مقصدونو لپاره په کار واچوي او همدارنګه موږ به د مرسته ورکونکو حکومتونو د بهرنۍ پاليسۍ د الاتو او افرادو په توګه عمل ونه کړو. موږ به په لاس راغلي مرستې، هلته په کار واچوو چې ورته اړتيا وي او دا مرستې بايد د مرستندويو هيوادونو د تجارتي متاع د پاتې شونو د ځای پر ځای کولو د اړتياوو په توګه په کار ونه لويږي. او همدارنګه دکوم ځانګړي مرسته ورکونکي سياسي دلچسپي لپاره هم ونه کارېږي. موږ هغو رضاکارانه کاري او مالي مرستو ته درناوی کوو او پراختيا ورکوو کوم چې د ټاکلو افرادو لخوا راګول کيږي او زموږ د کار او هڅو ملاتړ کوي او د کار او عمل خپلواکي، چې د دا ډول رضاکارانه تحريک پواسطه وړاندې شوې وي، په رسميت منو. په هغه ترتيب سره چې موږ خپله خپلواکي وساتو، موږ به هڅه وکړو چې د انفرادي مرسته ورکونکو د متابعت څخه مخنيوی وکړو.

5- موږ بايد کولتور او دودونو ته درناوی ولرو موږ به هڅه وکړو چې د هغو هيوادونو او ټولنو کلتور، جوړښتونو او دودونو ته درناوی وکړو چې موږ کار کوو.

6- موږ بايد هڅه وکړو چې له ناورين سره په څېرګون کې سيمه ييزو ظرفيتونه رامنځته کړو او لوړ يې کړو ټول خلک او ټولنې، حتی په ناورين کې هم ظرفيتونه لري او هم زيانمنېږي. چيرته چې ممکنه وي، موږ به دغه ظرفيتونه د سيمه ييزو کارکونکو د په کار ګومارلو او د سيمه ييزو کمپنيو سره د تجارت له لارې د سيمه ييزو موادو پيرودل غښتلي کړو. چيرته چې ممکنه وي، موږ د سيمه ييزو نادولتي بشري مؤسسو له لارې د انډيوالانو په توګه په پلان جوړولو او پلي کولو کې کار واخلو او د سيمه ييز حکومت سره په ګډه، چيرته چې مناسبه وي، په

گډه کار وکړو. موږ به په لوړ لومړیتوب سره ځانگړي همغږي ته زموږ په بیړنۍ غبرگون کي ځای ورکړو. دا په ډیره ښه توګه دهغو هیوادونو سره تر سره شي چي په مستقیم ډول زموږ د مرستي عملیاتو سره دخپل دي او بایددارونده UN نماینده گانو په ګډون عملیات سرته ورسېږي.

7- د مرستي د پروګرام د اداره کولو داسي لاري چاري ولټول شي چي ناورين خپلو ته هم پکي ګډون ورکړل شي

د ناورين سره د غبرگون د مرستي بايد هيڅکله هم په ناورين خپلو بايد په زور تحميل نه شي اغيزمني مرستي او بيا رغاونه کيدای شي هغه خلک چي ورته اړتيا لري تر لاسه کړي چي په طرحه، اداره، او د مرستي د پروګرام پر پلي کولو کي برخه اخلي موږ په ډیره هڅه وکړو چي ټولني په بشپړه توګه زموږ د مرستي اوبيا رغاوني په پروګرامونو کي برخه واخلي.

8- د مرستي رسولو پروګرامونه، څرنگه چي اساسي اړتياوو ته پاملرنه کوي،

همدارنگه بايد تر ډير اندازي پوري راتلونکي حساسيتونه يا زيانونه هم کم کړي. د مرستي ټولي چاري هغه لرلید، په مثبت يا منفي ډول تر اغيزي لاندې راولي کوم چي د اوردمهاله پرمختګ لپاره په پام کي نيول شوی دی. ددغو ټکو د منلو لپاره موږ بايد ډیره هڅه وکړو چي د مرستي پروګرامونه پلي کړو کوم چي په فعال ډول سره ډګتي اخستونکو حساسيتونو د راتلونکو ناورينونو او له دې سره مرسته وکړو دهغوی د ژوند سبک او ډول په دوامداره توګه وساتو. موږ به د مرستي د پروګرامونو په طرحه او اداره کولو کي چاپيريال ته ځانگړي پاملرنه وکړو. همدارنگه موږ به هڅه وکړو چي د بشري مرستو منفي اغيزي کمي کړو او ددې هڅه به وکړو چي ګتي اخستونکی داوږدې مودې لپاره په بهرنيو مرستو متکي نه شي.

9- موږ بايدخپل ځان هغو خلکو ته چي له موږ څخه مرستي تر لاسه کوي او هم دارنگه هغو ته چي موږ ور څخه د مرستو سرچيني تر لاسه کوو، مسسؤل وګڼو.

موږ اکثراً دهغه چا چي موږ ته مرستي په لاس راکوي او دهغه چا چي د يو ناورين په وخت کي د مرستي د تر لاسه کولو اړتيا لري د ملګرتيا د يوې مؤسساتي کړۍ په توګه عمل کوو. له همدې کبله موږ دواړو، هم مرسته کونکو او هم د مرستو د تر لاسه کونکو ته ځان حساب ورکونکی ګڼو. له مرسته کونکو او مرسته رسونکو، دواړو سره زموږ معاملات اوکړه وړه بايد په ازادۍ او شفافيت تر سره شي. موږ دې ته ژمن يو چي دخپلو فعاليتونو رپورټ، په مالي برخه کي او د اغيزمنتيا له نظره برابر کړو. موږ ددې مکلفيت منو چي په يو ناورين کي د مرستو دويش اوارزوني په سيستم دي مناسبه څارنه تر سره شي. موږ به همدارنگه په خلاص شکل سره زموږ دکار د اغيزمنتيا او ددې اغيزمنتيا د محدودونکو او لوړونکو فکتورونو په باب هم رپورټ برابر کړو. زموږ پروګرام به دمسلك او مهارت په

لورو معيارونو ولاړ وي، چې د با ارزښته سرچينو په ضايع كيدو او تلف كيدو كې كمښت راولي.

10- زموږ په تبليغاتو او معلوماتي فعاليتونو كې، د ناوړين قربانيان بايد د باعزته او باوقاره انسانانو په توگه وپيژنو، نه د مايوسو موجوداتو په توگه .

د ناوړين قربانيانو ته درناوى، په عمل كې د مساوي اړخ ملگري په توگه بايد هيڅكله هم د لاسه ورنكړو . زموږ په عامه معلوماتو كې ، موږ بايد په خپل تصور كې د ناوړين د حال او وضعي ځنې ، چيرته چې د ناوړين قربانيانو ظرفيتونه اولويه هيله ډيره لوړه وي ، يو عيني انځور او تصور و لرو، نه يوازې د دوى زيانونه، حساسيتونه او ويرې . موږ به په داسې حال كې ، د رسنيو سره ګډكار وكړو چې عامه غبرگونونه لوړ كړو . موږ به كورنيو او بهرنيو تبليغاتي غوښتنو ته دا اجازه ورنكړو چې داصلو ځنې سر غړونه وشي او هر چيري چې دوى و غواړي مرستې پريمانه اوزياتي شي. موږ له نورو مرستندويه موسسو سره د سيالي څخه مخنيوى وكړو چې درسيو له لارې يې كابو كړو. چيرته چې دا ډول كابو كول د مرسته رسونكو لپاره تيارو شوو خدمتونو ته تاوان ورسوي يا دا چې موږ دكار كونكو او مرسته اخستونكو امنيت له خطر سره مخ كړي

کاري چاپيريال :

ددې سره په موافقه چې په يو اړخيز ډول هڅه او هاند وكړو چې هغه كړندود ته وفادار پاتې شو، كوم چې پورته يې ذكر راغلى دى، لاندې ځينې شاخصي لارښوونې شته ، كومې چې كاري چاپيريال تشرېح كوي. موږ به خوښ شو چې مرسته كوونكي حكومتونه، كور به حكومتونه او بين الحكومتي سازمانونه د اصولو له مخې، د ملگرو ملتونو موسسې او NGHA د ناوړين په غبرگون كې د اغيزمنې برخې اخيستني سره مرسته وكړي. دا هدايات د لارښوونې له پاره تيار شوي دي. دا لارښوونې نه څوك په قانوني يا حقوقي لحاظ مسؤل كوي او نه هم له حكومتونو او IGO څخه دا توقع لرو چې دكوم سند دلاسلېك له لارې دې دا ومنې، ولې دا كيداى شي چې په راتلونكي كې ورته د كار كولو لپاره يوه موخه وي. دا لارښوونې په يوه همغږي او خلاصه روحيه وړاندې كيږي چې په دې توگه زموږ ملگري له هغو ايډياله يا ارمانې اړيكو څخه چې موږ يې غواړو ورسره ويې لرو، خبر شي.

لومړي ضميمه:

دناورين خپلو هيوادو حکومتونو ته سپارښتنې

1- حکومتونه بايد د NGHAs گانو، خپلواک، انساني او ناپييلي کارونه په رسميت وپيژني: NGHAs گاني، خپلواک واحدونه دي. دې خپلواکي او ناپييلتوب ته بايد د کوربه حکومتونو له خوا درناوی وشي.

2- کوربه حکومتونه بايد NGHAs ته د ناورين د قربانيانو لاسرسی اسانه کړي: که چيرې NGHAs گاني د خپلو انساني اصولو سره سم په بشپړ موافقت کې کار وکړي دوي بايد دناورين قربانيانو ته دانساني خدمتونو درسيډو چټک او ناپييلي لاسرسی تضمين کړي. دا دکوربه حکومتونو دنده ده چې دخپواکي مسوليت دتمثيل او تمرين ديوي برخې په توگه دا ډول مرستي بندي نکړي او د NGHAs گانو ناپييلتوب او غير سياسيتوب ومني. کوربه حکومتونه بايد د مرسته رسونکو چټک ننوتو سره مرسته وکړي، په ځانگړي توگه دترازيت، دخولي او خروجي ويزې يا دا چې دغوموادو تضمين وکړي چې دا مسايل په چټکۍ سره سر ته ورسيري. حکومتونه بايد د پروازونو اجازه، او د نړيوالو مرستو او کارکونکو د الوتکو د کيناستو اجازه، د عاجلو مرستو د پړاو تر خلاصيدو پورې ورکړي.

3- حکومتونه بايد د ناورين په وخت کې په زماني توگه د مرستي د توکو او مالوماتو د جريان پيدا کولو لپاره اسانتيا برابره کړي: دمرستي مواد او وسيلې يو هيوادته يوازي ددې موخي لپاره راوړل کيږي چې انساني کړاوونه سپک او کم شي نه د سو داگريز و گټو او منافعو لپاره. داسې موادو ته بايد په نور مال ډول په مفته توگه د تيريدو اجازه ورکړل شي او محدوديت پرې ونه لگيږي او دې ته بايد اړتيا پيښه نشي چې د قونسلگرۍ تصديق وغوښتل شي او يا هم که دکوم هيواد څخه راغلي وي د هغو اسناد، د دخول او خروج اجازه نامه يا نور محدوديتونه ددخول ټکس، د الوتکې د کيناستلو فیس يا دبندر خرڅ ورباندي وضع شي. د اړتيا وړ مرستندويه وسايلو، مؤقت واردول لکه د عراده جاتو، سپکو الوتکو يا ارتباطي مخابراتي وسايلو واردول بايد دکوربه حکومت لخوا د جواز يا د لايسنس په ورکولو سره، په همکارۍ ترسره شي. همداشان، حکومتونه هم بايد د مرستي د وسايلو پر بيا صادرولو، کله چې عمليات پای ته رسيږي محدوديت وضع نکړي. په ناورين کې د اړيکو ټينگولو د اسانتيا وو لپاره کوربه حکومتونه بايد وهڅول شي چې ټاکلي راډيويي فريکونسي رامنځته کړي، چې د مرستندويه مؤسسي يې د ناورين سره د مرستي په موخه د هغه هيواد په دننه کې او د نړيوالو اړيکو لپاره وکاروي. همدارنگه دا فريکونسي بايد د ناورين لپاره د غبرگون ښوولو مؤسساتو ته له ناورين څخه مخکې معرفي شي. دوی بايد د مرستي کارکونکو ته دا واک ورکړي چې دمخبرې له دغه وسايلو څخه ددوی د عملياتي اړتيا وو په سر ته رسولو کې کار واخلي.

4- حکومتو بايد د ناورين په هکله هم غربي معلومات او د پلان جوړونې خدمات برابرکړي: د مرستندويه هڅو د جامع پلان کولو او همغږۍ دنده، د کوربه حکومت دنده ده.

پلان جوړونه او هم غږې کيداي شي په زياتي پيماني سره هغه وخت پيره لوړه کړای شي که چيرې (NGHA) گانې د مرستې لپاره د اړتياوو او د حکومت لخوا د مرستې د هڅو د پلان جوړولو او پلي کولو د سيستمونو په معلوماتو سېمالي کړاي شي او همدارنگه که چيرې د احتمالي امنيتي گواښونو په هکله مالومات ورکړل شي. د حکومتونو څخه په کلکه غوښتنه کيږي چې د (NGHAs) لپاره دا ډول معلومات برابر کړي. د اغيزمنې همغږۍ او دمرستو د چارو په اغيزمنه توگه کارونې لپاره، د کوربه حکومتونو څخه په ټينگه هيله کيږي چې د ناورين څخه مخکې دې د NGHA گانو د راتگ لپاره د اړيکو يوه نقطه وټاکي چې د ملي چارواکو سره يې کوردينه يا همغږي کړای شي.

5- دوسله والي شخړي په وخت کې بشري مرستې: دوسلوالو شخړو په صورت کې ، دمرستي کارونه دنړيوالو انساني قوانينو ته په پام لرنې سره اداره کيږي.

دويمه ضميمه : مرسته کونکو حکومتونو ته سپارښتنې

- 1- مرسته کونکي حکومتونه بايد د NGHAs گانو دخپلواکۍ ، بشردوستۍ او ناپييلتوب درناوی وکړي او په رسميت يې ومني:** NGHAs، هغه خپلواک واحدونه دي ، چي د دوی ناپييلتوب او خپلواکي، بايد د مرسته کونکو هیوادونو پواسطه درنه وگڼل شي. مرسته کونکي حکومتونه بايد NGHAs د کومو نورو سياسي او یاایډیولوژیکي موخو لپاره ونه کاروي.
- 2- مرستندويه حکومتونه بايد د عملیاتي خپلواکۍ په تضمینولو سره مرستې برابرې کړي:** NGHAs گانې، بسپني او مادي مرستې د مرسته کونکو حکومتونو څخه په داسې بشردوستانه او خپلواکه روحیه اخلي، لکه څرنګه چي يې دوی ناورين خپلو ته ورکوي. د مرستو د ویش پلي کول د NGHAs مسؤلیت دی او د NGHAs د پالیسۍ پر اساس تر سره کيږي.
- 3- مرستندويه حکومتونه بايد خپل بڼه دفترونه داسې وکاروي چي NGHAs گانو سره يې د ناورين قربانيانو ته د لاسرسي په برخه کې اغيزمن راوخيږي:** مرستندويه حکومتونه بايد ناورين خپلو ساحو ته د NGHAs د کار کونکو د آزاد ورتګ او هلته ددوی د امنیت ساتنې مسؤلیت ومني. د اړتیا په صورت کې، دوی بايد ددغو مسلو په اړه د کوربه حکومتونو سره د ډیپلوماسۍ تمرین مخکې له مخکې ولري.

دریمه ضمیمه : بین الحکومتي سازمانونو ته سپارښتنې

1- IGO گاني بايد سيمه ييزې او بهرنۍ NGHA گاني د ارزښتمنو ملگرو په حيث په رسميت وپيژني: NGHA گاني، د ناورين په وړاندې د غبرگون د ښه اغيزمنتوب لپاره غواړي د ملگرو ملتونو او نورو بين الحکومتي موسسو سره کار وکړي. دوی دا کار دملگرتوب په يوه داسې روحیه تر سره کوي چې په هغه کې د ټولو خواوو خپلواکۍ او يووالي ته درناوی شوی وي. بين الحکومتي موسسې هم بايد د NGHA گانو خپلواکۍ او ناپييلتوب ته درناوی ولري. د ملگرو ملتونو ټولنې، د مرستې د پلانونو د تيارولو په وخت کې بايد د NGHA گانو سره سلا مشوره وکړي.

2- IGO گاني، بايد دکوربه حکومتونو سره د سيمه ييز او نړيوال عمومي همغږي کاري چوکاټ د جوړولو په هکله، مرسته وکړي: NGHA گاني، په ټوليز ډول، دا واک نلري چې د ناورين لپاره د همغږۍ عمومي کاري چوکاټ چپرې چې دا نړيوال غبرگون ته اړتيا لري، تيار کړي. دا مسوليت د کوربه حکومت او د اړونده ملگرو ملتونو د چارواکو په غاړه دی. ددوی څخه په کلکه غوښتنه کېږي چې اغيزمن شوي هيواد او ملي او نړيوالې مرستندويه ټولنې ته د خدمت لپاره، په معين وخت او اغيزمن ډول، دا خدمات برابر کړي. په هر حالت کې NGHA گاني، بايد ټولي هڅې په کار واچوي ترڅو د خپلو چارو د اغيزمنۍ همغږۍ لپاره ډاډ تر لاسه کړي. د وسلوالي شخړې په صورت کې، د مرستې عمليات د اړونده نړيوال بشري قانون له مخې اداره کېږي.

3- IGO گاني، بايد د NGHAs امنيتي خونديتوب، د ملگرو ملتونو د سازمانونو په څير برابر کړي: په هغو ځايونو کې چې د بين الحکومتي موسسو لپاره امنيتي خدمات برابر شوي دي، نو دا خدمات دې NGHA گانو ته چې ددوی عملياتي ملگري دي، هم وغزول شي.

4- IGO گاني بايد هغه اړونده مالوماتو ته لاسرسی ولري چې د ملگرو ملتونو مؤسساتو ته ورکړل شوي دي: د IGO گانوڅخه په کلکه غوښتنه کېږي چې ټول هغه مالومات چې د ناورين په وړاندې د اغيزمن غبرگون د پلي کولو لپاره اړين دي، د خپلو اوپراتيفي NGHA ملگرو سره شريک کړي.